மாதர் மஞ்சரி: மலர் - 3

புகழேந்திப்புலவர்

இயற்றிய

அல்லியரசாணிமாலை

சித்திரப்படப் பதிப்பு.

MADRAS

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,

(Madras Times Printing & Publishing Co., Ltd)

BY

W. F. GRAHAME ESQ. I.C.S. (RETIRED) AT 22 MOUNT ROAD

1913

முகவுரை

நூலாசிரியர் வரலாறு

பல்லியங்கள் ஆர்ப்பரிக்கப் பல்லாண்டு வாழ்த்தெடுத்துச்
சொல்லியற் கவிவாணர் தோத்திரங்கள் செய்திருக்க
வில்லியல்வில் வல்லவளாய் வியன்மதுரை ஆண்டிருந்த
அல்லியின் கதைதன்னை அரிவையருந் தாம்படிக்க
நல்லியற் றமிழ்தன்னில் நயம்பாகச் செய்துவைத்த
வல்லியற் புலவர்வெண்பாத் தமிழ்வளத்தில் மிக்கவராம்

புகழேந்திப்புலவர் சரித்திரம் கர்ணபரம்பரையில் பலரால் பலவாறாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அவர் காலம், நாடு, நகரம், சாதி இவைகளிவையென்று துணிந்து சொல்ல முடியாது. ஆயினும் அவர் கம்பர் காலத்தில் இருந்தவரென்று கூறுகிறார்கள். படிக்காசுப்புலவர் பாடிய தொண்டைமண்டலசதகம் எனும் நூலில் புகழேந்திப்புலவர் தொண்டைநாட்டிற் செங்கற்பட்டுக்கருகிலுள்ள பொன்விளைந்தகளத்தூரிற் பிறந்தவரென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, முன்னே சொல்லியபடி கர்ணபரம்பரையில் வழங்குகிற அவருடைய சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாய்க் கூறுவோம்.

வரகுணபாண்டியன் என்றோர் அரசன் மதுரையில் அரசு செலுத்திவந்தான். புகழேந்திப்புலவர் அவனுடைய சமஸ்தான வித்துவானாக இருந்தார். அக்காலத்தில் உறையூரில் குலோத்துங்கசோழன் என்றொரு மன்னன் இருந்தான். இந்த மன்னனுக்கு வித்தியா குருவும், சமஸ்தான வித்துவானுமாக இருந்தவர் ஒட்டக்கூத்தர் என்பவர். இவரைச் சோழன், பாண்டியநாடு சென்று பாண்டியன் மகளைத் தனக்கு மணம்பேசி வரும்படி அனுப்பிவைத்தான்.

ஒட்டக்கூத்தரும் அவ்வாறே பாண்டியனிடம் சென்று சோழனுக்கு அவன் பெண்ணை விவாகம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று

கேட்டார். அப்பொழுது பாண்டியன் ஒட்டக்கூத்தரை நோக்கி “உமது சோழமன்னன் எமது பெண்ணைக் கொள்ளத்தக்கவனோ? எவ்வகையில் அவன் எங்களினும் ஏற்றமானவன்?” என்று பரிகாசமாகக் கேட்டார். இதைக்கேட்ட கூத்தர், கவிஞராதலால் பாண்டியனை நோக்கி “உமது நாட்டு வைகையாறு, எங்கள் காவேரி நீர்த்தத்திற்குச் சமமாகுமா? உமது சந்திரகுலம் களங்கமற்ற எங்கள் சூரியகுலத்திற்குச் சமமாகுமா? உமது மீன்கொடி எங்கள் புலிக்கொடியாகுமா?” என்ற இதுபோன்ற இன்னுஞ் சில கருத்துக்களை யமைத்து,

கோரத்துக் கொப்போ கனவட்ட மம்மானை
கூறுவது காவிரிக்கு வையையோ வம்மானை
ஆருக்கு வேம்புநிக ராகுமோ வம்மானை
ஆதித்த னுக்குநிக ரம்புலியோ வம்மானை
வீரர்க்குள் வீரனொரு மீனவனோ வம்மானை
வெற்றிப் புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோ வம்மானை
ஊருக் குறந்தைநிகர் கொற்கையோ வம்மானை
ஒக்குமோ சோணாட்டுக்குப் பாண்டிநா டம்மானை

என்று பாடல் ஒன்றைச் சொன்னார்.

இந்தப் பாட்டைக் கேட்டார் புகழேந்திப்புலவர், ‘பாண்டியன் சமஸ்தான வித்துவானாக நாமிருக்க, நமக்கெதிரே நமது மன்னனைக் குறைவுபடுத்தி ஒரு புலவன் பேச நாம் சும்மாவிருப்பதா?’ என்றெண்ணி, ஒட்டக்கூத்தர் பாட்டுக்கு எதிர் பாட்டாக “சம்பந்தர் இட்ட ஏடு எதிரேறிப் போனது காவேரியிலா வைகையிலா? சிவன் முடியில் ஏறுவது சூரியனா சந்திரனா? திருமால் அவதாரங்களில் ஒன்று புலியா, மீனா?” என்ற இதுபோன்ற வேறுசில கருத்துக்களையும் அமைத்துப் பாண்டியனை உயர்த்தி,

ஒருமுனிவ னேரியிலோ வுரைதெளித்த தம்மானை
ஒப்பரிய திருவிளையாட் டுறந்தையிலோ வம்மானை
திருநெடுமா லவதாரஞ் சிறுபுலியோ வம்மானை
சிவன்முடியி லேறுவதுஞ் செங்கதிரோ வம்மானை

ரண்டு வருஷமாக மழையும் குன்றியது. குடிகள் வலசை வாங்கிப் போனார்கள்.

பாண்டியன் நாட்டில் தங்கியிருக்க மனமில்லாத சொக்கநாதர், மீனாக்ஷி சமேதராய்க் கானகஞ் சேர்ந்தார். அங்கே அருமையாய்த் தழைத்துப் பசேலென்றிருந்த தனி வில்வ மரத்தின்கீழ், இருவரும் தங்கி இளைப்பாறினார்கள். அப்போது அந்த மரத்தின்மீதிருந்த நீர்க்காக்கை ஒன்று ஆகாசத்தில் பறந்து தண்ணீர் தெளித்தது. அதனால் குளிர்ந்த சொக்கநாதர், பக்ஷியானாலும் பக்தர்களுக்கு இரங்குபவர் ஆகையால், மிக மகிழ்ந்து, அந்தப் பறவையை அழைத்து அது அந்த வில்வமரத்தைக் காத்துவந்த உதகக் கைங்கரியத்துக்காக மானுட ஜன்மம் கொடுத்தருளினார். அதனால் அது ஒரு பெண்ணுருவடைந்து பாண்டியன் வீட்டு வெள்ளாட்டியாயிற்று. இவ்வெள்ளாட்டிக்கு நீன்முகன் என்னும் ஆண்பிள்ளை பிறந்தது. சித்திராங்கத பாண்டியன் உள்ளிட்ட ஆறாயிரம் பாண்டியரும் தவஞ் செய்து பிள்ளை வரம் பெறும் பொருட்டு ஆரணியத்திற்குச் சென்றார்கள். அப்பொழுது வெள்ளாட்டியின் புத்திரனாகிய நீன்முகன் பாண்டிய ராஜ்யத்தைத் தான் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தான். பாண்டியர் தவத்தால் அம்மையப்பர் இரங்கி இவர்களுக்குப் பொதுவில் ஒரு பெண்மகவு அளித்தனர். இக்குழந்தை, மீனாக்ஷியம்சமாய் அல்லியிலே அவதரித்தது. அக்காரணத்தால், அல்லி என்ற பெயர் பெற்றது. 'இது பெண்மகவானாலும் வீரதீரங்களில் ஆண் என இருந்து, ஏழாம் வயதில் நீன்முகனைக் கொன்று பட்டங் கட்டி அரசாளும்' என அம்மையப்பர் வரந் தந்திருந்தபடியால், பாண்டியர் இதனை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தார்கள்.

நீன்முகன், பாண்டியர்களை மதியாமல், அவர்களிடத்திற் பகுதி வாங்கிச் செருக்குற்றிருந்தான். ஆகையால் ஏழு பிராயத்தில் இதனை உணர்ந்த அல்லியம்மாள், நீன்முகனை எதிர்த்துச் சங்கரித்து, தானே பட்டங் கட்டிக்கொண்டு பெண்ணரசியாய் மதுரையை ஆண்டிருந்தனள்.

ஆணையும் பெண்ணானை
ஆடுகளும் பெண்ணாடுகள்
குதிரையும் பெண்குதிரை

கூட்டமெல்லாம் பெண்கூட்டம் ஆகித் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க, மங்கைப்பருவம் அடைந்து மாவீரதீர பராக்கிரமத்தோடு அல்லியம்மை அணிமதுரையை அரசாண்டு ஆண்டிருந்தாள்.

தீர்த்தயாத்திரை சென்ற அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணனும், வேட்டைமேற்சென்ற அல்லியை, மதுரையருகிய கானகத்திற் கண்டார்கள். அர்ச்சுனன் அல்லியை மணக்க விரும்பிக் கண்ணனோடு யோசித்தான். கண்ணபிரான், அவளை அவன் மணப்பது அசாத்தியமெனக் கூறி, அவனுக்குக் காதல் அதிகரிக்கச்செய்தனர். அவர் அல்லிபோற் பட்டெழுதிக் குளத்தோரத்தில் மரத்திற் கட்டி வைத்துவிட்டு, அர்ச்சுனனை அதில் தண்ணீர்கொண்டுவரச் சொன்னார். அவன் அந்தப் படத்தைப் பார்த்தபோதே, மையல் அதிகரித்து மயங்கியிருந்துவிட்டான்.

'பெண்மயக்கம் பொல்லாது பேய்பிடித்தாற் போலெவர்க்கும்
உண்மயக்கும் செவ்வைமொழி விகற்பம்'

என்றபடி அல்லி மயக்கத்தால் அர்ச்சுனன் வாடினான். இதனை யுணர்ந்த கண்ணபிரான் தாமொரு வனக்குறத்தியாய் வடிவெடுத்து

தினதெந்தினா தினதெந்தினா தினதெந்தினா தினனா
தென்னாதி நாதினனா தினதெந்தினா தினனா.

எந்தனது திருநாடு கேட்கிறாயோ தம்பி
ஏற்றமுள்ள இந்திரனா ராளுமெங்கள் நாடு
சந்திரர்கள் சூரியர்கள் தவம்புரியும் நாடு
தவமுனிவர் ருஷிகளெல்லாம் வாழுமெங்கள் நாடு
கொச்சிமலை குடகுமலை எங்களது நாடு
குமரேசர் வாழ்வதும் எங்களது நாடு
பச்சைமலை பவளமலை எங்களது நாடு
பரமசிவன் வாழ்வதும் எங்களது நாடு
வங்காளஞ் சிங்காளம் மகதமெங்கள் நாடு
வளம்பாடிக் குறியுரைக்க வந்தேனடா தம்பி

பசிகால மானாலே பழங்கூறி வருவோம்
பரமசிவ னுமையவட்குக் கைபார்க்கும் குறத்தி
ராமக்காள் லட்சுமக்காள் பொம்மக்கா ளென்போம்
நலமறிந்து குறியுரைப்போம் நட்டணையாய் நாங்கள்
உண்மையாய்க் குறியுரைப்போம் உன்றனக்குத் தம்பி
என்னானை உன்னானை என்றவளுஞ் சிரித்தாள்

சிரித்துக்கொண்டே,

திங்களொத்த பிறை சூடுஞ் சிவனுடைய மகனை
திருத்தணிகை வாழ்முருகா சேவையருள் வேண்டும்
வனக்குறத்தி வள்ளியம்மை வந்துதவ வேண்டும்
மலையாள பகவதியே வாக்கருள வேண்டும்
அலர்மேலு மங்கைப்பேர் மலைமேலுறை சிந்தை
அனைவோரும் வந்துதவி அன்புதர வேண்டும்
ஆகாய வாணிதுர்க்கை ஐயனார் பிடாரி
அம்மைவல்லி யுமையவளும் அரியகுறி சொல்லும்
பொங்கல் நாயினாருகளும் பொற்கொடியே தெய்வம்
பூவாடைக் காரியம்மை புகழ்ந்துகுறி சொல்லும்
தெய்வங்களை நினைத்தாலே சிலிர்த்துக்கொள்ளு துடம்பு
தேகமெல்லாம் மயிர்கூச்சல் இடுகிறதே தம்பி

என்று அர்ச்சுனருக்குக் குறிசொல்லி, அல்லியம்மையை வசப்படுத்த மருந்துகொடுத்தார். அர்ச்சுனன் அப்பொய்மருந்தை மெய்மருந்தாக நம்பி, அல்லிக்குளத்தில், அல்லியின் பேரைச்சொல்லி, அவளுடைய தாதியர் அறியத் தண்ணீரில் உரைத்தான். அதனை அறிந்த அல்லி, அர்ச்சுனற்கு ஆக்கினையிட்டாள், வெப்ப வெயிலில் வெம்பாமணலில் அர்ச்சுனனை உருட்டுவித்தாள். கண்ணன் கிருபையினால் அர்ச்சுனற்குக் கெடுதியில்லை. அல்லியின் தாதியர்கள், தூக்குமரஞ் செய்பணிட்டு அர்ச்சுனனை ஏணிமேலேற்றித் தூக்குக்கயிற்றில் மாட்டிக்கொள்ளத் தூண்டினார்கள். கிருஷ்ணமூர்த்தி பெருச்சாளி ரூபங்கொண்டுவந்து ஏணியைத் தள்ளிவிட்டார். அர்ச்சுனனுக்குப் பதிலாக ஏணிமேல் ஏறியிருந்த தாதி, செங்கமலம் என்பவள் தூக்கில் மாட்டிக்கொண்டு தொங்கி மடிந்தாள், அர்ச்சுனனைக் காளிக்குப் பலி

யிடக்கொண்டு சென்றார்கள். **கண்ணன்** கிருபையால் காளியம்மை, ஆண்பலி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அர்ச்சுனன் பிழைத்தான். பிறகு, தாதியர்கள், அவனைப் பூதக்கிடங்கில் போட்டடைத்தார்கள் **கண்ணன்** கிருபையால் அங்கேயும் அர்ச்சுனனுக்குக்கெடுதியில்லை.

தெய்வப் பெண்போல [1]ஸ்ரீராமர் வடிவெடுத்தார்
செக்கச் செவேலெனவே தீவுக கிளிபோல
மின்னுகிற காந்தியைப்போல வேரிற் பவளம்போல
காய்க்கும் பிராயம்போல கன்னிகட்டும் பிராயமுடன்
பூக்கும் பிராயமுடன் பிஞ்சுவிடுங் காலமதாய்
கொஞ்சம் வயதவட்டத்த கொழுந்தெல்லாம் பிஞ்சுவிடும்
பாதிப் பிராயமவள் பக்கமெல்லாம் பிஞ்சுவிடும்
இருண்டெழுந்த சோலையிலே சிவந்தெழுந்த சூரியன்போல
குன்றின்மேற் சந்திரன்தான் குதித்தெழுந்த பாவனைபோல
அழகு நடைகுலுங்க ஆனந்தங் கொஞ்சிடவே
முத்து நடைகுலுங்க முகமெங்கும் ஒளிவீச
மதுரைத் தெருவினிலே வந்தாளே தெய்வகன்னி.

வந்து அங்குள்ள பெண்களைநோக்கி,

அக்கைமாரே தங்கைமாரே அம்மைமாரே பாட்டிமாரே
எட்டுநாள் ஆயிற்றம்மா என்கணவன் வீடுவிட்டு
ஆரோ தெரியாது அடக்கி வசங்கொண்டார்கள்
(என்) கணவனைக் காணாமல் கலங்கித் திரிகிறேனே
அறிந்தால் உரையுங்கள் அக்கைமாரே என்றழுதாள்

அவள் அழுத குரல்கேட்ட தாதியர்கள் அல்லிக்கறிவித்தார்கள் அதுகேட்ட அல்லி, அதனைநம்பி, அர்ச்சுனனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தாள். பிறகு **கண்ணன்** கிருபையால், அர்ச்சுனன் நாணற்பூபோலே நரைத்த கிழவனைப்போல வடிவெடுத்து அல்லியைப் போல் படமெழுதி வைத்துக்கொண்டு அவள் வீட்டுவாசலில் உட்கார்ந்திருந்தான். அல்லி, அவனைக் கொல்வதற்குப் பாம்புகளையும் யானையையும் ஏவினாள். அவைகளால் அவன் இறக்காமையால்,

[1] ஸ்ரீராமர்=கண்ணர்.

அல்லி அதிசயிதது, அவன விருமபியபடி அவனுக்குத தனது சேலையிலே ஒருமுழததுண்டு தானஞசெயதாள அதனைப பெறறுக் கொண்ட அர்ச்சுனன், கண்ணனோடு கலநது, தான ஒரு பாமபாகவும, கண்ணன் பாமபாடடியாகவும வேடமபூண்டு அல்லியிடததிற சென்றுன. பாமபாடடும அதிசயததைககணட அல்லி, அதனமேல ஆசைபபடடுப, பிடாரன அனுமதியோடு அதனை ஓரிரவு தனனிடததில வைததுககொண்டாள கண்ணன் மாயகையால, அன்றிரவு அல்லிககு மாருத நிததிரை பொருநதியது. அபபொழுது பாமபாகிய அரசசுனன தனது நிஜவடிவங கொணடிருநதான. மறுநாள எபபோதுமபோலப பாமபாகி இருநத அரசசுனனைக கண்ணனுகிய பிடாரன மறுபடியும அல்லியிடததிலிருநது மீடடுக கொணடுபோனுன அதுமுதல அல்லி, கருவுறறிருநதாள அது அவளுககே தெரியாது. மறுபடியும கணணன மாயகையால, அலலி வேடடைமேற சென்றாள. அங்கே இளைபபடைநது கானகததில திரிநத அல்லி நீர வேணடி வருநதினுள அதறகு முநதியே அவவிடததில அரசசுனன ஒரு காசிபபிராமணனுகவும, கண்ணபிரான ஒரு பிராமணததியாகவும வடிவெடுததுத தணணீரபபநதல வைததிருநதாரகள அரசசுனனுகிய வேதியன கிழவன, இவனுககு கண்ணபிரானுகிய வேதிய மாதரசி இளையாள, இவரகளுடைய தணணீரபபநதலில தாகநதணிததுககொணட அல்லி இவரகள வரலாறறை வினவினுள.

அதறகு, அநத வேதியமாது,

"தெயவலோகம தனனிலவாழும தெயவப பிராமணததி
(நான) வாழுநத பெருமைகளும மகிழசசிகளும மெததவுண்டு
ஆணடி பரதேசி அமுதுககு வநதாரகள
அளளிப பதரையிடடேன அநியாயஞ செயததனுல
இநதவிதமாக இருககினறேன் பெண்ணரசே
சஙகரனா சாபததால தவிககினறேன மாதரசே
சாபந தொலைவதறகுத தண்ணீரபபநதல வைததேனமமா
அண்ணனிலலை தமபியிலலை அரிய மனிதரிலலை
மாமனிலலை மாமியிலலை மறறும ஒருவரிலலை

தாங்கி நுழைவதற்குத் தாழ்வாரம் இல்லையம்மாள்
எட்டி நுழைவதற்கு இறவாணம் இல்லையம்மாள்
வாவென் றழைப்பதற்கு மனிதரொருவரில்லை
தோலும் நரம்புகளும் தொங்குகிற கிழவனுக்கு
மாருங் கிழவனுக்கு மாலையிட்டேன் ஆபசியமே
இந்தக் கிழவனினும் இறந்து மடியவில்லை
பாவந் தொலையவில்லை பத்தினியே என்னசெய்வேன்
ஏவல் பணிகள் செய்வேன் எங்காகிலும் பிழைப்பேனே"

என்று கூறினாள். அதைக் கேட்ட அல்லி, அவனை அவள் கணவ னுடன் தனது அரண்மனைக்குக் கொண்டு சென்றாள். அங்கே, அர்ச்சுனன், கண்ணன் மாயையால் அல்லிக்குத் தாலிகட்டி, அவ னுடைய விருந்தருந்தித் தருமபுரம் போய்விட்டான். தாலிகட்டின வன் அர்ச்சுனன் என்று தெரியாத அல்லி, பல தேசத்து மன்னர் களையும் வரவழைத்துச் சத்தியஞ் செய்யச் சொன்னாள். எல்லாரும் சத்தியஞ் செய்தார்கள். அங்கு வந்திருந்த வீமன் மட்டும் அங்ஙனம் செய்யாமல் நெய்க்கொப்பரையில் கையை வைப்பதற்கு மாறாக வாயைவைத்து நெய்யெல்லாங் குடித்துவிட்டு யாருக்குந் தெரியாமல், கண்ணனோடு தருமபுரம் போய்விட்டான். அல்லியரசி, அதற் காக மிகவும் கோபித்து, பாண்டவர் மேற் படையெடுத்துச் சண் டைக்குச் சென்றாள். அங்கே, அல்லியை எதிர்த்த பீமனும் கிருஷ்ணனும் தோற்றோடிப் போனார்கள். பிறகு, சகாதேவன், புலிக் கூண்டு கொண்டுவந்து, தந்திரமாக அல்லியைப் பிடித்துக்கொண் டான். பிடிபட்ட அல்லியரசி, திரௌபதை முதலியோருடைய தூண்டுதலால், மனந்திரும்பி, அர்ச்சுனனுக்கு மாலையிட்டாள்.

உ

கணபதி துணை

அல்லியரசாணிமாலை

காப்பு

விநாயகர் தோத்திரம்

ஐநது காததோனே அருளுமையாள புததிரனே
அறுமுகறகு மூததொரு யானைமுகப பிளளையாரே
விததைக களஞ்சியமே வேழமுகப பிளளையாரே
தொநதி விநாயகனே தொபபைக கணபதியே
பானை வயிறறுனே பழமேநதுங கையோனே
மூல முதலே முனனடககு வேணடுமையா

சரசுவதி தோத்திரம்

நாவிற சரசுவதியே நானமுகனா தேவியரே
சதுாமுகனா தேவியரே தாயே சரசுவதியே
வாக்கு வரமருளவாய மறையவனா தேவியரே
நாவு தவறுமல நறகருததுத தாருமமமா
இநதக் கதைதனககு இனிகருத்தைத தாருமமமா
பூவி லமாநததொரு பொறகொடியே நானசரணம
சரணமென றடிபணிநதேன தறகாகக வேணடுமமமா
தப்புக ளுண்டாயின் தாயே யருளபுரிவாய்
குற்ற மிருநதாலுங கொணடணைகக வேணடுமமமா
அல்லி கதையுரைக்க அருளபுரிய வேண்டுமமமா.

நாட்டுச்சிறப்பு

ருகுஞ் சோலை தெனனன வளநாடு
ஞ் சோலை கனமதுரை நனனாடு

வடகாஞசி முத்திறஙகும வடமதுரைப பட்டணமாம
தென்காஞசி முததிறஙகுந தெனமதுரைப பட்டணமாம
வாழை வடககிலும வடமதுரைப பட்டணமாம
சோலை கிழககிலுந துயயபலா மேறகிலும
வாழை வடககிலும வாஙகமுகு மேறகிலும
கருமபு மிளநீருங கணதிறநது மடைபாயும
கடடிக கலஙகாணுங கதிருமுககு நெறகாணும
அரிதா ளறுததுவர மறுதாள பயிராகும
அரிதாளின கீழாக ஐஙகலநதேன கூடுகடடும
ஆனைகட்டுந தாளும வானமடடும போராகும
மாடுகடடிப போரடிததால மாளாது செநநெலென்று
ஆனைகட்டிப போரடிககும அழகான தெனமதுரை
தானுகத தானவளாநது தழைததோஙகுந தெனமதுரை
சோலை மலருடைய சொககா கிருபையினால
அஙகயறகண மீனாடசி அமமை யருளாலே
மாதமொரு முமமாரி வருஷிககுந தெனமதுரை
முமமாரி பெய்யும முறைமையுள்ள தெனமதுரை
பஞசை பனாதி பரதேசி கிடையாது
பஞசம கிடையாது பாணடி வளநாடடில்
கருபபுக கிடையாது கனததொரு மதுரையிலே
கூலி குறையாது குறைமாககா ளளககாரகள
அங்காடி கூடை யதிரவிலே கூறுவாகள
ஏழை பரதேசி யிலலறங குடிவாழக்கை
தழைததோஙகி வாழவாாகள சஙகரன கிருபையினால
எஙகெங கனுமிருநது ஏழைபரதேசிகளும
அடுபபார பரிசனஙகள அநத மதுரையிலே
மதுரையை யடுததவாகள வாழவரசு பெறறிடுவார

பாண்டியன் பெருமை

நீதி மனுமுறைகள நெறிதவறா மனனவனும
செஙகோல பிடிததசிததி ராஙகத பாணடியனும
மகுட முடிசூடும மனனனசிங காதனததில

தங்க முடிசூடி தரணிபதி யாண்டிருந்தான
சொக்கா வலிமையுண்டு துரைராஜ பாண்டியற்கு
மீனுட்சி வலிமையினுல மேன்மையுட னுண்டிருந்தான
ஆறி லொருகடமை யரசனவன வாங்குவது
சக்கர நெறிப்படியே தரணிதனை யாண்டிருந்தான
சொக்கா திருவிழாச சோராமற செயதிடுவான
ஐயன திருவிழா ஆனநத மாயநடததி
உலகந தழைததோங்க உததம னுண்டிருந்தான
தாழவுக ளிலலாமற றழைததோங்கி வாழநதிருந்தான
அபபடி வாழநது அரசாளும நாளையிலே

சோழராஜன் வறுமை அல்லது சிறுமை

சோழராஜன் தனளுட்டிற சொானகிரிப் பட்டணததில
மழையும கிடையாது மனனனது சீமையிலே
தூறல் கிடையாது சோழனது சீமையிலே
பயிரும விளையாது பறவைகள நாடாது
குடிககஜலங கிடடாது குருவிகள நாடாது
தீயநதன பயிரகளெலலாந தேசங்க ளததனையும
காயநதன மரஙகளெலலாங கனியும கிடையாது
ஏரி குளஙகளிலே இறைககஜலங கிடடாது
பூமி தனிறபுலலு பூணடுங கிடையாது
சருகுபோ லுலாநதனரே தனிசசோழன பட்டணததில
அன்னங் கிடையாது அரிய மனிதருககு
சோறு கிடையாது சோழனது சீமையிலே
எலலாரும பரதேசி யேழைகளாயப போனுாகள
பெணடுடனே பிளளைகளும புருஷ ஜனஙகளெலலாம
இனியிருநதா லிவவிடததி லிறநது மடிவோமெனறு
சொலலாம லோடுகிருா சோழராஜன சீமைவிடடு
† வலசைவாஙகிப போனுாகள மனனா பரிஜனஙகள
குடிவலைசை வாஙகினுாகள குடிததனக காரரெலலாம
அண்டிப பிழைககவெனறு அனைவோரு மோடிவிட்டாா

† ' வலசை ' வாஙகல = ' குடிசையை விடடோடல '

வந்துமிகச் சோந்தார்கள் மதுரைவள நன்னாட்டில
பாண்டியன தேசமதிற பரிசனங்கள வந்தடுத்தார
அப்போது சோழமன்னன அவனுடைய பட்டணங்கள
பாழடைந்து போயிறறே பரிசனங்க ளில்லாமல
சோழனது சீமையிலே தூககுறி யடைந்தனவே
பன்னிரண்டு தன்வருஷம பாரிலமழை யில்லாமல்
மாடு கிடையாது மணிதருங் கிடையாது
தங்கநிழல கிடையாது தரித்திரமே பெரிதாசசு
என்னசெய வேணுமென்று எணணமிட்டான சோழனவன
வாடி மனந்தளாந்தான வாடும பயிரதுபோல
செடியினகிழப புலலதுபோற செழித்த திருமுகங்கள
களாநிலததுப புலலதுபோற கருகி நிறங்குலைந்தான
என்னுது மெணணி யேங்கி மனந்தளாந்து
ஆரை யடித்தோமோ அநியாயஞ செயதோமோ
கூலி குறைததோமோ குறைமரககா விட்டோமோ
பசுவைப் பசுதிகளைப பறககவடித்த தோட்டிருனோமோ
அநதணா வேதியறகு அபசாரஞ செயதோமோ
தெய்வததின தனசெயலோ திருவுளததின சோதனையோ
ஆரை யடுப்போம அணடிப பிழைத்திடுவோம
எவரை யடுப்போம இககுறையைத தீாததிடுவோம
தேசமும பாழாசசு ஜனங்களெல்லாம பறிபோசசு
அனைவரும போயடுத்தா ரணிமதுரைப பாணடியனை
பாணடியன் தேசமது பதவி யடைந்ததுகாண
சொககா கிருபையினுற சுகமாயிறறு தெனமதுரை
மீனாட்சி வலிமையினுல மேனமைபட்டான பாணடியனும
தெய்வச செயலாலே சீாபெறறுன பாணடியனும
நானு மவருடைய நாதரடி தாளபணிந்து
பாணடிய னுமதியாற பகவானை நாமவணங்கி
சொக்கர் மீனாட்சியரின துணையடியை நாமபணிந்து
பாண்டியனைக கணடு பகவானுக் கறிககையிட்டு
ஐயர் கிருபையினு லதிஷ்டம பெறவேணடும
இதுதான வயணமலலால இதைவிட வேறேயுணடோ

மகாதேவர் கண்திறநதால மழைககுக குறைசச லுண்டோ
தழைத்திருக்குஞ சீமையெனறு தரணிபதி எழுநதிருநதான
மதுரைககுப் போகவெனறு மனன னெழுநதுவநதான
சிநேகநதான செய்துகொளவோம தெனமதுரைப பாண்டியனை
எனறு பயணமிட்டான இடருநகளைத தானதொலைகக
கொஞசமுளள சேனைகளைக கூடத துணையாககி
பூவின முடிதுலஙக பொனனு பரணமினன
வாளுங கடகமும வயிரமணி டாலதுலஙக
புரவியின மேலேறிப புறபபட்டான சோழனவன

சோழராஜன் பாண்டியனைக் காண்கிறது

பாணடியன தேசததிற பககுவமாய வருகிறானே
வெகுதூர மாய்நடநது வேஷ்டைகள தானபட்டு
தொலைதூர மாய்நடநது தெனமதுரை வநதானே
மதுரை வளநாட்டில வநதுவிட்டான சோழனவன
கோட்டைககுள ளேநுழைய கொறறவனுஞ சோழனவன
தூதுவாக ளோடிபபோயச சொனனாாகள பாணடியறகு
சநதோஷங கொணடு தனிமதுரைப பாணடியனும
வரசசொலலு மெனறு மனனன கொலுவமாநதான
அப்போது தூதுவாவந தறிககைபிட்டார சோழனுககுக
கொலுமுகததைத தேடி கொறறவனுந தானடநது
பாணடியனைக கணடு பரிவுடனே தணடனிட்டான
தணடனிட சோழனுமே சிததிராங கதராஜன
திடுககிட டெழுநதிருநது சிஙகாதன மேடைவிட்டு
கூடவே கையெடுததுக கும்பிட்டான பாணடியனும
கட்டித தழுவி களிகூாந துறவாடி
கூட்டிவநது கொலுமுகததிற கூடவுட காரவைததான
இட்டசிம மாசனததி லிருநதானே சோழராசன
சிநேகிதன முகமபாாததுத தெனபாண டியராசன
சோழன முகமபாாததுச சொலலுகிறான பாணடியனும
எஙகேவநதீ ரெனனசேதி எனனுயிாக குயிாததோழா
அவசரமாய் வநததெனன ஆடகளபடை யிலலாமல

வோவை பொழிநதிடவும வேறறுமுக மாவதெனன
சிநதை கலஙகத திருமுகந தானவாட
பூமாலை தானகசஙக பொனமகுடந தானகருக
அழகுமுற றுமமாறி யனலிலிடட மெழுகதுபோல
உருமாறி வநததெனன வுணாவுடைய மனனவரே
எனறனுககுத தானதெரிய இயமபிடுஙகா ணெனறுரைகக

சோழராசன் பாணடியனிடத்தில் சொல்வது

அவவாரததை தானகேடடு அபபோது சோழனவன
தனககுளள வருததமதைச * சாஙகமாயச சொலலலுறறா
பனனிரணடு வருஷமாகப பாரிலமழை யிலலாமல
தவிககிற தேயுலகந தாஙக முடியவிலலை
நிருவகிகக மாடடாமல நிலைககாம லோடிவிடடார
தாள முடியவிலலை தனிமதுரைப பாணடியரே
நானிளைததுப போனால நனமையோ வுனறனுககு
உமமுடைய ராசசியநதா னொருகுறைவு மிலலாமல
தாழவுக ளிலலாமற றரணிகள தானதழைகக
தேசஞ செழிககச சிறபபுடனே நீராறுக
எளியவன போலேநான இநதச சிறுமைபட
பாரககமனம வநததோ பாராளுந பாணடியரே
என, தேசஞ செழிகக ஞானஙகளு மீடேற
அவ்வளவு நீருதவி அனுககிரகஞ செயதாலே
நனறி மறபபேனே நானுளள நாளவரைககும
சகாய மறபபேனே தரணி யுளளளவும
உதவி மறபபேனே வூழியுளள நாளவரைககும
இநதச சகாயமதை யெபபோதும யானமறவேன
சஞசலந தீரவைபபாய தனிமதுரைப பாணடியரே
அவவச னஙகேடடு அழகுளள பாணடியனும
சோழன முகநோககிச சொலலுவா னொருவசனம
எனனாலே யாகுமோ இவவுலகந தானதழைகக
நமமாலே யாவதுணடோ நாடுகள தழைததோஙக

* சாஙகம = (ஒழுஙகு), சாஙகோபாஙகம

உனனுலு மெனனுலு முலகந தழைததிடுமோ
தேவாதி தேவா திருவருள தானிருநதால
நாத ரததயவு நமககு இருநததெனறல
சொகக ரததயவால தொலலுகந தானறழைககும
அவருடைய செயலலலா லாசனு லாவதுணடோ
தெரியாதோ வுனறனுககுத தெளிவறிநத சோழமனனு
நாதரா லெனனுடைய நாடுந தழைநததெனறன
அவவச னஙகேட்டு அருஞசோழ னேநுரைபபான
உமது தயவாலே உரிமைபட வெனறனுககு
நாதருககுச சொலலி நாடு தழைககவையும
சொககருககுச சொலலித தேசம செழிககவையும
எனறுமிக வேணடி னுன இராசனநது பாணடியனே
அபபடியே நலலதெனறு ஆனதொரு பாணடியனும
வேநதன வளவனுககு விருநதமுது செயதுவைதது

பாண்டியனும் சோழனும் சொக்கரிடம் வந்து கண்டது

இருவருங கூடி ஈசரது ஆலயததில
சொககரது கோவிலுககுத துரிதமுடன வநதாரகள
நாதரது சனனிதிககு நலமுடனே வநதாரகள
சுவாமியைக கணடுதொழு தடிகளைப பணிநதாரகள
சாஷடாஙக தணடன சரணமென றடிபணிநதார
இருவருமே யடிபணிநது ஈசரைத தோததிரிததார
கைகட்டி வாய்புதைததுக காநதரைத தோததிரிததார
தும்பைமலா சூடுகினற சொககரைத தோததிரிததார
ஆல விடமுணட ஐயரைத தோததிரிததார
நஞசை யமுதுசெய்த நாதரைத தோததிரிததார
இடருகளை நீககிவிடும ஈசனே சரணமெனறா
துனபததை நீககிவிடுஞ சொககரே சரணமெனறா
ஏழைமுகம பாருமையா ஈசனே சரணமெனறா
அபபோது சொககலிஙகா அநத மொழிகேட்டு

சொக்கர் சொல்வது

புனசிரிபபு கொணடாரே பொனமுடிக கைலாசா
ஏது வகையாக இருவருமாய வநதீரகள
வநத விவரமதை வகையாகச சொலலுமெனறா
அவ்வச னஙகேடடு அழகுளள பாணடியனும
சொககரைச சேவிததுச சொலலுகிறான ராஜனவன
மதுரையி லேவாழும மகதேவா ஆணடவனே
எனறனுககுக குறைவிலலை புனற னருளாலே
இநதசோழ ராஜனுககு வநதஇத துனபநதான
சொலலத தொலையாது துயரமிகத தோனறுதையா
மழையும கிடையாமல வையகமும பாழாகி
உலாநத சருகதுபோ லுலகஙக ளததனையும
வாடித தவிககிறாரகள மணிதாக ளெலலோரும
அனனங கிடையாது அரசனது படடணததில
சோறு கிடையாது சோழனது சீமையிலே
மிகவும வருததமுறறான வேநதனும சோழராஜன
தயவு புரிநது தறகாகக வேணடுமையா
மனது களிதது மழைபெய்ய வையுமையா
நாடு செழிபபதறகு நாதரே கணபாரும
பூமி செழிபபதறகுப புனிதரே கணபாரும
கணபாரகக வேணடுமெனறு காததரே தணடனிட்டோம.

சொக்கநாதர் சொல்வது

அவ்வச னஙகேடடு ஆணடவரு மேதுரைபபார
அரசர களேநீஙகள அஞசவே வேணடாஙகாண
எவனெவன றனறனககு எநதவதி காரமுணடோ
அநத வதிகாரம அவனவனே செயகிறது
எனககநத வதிகாரம இல்லைகாண பாணடியனே
வருண பகவானும மனதுவைததா ராலே
பேயா மழைபெய்து பெருகவைபபார பூமியெலலாம
சாகர மழைபெய்து தரணியெலலாம பெருகவைபபார
வருணனுக கதிகாரன வானவர்கோ னிநதிரன்காண

மேகத்துக் கதிகாரன் மேலான இநதிரனகாண்
இநதிர னீஙக ளிருவருமே வணஙகிடுஙகள
தேவேந திரனைத தெரிசிததீ ராமாகில
உஙகள் குறைவதனை யுரையுஙக ளிநதிரறகு
மனதிரஙக வேணடியே வணஙகினீ ராமானால
வருணனைத தானழைததுமழைபெயய வைபபானகாண
மேகததைத தானழைததுவிடைகொடுபபா னிநதிரனும
இநதிரன தனதயவால எஙகுந தழைததோஙகும
தெய்வலோகம போஙகளெனறு சிவனா விடைகொடுததார
அவவசனஙகேட்டு அழகுதுரை பாணடியனும
சொககா விடைகொடுககச சோழனும பாணடியனும
நலலதெனறேசொலலி நாத ரடிபணிநது
இருவருமாய நடநதாரகள ஈசாநு கோயிலவிட்டு
ஆலயத தைவிட்டு அபபால நடநதாரகள

இந்திரலோகங் காண்கிறது

தெய்வலோ கமபோகச சீககிரமாய நடநதாரகள
சோழனும பாணடியனுந துரிதமாய நடநதாரகள
இநதிர லோகததிறகு இசைநது நடநதாரகள
தெயவ பதியதறகுச சீககிரமாய்த தாமநடநதார
அமரா பதிதேடி அரசாகள தாமநடநதார
வானுல கஙகிட்டி வருமநத வேளையிலே
ஆயிரங கண்ண ரரசி லமாநதிருநதார
முபபததுமுககோடி முனிவாகளுந தேவாகளும
நாறபதது எணணாயிரம நலமான ரிஷிகளுடன
தும்புரு நாரதருந துாவாச மாமுனியும
கிமபுருடா கினனராகள கெருடாந தருவருடன
கினனரி வீணைகள கீதஙகள பாடிநிறக
மேனகை ரமபையும மெலலி திலோததமையும
ஊாவசி நாட்டியஙக ளுசசிதமாய்ச செயதுநிறக
இநதிராணி தேவியுடன இநதிரன கொலுவிருநதான
அநதச சமயததி லழகுளள பாணடியனும
சோழனும பாணடியனுந துரிதமாய வநதாரகள

இந்திரன் கொலுதேடி யிருவரும வருகையிலே
கண்டானே இநதிரனும காவலாகள வருகிறதை
பூலோக ராசாககள பொன்னுலகம வருகிறாகள
நரமனித ராசாககள நாடிவரக காரணமேன
இவாவலுவால வருவாரோ ஈசுவரனா தமமருளால
சொக்க ரருளபெறறு சொாககபதி வருகிறாகள
நலலதென் றேசொலலி நலமுடனே பாாததிருநதாா
பாண்டியனுஞ சோழனுமாய்ப பதிகொலுவில வநதாாகள

இந்திரனைக் கண்டது

சொாககலோக இநதிரனைச சோழனவன தானபாாதது
மிகவும பயநது மேனமையுளள இநதிரறகு
அஞசிப பயநது அடிதொழுது தண்டனிட்டான
சாஷ்டாஙக தண்டனிடடான சசிதேவி நாயகறகு
தெணடனிடட சோழனைத தேவேநதி ரனவாழ்ததி
வணங்கிய சோழனை வாயாரத தானவாழ்ததி
பொறபீடம போடுமென்றாா பூலோகச சோழனுககு
எட்டுப படியின்கீ ழிட்டாாகள பொறபீடம
அநதமுளள பீடததி லமாநதானே சோழனவன
மதுரையாளும பாணடியனோ வணஙகாமல தானிருநதான
ஏனென்றால நமமைபபோலே யிவனொரு ராசனலலோ
இநதிரனை நாமும எபபடி வணஙகுவது
பூலோக இநதிரனபோற பொனமதுரை யாளுகிறோம
சஙகரன் கிருபையினாற றரணியை யாளுகிறோம
ஈசன தயவிருகக இவனைநாம வணஙகுவதோ
சொக்கா மகததுவததால் தொழாம லெதிரேநின்றான
எதிாநின்ற பாணடியனை இநதிரன தானபாாதது
வநதிருககும பாணடியனறான வணஙகாம லிருபபதென்ன
நமமை மதிக்கவில்லை நரனான பாண்டியனும
எதனால மதியாம லிருக்கினறான பாண்டியனும
சொக்கர் வலிமையினாற றொழாம லிருககின்றான
நாதர் உதவியினால் நமமை மதிக்கவிலலை
பூலோக மன்னனுக்குப் புகழ்மைகள தானுமுண்டோ

கெருவம் படைத்தோற்குக கேடுவருந தெரியாது
இவனுடைய மகததுவததை யினியறிய வேணடுமென்று
நலல தனத்திலே நடுங்கவைகக வேணடுமென்று
உபாயத திஞலே யொடுங்கவைகக வேணடுமென்று
மாமததைக கொண்டாராம வானவாகோ னிநதிரரும
ஆரடா தூதுவரே யருகிருககுங காவலரே
சரியொதத பாண்டியறகுச சரிபீடம போடுமெனரூா
எதிராகப போட்டாாகள இலஙகுபொற சிமமாசனம
குநதுமென்றூா பாணடியனைக கொலுககூடச சபைதனிலே
சரியாகக குநதிஞன தனிமதுரைப பாணடியனும
ஆரடா தூதுவரே யரசாளும மனனனுககு
வநதொரு மனனனுககு மாலையொனறு போடுமெனரூா
கணகாட்ட இநதிரருங கனமுடனே மலலருககு

இந்திரன் கெண்டிமாலை சூடினது

பாணடிய ராஜனுககுப பதிததமுததுக கெணடியொனறு
ஆயிரம போசுமக்கும ஆணிமுததுக கெணடியொனறு
கொண்டுவநது போடுமெனரூா கூடலவாழ பாணடியறகு
அபபடியே ஓடிஞாகள அநதபபுறந தானுமைநது
ஆயிரம போமலலா ஆள்பிடிததுத தோளேனறி
நெககி யெடுததாாகள நேரான முததுககெணடி
இததோடே பாணடியனரூன ரால நடுஙகிடுவான
தூக்கிகொண்டு வநதாாகள சூரராம மலலாகளும
இநதிரன கணகாட்ட எதிாவநதாா மலலாகளும
பாண்டியறகு வெகுமதியாய்ப பாாமாலை சூடுமெனரூா
போட்டாாகள கழுததிலேதான் போாமலல ராயிரமபேர்
அப்பெரிய மாலையைததான அழகுளள பாணடியனும
நாதரது கிருபையிஞல நடுககமே யிலலாமல
சொக்கரைத துதிசெய்து தோளிலே தாஙகிககொணடான்
மார்பை நெளிதது மாலையைத தாஙகிககொணடான்
கண்டார்க ளெலலாருங் கனமான பாணடியனை
தேவேநதி ரன்கண்டான் திறமையுளள பாண்டியனை

இவனாலே யொன்றுமில்லை யீசனார் தமபலன்தான்
அறிவோ மிவனுடைய ஆங்கார வலிமையெனறு
பாணடியன மேலே பகைவைததா னிநதிரனும
ஒருவருககுந தெரியாமல உளளததிற பகைவைததான்
பாண்டியன முகமநோககிப பணபுடனே இநதிரனும
சோழனும நீருமாய்ச சொாககபதி வநததெனன
வநத வயணமதை வகைபிரிததுச சொலலுமெனறாா
அபபோது பாணடியனும அருளபுரிநது ஏதுரைபபான
எனறன அலுவலினு லிவவிடததில வநததிலலை
சோழனுககா யிஙகுவநதேன சொாககாதி.பதியோனே
அவவரச னலுவலகொணடு அமராபதி வநதேன
தொநதரை படுகினறன தோழனிநத சோழனுமே
மழைமாரி யிலலாமல வருததஙகள மிகவாகி
கமமுதே ராசசியமும கருகுதே பூமியெலலாம
பரிசனஙக ளெலலாரும பரதேசி யானாாகள
பனனிரணடு வருஷமாயப பாரிலமழை கிடையாது
அநத விசனததா லடுததுவநதா னெனறனைததான
என்னாலே யாகாதெனறு ரசரணடை போயுரைததேன
உமமணடை போக உததரவு செயதாாகாண
ரசன் விடைபெறறு இவ்விடததில வநதோமநாம
உமமாலே யான உதவிசெயய வேணடுமெனறன
அநத மொழிகேடடு ஆயிரஙகண ணிநதிரரும
சோழன முகமபாாததுச சொலலுவா ரிநதிரரும
ஏதுககும அஞசாதே இனபமுளள மனனவனே
ஈசா கிருபையினு லினபசவுக கியமுணடு
அப்படியே செயவிபபேன அஞசாதே சோழாநீ
நெறிமுறைமை தானறிநத நீதியுளள மனனவனே
நாதர்தன் வாாததைககு நானெனறும பேசுவனோ
அப்படியே யானடபபேன அரசனே நடவுமெனறாா
தேவேநதி ரனசொலலத திடுககென றெழுநதிருநது
சாஷ்டாஙகத தண்டனிடடுச சரணமென றடிபணிநதான
வாழ்த்தி விடைகொடுததாா வானவாகோ னிநதிரரும

உத்தரவு பெற்ருன்காண் உலகாளுஞ் சோழராஜன்
பாண்டியனு மப்போது பகருவமா யெழுந்திருந்து
இந்திரரே விடைதாரும் எங்க ளிருவருக்கும்
போய்வாரு மென்று போக விடைகொடுத்தார்
அதிக மனமகிழ்வாய் அரசாக ளிருவருமாய்
தெய்வ லோகமவிட்டுத் திரும்பினா பூலோகம்
மதுரை வளநாட்டில மன்னவாகள வந்தாாகள
வந்தசோழ னுக்குவெகு மதிகளசெய தனுப்பிடவே
பாண்டியன விடைபெறறுப பாரமன்னன சோழனவன
சொககரைத தரிசித்துச சோழன நடந்தானே
தனனுடைய ராசசியததிற றனஞ்சயனுந தானடந்தான
இப்படி யாகசசோழன இருக்குமந்த நாளையிலே

இந்திரன் கோபித்துச் சோழன் பெருமைபடவும் பாண்டியன் சிறுமைபடவுஞ் செய்தது

ஆகாச இந்திரனா அனபுடனே யேதுசெயதாா
பாண்டியன வந்ததுவும பாரசோழன வந்ததுவும
தனனை வணஙகாமற றயிரியமாயப போனதுவும
நானன பாணடியனும நமமை வணஙகாமல
மதியாமற போனதெனன மடடடகக வேணடுமென்று
கோபமும கொண்டானே கொழுந்தணலபோ லிந்திரனும
எரிபறந்த கணகளுடன இந்திரனு ரேதுசெயதாா
மேகங்க ளேழினையும மேனமையுடன வரவழைததுச
சபதயேக மததனையுந தானே வரவழைததது
வருண பகவானை வரவழைதது இந்திரனும
கேளுஙகள நீஙகள கெடியான எனவசனம
இன்றுமுதல நீஙகள ஈடழிவான் மதுரையிலே
கால்வைக்கக் கூடாது கருமுகிலே நீங்களெல்லாம
அந்தவான் மதுரையிலே அடிவைககக கூடாது
தூறலவிழப போகிறீாகள துனமாககன் மதுரையிலே
எட்டியடி வையாமல இடைநதுமே பெய்யுஙகள
பாண்டியன் சீமையிலே வருஷிககப போகாது

மதுரையிலே நீங்கள்போய் மழைபெய்தீ ராளுககால
கால்விலங்குங கைவிலஙகுங் கழற்றுப பெருவிலங்கும
தாளவிலங்கும தோளவிலஙகும தரிககாப பெருவிலஙகும
விலஙகுகள போட்டு வெட்டி யெறிநதிடுவேன
வாாததையைத தடுதது வருஷிககப போகிறீாகள
சோழனது சீமையிலே சொானமழை பெயதிடுஙகள
மாத முமமாரி வருஷியுஙகள சோழனுககு
முபபோகந தானவிளைய முமமாரி பெயதிடுஙகள
கலகந தெளியவேதான கருமுகிலே பெயதிடுஙகள
எநநாளுஞ சோழனுககு இடையூறு வாராமல
அவனுடைய நாட்டிலே அமாநது பொழியுஙகள
என்று விடைகொடுததா ரிநதிரனு ரபபோது
நல்லதென றேசொலலி நலமான மேகமெலலாம
மதுரையை நாடாமல வருகிறதே மேகமெலலாம

சோழராஜன் பெருமைபட்டது

சோழனது சீமையிலே சொலிககிறதே மினனலகள
கடலிரைசசல போலே கமறிறறே மேகஙகள
குமுறிறறு மேகமெலலாங குடஙகொணடு வாாததாறபோல
இரைகிறதே மேகஙகள ஏகவெளளம பெருகிடவே
சோனை மழைபபோலே சொரிகிறதே மேகமெலலாம
நல்லமழை பெயவதனால நாடுஞ செழிததனவே
பூமி குளிாநதனவே பொய்கை நிரமபினவே
ஏரிகள் நிரமபி யெதிாககிறதே மேகவெளளம
மடுவுகள நிரமபி வழிகிறதே வெளளமெஙகும
ஆறுகள் நிரமபுவதால அடைபடும வெகுசனஙகள
கழனிகள் நிரமபி காலவாய்கள தாமநிரமபி
ஊற்றுகள் தாமசுரநது ஓடிறறே சலமவிசையாய்
தடாகங்கள் தாமநிரமபி தாமரைகள பூததனவே
வயல்கள நிரமபி வாயககாலுந தானோடி
உலாநத மரஙகளெலலாம உயிருணடாயத தளிாததனவே
அடியற்ற மரஙகளெல்லாம அனபாயத தளிாததனவே
இலையுந தளிர்களெலலாம ஏகமாய்த தளிாததனவே

காடு செடிகளெலலாம கனககவே தானறழைகக்கும
செடிகள மரஙகளெலலாஞ செழிததுத தழைததனவே
பூககா மரங்களெலலாம பூததுச சொரிநதனவே
காயா மரங்களெலலாம காயததுச சொரிநதனவே
கிள்ளப் பழுததனவே கிளிகளவநது சோநதனவே
அள்ளப பழுததனவே அளிகளவநது பாயநதனவே
செநநெல விளைநதனவே தேசஞ செழிததனவே
பயிாகள விளைநதனவே பலனைக கொடுததனவே
சோலைகள சாலைகள சூழ்நத தடாகஙகளில
குயிலக ளடுத்தனவே குருவிகளும வநதனவே
மயிலக ளடுததனவே வானகோழி வநதனவே
தாராவும உளளானுந' தாவி யடுததனவே
அனனஙகள பேடைகள ஆநதை யடுததனவே
கொககுவக்கா கூசசலிடக கோகிலஙகள பாடுவன
பண்டுகள தினறு பட்சிகள பாடுவன
கனிகளைத தினறு களிததன பறவையெலலாம
ஏருகட்டி யுழுவாரும இளநாறறு நடுவாரும
பயிரிடுங குடிகளெலலாம பலபபட்டுப போனாாகள
ஓடுங குடிகளெலலாம ஊரைவநது சோநதாாகள
பரதேசி யாதேசி பஞசை பஞதியெலலாம
சோழராசன பட்டணததிற சுகபபட்டு வாழநதாாகள
பிசசைககார ரெலலாரும பெருமை யடைநதாாகள
சோழமண் டலங்களெலலாஞ சுகமாயத தழைததனவே
சோழ மகாராசன தொலைததான விசனமெலலாம
கீாத்திக ளைபபெறறான கிருபைக கடலானை
இநதிரனைத தனமனததி லெணணி நினைநதிருபபான
மாதமு முமமாரி வருஷிககு மணடலததில
சோழமண் டலமெனறு சொலவார கவிவாணா
அப்படி யாகவாழ்நதான அழகான சோழமனனன

பாண்டியன் வறுமை யடைந்தது

பாண்டிய நாட்டாாகள பரதேசம போகிறாாகள
மழையே கிடையாது மதுரைநகா சீமையிலே

தூறறல் கிடையாது தொனமதுரைச சீமையிலே
துளிகள விழுவதிலலை சொககா மதுரையிலே
காய்நது உலாநதனவே கனமதுரைப பட்டணததில
எரிநது புகைகிறது ஈரங கிடையாமல
குடிககநீர கிடையாது குளஙகள மடுககளெலலாம
காகங குடிபபதறகுங காணடிசலங கிடையாது
ஆறுகள வறணடன ஆறறுமணற சூடெழுமபி
ஏரிகள வறணடன ஏறறககோ லாழமடடும
பூமிகள சூடெழுமபி பொஙகிறதே தணலாக
விளைவு கிடையாது வேநதன மதுரையிலே
களையும கிடையாது கனமதுரைச சீமையிலே
பொனமதுரை நாட்டிலே புழுதி யடைநததுவே
சருகுபோ லுலாநதனவே தழைதத மரஙகளெலலாம
பூமி யுலாநததே பூணடு கிடையாமல
பறவை கிடையாது பாணடியன தேசததிலே
குடிவலசை வாஙகினாரகள கொடிமதுரை யுளளவாரகள
பஞசை பஞதியாய பரதேசம போகிறாரகள
அனனங கிடையாது அழகுளள மதுரையிலே
மதுரையைச சுறறுமுளள வனஙகள செடிகளெலலாம
காய்நது மிகததீயநது கருமபுகைசசல கொணடனவே
தஙகநிழல கிடையாது தனிமதுரைச சீமையிலே
ஊரிலே யுள்ளவாரகள உறககஙகள கொணடார்கள்
பாழடைநத முகமானார பாணடிய நாட்டிலுளளோர
அனன விசாரம அதுவே பெரிதாசசு
பனனிரணடு வருஷமாய்ப பாரகருப பாயிறறு
சரீரம வெளுததாரகள சலலடைககண ணானாரகள
பெணடுகள புருஷர்கள பிளளைக ளொருதேசம
திககுகள கெடடுத திசைமாறிப போனார்கள்
அபபடி யெலலாம அணிமதுரை யலைநதோட
இநதிர னாலே இடறுகள நோநதனவே
ஆயாசத துடனநத அணிமதுரைப பாண்டியனும
மழையில்லா நாடு வையகந தானுமோ

என்று விசனமா யிருக்குமந்த வேளையிலே
சப்தமே கமபொழியுந் தனிசசோழன சீமையிலே
மேகங் குமுறி மேலாகப போயவிடுமாம
மதுரையை நாடாமல வகையுடன போயவிடுமாம
இபபடியா யோடும்போது இதிலே யொருமேகம
குட்டிமே கமொன்று குறுகக்கிடடோ டும்போது
வருகிற விசைதனிலே மதுரையென்று தெரியாமல்
பொழிந்துகொண்டே யோடிறறு போகும விசைதனிலே
அந்த மழைவெள்ளம அணிமதுரை பெருகிறறு
வெள்ளம புரணடதே வேந்தன மதுரையிலே
வையைப பெருககெடுத்து மாவெள்ள மோடுதையா
கணடானே பாணடியனுங கடுக வெழுந்திருந்தான
துரிதமா யெழுந்திருந்தான சுந்தர பாணடியனும

பாண்டியன் வைகையாற்றை அணைகட்டியது

ஓடுகிற வெள்ளத்தை யுள்ளடக்க வேணுமென்று
அபபுறம போகாமல அணைகட்ட வேணடுமென்று
ஆரடா தூதுவரே அணிமதுரைப பட்டணத்தில
வீட்டுக்கு ஓராளதான விடுபட்டு வரவேணடும
அவரவா வீட்டுக்கு ஆளொருவன வரவேணடும
ஆளனுப பாவிட்டால ஆக்கினை செயவேனென்று
அணைகட்ட வரசசொல்லி அடியடா தமுக்கென்றான
அபபடியே தானடித்தான ஆனதொரு சாமபுவனும
அந்தத தமுககடிக்க அணிமதுரை யுள்ளவாகள
வீட்டுக்கோ ராளாக விடுபட்டு வருகிறாகள
அவரவா தமமுறைக்கு ஆளொருவா வருகிறாகள்
மண்வெட்டி கொணடு வருகிற ரணைகட்ட
பங்குவீ தமாகப பாறைகொணடு ஓடிவந்தார
அவரவர்க குபபங்கு அளந்து கொடுத்தாாகள
அளந்திட்ட பஙகுதனில அதிலே குறைவுபட்டால
பஙகுவீ தக்காரனைப பட்டாவுக கிரையிடுவேன
என்றுதிட் டஞசெய்தான இராஜனந்தப பாண்டியனும
அவரவர் பங்குவீதம அனைவருங கட்டும்போது

மதுரையி லேயொருததி வாணிசசி யெனபவளாம
அவளுககு யாதொரு ஆணதிககு தானுமிலலை
அவளுக கொருபஙகு அணைகடடச சொனனாகள
பிடடு சுடடுவிறறுப பிழைககுமநத வாணிசசி
எனனசெய் வேனெனறு எணணமிடடாள வாணிசசி
ஆளுங கிடையாது ஆருமறற பாவிநான
எனககிடட பஙகுதனை எபபடிச செயவேனயான
அணைகடட எனறனுககு ஆளுங கிடையாது
ஆளிலலை யெனறால அரசனுங கேடபானே
எனறு விசனமுடன எணணி யிருககையிலே

வாணிச்சி பிட்டுக்குச் சொககா மண்சுமந்தது

அவளுடைய விசனததை யாறறவே வேணடுமெனறு
ஆணடா ளுளுசொககா ஐயரவ ரேதுசெயதார
அவளுககு ஆளாகி அணைகடட வேணடுமெனறு
ஒட்டனைப போலே உருவெடுததுச சொககலிஙகர
தடடுடனே மணவெடடி கலைமேலே தாமெடுதது
வாணிசசி யண்டையிலே வநதுநினறு சொட்டனுக
ஒட்டனைக கணடாளே உததமியாள வாணிசசி
ஆரடா வொட்டாநீ அணைகடட வநதாயோ
எனபஙகுக காளாகி யெனககணை நீ கடடுவையா
கட்டுவே னெனறுரே சுனமதுரை யொடடனவா
கேடட தொருகூலி கிளாசசியுடன தருவேனெனறுள
அவவாா ததை யைககேட்டு அநதவொடட னேதுசொலவார
கூலிககுப பிடடு கொமபனையே நீகொடுததால
உதிாநதுவிடும பிடடதனை உததமியே நீகொடுததால
பிடடுககு மணசுமநது போடுகிறே னணையாக
அபபடியே நலலதெனறுள அககிழவி யமமாளும
பிட்டு சுடுமபோது பிடடு உதிாநததுகாண
உதிாநதபிடடு தானெடுதது உததமியாள கைகொடுததாள
ஏநதி மடியிலவைதது ாசுவாளுா ஒடடனவா
வாணிசசி பஙகுககு வநதாரே அணைகடட
உதிாநதபிட டைததினறு ஒருகூடை மண்சுமநது

போடுவா ரொருதட்டு பிட்டுஞ சரியாகும
மறுபடியுந தானவருவார வாணிசசி யணடையிலே
பிட்டு சுடுவாளாம பொடிபொடியா யுதிரநதிடுமாம
உதிரநததொரு பிட்டுககு ஓடடாவநது நிறபாராம
பிட்டெடுததுத தானகொடுபபாள போரான வொட்டருககு
பிட்டுதினறு போவாராம போடுவார தட்டுமணணு
ஒருதட்டு மணணுககு உதிரநதபிட்டு சரியாகும
வாணிசசி தனனிடததில வநதுநிறபா ரொட்டருமே
பிட்டு சுடும்போது பொடிபொடியா யுதிரநதிடுமாம
உதிரநததொரு பிட்டுககு ஓடிவநது நிறபாராம
பிட்டைக கொடுபபாளாம போவாராந தினறுகொணடு
தட்டுமண போடுவதில சரியுதிரநத பிட்டுககு
மறுபடியும வருவாராம வாணிசசிப பிட்டுககு
ஒருபிட்டு சுட்டாலும உதிராம லிருபபதிலலை
சுட்டபட்ட பிட்டினைததுஞ தூளதூளா யுதிரநதுவிடும
உதிரநததொரு பிட்டுககு ஓடிவநது நிறபாராம
பிட்டுதின றுகொணடே போடுவா ரொருதட்டு
பிட்டுவிலலை யாசுவிலலை ஒட்டனவேலை சாயவிலலை
பாதியணை யாயிறறு பாதியினனங கட்டவிலலை
அவரவாகள பஙகுககு அணைகட்டி யாயிறறு
வாணிசசி பஙகுககு வரபபுகட்டித தீரவிலலை
பிட்டுகளைத தினகிறதும போகிறதும வருவதுமாய
ஒட்டன திரிவதிலே உதிரநதபிட்டுஞ சரியாசசு
பொழுது மறைநதது பொனமதுரைப பாணடியனும
கட்டின அணைகளைக கனமுடனே பாரககவநதான
வாணிசசி பஙகுககு வரபபுஇனனங கட்டவிலலை
ஆருதடா இநதபபஙகு அணைகட்டித தீரவிலலை
எவரது இநதஅணை யெனறேனே பாணடியனும
அரசனுககுச சொலலுகிறார அணைகட்டு மனனவாகள
இஙகரிற பிட்டுசுட்டு எலலோரககும விறபவளாம
நனனிலைசோ வநதியாம நஙகை யொருததிபஙகு
வாணிசசி பஙகுககு வநதானொரு ஒட்டனவன

அவனுடைய பஙகிதுதான அணைகடட விலலையெனறா
கோபமும கொணடானே கொறறவன பாணடியனும
எஙகேய டாஓடடன இழுததுகொணடு வாருமெனறான
அடிககுஙகோல கையிறகொண டருகிலநினற சேவகாகள
திடுககெனறு தானபயநது தேடினா ஓடடனையும
ஓட்டனைப பிடிததுவநதாா உலகாளும ராஜனணடை
கணகள சிவபபேறி கனமதுரைப பாணடியனும

சொக்கர் பிரம்பா லடிபட்டது

பிடடுககு மணசுமநத பெமமானென றறியாமல
ஓடடனென றேசொலலி உததமனும அபபோது
கைபபிடிதத பிரமபததைக கரகரெனறு தானசுழறறி
ஓட்டன முதுகினமே லோஙகி யடிததானே
ஐயாநதச சொககருககு அநத அடிபடவே
வருததமிகக கொணடாரே மதுரைசொகக நாதருமே
அநத அடியுநதான அலலவாககும படடதுவே
அவரவாகள தமமுதுகில அடிததழுமபு நோநததுவே
திககுத திசைகள தீவாநத ரஙகளெலலாம
அணடஙகள தீவுகள ஆகாய மெவவிடததும
சகலசீவ செநதுககுந தழுமபுமிக வுணடாசசு
பாணடியன் முதுகினமேற பாரத தழுமபாயிறறு
எலலா ருமபயநதா ரிநத அடியாலே
பாணடியன அபபோது பயநது நடுநடுஙகி
எஙகேயநத வொடடனெனறு ஏறெடுதது பாாககுமபோது
எஙகெஙகுந தேடினனே எழிலமதுரைப பாணடியனும
காணாத தினாலே காவல னிடிவிழுநதான
வநதவா ஓடடாலலா மாயாணடிச சொககரவா
ஆணடவ ராகவேணடும ஆளடிமை செயயவநதாா
தெரியாமற போசசுதெனறு சிநதை மிகவாடி
தீவினைககு ஆளானோந தெயவமெனறு பாராமல
வலவினைககு ஆளானோம வரனென றறியாமல
இநத விதிபபயனை யெபபோது தொலைததிடுவோம
வந்தது நமக்கு மதிமோச மெனறுசொலலி

எநத விதததிலேயும ஈடேறப போவதிலலை
தெரிநதது நமககெனறு தெனமதுரைப பாணடியனும
மெதத விசனமாய் விடுதிககு வநதுவிடடான
அழகிய சொககரவா ஆணடவனா அபபோது
ஓட்ட னுருவமதை யுததமனார் தானமறைதது
ஆலயததி லேவநதார அடடாளுஞ சொககலிஙகா
வருததத துடனே வநதுநினறா ராலயததில
அப்போது மீனாட்சி யணடையிலே ஓடிவநது
ஏதுதான சுவாமி இபபடிககு வநததென்று
அலையக் குலையவநத அககுறையைச சொலலுமெனறாள
கேளாயென நாயகியே கிளிமொழியே மீனாடசி
வாணிசசி தனககாக மணசுமககப போயிருநதேன
பிட்டுககு மணசுமககப பிரமபடி படடுவநதேன
அடிததான பிரமபாலென னஙகந தழுமபேற
கொடுததான் முதுகினிலே கொடுமபாவி பாணடியனும
சகாயஞ செய்யபபோனேன அபாயம வநததடி
அபாயமே செய்தவனை யாதரிககப போவதிலலை
எனறுரைக கசசொககா எடுததுரைபபாள மீனாடசி
அறியாமற செய்தபிழை பெரியோா மனமபொறுபபாா
மாறு ரூபஙகொண்டு மணசுமககப போனதினால
ஆளடிமை யென்று அடிததான பிரமபாலே
ஐயரெனறு தானறிநதால அடிபணிநது தொழுதிடுவான்
தெரியாத வன்செயதால சிதததததில வையாமல
ஆதரிகக வேண்டுமெனறாள அஙகயறகண மீனாடசி
அவளவச னஙகேட்டு அழகுசொகக ரேதுசொலவாா
என்னை யடிததஅடி எலலாககும படடதுகாண
உலகததுக கெலலாம உறைததததே பிரமபடிதான
சிததாகள முனிவாகள் தேவருக்கும படடதுவே
வானவ ரொடுரிஷிகள மாயவற்கும படடதுவே
சபத ரிஷிகளுடன தபோதனாக்கும படடதுவே
கனனியாகள கொபபக கருவுககும படடதுவே
இந்தப பழிபாவம எபபடித தொலையுமடி

இநதப பழிககுநான மைநதன வரஙகொடுககேன்
அநதப பழிபாவம அததோடே தொலையுமடி
எனறே இவருரைகக ஏநதிழையும பேசாமல
மவுனமாய்த தானிருநதாள மதுரைமீ னாடசியரும
இபபடிச சிலகாலம இருககுமநத நாளையிலே
பாணடிய நாடடுப பரிசனஙக ளெலலவரும
அரச னதுநாடு அருமைமழை யிலலாமல
தததளிததுப போகிறதே தனிமதுரைச சீமையெலலாம
அரறுரைத தானடிதத அககொலைப பாதகமும
கமழுதே நாட்டிற கதறுதே பூமியெலலாம
மைநதனு மிலலை மகுடமுடி யரசனுககு
பிளளையு மிலலை பேரான மனனனுககு
அபபடி யாகததுனபம அரசனும படடிருநதான
ஆரையும வணஙகானே அசசிததி ராஙகதனும
சிறுததே னெனறுசொலலி பெருததவரைப போயடுககான
தெய்வமே கதியெனறு தேசததை யாணடிருநதான
சொககரே கதியெனறு தோததிரஙகள் செயதிருநதான
பனனிரண டுவருஷம பாரிலமழை யிலலாமல
துனபங களுடனே துரைததனம பணணிவர

சொக்கரும் மீனாட்சியுங காளகம் வநதது

மதுரையி லேவாழும மகாதேவா சொககலிஙகா
அஙகயறகண மீனாடசி அமமனும சொககருமாய
இருவரு மபபோது ஏகாநத வேளையிலே
தேவிய ரைபபாதது சுவாமியவ ரேதுசொலவார
பெணணேகணணே மீனாட்சி பொறகொடியே ஆலயததில
தணலா யெரிககிறது தனிககாற றடியாமல
தூடககமே யாகிறது உளமதுரைப படடணததில
காறறுவா டைககுநாம கானகததிற போய்வரலாம
மதுரையைச சுறறியே வருவோமநாம பெணமயிலே
வாருமென றேசொக்கா மயிலணையைத தானழைகக
அபபடியே நலலதெனறு அஙகயறகண மீனாட்சி
சம்மதப பட்டு சதியும புருஷனுமாய்

இடபததின மேலேறி யீசுவரனும ாசுவரியும
எருதின மேலேறி யிருவருமவெளியானா
ஆலயத தைவிட்டு ஐயாவெ ளியானா
மதுரையை விட்டு மகாதேவா வெளியானா
மதுரையைச சுறறி வநதாாக ளிருவருமாய
பட்டணங களசுறறி பாாததது வருகையிலே
அழகு மறைநதது அழகான தெனமதுரை
அணட வொருநிழலும ஆதரிககக கிடடாது
ஒனற நிழலிலலை யொருமாமும கிடடாது
தோடடங கிடையாது துறவுகள தூாநதிருககும
நிறக நிழலுமிலலை நிலததில தரிபபோமெனறால
கானகங களததனையுங கடடையா யுலாநதிருககும
செடியும கிடையாது செடடும கிடையாது
தழையும கிடையாது சறறே யிருபபோமெனறால
வெய்யி லுறைககிறது வெஙகானல வீசிடுமாம
கான லுறைககிறது கடுஙகானல வீசிடுமாம
வோவை பொழிகிறது விமலருககும பாாவதிககும
அணடமுடி கூடவிலலை அககினி வாடையது
அககினி வாடையது அனலகொணடு வீசுதையா
நடுககாட்டில வநதாாகள நாதரும தேவியுமாய
அநத நடுககாடடில அலைநது வருகையிலே
அஙகொரு விலவமரம அடாநது தழைததிருககும
பசுமையா கததழைததுப படாநது நெருஙகிருககும
சநதுகள தெரியாமல தழைததிருககும விலவமரம
எஙகோ முஞசலஙகள இலையிற படாநதிருககும
காயததுப பழுததது கனிக ளுதிாநதிருககும
பூததுப பழுததுப புடபம பரிமளிககும
தெனற லதுவீசுந தேகங குளிாநதிருககும
அநத மரமொனறு அவவிடததிற றழைநதிருககும
அவவிடததில வநதாாகள அரனும உமையவளும
தேகமுந தானகுளிாநது சோபந தெளிநதாாகள
இநத நடுககாட்டி லிதுதழைதத அதிசயததை

கண்டறிவோ மென்று கடுகியே கீழிறங்கி
எருதை நிழலிலவிட்டு இறங்கினா மாததருகில
ஆயாசந தீரவதற்கு அவ்விடததி லுட்காாநதாா
சவுக்கிய மானாாகள தஙகள் சரீரததில
இருவரு முடகாாநது ஏகாநத மாயிருகக
பட்டப் பகலிலே பகலான வேளையிலே
உசசியிற் சூரியன் உருமததின் வேளையிலே

நீர்க்காக்கையைக் கண்டது

அங்கொரு நீர்க்காகம அலைகடலிற போய்முழுகி
கடலில முழுகியே கடலஜலததைத தானவாரி
செபபட்டை யில நிறைய ஜலஙகொணடு வருகிறதாம
கடலநீரை ரககையிலே காகமது கொணடுவநது
விலவ மாததினமேல மேலாகத தானபறநது
மேலாகத தானபறநது மேலிருநது வீசினது
மழைபெய்வ தேபோலே வருஷிககுங காகமது
வருஷிதத துஜலமும மகாதேவா மேறபடவே
குளிாநதது தேகங் கூடலவளா சொககருககு
அஙகயற்கண் ணமமனுககும அஙகங் குளிாநததுகாண்
ஏதிநத ஜலமென்று ஏறெடுததுப பாாததாாகள
சங்காருஞ சஙகரியுந தலையெடுததுப பாாககையிலே
நீர்க்காகஞ ஜலமபொழிநது நின்று பறநதது
அநதநலல காகததை ஆண்டவனா தானபாாதது
பார்த்தாயோ பெண்ணேநீ பட்சியின தனனறிவு
கண்டாயோ பெண்ணேநீ காகததின் தன்னறிவு
இநத மாத்துககு இககாகம நீாதெளிகக
எதனால் தெளிக்கிறதோ இதையறிய வேண்டுமென்று
காகத்தைத் தானகேட்டு காரிய மறிவோமெனறாா
அப்படியே யழையுஙகள அறிவுளள காகமதை
என்றே உமையுரைகக ஈசுவரரு மபபோது
ஆகாசத் தைப்பாாத்து அநதநீாக காகமதை
கைகாட்டித தானழைத்தாா கைலாய நாதருநதான்
கண்டது காகமுங் கைலாய நாதரென்று

அஞசிப பயநது ஆகாயம விட்டிறஙகி
தாயதகபபன வநதாரோ தறகாகக நமமையெனறு
சீககிரமாய்த தானிறஙகி திடடெனவே யோடிவநது
முககால வலமவநது முடிவணஙகித தெணடனிடடு
நாறகால வலமவநது நமஸகரிததுத தெணடனிட
தெணடனிட்ட படசியைச சிவனுருந தானவாழததி
அடிபணிநத காகமதை யானுருந தாமவாழததி
இநத மாதததுககு இறைபபதெனன நீசலததை
இநத மாததினாலே இததனை வருததமெனன
வருததததோ டிஙகேநீ வநதுநீா தெளிபபதெனன
சொலலுமெனறு கேடடாாகள சொககரும அமமனுமாய்
கணடது காகமது கனகக மிகபபயநது
சொலகிறது காகமது சொகக ரவாகேடக
தஙகளுக கேயுகநத தனிததமா மெனறுசொலலி
விமலாக குகநததாம விலவமா மெனறுசொலலி
அதனுற கடலநீரை அளளிவநது யானதெளிததேன
நாடோறும யானதெளிததேன நாதருககு ஏறறதெனறு
இதுவுமவந தெனறனுககு ஈசுவரனா கடடளைதான
அவவாாததை யைககேடடு அரனுரும அமமனுமே
பூரிததா ிருதோளும புததியுளள காகமெனறு
ஆநநதமாயப பூரிதது அறிவுளள காகமெனறு
கட்டித தழுவியே காகததை முததமிடடு
எநதமக கேறறதொரு இநதமா மெனறறிநது
களையாக வநதவாககுக களையாறறி வைததாயே
இநதச சகாயமதை யெஙகளுககுச செயதாயே

சொக்கர் நீர்க்காக்கைககு வரங்கொடுத்தது

உன்ககோா சகாயமாய உதவிசெயவே னெனறுசொலலி
எனன வரமவேணடும இனபமுட னுனறனுககு
கேட்டவாந தருவேனெனறாா கிருபை களிகூாநது
அபபோது காகநதான அரனுரைச சேவிதது
சொலகிறது காகமது சொககருககுத தெணடனிடடு
கைலாய நாதரே கணமூன றுடையவரே

எனமனததி லேயிருககும எணணததைச சொலலுகிறேன
கனனிகைப பெணணுகிக கனமதுரைப பாணடியனை
சேரவே வேணடுமெனறு சிநதையில நினைததிருநதேன
எனனுடைய பாலனுககு இசைநதுபடடந தரவேணடும
அநத வரமெனககு அருளபுரிய வேணடுமையா
காகமது சொலலுவதைக கணடாரே சொககலிஙகா
ஆறு லொருவாததை அனபான காகமேகேள
கனனிகைப பெணணுகிக கனமதுரை நீபோனால
மனனனைச சேரநதாலும மலடியாயப போயவிடுவாய
உனனைபபெண ணுககியே ஒருமாதக காபபிணியாய
அனுபபிவைபபே னானாலும அவசரமாகவநது
ஆரெனறு கேடபானே அணிமதுரைப பாணடியனும
ஆருமறற பாவிநான அணடிவநதே னுமமையெனறு
சொனனாயே யாமாகில தோழியாய வைததுககொளவான
தாதியா யிருநதாயானால தையலரே யுனறனததான
வசநதநா ளானாலதான மருவ மனஙகொளவான
ஆரு மறியாமல அணைவானே உனறனததான
உனவயிறறி லேபிறககும உறுதியுளள பாலனுககு
படடந தரிபபான படடணததி லொருபஙகு
அநத வரமளிததேன அபபடியே நடவுமெனறா
சமமதிததுக காகமது சநதோஷங கொணடதுவே
காகததைப பெணணுககி கருபபமு முணடாககி
நீரகாககை யெனறே நேரிழைககுப பேரகொடுததார
நடவுமென்று விடைகொடுதது நாதரவா போயவிடடார

நீர்க்காக்கை பெண்ணுகிப் பாண்டியனை யடுத்தது

அபபோது நீரககாககை யரிவையநதப பெணணணஙகு
மதுரை நகாதேடி வநதாளே பெணமயிலாள
பாணடிய னிடததிறகுப பககுவமாய வநதுநினறாள
அபபோது பாணடியனும அரிவையரைத தானபாரதது
சுநதரமும வடிவுமுளள தோகையரைத தானபாரதது
ஆரடி பெணணேநீ யறிய வுரையுமெனறான
அவவச னஙகேடடு ஆரணஙகும ஏதுசொலவாள

ஆருமில்லாப பரதேசி அணடிவநதே னுமமையெனறுள
ஒருமாதம கருபபம உததமியா ளெனறனுககு
ஆருமறற எனறனைநீ ஆதரிபபீ ரெனறுரைததாள
அவவச னஙகேடடு அநதநலல பாணடியனும
காபபமான மஙகையிவள கனிமொழியா ளாகையினால
காபபாறற வேணடுமெனறு கனனியரே யஞசாதே
அபபடியே செயவேனென றரிவையரைக கூடடிபபோய
தனனுடைய தேவியணடை தாதியாய வைததுவிடடான
சகல விசாரணைககுந தாதியாயத தானிருநதாள
அழகுந திருமேனி யலஙகார மாயிருபபாள
புததியுள்ள குணவதியாயப பூவையருந தானிருநதாள
பாணடியன தேவிககும படசமாயத தானிருநதாள
சுநதரமும யவவனமுஞ சொலலத தொலையாது
வாலிபமாய்ப பெணமயிலும மனனனது தேவியணடை
அதிகாரம பெறறுககொண்டே அவளிடத திருககையிலே
வசநதமா னகாலம வநதுமிக நேரிடவே
மனமத வேதனையால மனனனநதப பாணடியனும
தனனுடைய தேவியாந தையலரணமனைககு
மாளிகை தேடியே வருகினற வேளையிலே
வாசற படியிலே மயிலபோலே தாதியவள
பொறபதுமை போலே பொனனு பரணமினன
நினறுளே நீககாககை நேரிழையைத தானபாரததான
அதிகமையல கொணடானே அநதமுளள சுநதரிமேல
ஒருவாக கொருவா உடனபட டிருவருமாய
ஆசையுடன சோவதறகு அரிவையரைத தாமழைததான
அதறகநத நீககாககை அரிவையருஞ சமமதிதது
எனவயிறறி னிறபிறககும இனிதான மைநதனுககு
படடங கொடுபபீரா பாணடியரே யென்றுளாம
நாலி லொருபஙகு நடததுவேன மஙகையரே
அபபடிககே சமமதிததாள அரிவை யிளமாதும
ஆரு மறியாமல அஙகொருவா காணாமல
கூடி யணைநதானே கோலவிழி மாதரசை

ஆரணா வரததாலே ஆசைகலி தீரநதாளே
சுகததுட னேசோநது துரிதமுடன பாணடியனும
தேவியிடம பாணடியனுஞ சீககிரமாய நடநதுவிடடான
இபபடிச சிலகாலம இருககுமநத நாளையிலே
அபபோது நீரககாககை யரிவை யிளமபிறையும
மாதமும பததாகி வருநதி மிகததளாநது

நீர்க்காக்கை நீன்முகனைப் பெற்றது

பிளளையைப பெறறாளே பேரான மதுரையிலே
மைநதனைப பெறறாளே மாதநத நீரககாககை
தாதி வயிறறிற சநததி பிறநததெனறு
சநதோஷஙகள கொணடு சருககரை வழஙகினாரகள
நீரககாககை பெறறெடுதத நேரான பாலனுககு
நீனமுக னெனறே நேரததியாயப பேருமிடடார
பிளளையிலலா மாளிகையிற பிளளை பிறநததெனறு
பாணடியன தேவியும படசமாய்த தானவளாததாள
பிளளையும வளாநது பேரான மாளிகையில
தாதியின பிளளையெனறு சலஙகைக கொலுசுமிடடு
காபபுங கடகமிடடு கணட சரமணிநது
ஆடை யணிநது ஆபரணந தானபூடடி
வயதுமைந தாகவேதான வளாததுவரும நாளையிலே
ஐநது வயதாகி அமாததினா பளளியிலே
பனனு தமிழவிததை படிககவைததாா பளளியிலே
சகலமுங கறறு சாமாததிய மானபினபு
அமபும பிடிததறிநதான ஆயுதமும தொடுததறிநதான
அவனுககு வேறே யாணமனை யமாததிவைததாா
வெளளாடடி பெறறெடுதத வீரிய நீனமுகனும
மீறி வளாநதிருநதான வீரன மதுரையிலே
இபபடியா யிருகக எழிலான பாணடியனும
நமககுபிளளை யிலலையெனறு ராஜனநதப பாணடியனும
சிமமா சனமீதிற செஙகோலுந தானபிடிகக
படடததை யாளவதறகுப பாலக னிலலையெனறு
விசனததைக கொணடாளும வேநதனநதப பாணடியனும

சித்திராங கதனுடனே சேரந்திருந்த பாணடியாகள
ஆருயிரம போகள அணிதிரளாம பாணடியாகள
பிளளைக ளிலலாத பெருமலடாயப போனாகள
ஆறு யிரவாக ளனைவோரு மலடானா
அவாக ளுடனகூட ஆராரோ தானமலடு
ஆணமலடு பெணமலடு அனைததுயிருந தானமலடு
பாணடியாக ளேறிவரும படடததா னைமலடு
கொடடாய் நிறைநததொரு குதிரையெலலா நமமலடு
பாட்டை நிறைநததொரு பாறபசுககள தாமமலடு
தொழுவம நிறைநததொரு துளளாடு தாமமலடு
இறபபிலே யிருககினற எலிகளெலலாந தாமமலடு
தெருவிலே கூடுகடடுஞ சிறுகுருவி தாமமலடு
தெருவிலே தாமிருககுந தெனனைமா முமமலடு
கொலலையிலே தானிருககும கொனறைபுனனை யுமமலடு
வாசலிலே நிறகுமநத வாழைமரந தானமலடு
அழுககெடுககும வணணானும அமபடடனுந தானமலடு
வளாககினற நாயகளுடன வாழபூனை தானமலடு
மைநதனு மிலலாமல மாபாவி யானாகள
பிளளையு மிலலாமற பெருமபாவி யானாகள
குழநதைக குரலகேளாக கொடுமபாவி யானாகள
மைநதனபெற வேணடுமெனறு வருநதியே பாணடியாகள
சாலைகள போடடுவைபபாா சததிரஙகள கடடிவைபபாா
நடபாயி திருககுளமும நலலதணணீா கிணறெடுபபாா
தவிதது வருவாாககுத தணணீாபநத லிடடுவைபபாா
பசிதது வருவாாககுப பாலமுதம செயதுவைபபாா
ஆலயஙக டோறு மணிமதிற கடடிவைபபாா
கோயிலக டோறுங கோபுரஙகள கடடிவைபபாா
காணுத கோவிலகடகுக காணிககை யனுபபிவைபபாா
செஙகலலைக கணடவுடன தெய்வமெனறு கைதொழுவாா
கருஙகலலைக கணடவுடன காததனெனறு கைதொழுவாா
எததருமஞ செயதாலு மேதாலும பிளளையிலலை
தவசுககுப போகவெனறு தஙகள மனதிலெணணி

நீன்முகனுக்குப் பட்டங்கட்டி பாண்டியர்கள் தவசுக்குப் போனது

வெள்ளாட்டி பெறறெடுதத வேலவேநத னீனமுகனை
மதுரையை யாளவதறகு மனனனுககு பட்டஙகட்டி
நீனமுகனைத தானழைதது நீதியுளள பட்டஙகட்டி
ஆதி சிவனைநோககி யருநதவசு செயயவேணடிய
மைநதன வரததைபபெறறு வருகிற நாளவரைககும
எலலியர சாணுமெனறு இனியபட்டங கட்டிவைததார
ஆயிரம பாணடியரக ளையமா ரனைவோரகள
ஆணபெண ணடஙகலு மரியதவஞ செயவோமெனறு
போகிறார பாணடியரகள பொனமலையைத தானதேடி
வனமாய வனஙகடநது வருகிறார பாணடியரகள
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதொலைதது
சிறுவத பருவததைச சேரநதாரகள பாணடியரகள
ஆறாயிரம பாணடியரும அவருடைய தேவியரும
தாபபா சனமபோட்டுத தவசுகள செயகிறாரகள
கணணிரணடும மூடியே கையிரணடு மேநதிககொணடார
பரம சிவனைநோககிப பாரதவம பணணுகிறார
மைநதனை வேணடியலலோ மாளிகை மறநதாரகள
புததிரனை வேணடியலலோ பூமியை மறநதாரகள
பாணடியரக ளேறிவரும பட்டதது வெள்ளானை
ஆறு யிரவருடன யானைதவஞ செயகிறது
நாறகா லுயரெடுதது நடுவொரு துமபிககையால
துமபிககை நாட்டியலலோ துயயதவஞ செயகிறது
இபபடி யாகவே இவரகளதவம பணணுகிறார
அபபோது பரமசிவன அரிய கயிலையிலே
ஆவணி மாதததிறறு னனபான நாளையிலே
பிட்டு திருநாளுககுப புறபபட்டார சொககலிஙகம
தேவாதி தேவருடன தெருசுறறி வலமபெறவே
அரகரா வெனறசதததம அலைகடலபோற கோஷ்டமிட
சிவசிவா வெனறசததந தேவருககுங காதடைககும
அசசததந தானகேட்டு அஙகயறகண ணேதுசொலவாள

எனசுவாமி யெனகுருவே எனனுடைய காததாவே
அரகரா வெனறசததம அலைகடலபோற கேடகிறது
சிவசிவா வெனறசததஙகள செவியடைநது போகிறது
இவவனந தனிலிநத இரைசசலெனன ஆணடவனே
எனறுதான கேடடளவ வீசுவரனு ரேதுசொலவார
ஆறுயிரம பாணடியாக ளரியதவம பணணுகிறா
மதுரை நகராளும வாழபாணடி நாடடாகள
புததிரனை வேணடியே பூசைதவம பணணுகிறா
மைநதனை வேணடியே வருநதிதவம பணணுகிறா
கோவிலுககுப போவோமவா கோமளமே யெனறழைததா
இவவாாததை தானகேடடு ஈசுவரியு மேதுசொலவாள
தவசுபண்ணும விநதைதனை சாமியே நானறியேன
ஏதுதவம பணணுகிறா ரீசுவரே போயபாாபபோம
வாருமென றவனுடன வநதாளாம பாாததியும
அமமனும ஐயருடன அனைவருங கூடிவநதாா
ஆறு யிரவாகளின அருநதவசு பாாததாாகள
புறறுமூடிப போனதுவும புழுகரையா னரிததுவும
புலலுமூடிப போனதுவும புழுதி யடைநததுவும
ஆனை தவசுநிலை யருநதவசு பணணுவதும
உறறுறறுப பாாததாளோ உததமியா ளீசுவரியும
ஐயா பரமரே ஆறு யிரவருககும
புததிர னளிததுவிடும புகழான பாணடியாககு
மைநதன வரஙகொடுபபீா மகாதேவா எனறுசொலல
ஆறறகேள பெணமயிலே அவாகளசெயத கொடுமைகளை
கூலி குறைததவாகள குறைமரககா விடடவாகள
அஙகாடி கூடைதனனை யதிரவிலை யிடடவாகள
படடடையில நெறகளிலே பதரைக கலநதவாகள
பசிததாா முகமபாராா பாலடைககுப பாலவாரா
தவிததாா முகமபாராா தாகங கொடுததறியாா
ஆண்டிபர தேசியைபபோ லஙகொருநாள வடிவெடுததேன
பாணடிய ராஜாகள பருமுத தளககையிலே
சிவதரும மெனறுசொலலி சோநதுவநது பிசசையெனறேன

பதரான முதலெடுதது பாவிகள இட்டார்கள
சொததைமுதது போட்டார்கள தோஷரநதப பாணடியாகள
பதறிட்ட பாவிகட்குப பாலன கொடுப்பதிலலை
பிட்டுகரு மணசுமநதேன பிரமபா லடியுமபட்டேன
•என்னதவம பணணினு மேதாலும பிள்ளையிலலை
ஏழு பிறபபிலேயு மிபபிறபபிற பிள்ளையிலலை
எனறது தானகேட்டு ஈசுவரியா ளோதுசொலவாள
எபபாவஞ செயதாலு மீசுவரனே மனமிரஙகி
புததிர னளிககவேணடும புகழான பாணடியாகரு ( )

பாண்டியர்க்கு ஈசுவரி புத்திரிவரங்கொடுதத து

ஈசுவரரே உனசிதத மிரஙகாமற போனாலும
பெணணேனுமளிபபேனெனறு பேருலகிற பாணடியர்கரு
அஙகயற கணணமமை யவளதிக மனமகிழநது
அலலியுங கொடியுமா யடாநதொரு பொயகையிலே
செநதாமரை வெணடாமரை சோநதொரு பொயகையிலே
வானவரு மிநதிரருமவநதிருககும பொயகையிலே
சநதிரருஞ சூரியருமசநதிபணணும பொயகையிலே
தாமரைப பொய்கையிலே தணணீா தடநதனிலே
தோடசதை யைககிளளி தூர வெறிநதுவிட்டாள
அலலி யிலைமேலே வநது விழுநததுகாண
கையாகி காலாகி கணணுமுக முருவமாகி
குவ்வாகுவவா வெனறுசொலலி குழநதை யழுகிறது
சநதிர னைபபோலே தளுமபியது பொயகையிலே
சூரிய னைபபோலே துலஙகுகிற தககுழநதை
மேகதது மினனலைபபோல மினனுகிற தககுழநதை
இபபடி யாகவேதா னிருககினற வேளையிலே
அஙகயற கணணமமை யவளு மனமகிழநது
குழநதைதனக கேறறபடி குமரி வரஙகொடுததாள
ஏழாம பிராயநதனி லிளவரசு பட்டமெனறு
பனனிரணடாம பிராயததிற பாாததனுககு மாலையிட்டு
எலலையெலலாமரசாண டிருகக வரஙகொடுததாள
அமமன கழுதததனி லணிநத பதககமுடன

சுவாமி கழுத்திற் றரித்த பதக்கமும
வாஙகித தரித்தாளே வரிசையுள்ள குழநதைக்கு
அலலியென்று பேருமிட்டு அஙகயற்கண மீனாட்சி
பாண்டியரைத தானழைத்து பாரவதியு மேதுசொலவாள
ஆறு யிரவரே யணிதிரளாம பாணடியரே
அலலி யிலைமேலே யழகுமைநத னிருக்கிறது
ஆணுமது பெண்ணுமது ஆறுயி ரவருக்கும
எடுத்துப போகுமென்று ஈசுவரியும போயமறைநதாள
அப்போது பாணடியரும அரனுரைத தானவணஙகி
தவசு நிலைகலைநது தானெழுநதார பாணடியாகள
அலலி யிலைமேலே யழுதிருநத மைநதனைததான
தாஙகளபெற றதுபோலே தழுவி யெடுததாகள
வாரி யெடுததாகள மாரபோ டணைததாகள
மதுரை நகாநோககி வருகிறாா பாணடியாகள
ஆளோட விட்டாாக ளறிக்கையிட்டாா பாணடியாகள
மஞசனைப் பேறுபெறறு வருகிறாா பாணடியாகள
புததிரனைப பேறுபெறறு புணணியாகள வருகிறாகள
நீனமுக ராஜனுககு நீதியுடன சொலலுமென்று
தூதனுடன சொலலியே தூதுவிட்டாா பாணடியாகள
ஒறறு ளொருவனுநதா னுததமறகுச சேதிசொனனான
கேட்டநத நீனமுகனும காவ மதிகமாகி
ஆரடா தூதுவரே அகஙகார மலலாகளே
பாண்டிய ராஜருடன பாஙகாக வாாததைசொலலும
நீனமுக ராசனவன நிலைகொணடான ராசசியததை
நீஙகள் தரிததுவைதத நிரணயப பட்டமது
பட்டங் குறைவதிலலை பாருலகை விடுவதிலலை
மதுரைக்கு வநதாலே வலலுயிரை வாஙகுவேனயான

நீன்முகராசனுக்குப் பாண்டியா பகுதிகட்டத் தீர்மானித்தது

எஙகேநீங்க ளிருநதாலு மென்றனககுப பகுதிகட்டி
வருஷத்துக் கொருதரம வரவனுபபும பாறகுடஙகள
ஆறுயிரம பாற்குடங்க ளனுபபவேணடு மெனனககு

அனுப்பாமற் போனுககா லாககினைகள செய்திடுவேன
நீன்முக ராசன நிசசயமாய்ச சொனனனெனறு
பாண்டிய ராசருககுப பாஙகுடனே சொல்லுமெனறான
ஒற்றொ னொருவனவ னோடினன ராசரணடை
ஆறுயிரம் பாண்டியாக ளையருககே தெணடனிட்டு
நீன்முகன் சொனனசெயதி நிகழததினா தூதாகளும
எங்களால வநதவினைக கெவரெனன செய்வாாகள
அவனை வெறுக்கவெனறு லதிகமே பாவமவரும
வடமதுரைப பட்டணததில வநது குடிததனமாய
உழவு குடித்தனமா யுததமாகள வாசமபணணா
வருஷத்துக கொருதரநதான வரவிடுவாா பாறகுடஙகள
இநதவித மாகவேதா னிருநதாாகள பாணடியாகள
சொக்க ரருளாலே சுநதரியா ளலலியறகு
மாணிககத தொட்டிலிட்டு வளாததாாகள பாணடியாகள்
ஒருமாத மிருமாத மொனறிரணடு மூனறுசசு
ஐநதா மாததததிலே அலலிகவிழந தாளதவிழநதாள
ஒருவருஷ மிருவருஷ மொனறிரணடு மூனறுசசு
சிற்றாடை கட்டுவாளாம சிறுகமபி கோலிடுவாள
பவாடை கட்டுவாளாம பநதுவினை யாடிடுவாள
அமமனா பநதுகளு மழகான புளளடிபபான
ஐநதாம வருஷமதி லழகாகப பளளிவைததாா
ஏழு பிராயமட்டு மிளஙகொடியாள தானபடிததாள
வேத மொருநான்கும வேழம பரியேறறம
அமபுவிததை விலவிததை யாஸ்தான விததையெலலாம
காணலாவு பநதயஙகள கறறுககொணடா ளலலியரும
பள்ளியினைக ளோதி பகறபாட மொபபிவிதது
தொகைக்கணக்கு வாசகஙகள தோகைநலலா ளொபபிவிதது
பகலமுத முண்ணுகைககுப பததினியாள வருதலுறறாள
அபபோது நீனமுகனறு னாறயி ரவரணடை
ஆறுயிரந தூதுவரை யனுபபினன நீனமுகனும
ஆறுயி ரங்குடததி லபபட்ட மானபாலாய
வாங்கிவரச் சொலலியே வரவிட்டான தூதுவரை.

மலைகளுடன றலைகொடுககும மலலாவெளிப படடாாகள
காறறிலும வேகமான கடுநதூதா வநதாாகள
தஙகக குடமெடுததுத தானவநதாா மலலரெலலாம
பாண்டிய ராசாணடை பாஙகுடனே வநதாாகள
பகுதிகளைக கட்டுமெனறு பாறகுடஙகள முனனேவைத்தாா
அரணமனைக கேககவேணடு மனுபபுஙகள பாலையெனறாா
அவவாாததை தானகேடடு அஞசி பயநதெழுநது
காராம பசுமபாலைக கறநதுவநது பாணடியாாகள
ஆறுயி ரஙகுடததி லனபாக நிரபபிவைதது
மஞசளதுணி மேலேகடடி மாலைதனைச சுறறிவைததாா்
வரிசை வரிசையாக வைததாாகள பாறகுடததை
பதினாயிரந தூதருககுப பாலோடு போசனஙகள
போசனஞ சமைககலுறறாா புகழான பாணடியாாகள
அரிபபதும பொரிபபதுவு மடிசில சமைபபதுவும
இநத விதமாக இருககினற வேளையிலே
அநதச சமயததி லலலியமமாள வநதுவிடடாள
பதினாயிரந தூதுவரைப பாலகுடஙகள பாாததாளே
அரிபபதுவும பொரிபபதுவு மடிசில சமைபபதுவும
இநத மகிழசசிகணடு ஏதுசொலவா ளலலியமமாள
ஒருநாளுங கணடதிலலை யுசசித சமபிரஙகள
இன்று அதிசயமா யெனறனுககுத தோனறியது
இநத உறனமுறையா ரெஙகிருநது வநதவாகள
ஒருநாளுங கணடதிலலை யுசசித மானவரை
இனறு புதிதாக இஙகுவநத தாாகாணும
இவ்வாாததை தானகேடடு ஏதுசொலவாா பாணடியாகள்
அவ்வாாததை யுநதனுககே னமுதுணணப போடியமமா
பாலமுத முண்டுநீயும பளளிககுப போவாயெனறாா
அவ்வாா்ததைத தானகேடடு அலலி மனதுநொநது
(இது) சொலலாமற போனீரானால நலலதொரு பாண்டியரே
வலல பிராணனைநான கலலோடே மோதிடுவேன்
செததுமடிநதிடுவேன செலவழிநது போயவிடுவேன்
மாண்டு மடிநதிடுவேன வைகுநதஞ சோநதிடுவேன

அவ்வாறதை தானகேட்டு ஆருயி ரவாசொலவாா
ஆருயி ரவருமே யாணமலடு பெணமலடாய்
மைநதனை வேணடியலலோ மகாதவம பணணுமமமா
என்னதவம பணணிஞலு மேதானும பிளளையிலலை
மகாமுனிவா தவசுபணணு மாமலையைத தானதேடி
நாஙகள தவததிறகு நகாவிடடுப போவதறகு
வெளளாடடி பெறறதொரு வீருன நீனமுகனை
படடந தரிததுவைததுப பாரத தவசுபோனேம
சிறுவத பருவததிற சோநதுதவம பணணுமமமாள
மீனுடசி தயவாலே மிககசொகக ருளாலே
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகைப பெறறெடுததோம
(ஒருவா) வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செய்ததிலலை
ஓடுகிற தண்ணீரில யுளமணற சேறுமுணடு
அடிககிற காறறதனி லலைகாறறில துருமபுணடு
காலகால கணடருககுக கணடததிற கறுபபுமுணடு
குன்றுமணிக காஞலுங கொஞசங கறுபபுமுணடு
சநதிரறகு மாசுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
(உனககு) மயிரே கறுபபொழிய மறறக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழிய பினனை கறுபபுமிலலை
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகே நீபிறநதாய்
வாததிறை பேறுபெறறு வநதாயே தெனமதுரை
வெளளாடடி பெறறெடுதத வீருன நீனமுகனும
ஊரிலவர வொட்டாம லோடடிவிட்டா னபபுறததே
உழவு குடியாக வூரிற பிழையுமெனருன
ஆருயிரம பாணடியறகு ஆருயிரம பாறகுடமும
வருஷததிற கொருதரநதான வாஙகுகிருன பகுதியவன
உனனைப பெறவேணடி யூரிழநதோம பதியிழநதோம
செஙகோல துரைததனமும சீமை யிழநதோமமமா
ஏழு வருஷமமமா இபபடி யனுபபுகிறேம
இநத வருஷமுமே யிஙகுவநதாா மலலரவா
பாறகுடம நிரபபிவைததோம பாலமுதம செயகிறேமயாம
பாலமுத முணடுநீ பளளிககுப போவாயெனருா

அல்லியம்மாள் மல்லர்களை யவமானஞ் செய்தனுப்பியது

அவ்வார்த்தை தானகேட்டு அலலிமிகக கோபமதாய்
எட்டிப் பழமபோலே இருகண சிவநதாளே
கோவைப பழமபோலே கூரிய கணசிவநது
வெள்ளாட்டிப பையனுககு வீரியஙக ளுணடாமோ
எருது பசுவாமோ இளைதத புலியுமுணடோ
உயரப பறநதாலும ஊரககுருவி பருநதாமோ
கொசுவும பருநதோடு கூடப பறநதிடுமோ
விரலே யுரலானா லுரலெனன ஆகுமையா
வெள்ளாட்டிப பையனைததான வெடடிததலை தளளாமல
பாணடிய ராஜாகளே பாராள வைததீரகள
உங்களைபபோல ராஜாகக ளுலகததில நானறியேன்
என்றுமிகக கோபமுட னெழுநதாளே அலலியமமாள்
எழுநதிருநது அலலியமமாள எழிலான பாறகுடததை
இடதுகால தனனாலே யெட்டி யுதைததாளே
ஆறுயிரம பாறகுடததை யகஙகொண டிடறிவிடடாள
ஆரடா மலலாகளே யழையும பிடாரனைததான
ஓடி யழையுமெனறு னொருநொடியில வாருஙகள
அஙகிருககு மலலரவ ரதிதுரித மாகவோடி
பாமபுப பிடாராகளைப பறநதோடி யழைததுவநதார
வாழ்வரசி அலலியறகு வநது தணடம பணணினாகள
எமமை யழைத்தவகை யேது கருமமென்றார
காட்டுக்குப் போய்நீஙகள கணணிபுறறு மருநதுவைத்து
கருநாகளு செநநாகம கணணாடி விரியனொடு
மண்ணுளி தாசரியு மலையேறி விரியனுநதான
ஊது சுருட்டைபபாமபும உரகமிரு தலைமணியன
நீககத்து குட்டிநாகம நீதியுள்ள பாமபுகளும
வானவானப பாமபுகளும வகைவகையாய்த தாமபிடிதது
ஓட்டம் நடையாக வொருநொடியில வாருமென்றாள
அவ்வாரததை தாமகேட்டு அநதபபி டாரரெலலாம
ஓட்டம நடையாக வோடிவநதார பிடாரரெலலாம

காட்டுக்குப் போனார்கள் கணணிபுற்று மருந்துவைத்தார்
வண்ணவண்ணப் பாம்புகளை வரிசையுடன் தாம்பிடித்தார்
பெட்டி நிரம்பவே பிடித்தார்கள் பிடாரரெல்லாம்
காடு செடிதாண்டி கடுகியே யோடிவந்தார்
அல்லி யரசாணி யாரணங்கு முன்புவந்தார்
பாம்புகளை முன்னேவைத்துப் பணிந்தார் பிடாரர்களும்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆரணங்கு மேதுரைப்பாள்
பாற்குடங்கள் தன்னிலேதான் பாம்பை யடையுமென்றாள்
பஞ்சவானச் சீலையினுற் பானைவாய் கட்டுமென்றாள்
ஆறுயி ரங்குடத்தி லடையுமென்றாள் பாம்பையெல்லாம்
பஞ்சவானச் சீலைகட்டி பைங்கிளியின் முன்னேவைத்தார்
அல்லிப் பெருமாளு மாரணங்கு மேதுரைப்பாள்
அம்பட்ட ரைத்தேடி யழையுமென்று லல்லியரும்
ஓடி யழைத்தல்லவோ வோட்டமுடனே யாகவந்தார்
ஆறுயிரந் தூதுவரை யழகுமொட்டை செய்யுமென்றாள்
தாடி சிரைத்தவரை தலைபோடி பண்ணுமென்றாள்
மீசை அடியுமென்றாள் முன்போடி பண்ணுமென்றாள்
கரும்புள்ளி செம்புள்ளி கலந்தழகாய்க் குத்துமென்றாள்
அல்லியம்மாள் சொற்படியே யழகுமொட்டை யிட்டார்கள்
முன்மீசை தான்சிரைத்து முகமனைத்தும் பொட்டுமிட்டார்
ஆரடா தூதுவரே அன்பான வார்த்தைகேளும்
நீன்முக ராஜனுக்கு நீங்கள்போய் சொல்லுங்கள்
பாண்டிய ராஜனுக்குப் படைசமுள்ள அல்லியம்மாள்
இந்த வரிசைகளை யனுப்பினு ளென்றுசொல்லும்
(உன்), தொண்டைக்குத் தூண்டிமுள் தொப்புளுக்கு வீராணி
(அவன்), மண்டைக்குக் கோடாலி மார்புக்குச் செப்புலக்கை
கழுத்தடியிற் கத்தியவள் காமாட்சி யம்மையென்று
ஊட்டி யறுக்கவந்த வுண்மைப் பரஞ்சோதி
தலைமாட்டிற் பாம்பல்லவோ தாயந்த அல்லியென்று
சொல்லுங்கள் தூதுவரே துரையான நீன்முகற்கு
வெள்ளாட்டிப் பையனுக்கு விந்தையைச் சொல்லுமென்றாள்
ஆறுயிரம் தூதுவர்க ளக்குடமெடுத்துக்கொண்டார்

வருகிறார் மதுரையது வடமதுரை தானவிடுதது
தென மதுரையது தெனமதுரை வருகிறாகள
தெததுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
மகாராசன கொலுதனிலே வநதாாகள தூதுவாகள
அபபோது நீனமுகனு மபபிஙஙன மாடுகைககு
சனியெண்ணெய் மணடபந தானமாநதான வாழமாபன
எணணெயிட டுககொணடே யிருககிற வேளைதனில
பாறகுடததை முனனாலே பாாமீ திறககிவைததாா
வரிசை வரிசையாக வைததாாகள பாறகுடததை
வநதிருககுந தூதரெலலாம வரிசையாய நினறாாகள
இதுஎனன வதிசயஙக ளெவாசெயத வனமையிது
எடடிப பழமபோலே யிருககணணுந தாமசிவநது
கோவைப பழமபோலே கூாவிழிக கணசிவநதான
இபபடிச செயதவரை யெனககறியச சொலலுமெனறான
பாலவாாத தனுபபாமற பாமபை யடைததெனன
ஆரடா தூதுவரே யறிய வுரையுமெனறான

நீன்முகராசனுக்குத் தூதாகள் சேதி சொல்லுதல்

அவ்வாாததை கேடடவாக ளஞசி யுரைககலுறறாா
ஐயாவே நீாகேளும அடியே மொருவாாததை
ஆறுயிரம பாணடியாககே யரிய வொருமகளாம
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகு பெணபிறநதாள
ஏழு பிராயமுணடு இளஙகொடியாள மாதுகனனி
பாண்டிய ராஜரைநாம பகுதிபோய்க கேடடவுடன
பகுதியுங் கட்டினாாகள பாறகுடஙகள தாமநிறைததாா
எஙகளுககுஞ சாபபாடு இனபமுட னேசமைததாா
அவ்வளவி லலலினலலா ளானநத வாழமாரி
பளளிககூ டமபடிததுப பகலமூத முணணவநதாள
எஙகளைக கணடவுட னிவாகளாா ரெனறுகேடடாள
பாறகுடஙக ளேதையா பாணடியரே சொலலுமெனறாள
அவ்வளவிற பாணடியாக ளஞசிப பயநதுரைபபாா
(உமககு), பட்டநத ரிததுவைததுப பாரதவம போனதுவும
அலலியரைப பெறறதொரு அதிசயததைச சொனனாாகள

அதுகேட்டு அலலியவள அதிகமான கோபமுடன்
வெளளாட்டிப பையனுககு வீரியஙக ளுணடாசசோ
ஆறுயி ரங்குடததை யரைநொடியி லிடறிவிட்டாள
பாமபைப பிடிததுவநது பாறகுடததி லேயடைததாள்
வாருமென் றமபட்டரை மழுஙகமொட்டை யாககுமெனறாள்
தலைபோடி பணணிறுாகள தனிபபொடடு மிட்டாாகள
கருமபுள்ளி செமபுளளி கலநதழகாய்ப பொடடுமிட்டார்
(உன்,) தொணடைககுத தூணடிமுளளு தொபபுளுககு வீராணி
மண்டைககுக கோடாலி மாாபுககுச செபபுலககை
கழுததடியிற கததியவள காமாடசி யமமனென்றாள்
ஊட்டி யறுககவநத உணமைபரஞ சோதியெனறாள
உனறனுககுச சொலலுமெனறு உததமி யனுபபிறுளே
தருமதுரை மகராசி தபபவிடடா ளெஙகளைததான
பிழைதது வநதஙகள் பெரியோாசெய புணணியநதான
என்றுசொல லககேடடு எழுநதானே நீனமுகனும

நீன்முகராசன் அல்லியின்பேரிற் படையெடுத்தது

ஆரடா தூதுவரே யழையுஙகள் மநதிரியை
இனறுவெளிக கூடார மியனுடனே போடுமென்றான்
பாளையஙக ளுளளதெலலாம பயணமிடடு வாருமென்றான்
சண்டைக கொடிபோட்டு சணடைமுரசடியுமெனறான
தேரை யலஙகரிததுச சீககிரமாய வாருமெனறான
ஆறுயிர மநதிரிக ளலலவரும பயணமெனறான
காலாள் பரிசேனை கடுகியே பயணமெனறான
ஆறுயிரம் பாணடியரை அதமபணணிப போட்டுவிட்டு
அல்லியெனும பெண்ணரசை யரைநொடியிற பிடித்துவந்து
தலைபோடி பண்ணியே தமபலஞ சுமககவைபபேன்
எண்ணெயிட்ட வெனறலைககே யியலபா யரபபிடுவேன
அபபோது ஸ்நானமா யாடுவே னபிஷேகம
என்றே எழுநதானே இயலபுளள நீனமுகனும
கட்டினது கசசுமலல கைதனிலே விலலுமலல
முகததிலே மீசையலல முனகட்டுச சீலையலல
தலையிலே பாகையல்ல தரிததது ஆடையலல

என்றவனு மாராபைதட்டி யெழுந்தானே நீன்முகனும்
முத்தி னுறுமாலே முகம்பாகாயக் கட்டினனே
அம்பாரத் தாணிமுத்து கணிநசம்பு விலலெடுத்தான்
காங்குக்கசை தானணிந்தான் கத்திவாளும் தொங்கவிட்டான்
தேரைச்சுற்றி நமஸ்கரித்துத் தேரின்மே லேறினனே
ஏறின தேர்மேலே யெடுத்தார் நெடுங்குடைகள்
கானல் தனக்கெடுத்தார் கறுப்புநல்ல கூடாரம்
வெயிலுக் கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்ல கூடாரம்
பனிகளுக் கெடுத்தார்கள் பட்டுநல்ல கூடாரம்
கறுப்புநிசான்* சிவப்புநிசான் கலந்து பாறிறது
அடிபடும் ரணமுரசு அணிவருக்குது திடுதிடென்ன
கோடைகாலத் திடிபோலே குமுறுதே பேரிகையும்
வெண்கலப் பேரிகைகள் விருது முழங்கிட
அதிரதருஞ் சமரதரும் அத்தரதர் வருகிறார்கள்
கலிங்கர் தெலுங்கருடன் கன்னடரும் வருகிறார்கள்
துலுக்கர் மலுக்கருடன் சோனகரும் வருகிறார்கள்
வன்னியருஞ் சக்கணியரும் மாட்டியரும் வருகிறார்கள்
வருகிற சனங்களாலே மட்டுமிதங்களில்லை
கொக்கு வெளுத்ததுபோல் தடமலைமி பூத்ததுபோல்
வானங் கவிந்ததுபோல் மல்லிகை பூத்ததுபோல்
நீன்முகன் சேனையெல்லாம் நெருங்கி வருகிறது
செந்தூ ளெழும்பித்து தெருவெல்லாஞ் சாய்த்து
கருந்தூ ளெழும்புகுது கதிரோனைக் கப்புகுது
கோட்டை கடந்தார்கள் கொம்பெனவே வருகிறார்கள்
அப்போது பாண்டியர்கள் அறிந்தார்கள் சேதிதனை
நீன்முகன் வருஞ்சேதி நிமிஷத்தி லறிந்தார்
ஐயோ மகனேயென்று அலறினார் பாண்டியர்கள்
தவசுபண்ணிப் பெற்றோமே தவந்தலைய நாளாச்சு
பார்தவம் நாங்கள்செய்து பாலகியைப் பெற்றோமே
நீன்முகன் கையாலே நீமடிய நாளாச்சா
வருகிறான் நீன்முகனு மட்டில்லாச் சேனையுடன்

---

* நிசான = கொடி

என்னசெய்வோம மகளே யென்று விழுநதழுதார
அல்லிய பெருமாளும ஆரணஙகு தானகேட்டு
அஞ்சாதீ ரையமாரே அவனைபலி கொணடுடுவேன
மாணடு மடிவேனென்று மனததிலேநீர நினையாதீர
செகது மடிவேனென்று சிநதைதனில வையாதீர
அரைநாழிக குளளேயவ னுஙகார நானழிபபேன
எனசமாததைப பாருமெனறு எழுநதாளே யலலியமமாள

அல்லியம்மாள் செக்கரையும் அம்மனையுந் தொழுது வரம்பெற்றது

உலலிக குளமுழுகி யலாதா மனாயெடுதது
சொககாது ஆலயததிற சுநதரியும போயபபுகுநதாள
கோவிலை வலமவநது குமபிடடுக தணடனிடடாள
கொணடுவநத பூமலைாக கொமபனையும பூசைசெய்தாள
(ஒருவா) வயிறறிற பிறவாமல வனகொடுமை செயயாமல
குடலிற பிறவாமல குலககொடுமை செயயாமல
அலலியிலே மேலெனனை யாயசரியரோ பிறபபிததாய
பொறறு மரையிலேதான பிறபபிததா யீசவரியே
நீனமுகனைக கொலலவேணடும நீலிபடடங கடடவேணடும
மாறறானைக கொலலவேணும வைபகததை யாளவேணும
வாழததியே தோகொடடமமா மநதிரவாள கைகொடடமமா
எனறு வணஙகியே இரஙகி நமஸகரிததாள
மாணிககச சொககா மனது மிககக்குளிாநது
அகிலாணட நாயகியா ளஙகயறகண மனமகிழநது
மதுரைமீ னுடசியுநதான மஙகை மனமிரஙகி
மசசு ரதஙகொடுததாள மநதிரவாள கைககொடுததாள
தீவிசசு கைககொடுதது திருநீறு மளளியிடடாள
வணணலடசந தூதாகளை மகாதேவா தானவிடுததாா
அலலியறகுத துணையாக அநேகமபோ வநதுவிடடாா

அல்லியம்மாள் நீன்முகனைச் சஙகரித்தது

காலாளுஞ சேனைகளுஙு கடுகியே பயணமாசசு
தேரைசசுறறித் தணடனிடடுத தேசினமீ தேறினளே

அமபுவில லுங கைபபிடிதது ஆயுதமுந தோளிலவைதது
மநதிரவாள கைபபிடிதது மசசுரதந திருபபிவிடடாள
தேவதுந துமிமுழஙக தேனமொழியாள வருகிறாளே
சிததிரத தேருமம செருககளததே வருகிறதே
வநது வளைததாளே வலலிடிபோ லலலியருமம
விலவளைததது நாரிபூடடி விலகுணைந தொணிகளசெயதாள
மாரி சரமபொழிநதாள மகாசேனை யுளளவாமேல
தொடடாளே விலலதனைச சொரிநதுவிடடாள பாணமது
விடடாள சரபாணம மேனியெலலாந தானமறைய
யானைசேனை பரிவாரம அடஙகலுங கொலல லுறறாள
யானைத தலைகளெலலா மபயமிடடுக கீழவிழவே
ஒட்டகத தலைகளெலலா மோலமிடடுக கீழவிழவே
குதிரைத தலைகளெலலாங கொககரிததுக கீழவிழவே
ஆனைமே லிருநதவாக ளபயமிடடுக கீழவிழவே
ஒடடகததினமீ திருநதோ ரோலமிடடுக கீழவிழுநதார
குதிரைமே லிருநதவாகள கொககரிதது மணணைககவவ
தெனனஙகாய போலாகச சேனைதலை யுருளவிடடாள
பனஙகாய்கள போலாகப பாரதனிலே தலையுருள
செணடுசெணடாய வேணதலை செருககளத துருளவிடடாள
அறுநத தலைகளெலலாம அமமாறு ராடுகுது
ஆலைவாய்க கருமபதுபோ லரைதது ரசமபிழிநதாள
கருமபுக கானைபோலே கணடிததாள வேணதலை
மதபபடட யானைகளதா மடுவைந கலககிறறபோல
குடடிமத யானைகளுங குளஙகலககி விடடதுபோல
கிணணியிலே சநதனததைக கூடடி வழிததததுபோல
நீனமுகன சேனையெலலாம நிரததூளி பணணலுறறாள
பிடாரியமமன கோவிலுககுப பலிகொடுககும பாவனைபோல்
அமமையார கோவிலுககு ஆடுவெடடும பாவனைபோல
அரைநாழிக குளளே அதமபணணுள பாளையததை
சணடைபணண மாடடாமற றளாநதோடிப போகிறாகள
பண்டார மெனபாருமம பரதேசி யெனபாருமம
நாமத்தைக் காணபிதது நானதார்த னெனபாருமம

பூநூலைக காணபிதது பிராமணா னெனபாருமம
சமாககுவா விலலையெனறு சலாஞசெயது ஓடுவாரும
தணணீா தணணீ ரெனறுசொலலி தவிசசுமாம பாவையஙகள
வடுகரெலலாம நீளெனபாா னெறமிழா தணணீரெனபாா
துலுககரெலலாம பானியெனறு சொலலிப புலமபுகிறாா
இவவிதமாயப பாவையததைத இறககிடநதா னலலியமமாள
நீனமுக ராசனணடை நேரிமையும வெநதெரிநதாள
ஆரடா நீனமுகனே யறிவுகெடட பாதககனே
வெளளாடடுப பயலே வீரிய முனககேணடா
தமபல வடடிலேநதுந தாஙகிபெறற மகனேநீ
மதுரம புளியாமா வைகாசி மாதயாமா
எருது பசுவாமா எதிாததுவநதா யானைபிளளையாம
உனனைக கெடுபபேனே உனககுமொரு சேவகமோ
உயரப பறநதாலும ஊாககுருவி பருநதாமோ
கொசுவும பறநதாலும கூடப பறககுமோடா
அணிபபிளளை யசககிஞலும அரிகருடடி கிழவிழுமோ
ஓதிபெருததாற றாஞறுபா ஒடடாஙகசசி முலையாமா
கொலலவெனறே பூவுலகில அலலியிலே பெணபிறநதேன
பொறறு மனையிலே பிறபபிததா ளிசுவரியாள
(உன) தொணடைககுத தூணடிமுளளு தொபபுளுககு வீராணி
மணடைககுக கோடாலி மாாபுககுச செபபுலககை
கழுததை யறுககவநத உணமையாஞ சோதியடா
உனகுல தெயவமடா ஓஙகார அலலியமமாள
அறியாமற போஞயடா அறிவுகெடட நாயததலையா
அரைநாழிக கொளளையிலே அநதகனூா சோககிறேனபாா
காலநாழிக கொளளையிலே கைலாயம சோககிறேனபாா
உணடஉபபு மாணடதோ ஊறறுபபாா மூாசசுதோ
தினறஉபபு மாணடதோ தெருவுபபாா மூாசசுதோ
கால னுயரவநது கைககாடடி யழைததாஞே
இயமனு ருயாவநது இஙகேவா வெனருரோ
ஆகையி ஞலேயடா அமருககு வநதுவிடடாய
என்சமாததுஞ சேவகமு மிபபோ தறிவாயபாா

தேரைத் தாத்திவிட்டாள் செஙகையிலே விலலெடுததாள
கேட்டநத நீனமுகனுங காவ மதிகமுமாய
நெறறிககண ணீசுவரனா நிமிாநதுவிட்ட பாாததது போல
வலததுபகக மீசையது வலலயமபோ லேதுடிகக
இடததுபகக மீசையது ராடமபோ லேதுடிகக
மீசை துடிககிறதுபட முனகோபம மாகிறதும
சாணுணடே பெணணேனி சமாததா போகிறாய
சவுரியததை நானறிபபேன தபபநதேன வைபபேன
வலலமையைப பாரெனறு வளைத்தானே விலலதனை
இவவிருவா தேருமிருநிலததி முனசுழல
மாணிககச சொககரையு மனததில நினைததாளே
அஙகயறகணணியையு ஆதிபரமேசுவரியை
மனததில நினைததலலோ வாஙகிவிட்டாள பாணமதை
பாவியநத நீனமுகனும பதறிச சரமபொழிநதான
விட்டான சரபாணம மெலலிநலலாள மேனியிலே
கோடான கோடிபாணம குறிததானே நீனமுகனும
அலலிப பெருமாளுமம அதிகமான கோபமுடன
ஒனறுககுப பததுகணை யொருநூறுக காயிரமாய
சரமேற சரமபொழிநதாள சாமாததி முளளகனனி
வாயுவி னஸதிரஙகள வருணனது அஸதிரஙகள
தியைநலல அஸதிரஙகள தீரககமுளள அஸதிரஙகள
சணமுக னஸதிரமாம சநதிர னஸதிரமாம
பானுவி னஸதிரமாம பாாவதி யஸதிரமாம
வகாதநத னஸதிரமாம வருணனது அஸதிரமாம
இடிபகவா னஸதிரமாம இநதிர னஸதிரமாம
ராமசசநதா னஸதிரமாம நவசசநதிர னஸதிரமாம
பிரமனுட அஸதிரமாம பெருமாளி னஸதிரமாம
காாததிகை மாதமதில கனததமழை பெயததுபோல
ஐபபசி மாதமதில அடாநதமழை பெயததுபோல
சோனை மழைகளுமே சொரிநததுபோல தூவிவிட்டாள
விட்டதொரு பாணமது மட்டுமில தஙகளிலலை
நானகுநாள மட்டும நலலசணடை பணணுறாா

விறபிடிதத கைகளது மெததசிவப பேறியது
அமபிழுதத கைகளாறு லலலிபபூ வாணமாசசு
செலலிய பழமபோலே செருஙகிடுங கொபபளஙகள
இநத விதமாக இருவாசணடை பணணிறுாகள
அபபோது அலலியமமாள அமமனைத தோததிரிதது
இடியாஸ திரமதனை யெடுததுமநதர தூாபமிடடு
மாாபளவு வாஙகியேதான தோளபிளகக வேதொடுதநாள
வாயகளில செருபபெரிய வநது விழுநததுவே
தேரு முடைநததுவே செமபுரவி செததுவே
போடடசடடை வசாகபாய பொடியாகத தானழிநது
சட்டைதமான வசா*கபாய தவிடுபொடி ஆசசுது
சலலடைக கணபோலே சரீாஙகள தொளையாகி
பதாதியாய நினறுனே பராககிரம நீனமுகனும
எடுததான வளைதடியை ஏறறினன கேடயததை
கணடாளே அலலியமமாள கணசிவநது கோபமுடன
கேடயமும வாளெடுதது காசசிததுக கிழககுதிததாள
எலியைககணட பூனையைபபோ லெழுமபினு ளலலியமமாள
பசுவைககணட புலியதுபோற பாயநதானே நீனமுகனும
யானைகணட சிஙகமேபோ லலலி எழுமபினளே
கொககைககணட ராஜாளிபோாற குதிககிறுன நீனமுகனும
மானைககணட சிவிஙகியைபபோல வருகிறு ளலலியமமாள
உனனைவிடு வேனெனறு உனமனததி லெணணுதே
நீனமுகா வுனதலையை நிமிஷததில வாஙகுவேனபாா
இடசாரி வலசாரி இருவருமசுழலுகிறுா
சககாஞ சுழலவதுபோற சமாததாகச சுறறுகிறுா
வணடுதுமபி போலாக வடடமிடட கருடனைபபோல
முனகநது பாயநதலவோ முதுகினமேல வெடடுவாளாம
தட்டி உதறிநிறபான தாககுவா னலலியரை
எமனும எமனபோல இநதிரனு மிநதிரனபோல
மலையும மலையோடு வநதெதிாதத பாவனைபோல
புலியும் புலியுடனே பதுஙகி யெதிாததுபோல

* கிலே அஙகி

நான்குநா ழிகைமட்டும நலலசணடை பணணினாரகள
பொறறு மனைதனிலே பிறநதெடுதத அலலியரும
ஆலவாய்ச சொககரெனனும ஆணடவரைத தானினைநது
மதுரைமீ னாடசியை மனதிலே தானினைநது
முனகநது பினகநது முபபததி ரணடுகந்தும
பககவள வாகவநது பாயசச லுட னேயெழுநது
வீசினாள வாளாலே வேறிரணடு துணடாக
கருபபங கணையைபபோற கணடிததுக கீழவீழததி
ஏறினாள தேரமே லெடுததாள நெடுஙகுடையை
நீனமுகன் விழுநதானெனறு நீளசஙகு தானதொனித்தாள்
தேரைத திருபபிவநதாள தேனமொழியா ளலலியமமாள
நீனமுகன மாமீதில நீலிரத மோடினாளே
ஜயஙகள ஜயஙகளெனறு ஜயபேரி போட்டுவநதாள

அல்லியம்மாள மதுரைக்குவந்து பட்டங் கட்டிககொண்டது

எழுபது சேனாபதி யெலலாரு மோடிவநதார
தபபிப பிழைததவரகள சகல ஜனஙகளெலலாம
அலலிபபெரு மாளுககு அடிபணிநது தணடனிடடார
அடைககல மாய்சசியெனறு அடிபணிநது தணடனிட்டார
தேவதுந துமிமுழஙக தேவரபூ மாரிபெயய
ஆயி ரவரெனனு மையனமார தாமறிநதார
சநதோஷப பட்டஙகு தாரவேநத ரோடிவநதார
மகளதனனைப பாரததலவோ மகிழநதாரகள பாணடியரகள்
மதுரைத தெருவனைததும மாவிலை யரசிலையால
தோரணங கடடுமெனறாள துரைமக ளலலியரும
அரைநாழி கைககுளளே அலஙகரிததார படடணததை
எஙகு மலஙகரிதது எததிசையும நீரதெளிதது
வாழை கமுகுமரம வாசலெலலாம நடடாரகள
சேனைகள சூழநதுவர ஜயபேரி யடிததுவர
மேளஙக ளாரபபரிகக மொயககுழலி வருகிறாளே
மதுரைத தெருவைசசுறறி மாளிகையில வநதமரநதாள

சிமமாசனததினமீ தேறினள தேனமொழியாள
ஆறுயிரம பாணடியரா மையமா ரானவாகள
படடந தரிததாரகள பததினியா ளலலியறகு
சீமைத துரைததனமுந செஙகோலுந தநதாரகள
பொமமை விருதுகடடிப பூததலைக கடடிவைதது
அலலிக கொடிகடடி யரசுநிலை யாளுகிறள
மதுரையைமபதி தாயகாதம மாதுமையா ளாளுகிறள
ஆணபடடங கடடியே யரசுநிலை யாளுகிறள
பெணபடடங கடடியே பூமியா ராளுகிறள
இநத விதமாக ளலலியரசாணடிருநதாள
இபபடி யாகவே தான இருநதாரசு ஆளுகையில
ஆறு லழுதமனனன அருசசுனனு மபபோது
இநதிரப படடணததில வநது நிலைநிடடா
பசுதிருடிப போனசெயதி பாரததீபனை தானறிநது
அமபோடு விலலெடுதது அரணமனையில போய நுழைநது
ஏழாம நிலையினமேல இனபமாய போயிறஙகி
கருமநத துரோபதையுஞ சுநதிவிலலா யபிகையில
குஙகுமப பூமேடையிலே கூடியுற வாடுறைகள
கலநதிருநத வணணமதனை கணணாலே கணடுவிடடான
முனனிடட காலையவன பினனிடடு வாசலதனே
மநதாரக குநதியமமை மாதாவைத தேடிவநதான
ஆயசசியா தமமாததம வணஙகித தெணடனிடடான
வாழுததி விடைகொடுதது வாணிகதாள குநதியமமாள
ஆயசசியரே யெனதாயே யடியேன செயதவாரததைத
அணணனுந தேவியரு மனபாக மெததையினமேல
கலநதுவிளையாடிவதைதக கணணாலே கணடேனமமா
சருவிமய லாகையிலே சடுதியிலயான கணடுவிடடேன
பாரதத படியினாலே பாவமவநது நேரநததமமா
ஆகாத பாவததுககு ஆளானே னயசசியரே
பொலலாத பாவமவநது போததப பலிததமமா
இபபாவந தீரவதறகு எததலஙக ளுமபாரதது
கோதா வரியமுனை குமரி சரஸவதியும

கஙகை நருமதை காவேரி துஙகபதரி
காசிஸநானஞ செயயவேணடுங கஙகாவந நீரவேணடும
பாராத ஸதலஙகளெலலாம பாரதது வருகிறேனயான
சிவஸதலம விஷணுஸதலந தரிசனம செயவேனயான
காலகொணட தூரமெலலாங கணடு வருவேனயான
போகவே வேணடுமெனறு பொனனடியைத தணடனிட
அவவாரததை தானகேடடு அழுது புலமபலுறறாள
உனனையான பாராம லொருநிமிஷம நிறகமாடடேன
பாரா திருபாதறகுப பாவி மனமவருமோ
செதது மடிநது செலவழிநது போவேனெனறாள
அழுது புலமபலுறறாள ஆரணஙகு குநதியமமாள
அழுத குரலகேடடு அததருமராயா வநதார
சநதன வடிவழகன தருமராயா வநதுவிடடார
ஏதுக கழுவதுதா னெனதாயே சொலலுமெனறார
அரசசுனன சொனனதெலலா மாயசசியருந தானுரைததாள
மாதா மொழிகேடடு மறவிமைநதன மனமநொநது
சொறபேசசு கேளானே சுநதரப பூமுடியான
எனவாரததை கேடகானே இளவிஜய ராசனெனறு
யாரை நினைததானோ அளவறற சிநதையிலே
எவரை நினைததானோ இனபமுளள சிநதைதனில
எமபெருமாள மேகவணணா எழுல களநதவரே
அடியளநத மாயவரே ஆதிமூலம வாருமெனறார
இவவேளை பிசசமயம இஙகேவா சுவாமியெனறார
தருமா நினைததநனைச சுவாமி பிரிதுவறிநதார
ஏழை யழுதகணணீர வாரா யறுததுவே
தருமா நினைததததுதான குபாமற றுமறிநது
வடடமாங கருடனேறி வநதுவிடடா ரெமபெருமாள
சிவநத கருடனேறி ஸ்ரீராமா வநதுவிடடார
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானகடநது
ஆறு சுனைதாணடி பதிகவனந தானகடநது
சநதன வடிவழகன தருமராணடை வநதுவிடடார
வாகனம விடடிறஙகி வநது சரணமிடடார

எனனை யழைததது கா னேது கருமமெனறாா
சிமமாசன மீபோடடு சீரா யிருமெனறாா
இடடசிமமா தனததில எமபெருமாள வீறறிருநதாா
சநதன வடிவழகா தருமாாய ரேதுரையாா
ஆறு லழகுமனனன அாசசன ராசனவன
தீாததயாத திரைபோகச சிநதையில நினைநதானே
காசியாத திரைபோகக கருததில நினைநதானே
யாாசொலலும கேளேனெனறு அருசசுனன போகலுறறான
தனியே அனுபபுதறகுச சறறுமனந தோனறவிலலை
அருசசுனறகுத துணையாக அாிராமா போயவாருமெ
கூடத துணைபோஙகள கோபால சுவாமியேநீா
குமபிடுந தெயவமேநீா குறைததிடும நாமமேநீா
உனனையே நமபியநான உயிாகொணடு லாவுகிறேன
யாரைச சதமெனபேன அனனியாரைத தஞசமெனபேன
எவரைச சதமெனபேன இனியாரைத தஞசமெனபேன
உமமையலலால வேறுதுணை உணடோவிம மாநிலததில
அருசசுனனாா பினசென றழைததுவநது சேருமையா
போயவாருஙசுவாமியெனறாா பஙகயவேநதன தருமலிஙகம
மாதாவாங குநதியமமாள வாழததிச செலவுதநதாள
மாயனு மருசசுனனுமவணஙகி யெழுநதிருநதாா

மாயவனும அாச்சுனனுந தீாததயாத்திரை போகிறது

காஷாயந தானுடுததுக கநதிவேஷங கொணடாாகள
சநநியாசி வேஷஙகொணடு தவமுனிபோல வடிவெடுததாா
அமபுவிலலுங கைபபிடிதது அாியமுனி போலநடநதாா
தருமாபுரம வீமாபுரந தாணியுநதாமகடநதாா
இநதிர வனஙகடநது இனியவனம போகலுறறாா
காடு செடிதாணடி காியமலை தானதாணடி
* காசிநதி போயமுழுகிக கனநீாதத மாடினாாகள
விசுவநாதச சுவாமியைததாம வேணடித தொழுதாாகள
துஙகபதாி கோதாவாி தொலைதீாதத மாடினாாகள

---

* காசிநதி = கஙகை

நருமதை சரஸவதியில ஸநானமுஞ செயதாரகள
மலலிகாரச சுனமவநது மகேசுவரனைப பூசைபணணா
திருபபதியே வநதாரகள தெரிசனமே செயதாரகள
வேடனது எசசிலைததான விருமபியுணட விததகனா
கணணபபன காடசிபெறற காளததி வநதாரகள
காளததி நாதனைக *கா னமமையுடன கணடாரகள
திருபபாலை வனநதனிலே சிருடனே வநதாரகள
பாலீச நாதனைததாம பணிநதுதணடஞ செயதாரகள
வாணமீகர பூசைசெயத மருநதீச னைநதொழுதார
திருவொறறி யூரிலவநது தியாகரைப பூசைசெயதார
கழுககள வலமவநது கடையினா பூசைசெயத
திருககழுக குனறபபதி தேடியே வநதாரகள
வேதகிரி லிஙகததை வேணடி சரணமிடடார
வணணாரப பெணணுககா மணமபோனு மெனறுசொலலி
அணணு மலையாரை யாணமுகா தேடிவநதார
அருணகிரி நாதரைததா மடிபணிநது தெணடனிடடார
புறறிடங கொணடதொரு பொனதிரு வாரூரபோயத
தியாகரைத தரிசிததுத திருமபினு ரிருவருமாய
சிதமபரந தனனிலேதான சபாபதியைத தொழுதாரகள
மாயூரங குமபகோணம வநதுதரி சிததாரகள
ஸ்ரீரஙகம வநதலவோ ஸ்ரீரஙகரைப பூசைசெயதார
ஜமபுகேசுவ ரததிலேதான ஜமபுலிஙக ரைததொழுதார
இராமேசு வரததுககு இருவருமா நடநதாரகள
சேதுவில ஸ்நானஞசெயது சேதுலிஙகம பூஜைசெயது
பிடடுககு மணசுமநத பிததரைக காணவெனறு
மதுரை நகாதேடி வருகிறு ரிருவருமாய
வருகிற வழிதனிலே வாணிய னொருவனவன
அலலி யரசாணி யாரணஙகு மாதினுககு
நிததமவன முததளககும நீதியுளள வாணியனதான
அனறுட முததததனில அளவு குறைநததெனறு

* கானமமை = ஞானமபாள = ஞானபபூஙகோதை ஞானம எனபது கானம எனறு சாதாரணமாய வழஙகுகிறது.

படிமுதது குறைநதெனறு பதறிப புலமபுகிறுன
வாயி லறைநதுகொணடு மணணிற புரளுகிறுன
அழுத குரலகேடடு அஙகுவநதா ாிருவருமாய
ஆரடா தமபியரே அழுது புலமபுவதேன
(உனனை,) அநநீதம பணணவா ரழுததுப பறிததவாரா
இபபோதுன னுடமைகொளளை யிடடா ரெவா ராறுப
அழுது புலமபுவதே னவவணணந சொலலுமெனறுா
வணநகிரியுந சநநியாசி வாாததையைத துஙகனுரகேள
ராஜாததி வாாததையைதை நாலுபோகக கூடாது
சொனனேனே யாமாகிற சுகபாககப போறீரோ
உஙகளா லாவதெனன வூாவழியே போஙகளெனருன
அவவாாததைதை தானகேடடு அருசபனறு மேறுபபாா
சொனனுற குறையுமுணடோ சுகபபெறுவீா வாரியரே
பெரியோறகுச சொனனதினுற பிழையுணடோ வுனறனககு
(உன) மனது குறைவகறறி வகைமானது செயதிடுவோம
அழுத வயணமதைத யறிய வுரையுமெனறுா
ஆனறகேள சநநியாசி யவவயணநது சொலலுகிறேன
ஐயா பெரியவரே ஆணடவரே கேளுமையா
மாறு மதுரையது வடமதுரைப படடணததில
தெனமதுரை யாளுகினற தேனமொழியா ளலலியமமாள
ஆருயிரம பாணடியாககு அரிய துரைமககளாக
வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செயததிலலை
ஓடுகிற தணணீரி லுளபணற சேறு முணடு
அடிககிற காறறதனி லலைகாறறிற றுருமபுமுணடு
சநதிரறகு மாசுமுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
குனறுமணிக காலுஙக கொஞசங கறுபபுமுணடு
புருவஙக கறுபபொழிய பினனே கறுபபுமிலலை
மயிரே கறுபபொழிய மறறக கறுபபுமிலலை
ஆருயிரம பேரும அரியமைநத னிலலாமல
மாளுவோ மெனறுசொலலி மனமேற றவமிருநதாா
மாளாதே யெனறுசொலலி மலரி லவதரிததாள

பொறறு மனைதனிலே பிறநதாளே மாதுநனனி
அலலி யிலைமேலே அருமையாயத தானபிறநது
அலலியெனறு பேருமிடடு ஆரணஙகு பெணணவளாநதாள
ஏழு பிராயமதி லெதிரததுவநத நீனமுகனை
நீனமுகனைக கொனறவளும நீலிபபடடங கடடிககொணடாள
பொமமை விருதுகடடி பூமியரசாளுகிறாள
அவவாரததைத தானகேடடு அரசசுனனு மேதுமையாயான
அழகில மிகுநதபெணணேயே ஆணாபுகா சொலலுமெனறான
அவளழகும பாவனையு மையாவே சொலலுகிறேன
எலலாத தலைமயிரு மிருமுழமு மொருமுழமாம
எலலாத தலைமயிரு மிருபாக மொருபாகம
ஆரணஙகு கூநதலது அறுபததுமூனறுமுழம
வணடுமுதது கோடுபோலே மயிரதிறமா யிருககிறது
தேயபிறைச சாயலைபபோல திருநெறறிக கணணழகும
வேபபிலைச சாயலைபபோல மேறபுரு வததழகும
கூரிய மூககழகும குளிரநத முகததழகும
முததுபபோற பலவரிசை முருஙகிநபபோற செவவுதடும
* நீரமுடடைக கணணழகும நெரிததபுரு வஙகளுடன
சஙகு கழுததழகுஞ சாதிலிஙக மேனிகளும
கறபகச சாயலைபபோற கைநதல மிரணடழகும
ஆலிலை போலாக அமாநத திருவயிறும
சிஙகத திடைபோலச சோநத இடையழகும
இளவாழைத தணடுபோ லிருதொடை வடிவழகும
முததுசசிபபி போலே முழஙகா லிரணடழகும
புததகஞ சோததுபோற புறஙகாலின பேரழகும
சுவரி லெழுதலாகுஞ சிததிரமபோற பாரககலாகும
படததி லெழுதலாகும பதுமையைபபோற பாரககலாகும
வேரிற பவளஙகள மினனுகிற காநதியவள
மினன லொளிபோலே மெலலிநலலாள தனநிறஙகள
கொமபனையாள வாரததையது குயிலகள குரலோசை
காயககும பிராயமையா கனனிகடடுங காலமையா

---

* நீரமுடடை = நீரககுமிழி

பூக்கும் பிராயமய்யா பிஞ்சுவிடுங் காலமய்யா
அவளைப்போ லழகுடையா ளாருமில்லை வையகத்தில்
கட்டழகி மாதினுக்குக் கலியாண மாச்சுதாட்டா
மாலைப் பசுங்கிளியு மணமுகூர்த்தஞ் செய்தனளோ
ஆறுறக்கேள் சந்நியாசி யவ்வார்த்தை சொல்லுகிறேன்
கொள்ளவந்த மாப்பிள்ளைக்குக் குறட்டா கொடுப்பேனென்றாள்
ஆள்வருஞ் சம்பந்தியை யடிப்பனென்றாள் * சேருபந்தால்
கலியாண மென்றவரைக் கண்ணைப் பிடுங்கிடுவாள்
முனைவாசற் படிதனிலே முச்சிகொட்டா கட்டி வைத்தாள்
பாலைக் கறந்துதான் பட்டணத்தில் வைத்தாக்கால்
பறக்கின்ற காக்கமது பார்த்து நலையெடுத்து
ஆண்காற் றடியாது அல்லியம்மாள் கோட்டைதனில்
ஏறுவதும் பெண்குதிரை இருப்பதுவும் பெண்சேனை
பன்னிரண்டு வயதாச்சு பால்யப் பிராயமய்யா
நித்தங்கல் முத்தளப்பேன் நீதியுள்ள மாதினுக்கு
(அவளுக்கு) அன்றுட முத்ததனில் அளவு குறைந்ததையா
ஆகையி னாலேயா னழுது புலம்புகிறேன்
வெட்டி யெறிந்திடுவாள் வீரமணி வாளினாலே
கொல்ல நினைப்பாளே குடிகேடு வந்திடுமே
ஆகையி னாலேதா னழுது புலம்புகிறேன்
அவனுக்கா தாவுசொல்லி யப்புறமே போகையிலே

அருச்சுனன் அல்லியின்மேலாசை கொண்டது.

அருச்சுன ராஜனவ னதிகமோகங் கொண்டானே
அப்புறம் நடக்கறியான் அருச்சுன ராஜமன்னன்
அல்லியாமே லாசையது அதிகமோகங் கொண்டானே
காமவி காரத்திற் களைதாங்கிப் போனானே
மன்மத னெய்தகணை மார்பைப் பிளக்கிறதே
சித்தசன் தொடுத்தகணை சிறுமார் புருக்கிறதே
மோகம் அதிகரித்து மூர்ச்சைபட்டுப் போனானே
பாணங்க ளைந்தும் பட்டுநெஞ்சு சுருக்கிறதே

* சேருபந்து = சோபந்து = கசை = சவுக்கு

மாரனவிடும பாணமது மாாபுருகிப போகிறதே
ஆயன் பெருமாளே அடியே ஞெருவாாதனை
கடடின விருதுகளைக கடுகி யவிழககவே ணுாம
அலலியரை மாலையிடடு அழகுமண ஞ செயயவேணடும
எநதவித மாறுலு மிணமாலை சூடடவே ணுும
மாலையிடடா லலலாது மாயவனே வருவதிலலை
செதது மடிவேனையா செலவழிநது போயவிடுவேன
அவவாாததை தானகேடடு அரிாாம ோ துசொலவாா
கடடெனன காவலெனன காவலதி காாமெனன
ஆருயி ரவாகளா மையனமாா சேனையெனன
சேவக மிகுநதொரு தேனமொழிபா ாலலியருமம
கலியாணம பண ணுதறகுக காணாமபா அருமோதான
கொலல நினைபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
செதது மடிவாயே செலவழிநது போயவிடுவாய
தேசததிற பெணகளோடா சேனைபோ கிடடாோ
சாதியி லொருபெணணைத தாலிகடடி வைாபெணடா
குலததி லொருபெணணைக கோலமாபணணி வைபபெணடா
மாதுடைய வாாததைதைததான மறநதுவிடு வாளவிசயா
பெணணெனற வாாததையைநீ போடடுவிடு வாளவிசயா
அலலியரை மாலையிட ஆகாது உனனாலே
செதது மடிநதிடுவாய செலவழிநது போயவிடுவாய
நசசுநசசு எனனாதே நாமபோவோம ராசாவே
தீாததயாத திரைவநது சேனைநா ளாசசநதடா
தருமருந தமபியருந தவிததுப புலமபுவாரே
ஆரணிய வாசமவநது அநேகநா ளாசசுதடா
எனறது தானகேடடு ஏதுசொலவான வாளவிசயன
(நான) செதது மடிநதாலுஞ செலவழிநது போனாலும
மாணடு மடிநதாலும வைகுநதஞ சோநதாலும
செதத விடநதனிலே செஙகழுநீா பூபபபேன
மாணட விடநதனிலே மலலிகைப பூபபபேன
பஞசணை மெதததையிலே பநிககைமல ராவேனயான
கொணடைககுப பூவாவேன கொசவணததிற பையாவேன

நெற்றிக்குப் பொட்டாவேன் நீலவிழி மையாவேன்
முன்றானைத் தொங்கலிலே முள்ளாகி யொட்டுவேனயான்
காலுக்கு * மிஞ்சிபோலுங் கைவளையல் தானுவேன்
மாலையிட்டா லல்லாது மாயவனே வருவதில்லை
கலியாணஞ் செய்துவைப்பக் கரியமா லெம்பெருமாள்
(உன.) புண்ணியத்தி னாலேநான் பிழைக்கவழி பாருமையா
பார்த்திபன் மாலினது பாதம் பணிந்தானே
ஆயர் பெருமாளும் அருளாள ரேதுசொல்வார்
புத்திகெட்டு நானுமுன்றன் பின்னாலே வந்தேனடா
அறிந்து மிருந்துநான் அறிவழிந்து வந்தேனடா
பெண்களைப் பார்த்துநீ பேதைபோற் புலம்புகிறாய்
அல்லியாமேற் சிந்தைவைத்து அருச்சுனனுஞ் சோபமானான்
காமக் கண்ணபடிக் கன்னியாசிக் கிறவிழுந்தான்
ஆயன் பெருமாளும் ஆலோசனைசெய்தார்
மாதென்னு மல்லியரை வாவழைக்க வேணுமென்று
மாயத்தால் மிருகங்கள் மாயவருண் டாக்கிவிட்டார்
காட்டானை சிங்கங்களுங் காட்டுப்புலி யாளிகளும்
மானு முயல்களுடன் மட்டற்ற பன்றிகளும்
மயிலுங் குயிலனமும் வண்ணவண்ணப் பட்சிகளும்
அநேக மிருகங்களை [illegible]
மதுரைக் குடிப்படைகள் மசானங்க ளத்தனையும்
காட்டிலவர்த் தாமமைத்து கன்னிநல்லாள் முன்னேவந்தார்
அல்லியாக்குத் தண்டனிட்டு அடிபணிந்து வந்துரைப்பார்
இத்தனை நாள்பிழைத்தோம் மிடிசகமில்லை யென்றிருந்தோம்
என்னகுறை செய்தோமோ எண்ணவொண்ணா மிருகங்கள்
காட்டுக்குப் போவோமென்று கனக்க மிருகமம்மா
பொல்லாத மிருகங்கள் புலிகள் ஆர்த்ததம்மா
எதாற் பிழைப்போமென் றெல்லாருந் தாமழுதார்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆணங்கத மேதுரைப்பாள்

மிஞ்சி = கால் மோதிரம்

அல்லியரசாணி வேட்டைக்கு வருகிறது

மிருகததால மடிவமெனறு மிகவும பயபபடாதீா
வேடடைககு நானேபோய வேண மிருகமெலலாம
அரைநாழி கைககுளளே அதமபணணிப போடுகிறேன
அஞசாம லெலலாரு மரணமனைககுப போஙகளெனறாள
அததணட போகளெலலா மாணமனைககுப போனபினபு
ஆரடி தாதியரே யலஙகாரச செஙகமலம
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதழைதது வாருமெனறாள
குறவாபெணகள மறவாபெணகள கூடடி வாரும தாதியரே
வில்லியா பெணகளைநீ விரைநதோடி யழையுமெனறாள
குதிரைமேற சீனிகடடுங கொபபனவே தாதியெனறாள
அவவாாததை தானகேடடு ஆரணங்கு தாதியவள
இலாயததில கடடிவைதது இருககினற புரவிகளில
பாராசாரி புரவிதனனைப பாஙகுடனே தானவிழதது
குதிரை குளிபபாடடி கொணடகடி வாளமிடடு
நாலுகாறகும வளையமாம நடுககழுததிற கொலுசுகளும
பககததி லஙகுபடி பதியவைததா ரபபொழுது
கணணாடி *சலலி கவரிமான சுமததிவிடடு
முததுததுரா கவிஙகததுரா முனனாலே தானசொருகி
இமாமபடசி பிறகுதனனை பியலபாகத தானசொருகி
குதிரையை யலஙகரிதது கொணடுவநது முனபுவிடடாா
அமபுவில லுங கைபபிடிதது அமபறாத தூணிகடடி
பதினாயிரந தோழிமாாகள பாஙகாகச சூழநதுவர
ஆயிரம யானைசேனை அல்லியுடன பயணமாசசு
வெளளித தமுககடிததாா வெணகலககொம பூதினாாகள
பொனனுத தமுககடிததாா புறபபடடாா பெணகளெலலாம
வேடடைநாய சஙகிலியும விருதுகடடி வருகிறாாகள
மானவலையும வலலயமும வளைதடியுஞ சககரமும
காறசெருபபுந தோறகுலலா கைதனில சிலலாககோல
அநதவிதப பெணகளெலலா மல்லியரைச சூழநதுவர
அபபோது அல்லியமமா ளாரணஙகு தானெழுநது

* சலலி = தொஙகல

புரவி யருகிலவநதாள பெணகொடியாள மாதுகனனி
புரவிதனைச சுறறிவநது போதவே சாணஞசெயதாள
கழுததுப பிராபிடிததுக கடிவாளங கைபபிடிததாள
தடடினாள புரவிதனைச சடுதியிறறு னேறினளே
அடிவயிறறில தடடினதால அபாரியா யோடியது
ஆயிரங குதிரைகளு மலலியுடன கூடவிடடார
ஆயிரங குதிரைகளி லலலியமமாள குதிரையது
காறறுயப பறநதலவோ கிளியே வருகிறது
படடணந தானகடநது பாரவனந தானபுகுநதாள
காடடை வளைததாரகள நநதாவைச சூழவிடடார
செடியை வளைததாரகள செநநாயைச சூழவிடடார
கோணககொம பூதுவாரகள கொமபெனத தமுககடிபபார
ஆயன பெருமாளுப அாசசனனைத தானெழுபபி
வருகிறாள அலலியருமி வனநதனிலே வேடடையாட

அலலிககு அருசசுனன அமபு பொறுககித தருவது

(அவள) எயகிற பாணமெலலா மெழிலலிசயா நீபொறுககி
அமபுகள தாமபொறுககி யலலியாககு நீகொடுததது
வலலமையாய வநதாலே மாலையிடடு வைபபேனெனறாள
அநத மொழிகேடடு அருசசுனன தானெழுநதான
மாய மிருகமது வநதநேத அலலிமுனபு
புளளிமான றனனையே பொறகொடியாள கணடுவிடடாள
மானைததுரததியேதான வநதிறு ளலலியமமாள
காறறுயப பறநததுவே கானநததில மானதுதான
குதிரை சவாரிவிடடு கொபபனவே துரததலுறறாள
கூடத தொடரநதானே கோபாலனை மைததுனனும
அலலியர சாணியவள அமபுக ளெயததெலலாம
பொறுககித தருவானே போரவிசய னாசசுனனும
காடெலலாம வேடடையாடி களைததாளே அலலியருமி
விடுவிடு நேரமது வெயிலான வேளையிலே
ஆல மாததடியி லஙகே யிறஙகிவிடடாள
ஆரடி தாதியரே ஆசனம போடுமெனறாள
அரைததுணியைத தானவிழதது அாசசுனனுங கீழபபோடடான

குதிரையைக கடடுமென்று கொப்பனவே தானபடித்தாள
அகிலமாந தனனுடனே யணைநதமைகநான குதிரைதனை
பாஙகியரே எனனுடைய பாதம பிடியுமென்றுள
அாசசுன ராசனுரை அலலியாக கெதிரேவநது
அலலியமமாள தனபாத மாசசுனனை பிடிககனுறறன
கைககால பிடிககையிலே கணையாழி கழறறிககொணடான
ஆரடி தாதியரே யலஙகாரத தோழியரே
(நீஙகள) கறற கதைதனிலே கதையொனறு சொலலுஙகள
கனைகள தெளியவேணடும கதையொனறு சொலலுஙகள

அருச்சுனன் அல்லியாககுக் கதை சொலலல

ஆணு லழகுமனன னலலியாககுக கதையுரைபபான
குருகுல வஙகிஷமாங குநதிமகந ளைநதுபோம
துருவாசா மநதிரததால தூலஙகவநத நவமணிகள
சநதிர குலமவிளஙகக தருமாவ தாநதுபோநதா
பாணடுராசன பெறறெடுதத பஞசவாக ளைவருணடு
தருமருககு நேரிளையான தாககுடைய வீமராசன
வீமருககு நேரிளையான விலவாஙகு மருசசுனனாண
நெருபபிற பிறநததொரு நேரிழையாள துரோபதையை
எடடாத விலவளைதது இளஙகொடியை மாலையிடடான
மீசை முறுககழகன விழியிலே கறுபபழகன
நாவுதனில நடசததிரம நயனவிழிய பாாவையுளளான
தோளிலே துளசிமாலை யமுதகலசம தொபபுளிலே
பலலிற பாசவீணை பாததநிற செநதாமரை
முதுகிலே மசசரேகை மாணிககம முழஙகாலில
முனனிலும பினனழகன மோககனனி மணவாளன
பினனிலும முனனழகன பெணகளுககு மணவாளன
அருசசுன னைபபோலே அழகுடையா ராருமிலலை
திககுநலல பாலகரை ஜெயமபணணுஞ சேவகனறுன
இவவாாததை தானகேடடா ளிளஙகொடியா ளலலியமமாள
எனனகதை சொனனுயெனறு ஏறமுகம பாாததாளகாண
மீசைகடடும பாவனையும விழியழகும கணடுவிடடாள

அருச்சுனன்பேரில் அல்லியரசாணி கோபித்தது

ஆரடா ஆண பிளளையெனறு ஆயுததைதத தானெடுததாள
காறறுயப பறநதானே கடடழகன அருசசுனனும
கததி யெடுககையிலே காதவழி யோடிவிடடான
நிறகத தரியாமல நீலவணணன பககம வநதான
அஙகே நடநதசேதி யாணடவறகுத தானுரைததான
கதைகளுஞ சொனனேனயான காலும பிடிததேனே
கணையாழி மோதிரததைக கழறறிவநதேன மாயவனே
காலும பிடிததேனே களைகள தெளியவிலலை
மாலைப பசுஙகிளியை மாலையிடடு வையுமையா
உளள முருகிறதே யுறறசீவன போகுதையா
ஆவி யுருகிறதே யாணசீவன போகுதையா
ஐநதுபாணந தைததலவோ அடியேனநெஞ சுருகிறதே
பஞசிவிடட தீயேபோற பதைததுநெஞ சுருகிறதே
அவளைபபோ லழகுடையா ளவனியிலே நானறியேன
'பாாதது மறியேனையா படததிலேயுங கணடறியேன
ஈழததுத தசசனவ னெழுதிவா விடடானோ
மேலநாடடுத தசசனவன விளைததுவா விடடானோ
ஏதாயசி ருஷடிததானோ இயலான பிரமதேவன
அலலியெனபான மெலலியெனபா னனநதலிலே பெணணேஎனபான
காமக கணையாலே களைதாஙகிப போனானே
மூாசசைபடடு விழுநதானே முடிமனன னருசசுனனும
அபபோது தாதியாகள அததனைபோ தோழிகளும
பாஙகிமாா தோழியரும பததினியா ளருகிலவநதாா
ஆரடி தாதியரே யருகிலவநத செஙகமலம
ஆரோ ஒருவனவ னையயப பிறநதவனெனன
காலும பிடிததானே கதைக ளுரைததானே
ஆஙகாரப படடவனை யாககினைகள செயயவேணடும
ஆயிரந தோழிகளை யஙஙனமே தேடவிடடாள
எஙகெஙகுந தேடியேதான இனியவிட மாராயநதாா
களளன திருடனைததான காணோமெனறு வநதுரைததாா
பேயோ பிசாசோ பினதொடாநது வநததமமா

ஆணுருவாய்த தோனறிறமுே ஆயசசியரே யுநதனககு
அதஞற பழுதுமிலலை யாயசசியரே யெழுநதிருஙகள
ஏறினை புரவியினமே லேகசனஞ சூழநதுவர
பாஙகியருந தோழியரும பககம புடைசூழ
காடு செடிகளதாணடி கரியமலை தானகடநது
மாளிகை வாசலெனறு மணடபமபோயச சேரநதாளே

கிருஷ்ணபகவான படமெழுதி குளததோரம மரததில கட்டிவிட்டு அாசசுனனைத தண்ணீர கொண்டுவரச சொனனது

அபபோது எமபெருமாள ஆலோ சனைகளசெயது
அலலியைப போலாக அழகு படமெழுதி
படஙக ளெழுதியே பாரளநதார தானுமஙகே
குளததங கரையிலுறற கோஙகு மரநதனனில
உயாநத மரமதனில உலகளநதார கடடிவைததார
தணணீரில நிழலதெரிய சுவாமியஙகே கடடிவைததார
அருசசுனனைத தட்டியே அரிராமா தானெழுபபி
காணடீபா எநதனுககுக களையாய வருகிறதே
தணணீருங கொணடுவநது நநதாயே யாமாகில
மாலைப பசுஙகிளியை மாலையிடடு வைபபேனயான
எனறுசொல லககேடடு எழுநதா னருசசுனனும
கமணடலததைத தானெடுததுக கடுகியே யோடலுறறான
வனததிற குளநதேடி வருகிறுனே அருசசுனனும
தணணீரி லிறஙகுமபோது தையலரைக கணடுவிடடான
அலலியரைத தானபாாதது அருசசுனனு மேதுசொலவான
தணணீரிற போயிருககத தையலரே காரியமேன
எனனிலும புருஷனடி எஙகே கிடைபபாாகாண
கடடிலுணடு மெததைபுணடு காலபிடிககப பெணகளுணடு
ஆடவெனறு ஊசலுணடு அமாநதிருகக மெததையுணடு
பநதாடி செணடாடி பளளாங குழியாடி
அமமானை யாடியேதான அருகிலநீ வீறறிருபபாய
தேனே பசுஙகிளியே சிஙகாதனம வீறறிருபபாய

உனசொலலே மேலாக உததமியே வீறறிருபபாய
உனனுசை கொணடதனுல உழனறு திரிகிறேனே
(உன) மாய மருநதாலே தாயை மறநதேனடி
அணணனைத தமபிமாரை அலலவரை நானமறநதேன
காமன கணையாலே கணைதாஙகிப போறேனடி
ஆசையெலலா முனமேலே அலையுதடி பெணசீவன
வாயைத திறவாயோ மறுவாாததை சொலலாயோ
முததான வாயதிறநது உததாரஞ சொலலாயோ
தாளைத திறவாயோ தனிவாாததை சொலலாயோ
வாயைத திறநதாயானுல வசசிர முதிருமடி
வசசிர முதிாநதாலே வாரியெடுககிறேனடி
முதது முதிாநதாலே முநதானை பேநதுறேனடி
தாளைத திறநதாலே தஙக முதிருமடி
தஙக முதிாநதாலே தடவி யெடுபபேனடி
உன-சித்திர வாயதிறநது செபபாயோ ஒருவாாததை
எததனை நேரமபடடும இககஙகள சொலலுவேனயான
கலலுங கரையுமடி கறறூணு மிறறுவிடும
(உன)-மனது கரையவிலலை மாலைப பசுஙகிளியே
தணணீரில யானிறஙகி கழுவிப பிடிபபேனடி
எனறு குதிததானே இளவிஜய ராஜனவன
மூசசைப பிடிததவனு முழுகித தடவுகிறுன
ஜாமநேர மடடாகத தணணீரில தடவினுனே
தவளையும பாமபுகளுந தடவி வலிநதெடுததான
அலைநது சலிததவனும அருசசுனன வெளியிலவநதான
கரையினமேல வநதவனும கவலைநதுப புலமபுகிறுன
எனறனை மோசஞசெயது எஙகேபோனு ளெனறறியேன
போன விடமறியேன போயபபதுஙகுந தாவறியேன
தஙகு மிடமறியேன சஞசரிககுந தாவறியேன
எனறு விசாரமிடடு இறஙகியவன பாாககையிலே
தணணீா தெளிநதலலவோ தையலைப பாாததுவிடடான
இநநோந தடவினேனே யெஙகிருநதா யேநதிழையே
எனனவிததைச சூஸதிரஙகள இளஙகொடி கறறவளகாண

மாய மறிந்தவளோ மந்திரங்கள் கற்றவளோ
மலையாள வித்தைகளை மந்திரத்தைக் கற்றாயோ
எந்திழையே யுனைப்பிடிக்க என்கையி லாகாதோ
மறுபடியும் குதித்தானே மன்னன்துரை ராசாவும்
அவ்வளவில் மாயவனு ரங்கனுமே யோடிவந்து
படத்தை யவிழ்த்தவரும் பாரளந்தார் போய்மறைந்தார்
நாலுநா ழிகைவரையில் நல்விஜய ராரதுரை
குட்டி மதயானை குளங்கலக்கி விட்டதுபோல
மூழ்கித் தடவினனே முடிமன்னன் ராஜனிவன்
அல்லியரைக் காணுமல் அலைந்து விசாரமிட்டான்
வந்துவெகு நேரமாச்சு மாயவரென் சொல்வாரோ
கனத்த விசாரமுற்று காணமடைந்தில் பிறந்து
மாயவனார் தம்மருகில் வந்தானே யருச்சுனனும்
என்காணு மருச்சுனனே இந்நேர மேதுசெய்தாய்
சாமநெடு நேரமாச்சே தண்ணீரெதொண்டி நீவாரா யோய
என்ன அதிசயமா யிருந்தீர்கா ணருச்சுனனே
ஐயா பெருமானே அடியேனை நீ வாய்த்தனசொல்வேன்
தண்ணீர்க்குப் போனபோது தையலரைக் கண்டேனையா
தண்ணீரி லிருந்ததுபோல தரிசித்த தெந்தனுக்கு
குதித்துத் தடவினேனையான் கொடியாளைக் காணவில்லை
முழுகித் தடவினேனையான் மொய்குழலா காணேனே

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நித்திரைசெய்ய அர்ச்சுனராஜன் அல்லியரைத் தேடிப்போனது

அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அபிராம ரேதுசொல்வார்
அல்லியர்மேற் சிந்தையுற்று அசாவில்லை யருச்சுனனே
பல்லிகளை யாகிறது பார்த்தீரோ எந்தனுக்கு
நித்திரை செய்தபின்பு நேரிழையை யுந்தனுக்கு
மாலைப் பசுங்கிளியை மாலையிட்டு வைப்பேனடா
வாள்விஜயன் தொடைமேலே மாயனுந் தான்படுத்தார்
கள்ளக் குறட்டைவிட்டு கரியமால் தூங்குகிறார்
அப்போது வாள்விஜயன் அருச்சுனனேது செய்வான்
சிரசை நழுகவிட்டுத் தோவிஜயன் தானெழுந்தான்

பாரஙகலலைத தூககிககொணடு பாரததீபன வருகிறானே
எமபெருமான மாயவரும எணணாது மெணணுகிறார
தலைமேலே கலலைபபோட தாரவிஜயன தானினைததான
எனறு கலஙகியே எணணமிடடுத தானிருநதார
கலலை யெடுததுவநத காணடீபன அருசசுனனும
தலைககுயரம வைததானே சுவாமியைப படுககவைததான
அலலியரமேற சிநதைகொணடு அருசசுனன போகலுறறான
மதுரைககுப போகவெனறு மாரததனைக காணவெனறு
காடு செடிதாணடி கடிகி வருகையிலே
அருசசுனனேகுஞசெயதி அறிநதாரே மாயவனார
அருசசுன ராசனுககு அனாததமவநது நேரநததெனறு

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான குறத்தியுருக்கொண்டுவருதல்

மாயன பெருமானும வடிவெடுததா ரெனனவெனறால
செககச செவலையாயச சிறுபெண குறததியானார
அககுமணி கொககுமணி அழகான பவளமணி
பசசைமணி பவளமணி பாஙகா யலஙகரிதது
குறததியரைப போலாகக கூடை பிடிததுவநதார
கணடானே குறததியரைக கடடழகனருசசுனனும
ஆயசசி குறததியரே அடியேனபால தெணடனமமா
கைபாரதது குறியுரைககக கடடழகி வலலவியோ
மனதில நினைததது குறி சொலவாயோ மாதாவே
எநதவூருஙகளது எனககறியச சொலலுமெனறான

குறம

தினதெநதினா தினதெநதினா தினதெநதினா தினனா
தெனனாதி நாதினனா தினதெநதினா தினனா
எநதனது திருநாடு கேடகிறையோ தமபி
ஏறறமுளள இநதிரனா ராளுமெஙகள நாடு
சநதிரரகள சூரியரகள தவமபுரியும நாடு
தவமுனிவர ருஷிகளெலலாம வாழுமெஙகள நாடு
கோசசிமலை குடகுமலை எஙகளது நாடு
குமரேசா வாழுவதும எஙகளது நாடு

பசசைமலை பவளமலை எஙகளது நாடு
பரமசிவன வாழுவதும எஙகளது நாடு
வஙகாளளு சிஙகாளம மகதமெஙகள நாடு
வளமபாடிக குறியுரைகக வநதேனடா தமபி
பசிகால மாறுலே பழஙகூறி வருவோம
பரமசிவ னுமையவடகுங கைபாாககுங குறததி
ராமககாள லடசுமககாள பொமமககா ளெனபோ
நலமறிநது குறியுரைபபோம நடடணையாய நாஙகள
உணமையாயக குறியுரைபபோம உனறனககுத தமபி
எனனுணை உனனுணை எனறவளுஞ சிரிததாள

வேறு

ஆறுறகேள கட்டுவசசி அடியே னொருவாரததை
தெயவக குறததியெனறு செபபுங குறியெனககு
உண்மைக குறியுரைததால உசசிதஙகாள தருவேனடி
காதிலிடுங குணடலமுங கையிறப வநதிரமும
(நான) உடுததது முடடமானம உநதனுககுத தருவேனடி
கைபாாததுக குறியுரையுங கடடழகி யெநதனுககு
நாமக குறததியவள நலமாக வதுசொலவாள
வணமைக குறததியவள வாயதிறநது வதுசொலவாள

குறத்தி அருச்சுனனுககுக குறிசொன்னது

குறம்

தினதெநதினு தினதெநதினு தினதெநதினு தினனு
தெனனுதி நாதினனு தினதெநதினு தினனு
திஙகளமதி பிறைசூடுஞ சிவனுடைய மகனே
திருததணிகை வாழமுருகா சேவையருள வேணடும
வனககுறததி வளளியமமை வநதுதவ வேணடும
மலையாள பகவதியே வாககருள வேணடும
அலாமேலு மஙகையரே மலைமேலுஞ சிநதை
அணைவோரும வநதுகுறி அனபுதர வேணடும்
ஆகாய வாணிதூககை ஐயனா பிடாரி
அமமைவலலி யுமையவளும அரியகுறி சொலலும

பொஙகலஙபி ளுருகளும பொறகொடியே தெயவம
பூவாடைக காரியமமை புகழந துகுறி சொலலும்
தெயவங்களை நினைநதாலே சிவிாததுககொளளு துடமபு
தேகமெலலா மயிாககூசசல இடுகிறதே தமபி
வாடைமணம வீசுதடா மயிலவாவந தாறபோல்
மயககுகினற தெனனுடமபை சனனதஙகொண் டதுபோல
கூடைகொணடு கவியுதடா கொறறவனே யெனககு
கோலவிழி துடிககிறது குறிகளசொலவேன கேளு
சநதிரகுல ராசாககள தருமரைவா நீஙகள
தரணிமுழு தாளுகினற தருமா தமபி நீதான
சிலைநுதலின வடிவழகன தோவிஜயன நீதான
தீாததயாத திரைபோகத தோழனுடன வநதாய
வடிவழகி சிலைநுதலாள் தெனமதுரை வாழும
மாதாநத அலலியினமேல மையலகொணடாய நீயும
ஆருயிரம பாணடியாககும அரியதுரை மகளாம
அலலியினமே லாசைகொணடு அலைகிறடா இபபோ
பொயயோடா எனகுறிகள மெயயோ நீ புகலவாய
புணணியனே தருமா தமபி புதுமையுடன சொலவாய
எனறவனைத தானபாாதது இணைவிழியால மிரட்டி
இளஙகுறததி தனைபபோலே இடைதுவள நகைததாள்

வேறு

மெயதானகா ளுயசசியரே விளமபினு யெனதனககு
கணடது கணடாறபோல கட்டுவசசி சொலலிவிட்டாய்
பாாததது பாாததாறபோல பகூமாய நீயுரைததாய
தெயவக குறததிநீ தெளிவான கடடுவசசி
உளள குறியெனககு உததமியே நீயுரைததாய
அலலியரை மாலையிட்டு அழகுமணஞ சூட்டுவேனோ
(என) மனதுக கிசைநதபடி வருவாளோ அலலியவள
எனமீதி லிசசைகொணடு இசைநதுவரப பாருமமாள
பாதம பணிநதானே பாாததீபன அருசசுனனும
ஆறறகேள தமபியரே அலலி வருவதறகு
மூன்றுவிததக குளிகையது முடிமனது நானதருவேன

அமமருந்தை நீவாஙகி அலலிபுரம போயசசோநது
தெனமதுரைப பட்டணமநீ திருககுளம போயசசோநது
(நான) தநத மருநதெடுதது தணணீரில நீயுரைததால
அலலியமமாள பேரைசசொலலி அமமருநதை நீயுரையும
மருநது கரையுமபோது அவளமனது கரையுமடா
குளிகை கரையுமபோது குணமுந திருமபுமடா
அலலி மனதுவநது அழகுமணஞ செயதிடுவாள
பொமமககா பேரைசசொனனால திமமககா நோநதுவிடும
ராமககாள பேரைசசொனனால லடசுமககாள நோநதுவிடும
பொயயலல எனமருநது புணணியனே நானதருவேன
உனற னுடைமான முடுததியதைத தாருமெனறாள
காதிலிடுங குணடலமும கையிறப வுநதிரமும
கசசுகளுந தடடிகளுங கழறறிக கொடுததானே
பகூஷமா யிமமருநது பலியாமற போனககால
தெரிநதெங்கே உனனைககணடு தேடுவேன ஆயசசியரே
ஆனாலகேள தமபியரே அறபமே யாசசுதானால
நாலு மலைகளுககு நடுவேயடா எனகுடிசை
ஏழு குடிசைகளில எதிர்குடிசை எனறனடா
ராமககாள பொமமககாள லடசுமககா ளெனறழைததால
உனனுடைமை யானதருவேன உததமனே யஞசாதே
அருசசுனன தரிததிருநத ஆபரண முளளதெலலாம
படடுகுலலா தடடிகசசு பலவித வுடைமைகளும
வாஙகி நடநதாளே மலைககுறததி தனைபபோலே
ஆணு லழகுமனனன அருசசுனன வழிநடநதான
உளளங குளிரநதவனாய உததமனும போகலுறறான
காடு செடி தாணடி கடுகிவநதான தெனமதுரை
அலலிப பெருமாளும அவளபிறநத பொயகைகணடான

அருச்சுனன் திருக்குளத்தில் மருந்திழைத்தது

பவளககடடுத திருககுளததின படியி லிறஙகியவன
வணண மருநதெடுதது தணணீரி லுரைககலுறறான
அனநதலிலே தானகூட அலலிஅலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாயே அலலியெனபான

மருநது கரையுமபோது மனமுங கரையாதோ
குளிகை கரையையிலே குணமுந திரும்பாதோ
சிதத மிரஙகியே தேடி வருவாளோ
எபபோ மனமவருமோ எனனருகில வாராயோ
காமன கணையாலே களைதாஙகிப போகிறேனே
மனமத பாணமும மாாபைப பிளககுதடி
சிததசன தொடடகணை சிபபமாய புருததுதடி
உனனைச கொணடுநான உடனறு திரிகிறேனே
அனநதலிலே தானகூட அலலிஅலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாயே அலலியெனபான
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறு னாசசுனனும
வணண மருநதெடுதது தணணீரி லுரைககலுறறுன
அலலிப பெருமாள அவளுடைய தாதியாகள
ஆயிரந தாதிமாாகள ஆணைககு தாமெழுநது
தஙகக குடமெடுதது தணணீாககு வருகிறுாகள
பவளககடடுத திருககுளததின படியோரம வநதாாகள
மருநதுரைககும வணமைகளுமா வாாததைகள சொலகிறதும
அலலியரை வைகிறதை அவவாாததை கேடடாாகள
இடிவிழுவான சொனனசொலலை எலலவருங கேடடாாகள
அலலிப பெருமாளை அரசாளும நாயகியை
வமபுதுமபு சொலவாாகள மணடலததி லாருமிலலை
அலலியெனற பேரைசசொனனுல அழுதபிளளை வாயமூடும
ஆகிடுமபு வாாததைதயெலலாம ஆயசசியாககே சொலலவெனறு
ஓடடம நடையுமாக ஓடிவநதாா தாதியாகள
அலலியமமாள முனனுலே அடிபணிநது தெணடனிடடாா
ஆாபணியுந தாதியாரே அறிய வுரையுமெனருள
ஆாபணியு மலலநான அடியேன திருபபணிதான
தஙகக குடமெடுதுத தணணீாககுப போனேனமமா
பவளககடடுத திருககுளததின படியி லொருவனமமா
வணண மருநதுகளைத தணணீரி லுரைககிறுனே
ஆகடியஞ சொலலுகிறுன அழுமபுகளும பேசுகிறுன
வமபுதுமபும பேசுகிறுன வாயபபழுது சொலலுகிறுன

காதாரக கேடடோமமமா கனஙகுலைநது வநதோமமமா
அவவாாததை தானகேடடு அலலிவெகு கோபமதாய
எடடிப பழமபோலே இருகணகள தானசிவநது
செநதலை நாகமபோற சீறியவள கோபமதாய
ஏழு பிராயமதில எதிாததுவநத நீனமுகனை
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபடட மாணடேனே
அடிபெணணே அலலியெனபாா ஆரு மொருவரிலலை
பொமமை விருதுகடடி பூமிநக ராளுகிறேன
பாலைக கறநதுதான படடணததில வைததாலும
பறககிற காகமது தலையெடுததுப பாராது
ஐமபததாறு காதமுமென னுகைகீனகள மெததவுணடு
அஞசாமல வநதுமிஙகே அழுமபுசொனனு ராயடி தான
பாஙகிமாரிலும நலலவளே பவளசேனை நீகேளும
(அவனை) எனன விதமாக ஆககினைகள செயதிடுவோம
எனறு மவளகேடக எதுசொலவாள பவளசேனை
கடடும விருநதுணடு கலியாணஞ செயவதறகு
மணடலதது ராசாவோ வானவரோ தேவரோதான
மணஞசூடட வநதவனபோல மாதரசே காணகிறது
எணணுநத யோசனைகள எணணியவள தனமனதில
அலலிபபெருமாள தனககு ஆலோசனை எதுசொலவாள
விடுவிடு நோததிலே வெயிலான வேளையிலே
வெமபா மணலிலேதான அமபாகக கூறுகைககு
ஆகிடுமபான தனனைநாம ஆறறிற புாடடிஞலே
செனம முருகியவன செததுமடிநதிடுவான
ஆரடி தோழியரே ஆயிரமபோ கூடிவநது
ஆறறு மணலதனிலே அவனைபபு ரடடுமெனறுள
வெமபா மணலதனிலே வீழததிப புாடடுமெனறுள
கடடிப புருடடுஙகள களளன திருடனைததான
செதது மடிநதபினபு சேதிவநது சொலலுமெனறுள
அவவாாததை தானகேடடு ஆயிரநதாதியாகள

அருச்சுனனுக்கு அல்லியரசாணி, முதலாவது ஆக்கினையிட்டது

ஓட்டம நடையுடனே ஓடிவநதாா தாதியாகள
ஆயிரந தாதியாகள அருசசுனரைத தூககினாாகள
ஆறறு மணலதனனில அருசசுனரைப போடடவநதாா
காணடீபன அருசசுனறகு கனமோசம வருகுதெனறு
ஆயன பெருமாளும அநநேரந தானினைததாா
தினகர பகவானைத திருமாலுந தானினைததாா
கான லுறைககவேணடாங காணடீப னருசசுனறகு
பூமிதேவி பெணணரசே போதமண லுஞசுடாமல
அருசசுனரைக காருமெனறு ஆயனுந தோததிரிததாா
அபபோது தோழியாகள ஆறறருகில வநதுநினறு
ஆறறு மணலிறபோடடு அருசசுனனைப புரட்டினாாகள
கொறறவனா அருசசுனறகுக குளிாநதலலம போலிருககும
ஆயிரந தாதிகடகும அககினியாயப பறறுதஙகே
நெலலிப பழமபோலே நெருஙகிறதுங கொபபுளஙகள
சஙகம பழமதுபோற சரீரமெஙகுங கொபபுளமாம
அததணட தோழிகளும அலைகுலைநது ஓடுகிறாா
அபபோ தருசசுனனும ஆணமுக வேதுசொலவாா
அலலியரும நானுமாக அமாநதுவிளை யாடிதறகு
மருவிவிளை யாடிதறகு மணடபந தானகிடடாதோ
ஆறறிலே வநதோரீ அமாநதுவிளை யாடடிருபபாய
எபபோது தானவருவாள எனனுடைய சீாவதறகு
மனது வருவதெபபோ மருவி யணைவதெபபோ
சிததம வருவதெபபோ தேவியணைவ தெபபோ
எனறு தெரிநதிடுமோ எககாலஞ சென்றிடுமோ
எனறு புலமபுகிறாா இயலான அருசசுனனும
அபபோது தாதிமாாகள ஆரணஙகு ஓடிவநதாா
அலலியாககுத தெணடனிடடு ஆரணஙகு மேதுரைபபாா
வெமபா மணலதனிலே வேகவே புரட்டினோமயாம
ஆறறுமணலிறபோடடு அருசசுனனைப புரடடுமபோது
(எஙகள) சரீரஙக ளெலலாமுஞ சஙகமபழம போலாசசு

நெலலிப பழமபோலே நீககொபபுள மாசசுதமமா
வாடடம வததககமிலலை மகாபாவி யவனறனககு
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறான பாவிமகன
உனமேலே சிநதையாகி உருகிப புலமபுகிறான
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு ஏதுசொலவாள
வானளு சுழலவோதான மருநதுணடோ பாவிகையில
பூமி சுழலவதறகுப பொடியுணடோ அவனகையில
எனன மருநதறிவான இடிவிழுவான பாவியவன
எனன விததததினாலே இவனைநாம கொலகிறது
பாஙகிகளில நலலவளாம பவளசேனை ஏதுசொலவாள
தூககு மரததிறபோட்டு தூககிவிடச சொலலுமெனறாள
செஙகமலத தாதியரைத தோழியரைத தானழைததது
ஊருககு மேறகாக ஒருகாத வழிதனிலே
தூககுமரளு செபபணிடடு தோழியரே போடுமெனறாள

அருச்சுனனுககு அல்லி, இரண்டாவது ஆககினையிட்டது

அவவாரததைத தானகேடடு அருகிருநத செஙகமலம
திககென றெழுநதிருநது தோழியரும தானுமாக
தசசன மகளாரைத தையலருஙகூடடிவநது
தூககுமரளு செபபுணிடடு சோடிததுவநதாரகள
ஊருககு மேறகாக ஒருகாத வழிதனிலே
கொணடுவநது தூககுமரங கொபபனவே நடடாரகள
ஏணியுஙகு சாறறினாரகள கயிறதனில மாடடினாரகள
அருசசுன ராசாவை அஙகே யெடுததுவநதார
சுறறி வளைநதாரகள சூழநதாரகள தாதியாகள
ஏணிமேலேறுமெனறார இயலான மனனவனை
கயிறறைக கழுததததனில கடடியே போடுமெனறாள
அபபோ தருசசுனரும ஆணழகரேதுசொலவார
பாரதது மறியேனடி பாருலகிற கணடதிலலை
கணடு மறியேனடி காதாரக கேடடதிலலை
போடடு மறியேனகாண் புதிதாகத தோனறுகுது

எனககுத தெரியுமவகை இனபமாயக காணபியுஙகள
ஏணியினமே லேறிநினறு கயிறெடுததுப பூடடிககொளளும
இநதவித மெனறுசொலலி யெனறனககுக காணபியுஙகள
அறியாத எனதனககு அறியவே காணபியுஙகள
தெரியாத எனதனககுத தெரியவே காணபியுஙகள
இவவாரததை தானகேடடு எழுநதாளே செஙகமலம
சொரணைகெடட பாதகனே தெரியாதோ இநநடககை
இதோபாரு மெனறுசொலலி ஏணிமே லேறினாளே
கயிறறை யெடுததவளும கழுததிலே பூடடிக கொணடாள

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்ததி பெருச்சாளிரூபங்கொண்டு வந்து ஏணியைததளளிவிட்டது

அதுசமயம பாரததாரே அரிராம ரெமபெருமாள
பெருசசாளி போலேவநது புரடடி விடடா ரேணிதனனை
சுருககு வலிததுககொணடு தொஙகுகிறாள தோழியவள
காலகை யுதறிககொணடு கணவிழி பிதுஙகிககொணடு
நாவை யிழுததுககொணடு நலலுயிரதான போசசுது சாண
செதது மடிநதாளே செஙகமலத தோழியவள
காணடீபன அருசசுனரும கடடழகரேதுசொலவார
காலை யுதறுவதும கணபிதுஙகி நிறபதுவும
நாககைப பிடிஙகிககொணடு நலல*ஊஞச லாடுவதும
இவவளவோ சூஸ்திரஙகள எனககுத தெரியவரும
இனிமேல தெரியவரும இறஙகிவா தோழியரே
ஐயோகோ தெயவமெனறு அழுகிறார தோழியாகள
ஓடடம நடையுமாக ஓடிவநதா ராயசசியணடை
மகுடத துரைசசியரே மாதாவே நீரகேளும
தூககு மரநதனிலே தோழியவள போடடபோன
செஙகமலத தோழியவள தூககில மடிநதாளே
அவவாரததை தானகேட்டு அலலி மனதுநொநது
பாககியிலும நலலவளே பவளசேனை நீகேளும
எனன விதமாக இவனைநாம கொனறிடலாம

* ஊஞசல = ஊசல

ஆரடி மநதிரியே ஆலோசனை சொலலுமெனறாள
அபபோ பவளசேனை ஆலோசனை சொலலுகிறாள

அருச்சுனனை மூன்றுந்தரம் காளிக்குப் பலியிடச் செய்தது

வடவாசல் செல்லியமமன மாகாளி யமமனுககு
பொஙகலை யிட்டுநீஙகள பொலிபோடடு வாருஙகள
அவவாரததை தானகேட்டு ஆயிரந தோழிமாரகள
சீககாயு மெணணெயுடன தேஙகாயு மிளநீருமம
புதுபபானை யரிசிகளுமம புஷபமுஞ சநதனமுமம
கறபூரஞ சாமபிராணி காளிககுக கொணடுவநதார
ஆரடி தாதிகளே அழைததுவா ஒசசபபெணணை
அவ்வளவில தாதிமாரகள அவரமுநதி யோடுவாரகள
ஆயன பெருமாளுமம அவவாரததை தானறிநது
கரிமேக வணணனுருங காளியணடை ஓடிவநதார
வாருமமமாள தஙகையரே வாரததையொனறு நீரகேளுமம
அலலிப பெருமாளை அழகுமணஞ சூடடவெனறு
காளையநத அருசசுனனுங கனவேஷங கொணடுவநதான
அருசசுன ராசனெனறு அறியாமல அலலியமமாள
காளியமமா ளுனறனககுக காவுதரச செலவுதநதாள
பொஙகலிட் டுன்றனககுப பொலிபோடச செலவுதநதாள
ஓசசபபெண போலே உததமியே வருவேனமமா
பூசையான பிறபாடு பொஙகலிடடுத தீரநதபினபு
எனமேலே சனனதமா யிநதபலி வேணடேனெனபேன
எனவாரததை கேடகாமல உனவாரததை கேடபாரகள
நானுரைதத பாவனைபோல நாயகமே நீருரையுமம
அருசசுன ராசனுககு அழிவுவநத தாருககால
வெறறி மதயானை வீமனுனனைப பிழைககவிடான
வசர கதையாலே மணடியிடடுத தலையுடைபபான
தண்டா யுதமெடுததுத தலையறுபபான வீமராசன
துணடந துணட மாகவுனனைத துணிததிடுவான வீமராசன
கத்தி யெடுததுனனைக கழுததை யறுததிடுவான
காளியெனறுமம பாராமல கனததவுயிர வாஙகிடுவான

காளியாக்குத் தாமுறைத்துக் கரியமால் தானடந்தார்
ஓச்சப்பெண் போலாக உலகளந்தார் வடிவெடுத்தார்
ஓரகத்தி வாசலிலே உட்கார்ந் திருக்கிறாள்காண்
ஓட்டம் நடையுமாக வோடிவந்தார் தாதியர்கள்
கோவிலுக்குப் போகவேண்டும் தூசெடுத்து வாருமென்றாள்
திறவுகோல் தாமெடுத்துத் தேன்மொழியாள் போகலுற்றாள்
கடுகி முடுகியே காளிகோவில் வந்தார்கள்
கோவில் கதவுதனைக் குசவிட்டுத் தான்திறந்தார்
குளத்தில் முழுகிவந்து கொம்பனையாள் பூசைசெய்தாள்
அபிஷேகஞ் சூட்டி வைத்தாள் ஆங்காரக் காளியார்க்கு
செந்நெல் வரிசிகொண்டு தேவியார்க்குப் பொங்கலிட்டாள்
கோவில் திருவிளக்குத் துறையிலலா தேற்றினார்கள்
தேங்கா யுடைத்தார்கள் தீபதூபந் தான்கொடுத்தார்
ஆசசுனனைக் கூட்டிவந்து அம்மனுக் கெதிரே வைத்து
மண்பிறக்கு முன்பிறந்த வழக்காடும் நல்லசெல்வி
யுகம்பிறக்கு முன்பிறந்த உத்தண்ட பத்திரகாளி
காய்ந்த மழுவேந்தும் காத்தவுடைத் தேவியரே
எரிந்த மழுவேந்தும் ஈசுவரித் தேவியரே
வடவாசல் செல்வியம்மாள் மனிதப்பலி *யேரவைகொள்ளு
வருணிக்கும் போதையிலே வந்துவிடுஞ் சன்னதங்கள்
ஓச்சப் பெண்மேலே உதறுகுது தெய்வம்வந்து
ஆங்கார றடியாதே அல்லிமலர் நாயகிக்கு
அவளுடைய எல்லைக்காக்கும் ஆங்காரக் காளியல்லோ
மதுரையைக் காத்திருக்கும் மண்ணுப்பிடாரியல்லோ
அல்லியருக் காகாதது செல்வியாந்து ஆகுமோடி
இந்தப் பலிவேண்டேன் ஏரவையில்லை பெண்ணெனக்கு
பெண்பலி தந்தாலே பூசையது ஏரவைகொள்வேன்
ஆண்பலி தந்தாலே அநாதக்கப்பட்டணம் போட்டிடுவேன்
மதுரைக் குடிபடையை மாளப்பலி கொண்டிடுவேன்
இவ்வார்த்தை தான்கேட்டு ஏதுசொல்வார் தாதியர்கள்
நீசொன்ன வாக்கியங்கள் நிச்சயமு மாகாது

* ஏாவை = ஏலவை = ஏற்றுக்கொள்ளல்

காளியமமன வாயாலே கடுகி யுரைததாலே
ஈசுவரியாள வாககுரைததால எலலாாககும நிசசயஙகாண
எனறு பணிநதாாகள இயலான காாியருமே
அபபோது காளியமமன அபபடிசசொப வாககுரைததாா
அஞசிப பயநதாாகள அலலியிட மோடிவநதாா
மருடடத துரைசசியாாககு வநதுதெணடம பணணிடடாாகள
காளியாககுப பூசையுடன கனததபொஙக லிடடெடுததாா
ஓசசபபெணமேற சனனதஙகளோபபாாததாா வநதநாள
ஆணபலி வேணடேனெனறு ஆடினாா சனனதமாய
அமமொழி நமபாமல அமமனசொலலை வேணடுமென
அபபடியே காளியமமன ஆணபலி வேணடேனெனறாள
அலலிப பெருமாடடு ஆணகாறறு ஆராகு
எனறனககு மாகாது எனறுசொல நாரியாாள
ஆணபலி தநதாலே அநததமமனாா விடுவமெனறாா
மதுரைக குடிபடைகள மகாபலி கொளளுமெனறாா
இவவாாததை கேடடவுடன எழுசொலவாா அலலியமமாள
வானது சுழலவதறகு மருநதறிநதுக கூறவரோ
பூமி சுழலவதறகுப பொயகள அறிநதவரோ
எனன மருநதறிவான இடிவிழுவான ராணி நிமோா
எநத விததகிதலே யேநதிழையே சொலலவாய
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளமேனி ...
பூககக கிடஙகிலே போடடமையும ...
பூதம பிடிஙகிததினறும ... செகநதிகளாம

அருசசுனனுக்கு நாகாலொது தணை யோபிடடது

ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளா
பூதக கிடஙகதனிற போடடடையு மெனறுசொனனாள
எமபெருமாள மேகவணணா இவவணணந தாமறிநதாா
பூதஙகள தனனருகே பெருமானு மோடிவநதாா
மாயவரைக கணடவுடன வணஙகிறதே பூதமெலலாம
ஆரடா பூதஙகளே அகஙகார நாடடததோா
அருசசுனரைக கொணடுவநது அடைகக வருவாாகளா
பாாததீபன அருசசுனாககுப பணிவிடைகள செயதிடுஙகள

சஙகீதந தனனுடனே சநதோஷமாய வைததிருஙகள
அருசசுன ராசனுககு அழிவுவநத தானுககால
வெறறி மதயானை வீமராசன தானறிநதால
வசர கதையாலே மணடையிடடுத தலையுடைபபான
தணடா யுதமெடுததுத தாககுடைய வீமராசன
அஞசாறு துணடமாக அறுததிடுவான வீமராசன
பூதஙக ளுககுசசொலலிப பெருமாளும போயநடநதார
அபபோது தாதிமாரகள அருசசுனரைக கூடடிவநதார
பூதக கிடஙகதனிற போடடடைததார அருசசுனரை
ஆரகாணும பூதஙகளே அலலியமமா *னுததாரம
பொலலாத பாதகனைப பலியது கொணடிடுஙகள
இவனைப பலியாக எடுததுப † பொசிததிடுஙகள
தளளிக கதவடைததுச சஙகிலியைப பூடடினாரகள
முதுகிலே மசசரேகை கணடதே பூதமெலலாம
மெதத நடுநடுஙகி வேநதரவா அருசசுனரககு
பஞசணை மெததைபோடடு பாரததிபனை யிருககவைதது
அததணட பூதமெலலாம அருசசுனரககுப பணிகளசெயயும
வெணசா மரைபோடும விஜயரநத அருசசுனரககு
கைபிடிககுளு சிலபூதம காலபிடிககுளு சிலபூதம
பாதம பிடிபபதுவும பாடடுகளைப பாடுவதும
கூததுக ளாடுவதும கொணடா டிபபதுவும
தாரவிஜயன அருசசுனறகுச சஙகீதம பாடுவதும
ஆடடாத கேளிககையும அருமபவனி நாடகமும
சஙகீதம பாரததுககொணடு தாரவிஜயன தானிருகக
கணடாரகள தாதியரகள கனமான பேயககூததை
அலலிப பெருமாளின அருகாக ஓடிவநதார
சாஷடாஙக மாகவேதாம சரணமிடடு ஏதுசொலவார
பூதக கிடஙகதனிற போடடடைததோம பாதகனை
பூதப பசாசனைததும பணிவிடைகள செயகினறன
பாதம பிடிககிறதும பணிவிடைகள செயகிறதும

---

* உததாரம = உததரவு எனபதன மரூஉ

† பொசிததிடுஙகள = புசிததிடுஙகள

கூததுக ளாடுவதும கொணடா னடிககிறதும
பாாததுவநதோம ஆயசசியெனறு பாதம பணிநதாாகள
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
எனன மருநதறிவா னிடிவிழுவா னெனறறியேன
வானஞ சுழலவதறகு மருநதறிவான சணடாளன
பூமி சுழலவதறகு மருநதறிவான சணடாளன
எனறு விசாரஙகொணடு இருநதாளே அலலியரசாள
மாயன பெருமாளும மலோராம ரேதுசெயதாா
அருசசுன ராசாவை யழைதது வரவேணடுமெனறு
எனன வடிவெடுததா ரெமபெருமாள மேகவணணா

கிருஷ்ணாபகவான பெணருபங்கொணடு அருசசுனனை அழைபபது

தெயவப பெணபோலே ஸ்ரீராமா வடிவெடுககநா
செககச செவலைபோலே தீவுக கிளிபோலே
மினனுகிற காநதியைபபோல வேரிற பவளமபோல
காயககும பிராயமபோற கனனிகடடு பிராயமவள
* பூாககும பிராயமவள பிஞசுவிடுங காலமதாய
கொஞச வயதவடடுக கொழுநதெலலாம பிஞசுவிடும
பாதிப பிராயமவள பககமெலலாம பிஞசுபோலே
இருணடெழுநத சோலையிலே சிவநதெழுநத சூாியனபோல
குனறினமேற சநதிரனதான குதிததெழுநத பாவனைபோல
சழததுத தசசனவன எழுதிவர விடடதுபோல
மேலநாடடுத தசசனவன விளைநதுவர விடடதுபோல
அஷடா பரணமெலலாம அலஙகாரஞ செயதவளாய
படடு பளபளெனன பாடககால சோதிமினன
தெயவப பெணமணிபோல ஸ்ரீராமா வருகிறாரே
அழகு குலுஙகிடவும ஆனநதங கொஞசவேதான
உடலகுலுஙக மாயவனு ரோடி வருகிறாரே
காடு செடிதாணடி கடுகியே வநதுவிடடாா
மதுரைத தெருவிலே வநதாரே யெமபெருமாள
† அககயாரே தஙகைமாரே ஆரடி தாயமாரே

---

* பூாககும = பூககும † அகக — அககா = அககாள

செக்கச் செவலையம்மா சிறுவயது என்கணவன்
பித்தன் வெறியனம்மா பின்தத்திக் திரிவானடி
வெறிபிடித்த மன்னவனைக்காண வீதி திரிவானடி
அல்லியல்லி என்பானவன் அந்தக்கலியிலே பெண்ணேயென்பான
தண்ணீர்கண்ட விடந்தனிலே தன்னை மறந்துரைப்பான்
எட்டிநா னாச்சுத்தம்மா என்கணவன் வீதிவிட்டு
ஆரோ தெரியாது அடக்கிவாரங் கொண்டார்கள்
(கன்) கணவனைக் காணாமற் கலங்கி நிற்கிறேனே
புருஷனைக் காணாமற் புலம்பித் திரிகிறேனே
அறிந்தாலெனக்குரையும் அக்கமாரே யென்றழுதாள்
மாது புலம்புவதை மதுரையுள்ளோர் தாங்கேட்டார்
தாதியர்கள் தோழியர்கள் தாமறிந்து ஓடிவந்தார்
அல்லி பெருமாட்டி அறிந்தகைபிடித்தார் தாதியர்கள்
பூந்தக் கிடங்கதனிற் போட்டடைத்த பாதகனை
(அவன்) மாலையிட்ட தேவியரால் வந்தார் பொருந்தியங்கே
வானத்து ரம்பையைப்போல் மயிலினைப்போல் தோற்றுகிறாள்
கணவனைக் காணேனென்று கதறிப் புலம்புகிறாள்
சொல்லியழுகிறாள் துக்கப் பெருந்துயரம்
அவ்வார்த்தையைத் தான்கேட்டு ஆரணங்கு சொல்லுவாள்
ஆரணங்கு மாதரசி அழகுக்காரி வாருமென்றாள்
கூட்டம் நடைபுடாக வோடிவந்தார் தாதியர்கள்
ஆரடி கன்னியரே அழுது புலம்புவது
(எங்கள்) அய்யச்சியே முன்னிலையிற் கொண்டுவரச் சொன்னாள்காண்
அல்லிப் பெருமாளும் அழைக்கிறாள் வாருமென்றாள்
ஏதுக்கழைக்கின்றாள் இளங்கொடியே மாதுசொல்லு
என்று நடந்தாளே ஏந்திழையாள் மாளிகைக்கு
வாசற் படியேழும் வாசலுந் தான்கடந்து
அல்லியாக்கு முன்னேவந்து ஆரணங்கு தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்ட கன்னியரைத் தேன்மொழியும் மேதுசொல்வாள்
எந்தவூர் ருங்களுக்கு எங்கிருந்து இங்குவந்தாய்
ஏதுக்கழுகின்றாய் எனக்கறியச் சொல்லுமென்றாள்
என்னுடை ஆயச்சியே யென்பாவங் கேளுமம்மாள்

தூரம வடக்கேயமமான றவாரகா புரிதேசம
திருமலை நாயககனபெறற சீரான பெணணிருவா
எனபேரு மெலலியாராம என தஙகை யலலியடபார
எனனைமணநது கூடடிககொணடு தஙகைதனை விசனைசெயதுகொணடான
பெணடுமேல பெணடுகலலோ தொடுபபாரோ பூமியிலே
அலலியாமே லாசையததாய ஆசைமுகம வெறியெடுததுப
பிததம பிடிததவனபோல பினதொடுதது திரிகிறனே
கணணீரைக கணடாலே கலலை பதறுமபான
அலலியெனபாள மெலலியெனபாள அழுதழுது திரிகிறனே
வீடுவாசல தஙகாமல வெளிபபடடுப போயவிடுவானாம
தேடித திரிகிறேனே சீரான மணாளனை
கணடு பிடிததவரைக கடடிககொணடுபோவேனே
எடடுநா ளொருவாரம இருபபானை மணமபிடிதது
மாததுமேல நினைவெடுததால மாளிகையில நிறகறியான
பநதாடும படடணததில பாவியொரு பெணபிறநதேன
செலவத தலைதனிலே செலவமாய வளரநதேன
அலலறபபிறநதுபாரம அடைததாளே பெறறவள
கதியைத தொலைபபேணம காவேரி நீநதிடுவேன
விதியைத தொலைபபதறகு வெலலவாரா நானறியேன
வடிவு மறகாவா மனனவரா வெனகணவா
ஆரோ தெரியாது அடககிவசங கொணடாரகள
எனபுருஷன தனனையமமா இனிககாணப போறேனை
எனறது தானகேடடு ஏதுசொலவா ளலலியமமா
அலலியெனறு பேரைககொணடு அவனிதனை யாணடேனே
எனபேரைச சொலலியவனை எடுதது மருநதுவைததான
ஆகடியஞ சொனனநிலை அடைததேனை யடஙகிலேயான
பாபததியக காரனெனறால பழுதிலலை எனதனககு
ஆறுலமைததுபபோநீ அனுபபிவிடச சொலலுகிறேனை
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
கிடஙகைத திறநதவனை கொபபனவே போகவிடும
அவவாரததைத தானகேடடு அலஙகாரத தோழியாகள
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார கிடஙகருகில

கிடங்கைத திறநதார்கள கொப்பனவே விட்டுவிட்டார
அப்போது தெய்வகன்னி ஆளன முகமபாரததது
வாடா * குடுப்பானீ மதியழிவா னெனறுரைததாள
அலலிமெலலி யெனறுசொலலி ஆணழகன தானவருவான
எப்போ வருவானோ எனறுசை தீருமெனபான
மனமத பாணமது மார்புருவிப போகுதெனபான
சிததசன தொட்டசரணை சிறுமார புருதுதெனபான
† ஆறுருகு பாணமது மார்புருவிப போகுதெனபான
அஞசுருகு பாணமது நெஞசுருவிப போகுதெனபான
அருச்சுனரைக கூட்டியே அரிராமர போகலுறறார
மதுரையைத தாண்டியே வநதாரே கானகததில
மாயன பெருமானும மாயையாயப போகலுறறார
ஆலமரததடியில அரிராமர பள்ளிகொண்டார
கள்ளக ‡ கொருக்கைவிட்டு ஏரிபமால தாஙகுகிறார
ஆயனருகாக அருச்சுனனும வநதுநினறார
பாளநதார பாதஙகளைப பாரததீபன பிடிக்கலுறறான
அலண்டு புரண்டதுபோல அரிராமர கணவிழிததார
ஆணழகுமன்னு அருச்சுனரே கேட்டீரோ
காணடு சொறபனததைக கண்டேனநான அருச்சுனரே
என்னைத தனியேவிட்டு எஙகேயோ போனதுவாய
கானக குறததியுமென கைபாரததுச சொன்னதுவாய
வண்ண மருநதுனககு மலைக்குறததி தநததுவாய
அமமருநதைத தீவாஙகி அலலிபுரம போனதுவாய
வண்ண மருநதெடுதது தண்ணீரில வார்க்கக்கண்டேன
§ அலலியுட தாதிமார்கள ஆயிரமபேர ஓடிவநது
அருச்சுனரே புனையெடுதது ஆறறிலே போடக்கண்டேன
தூக்கு மரநதனிலே தோளிலுயர போடக்கண்டேன
காளியமமன கோவிலிலே காவு கொடுக்கக்கண்டேன
பூதக கிடஙகுதனில போட்டடைக்கக கண்டேனே

* குடுப்பான = கெடுப்பான = கெடுவான = அழிப்பவன † ஆறு + உருகு = ஆறுமுறை உருக்கி வார்த்த எஃகு ‡ கொருக்கை = குறட்டை
§ அலலியுட = அலலியுடை = அலலியுடைய

ஆரோஒரு தெய்வகனனி அழைததுவாரக கணடேனபபா
எனனருகே வநதிருக்கக கணடேன கனவாக
எனனகாண மைததுனரே இபபடிக கனவுகணடேன
வாளவிஜயக கோமானும மாயனுககு எதுரைபபார
பிதத முயாநததிறை போதகக கனவுகணடோ
அலலியாமேற சிநதையதது ஆசை மறககவிலலை
மாலையிடடு அலலியரை மருவியணைவதெபபோ
கோபால மைததுனரே கூடடிவைபபர துனபாரம
அபபோது மாயவரும அருசசுனன முகமபாரதது
ஏற முகமபாரதது எமபெருமாள எதுசொலவார
பட்டுகுலலா குணடலமும பவுததிர மோதிரமும
படடுதடடி ஒடடியாணம பசசைபொனனால * சமுதாடும
தாமரைபபூச சலலடமும சநதிரகாநதி † தடடிகளும
உததிரசஞசம வலலவாடடும உததமனே யெஙகேயெனறார
அஞசிப பயநதவனுய அருசசுனனு மேதுசொலவான
ஆயாபெரு மாளேநீர அனநதலிததநிலை போகையிலே
மாதினது படடணததை மதுரையைப பாரபபோமெனறு
மாதுமேல தனனினைவாய வழிபிடிததுப போனோமையா
வழியிலொருகுறததி வநதுகுறி சொனனாளபபா
வணண மருநதுதநது தணணீரி லுரையுமெனறாள
மருநதுரைககும போதிலவள மனதுரையுமெனறாள
குளிகை கரையுமபோது குணமுநதிருமபுமெனறாள
மருநதும பலியாமல மாயவரே போசசுதபபா
நாலு மலைகளுககு நடுவிலவள குடிசையெனறாள
இராமககாள பொமமககாள இலடசுமநதா ளவளபோராம
அஙகேவநது கேடடாலே ஆபரணந தருவேனெனறு
மருநதைக கொடுததுவிடடு வாஙகிபபோனா ளுடமைகளை
(அவள) கொடுதத படியேதான குணமாசசே அருசசுனரே
சொனன படியாகச சோநதாளோ அலலிநலலாள
ஒருலாபங கணடறியேன உமனறுநான வநதேனையா
பொமமககா பேசைசொனனால நிமமககா நோநததையா

* சமுதாடு = ஒருவிதககததி † தடடி = கசசை

உடமை பறிகொடுதது உழனறுநான வநதேனே
அவவாாததை தானகேடடு அரிராம ரேதுசொலவாா
குறததி யிருபபிடததை கொறறவனே தேடியேபோய
உனனுடமை யுளளதெலலாம உததமனே வாஙகிவாருமே
கடுகியே வாஙகிவாருமே கடடழகா வெனறுரைததாா

அருச்சுனன் குறத்தியிடஞ் சென்று தான் கொடுத்ததை வாங்கினது

ஆயாது சொறகேடடு அருசசுனனும தானடநதாா
குறததியைத தேடிககொணடு கொபபனவே வருகிறாரே
நாலு மலைநடுவே நலவிஜயன தேடிவநதான
இராமககா பொமமககா லடசுமககா வெனறழைததான
ஆயன பெருமாளும அநதகுறததி போலேவநதாா
ஆரடா தமபியரே அழைதத கருமமெனன
(நீ) கொடுதத மருநததனிற குணமிலலை யாயசியரே
தநத மருநததனிற சறறுமபல னிலலையடி
பொமமககா பேசசைசசொனனால திமமககா சோநததடி
உன பேசசை நானகேடடு உடைபடடு வநதேனடி
(நான) கொடுதத வுடைமைகளை கொபபனத தாருமெனறான
எனவாாததை நீாகேளீா இயலான தமபியரே
கடடழகா வுனனுடமை கடையிலே விறகபபோனேன
காசுக கடைதனிலே கணடதலை யாரிசேனே
கனனமிடடு வநதேனெனறு கடடி யடிததாாகள
திருடிவநதே னெனறுசொலலித துணியும பறிததாாகள
அடியுதையும படடேனே அலைசசலபடடு வநதேனே
உடமை பறிகொடுதது உடுததின துணியிழநதேன
எஙகிருநது நானகொடுபபேன இனிய வுடமையது
அவவாாததை தானகேடடு அாசசுனனு மேதுசொலவான
உடமை கொடுககாமல உனனைவிடேன கடடுவசசி
மடியைப பிடிததிழுததான மாயன குறததிதனை
குயயோ முறையோவெனறு கூவினாள அககுறததி
புறநீசல போலவேதான புறபபடடாா சிறுகுறததி

சிலனுபொல லெனறுசொலலி சிறுவராயக கூடினாகள
ஆளுககொரு குததுவைதது அடிததாரே அருசசுனனை
அருசசுனனா தரிததிருநத ஆபரண முளளதெலலாம
கொணடுவநது தநதாளே கொமபனையா ளநதுறநதி
அலலியாககாயப பட்டகளை அருசசுனாககுப போதுமையா
பெணணாலே பட்டகளை போதுமெனறா அருசசுனருமா
அருசசுன ராஜனுநதான ஆயரிடம வநதுவிட்டான
வாஙகிவநதே னெனறுசொலலி வணஙகியே தெணடனிட்டான
அபபோது மாயவனா அருசசுனாககு எதுசொலவார
மாளிகைககுப போவதறகு மனமுணடோ அருசசுனரே
தருமா தவிபபாரே தமபிமாா புலமபுவாரே
காணாதே யுனனையசசி கலஙகித தவிபபாளே
வநதுநெடு நாளாசசே வாளவிஜயா இபபோது
பெண்ணாசை கொணடுநீ புலமபித தவிககிறாயே
மாதாமே லாசைகொணடு மயஙகுகிறாய அருசசுனரே
ஆணா லழகுமனனன அருசசுனனு மேதுசொலவான
எநதவித மாறுளும இளஙகொடியா ளலலியனை
தாலிகட்டி வையுமையா சுவாமி பெருமாளே
மாலையிட்டு வையுமையா மாயன பெருமாளே
எனறு பணிநதானே இயலான வாளவிஜயன
ஆயன பெருமாளும அரிராமா எதுசொலவார
ஆணா லழகுமனனா அருசசுனரே நீாகேளும
ஆணடி வடிவாக அலலியினறன வாசலிலே
மடலூாநது வநதையாகில மாலையிட்டு வைககிறனடா
அபபடியே போயவருவேன ஆயா செலவருளும

அருசசுனன் ஆணடிவேஷங்கொண்டு மடலூாநதது

ஆயன பெருமாளும அரிராமா அபபொழுது
ஆணடியைப போலாக அருசசுனாககுச செலவுதநதாா
எனன வடிவெடுததாா இளவிசய ராசனுமா
தொணணூறும பததுஞசெனற துவணட கிழவனைபபோல்

தும்பைப்பூ போலே துவண்ட கிழவனைப்போல
பணைப்பூ போலே பழுத்த கிழவனைப்போல
நாணற்பூ போலே நரைத்த கிழவனைப்போல
தோலும் நரம்புகளும் தொங்கிற்று கிழவனுக்கு
பழுத்த பழம்போலே பார்த்தீபன் வடிவெடுத்தான்
காவிகா ஷாயமுடன் கைத்தனிலே மாத்திரையும்
திருநீறுந் தானணிந்து திரிகண்ட மாலைசாற்றி
ருத்திராட்சத் தாவடமும் ருத்திராட்ச மாலைகளும்
அன்றுரித்த மான்தோலும் அழகான புலித்தோலும்
தொட்டப் பிகியடியும் தோளில்வைத்த கின்னரியும்
மாத்திரைக் கோல்பிரம்பு மயில்குச்சு கமண்டலமும்
வேலாயுதனு சூலாயுதம் விருதுகண்ட கோடாலி
கௌரிநல்ல பாத்திரமும் கேதாரக் கங்கணமும்
திருவோடு பாத்திரமும் திருநீறு கோப்பிகளும்
சங்குசெய கண்டிகையுந் தரித்தாரே பூஷணங்கள்
சடையு முடியுமாகத் தம்பிரானைப் போலானார்
ஆதிசிவன் போலாக அருச்சுனனார் வேஷங்கொண்டார்
கைலாச நாதனைப்போல் காணப்பன வடிவெடுத்தார்
வேஷங்கள் பூண்டானே வீராதி வீரனுந்தான்
அல்லியரைப் போலாக அழகு படமெழுதி
பாங்கியிலும் நல்லவளாம் பவளரேனை நாயகியை
கூட வெழுதினாங் கோவிந்த னம்பெருமாள்
படத்தை மடித்தவரும் பார்த்தீபன் கைகொடுத்தார்
அல்லியது வாசலிலே அங்கே படம்விரித்து
(அவன்) உடுத்தியபா வாடை தனில் ஒருமுழம் பிச்சைவாங்கி
வந்தாயே யாராகிலும் மாலையிட்டு வைப்பேனடா
போயவாரு மென்று சொல்லி பெருமாளனுப்பிவைத்தார்
வண்ணப் படமெடுத்து வாள்விசயன் வழிநடந்தான்
தள்ளாடித் தள்ளாடித் தளர்ந்துமெள்ள வழிநடந்தான்
தெற்குத் தெருக்கடந்து தேரோடும் வீதிவிட்டு
அல்லி யரண்மனையாம் ஆசார வாசல்வந்தான்
ஆரடி தாதிமாரே அரண்மனைக்குப் போகவேண்டும்

காசியி லிருநதலலோ இராமேசுரம போகவேணடும
பிசசைகேடக வநதேனமமா போக வழிவிடுஙகள
பொறகொடியாள வாசலிலே போயவருவே ஞயசசியெனறா
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
நீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
ஆணகாற றடியாது அலலியது கோடடையிலே
போனறா பழுதுவரும போகாதே சாமியெனறாள
ஆணடி பரதேசி ஐயமெனறு வநதவனை
வழியை மறிபபாரகள வையகததி லாருமிலலை
தொணணூறாறு செனறதமமா துவணட கிழவனுபு
தோலு நரமபுகளுந தொஙகுதே எனதனககு
(எனனை) பாரததவாக ளெலலாரும பணிநதிடுவார தபபாது
போகச செலவுகொடும புணணியந தபபாது
தருமததி லேயமமா தாழவுவொரு நாளுமிலலை
போகச செலவுகொடும போயவருவே ஞயசசியெனறான
வாசற றடைகாரர வழிவிடடார சஙகமறகு
அவவாசல வாசலது அருசசுனனுந தாணடிவநதான
முததுசெமபொற படிவாசல மூனறுகடநது தானதாணடி
ஐநதாம படிததளததில அருசசுனனோ வநதுவிடடார
புலியா சனமபோடடு பொறபடடதைத முனனே வைததார
ஆசனததின மேலிருநது அலலிபடந தானவிரிததான
மானசெவியும கணணிரணடும மறைததாரே மாயவனார
கணணிரணடும தெரியாமற காதிரணடும கேளாமல
அலலும பகலும அறுபது நாழிகையும
அறுபது நாழிகையும அலலிமெலலி யெனபாரோ
அலலிமேற சிநதையதாய அருசசுனன புலமபலுறறான
மருவி யணைவதறகு வருவாளோ அலலிகணபான
உனனாசை கொணடேனடி ஊராசை போமறநதேன
தாயாரை யானமறநதேன தமையனது போமறநதேன
தமபி தமையனமாரசை சகலரையும நானமறநதேன
உனனாசை கொணடுநான உழனறு திரிகிறணடி
மனமத பாணமது மாரபைப பிளககுதடி

சிததசன விடடகணை சிறுமாா புருகுதடி
காமன கணையாலே கரைநதாஙகிப போகிறணடி
அஞசுருகு பாணமது நெஞசுருகிப போகுதடி
ஆறுருகு பாணமது மாாபுருகிப போகுதடி
மாாபோடே மாாபணைநதால மகாவிடாய தீருமடி
எனறு தெளிநதிடுமோ எககாலஞ சென்றிடுமோ
அலலிமேற சிநதைபதாய அருசசுனன புலமபுகிறன
அவவாசல காககினற ஆயிரந தோழியாகள
அவவாாததை தானகேடடு அதிக விசாாஙகொணடாா
(இது) எனனகா லககேடோ எதறிவோந தோழியே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை தனனருகில
ஓட்டம நடையுமாக வோடிவநதாா தாதியாகள
பவளசேனை பாததிலே பணிநதவாக ளேதுசொலவாா
யாரோ ஒருகிழவன ஆணடிபர தேசியவன
பிசசையெனறு வநதானே போகவழி விடடோமே
அஞசாஙகடடு வாசலது அரணமனையில வநதாாகாண்
அலலியரைப போலாக அழகு படமெழுதி
உனனையும கூடவே ஒருமையாய வைததெழுதி
வணணப படமவிரிதது வலலமையாய்ப படிககிறனே
அலலியாமே லாசையதாய அலைநது புலமபுகிறன
வாடியெனறும போடியெனறும வமபுதுமபு சொலலுகிறன
ஆகடியம பேசுகிறன அழுமபுகளுஞ செயபுகிறன
செயபுகிற வாாததையது செவிகேடக முடியாது
இவவாாததை தானகேடடு எதுசொலவாள பவளசேனை
அலலிப பெருமாளை அழகுமனஞ கூடடவெனறு
மாறுவேடங கொணடவனும மாலையிட வநதவனகாண
ஆணடிபர தேசியாலே அழுமபுகளைச் சொலவாரோ
எலலா மறிநதிடுவோம இபபோது தோழிகளே
ஓரைநது தாதிமாாகள ஒருநிறமா எழுநதிருஙகள
ஒருநிறமாயப பணிபூணடு ஒருநிறமாயப படடுடுதது
ஐநதுவிதத தடடுகளை அலஙகார மாயெடுதது
பொன்னொரு தட்டிலேயும பூவொரு தடடிலேயும

ஆபரணத தடடோடு ஆடையொரு தடடிலேயும
ஒனபது ரததினமும ஒருதடடில தானெடுதது
பணடார முனனாலே பாஙகியரே கொணடுபோஙகள
ஐயருககு முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிடடு
ஐநதுபேர பெணகளிலே யாரவேணடுஞ சொலலுமெனறு
ஆடையும ஆபரணம ஆசையெனறு லெடுததுககொளளும
பெணகளமே லாசையெனறால பினனாலே வநதேவோமையா
ஐயரைக கேடபதறகு ஆரணஙகே போஙகளெனறாள
அககணமே தோழியாகள அதிவிரைவா யோடிவநது
ஐநதுபேர தோழியாக ளலஙகாரஞ செயதுகொணடார
ஐநதுவிதத தடடுகளில ஆபரண பூஷணமும
முததுகளும வஸதிரமும முனனாலே கொணடுவநதார
ஐயரது முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிடடார
ஐயா பெரியவரே அடியோம சரணமெனறார
ஆயசசிய ருனதனககு அனுபபிவைததார பூஷணஙகள
ஐநதுபே ருனதனககு அனுபபிவிததார சஙகமரே
ஆசையுளள பெணகளைநீர அழைததால வநதேவோமையா
இவவளவு ரததினததை பெறறுககொளளுஞ சஙகமரே
எனறநதப பெணகளுமே இரஙகியே தெணடனிடடார
ஆறு லழகுமனனன அருசசுனரு மேதுசொலவான
அலலிமேற சிநதைபதாய அலலிமெலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாளோ அலலியெனபான
எபபோ வருவாளோ எனனாசை தீாநதிடுமோ
மனமத பாணமடி மாரபுருவிப போகுதடி
சிததசன விடடகணை சிறுமார புருகுதடி
காமன கணையாலே கனெதாஙகிப போகிறனடி
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறுன சஙகமனும
கேட்டநதத தாதியருங கிலேசஙகொணடு தானடநதார
பவளசேனை தனனருகில பககததில வநதாகள
ஆயசசிஉனதன சொறபடியே ஐநதுபெணகள போனோமமா
அலஙகாரந தனனுடனே ஆபரண முனபுவைததோம
ஏனெனறு கேடகவிலலை யேறமுகம பாரககவிலலை

அலலிமேற சிநதையதாய அலலிகிருன சஙகமனும
வெகுநேரம நினறோமே விருமபாததால வநதுவிடடோம
இவவாரததை தானகேடடா ளிளஙகொடியாள பவளசேனை
எணணுத வெணணமெலலாம எணணி யிளஙகொடியாள
ஐயமெனறு வநததொரு ஆணடிபர தேசியலல
(அவன) கடடின விருதறததுக கலியாணம பணணவநதான
தேவனெனறு நாமறியோம சிவராஜ ரெனறறியோம
தனமனதி லேயடககித தானடநதாள பவளசேனை
அலலிநலலாள பககமவநது ஆரணஙகு தெணடனிடடாள
ஏது பவளசேனை இநநேரம வநததெனன
வோகக விருவிருககக வெணதுயி லுஞ சோநதுவநதாய
உசசி யுருமததிலே உததமியே யெஙகுவநதாய
ஆயசசியரே கேடடிலேயோ ஆணடி அதிசயததை
நாடு சுகபபடடவே நாளாசசோ ஆயசசியரே
உனககுவரும பாககியஙகள ஒருவருககுந தெரியாது
ஆதி சிவனைபபோலே ஆணடியிங கொருவாவநதா
படமபடிககும பணடாரம பரமசிவன போலேவநதா
மாணிககச சொககலிஙகம வநதாறபோல காணுதமமா
சடையு முடியுமாகத தமபிரானபோற காணுதமமா
கணடு மறியேனமமா கலியுகததில நானறியேன
தோலு நரமபுகளுந தொஙகுதே கிழவனுககு
அஞசாஙகடடு வாசலிலே ஐயாவந திருககிறுரே
தெரிசனை பணணுமாகில திருமமமா தோஷவினை
பாததால பசிதீரும பணடார மானவரை
ஆய்சசி யெழுநதிரமமா ஐயரைபபோயப பாரபபதறகு
எனறது தானகேடடு ஏதுசொலவா ளலலியரும
ஆணகாற றடியாதே அரணமனை வாசலிலே
ஆணடியிஙகே தானவருக அதிகார மாசசுதடி
ஆணடி பரதேசி ஐயமெனறு வநதாலும
கொடுததனுபப லாகாதோ கொமபனையே யெனதோழி
எனனுடன சொலவானேன எழுநதிரு தாதியெனறுள
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யேதுசொலவாள

பிசசை கொடுககிறது பெருமையெனறு பாராதே
நலலோா பெரியவரை நடநதுபோயச சேவிததால
காசிககுப போவானேன காமந துலையாதோ
பெரியவரைச சேவிததாற பிழையொனறும வருவதிலலை
கைலாச நாதனைபபோற காணகிறது ஆயசசியரே
எனவாாததை தளளாதே யெழுநதிரு போவோமெனறாள
மருடடத துரைசசியவள வாழவரசி யேதுசொலவாள
ஆண்டியைப பாாபபதறகு அழைககிறா யெனதோழி
ஆணும பழமுமிலலை அரசுங கிழமுமிலலை
சுரைககாய பழமுமிலலை சொனன கிழவனிலலை
(எனனைக) கணடானே யாமாகில காமங கொளுததிவிடும
பரிகாசஞ சொனனாலே பாஙகியரே யெனனசெயவேன
வீரமணி வாளாலே வெட்டி யெறிவேனெனறாள
அபபடி யாகுதமமா ஆயசசி யெழுநதிருஙகள
சிஙகா தனததைவிடடுத தேனமொழி தானெழுநது
படடுப பளபளெனன பாடககாற சோதிமினன
நெறறிசசுடடி சோதிமினன நீலவிழி மைதுலஙக
காலபீலி கலகலெனன கைவளையல கலகலெனன
முநதாணி நிலமபுரள மோதிரஙகள கலகலெனன
தோழியரைத தோளணிநது தோகை நடநதாளே
பாஙகிமாா தோழிமாா பககமே சூழநதுவர
வாசற படியேழு வாசலது தானகடநது
ஆணடி யிருககுமது அஞசாஙகடடு வாசலவநதாா
அலலி வருமபோது அருசசுன ரேதுசொலவாா
ஏனகாணு மலலியரே எபபோ மனமிரஙகும
எனறைககுக காணுவேன எனனாசை தீருமடி
மாரனவன எயதகணை மாாபைப பிளககுதடி
சிததசன தொடடகணை சிறுமாா புருககுதடி
மாலை யிடுவதெபபோ மருவி யிருபபதெபபோ
கூடி யிருபபதெபபோ குறையனைததுந தீாவதெபபோ
அலலி அலலி எனறுசொலலி அருசசுனன புலமபுகிறான
மருவி யிருபபதறகு வருவாளோ அலலியெனபான

கட்டழகி யலலியமமாள காதாரக கேட்டுவிட்டாள
உருககிய செமபொனது உதிரமபோற கணசிவநது
பிறநது வளாநதுநான பூமிபாரம ஆணடேனே
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபட்டம ஆணடேனே
வாடியென றழைததவாகள வையகததி லாருமிலலை
அடியென றழைததவாகள அவனியி லொருவரிலலை
ஆணடியது வாயாலே அலைசசலபட்ட நாளாசசோ
எடுததுவா பெரியகததி இருதுணடம போட்டவெனறாள
எருபெரிசை பெரியகததி எடுததுவா தாதியரே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
பாணடிய பெருமாளே பதறாதே ஆயசசியெனறாள
எழுதிவநத நறபட்டததை எடுததுவா தாதியெனறாள
அநதபட்டங கொணடுவநது ஆயசசி யருகேவைததாா
கணணுடி யெதிரேவைதது கணடாள பட்டததழகை
தனனழகும பட்டழகும பரியாகத தோனறிறறு
எனனழகும பாவையுமெ ஙகேககண டெழுதினறோ
உநதிச சுழியழகும உரோமததின போழகும
மயிரழகும பாவையு மாபாவி யெஙகேககணடான
முகததின திருவழகும மூதேவி யெஙகேககணடான
கணணின விழியழகும * கழுசிறையா னெஙகேககணடான
பவளமபோ லெனனிதழும பலலழகு மெஙகேககணடான
மாரபின வடிவழகும மசசமு மெஙகேககணடான
இடையழகுந தொடையழகும ஏறுதி எஙகேககணடான
ஆபரணந தனனழகும ஆடையும போழகும
வடிவழகு மொபபனையும மாபாவி யெஙகேககணடான
எனனை யெழுதிவநத தலலாம லெனதோழி
உனனையுங கூடவவன உடனே யெழுதிவநதான
எடுததுவா பெரியகததி இருதுணடம போட்டவெனறாள
பககச சநதைகளெலலாம பறைதககிறதே அலலியாககு
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
ஐயமாா பட்டதொரு அடைவுபோ லாகுமிது

* கழுசிறையான = கழுவில ஏறறததககவன

பாண்டியர்கள் பட்டதொரு படுகளம்போ லாகுமிது
ஆண்டியை வெட்டிவிட்டால் யாரார் தலைபோமோ
அந்தக் கதையெனக்கு ஆரணங்கே சொல்லுமென்றாள்

பவளசேனை பாண்டியர்களடைந்த துன்பத்தை அல்லியரசாணிக்குக் கதையாகக் கூறினது

வைகை பெருக்கெடுத்து மடுவெள்ளம் போகையிலே
யாராலும் வைகைதன்னை அடைக்க முடியாமல்
பாண்டிய ராசாக்கள் பகுந்துக்கரை போட்டாரே
ஆணாய்ப் பிறந்தவர்கள் அரைஞாண்கள் கட்டினபோ
பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்கள் புடவை யுடுத்தினபோ
அவரவர்க்கு ஒருபங்கு அளந்துக்கரை போட்டார்கள்
அவரவர்கள் பங்குக்கு அடைத்தார்கள் வைகைதனை
அதிலேயொரு பங்குதனை அன்றாடம் பிட்டுச்சுடும்
ஆயிரம் பிறைகண்ட ஔவைபோ லோர்கிழவி
அவளுக் கொருபங்கு அளந்துக்கரை போட்டார்கள்
பங்குக்கா ளில்லாமற் பரதவித்துத் தானழுதாள்
மண்ணுஞ் சுமக்கறியாள் மனஸ்தாபப் பட்டழுதாள்
வாணியக் கிழவியவள் மனத்துயர மாகையிலே
மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம் மகாதேவர் தாமறிந்தார்
அட்டாளும் சொக்கலிங்கம் ஆதிசிவன் தானறிந்து
ஔவையார் மனத்துயரம் ஆயாசந் தீர்க்கவென்று
ஒட்டனைப் போலாக உலகளந்தார் மைத்துனரும்
கன்னங் கறுத்தவர்போற் நடுங்கி வடிவெடுத்தார்
தட்டுத் தலையில்வைத்து கெசக்கோலைக் கையிற்பிடித்து
மண்வெட்டி தோளில்வைத்து மகாதேவர் வருகிறாரே
மதுரைத் தெருவிலே வந்தாரே சொக்கலிங்கம்
அப்போது சொக்கலிங்கம் ஆதிசிவன் கூறிவாரார்
மண்ணால சுவர்வைப்பேன் வைப்பீரோ கூலியாளாய்
மண்ணெடுத்து ஆற்றடைப்பேன் வைப்பீரோ கூலியாளாய்
என்றது சொல்லிக்கொண்டு ஈசுவரனார் கூறிவாரார்
கூறிக்கூறி வந்தாரே கொப்பனவே வீதியெல்லாம்

ஔவையார தனனருகில ஆதிசிவன வநதுவிடடார
உறறஔவை யாருமபபோ ஒடடனுக கேதுசொலவாள
ஆரடா ஒடடாநீ ஆணழகா கேளுமெனறாள
அனறுடம பிடடுசுடடு அஙகாடி விறபேனடா
நூறறெருரு பிடடுசுடடால ஒருபிட டுகிருமடா
உதிரநததோர பிடடுனககு உததமனே யானதருவேன
மணணெடுதது ஆறறைடதது வருவாயோ மனனவனே
உதிரநதுபோகும பிடடுகளை யுனனககே யானதருவேன
சததியந தபபாமல தருவேனயான போடடாவெனறாள
பிடடுககுலை கடடுமமமா போயடைதது வருவேனெனறார
ஔவையாருந தானெழுநது அபபபுடுதி மூடடிணுளே
பிடடுககுலை கடடிணுளே போதச சமைககலுறறாள
இருபது பிடடுசுடடு எடுததாளே கூனகிழவி
ஓடடம நடையுமாக ஓடிவநதார சொககலிஙகம
காலா றடைததுவநதேன கனனி பசிககுதெனறார
சுடடீரோ பிடடுகளைச சொலலும உதிரநததுணடோ
இருபது பிடடுசுடடேன எலலா முதிரநததடா
எனககெனறு எஙகிருநதாய படறிவான ஒடடாநீ
இநதாரு மெனறுசொலலி ஈநதுவிடடாள பிடடதனை
குறையடைதது வருவேனயான கொபபனவே பிடடுசுடும
புறககடையிற போவாராம புனனைமர நிழலிலவநதார
கொணடுவநத பிடடுகளைக கொபபனவே உணடுவிடடார
ஒருநாழி கைதரிதது ஓடிவநதார சொககலிஙகம
அரையா றடைததுவநதேன ஆயசசி பசிககுதெனறார
சுடடீரோ பிடடுகளதான சொலலும உதிரநததுணடோ
ஐமபது பிடடுசுடடேன அனைதது முதிரநததடா
இநதாரும அபபாவெனறு எடுததுக கொடுததுவிடடாள
வாஙகியநத பிடடுதனை வழிநடநதார சொககலிஙகம
கொனறை மாததடியிற கொணடுவநது தானபொசிததார
ஈரணை நாழிசெனறு எழுநதவரு மோடிவநதார
மாரமேலுந தோளமேலும மணவாரி போடடுககொணடார
முககாலா றடைததுவநதேன மெததப பசிககுதடி

சுட்டீரோ பிடடுகளுஞ சொலலும உதிரநததுணடோ
நூறறொரு பிடடுகளுஞ சுடடாளே அககிழவி
ஒருபிட்டுத தானதவிர மறறபபிட டுதிரநதனவே
உதிரநதிருநத பிடடெலலாம உததமனூ கைககொடுததுள
வாஙகியநதச சொககலிஙகம வழிநடநதார பொடடனவே
குருநத மாததருகே * கொபபெனவே வநதமாநதார
கொணடுவநத பிடடுகளைக கொபபனவே யுணடுவிடடார
தலைககுயரந தடடுவைதது சஙகரனூ பளளிகொணடார
ஆனநத நிததிரையும அதிசீவன போகிறுரே
ஒருபிடடு விறறுளே உததமியாள கூனகிழவி
நூறுபிடடு லாபமெலலாம நேருடனே கணடுகொணடாள
ஆறுயிரம பாணடியரும ஐயமார வநதாாகள
வைகைக கரையைபபாாதது வருகையிலே பாணடியாகள
கொஞசமாய ஜலமபெருகிக குறையாறு வருவதனை
கணடநதப பாணடியருங கடுதான கோபமுடன
ஆருதடா பஙகிதுதான அடைககாமற போனதெனன
எவருதடா பஙகிதுதான ஏதுக நடைககவிலலை
பிடடுவிறகும வாணிசசியாம பொறகொடியாள பஙகுதுகாண
அநதக கிழவிதனனை யழைததோடி வாருமெனறுா
ஆளபேருஞ சேவகரும அதிகமா யோடிவநதார
ஔவையாரைத தானுமஙகே யழைததுவநதா ராசாணடை
வநதுதெணடன பணணிஞளே வாழமதுரைப பாணடியாககு
வாடிநீ ஔவையாரே வாணியக கிழவியரே
அவரவா பஙகுகளை அடைததாரே வைகையிலே
உனபஙகை யடையாமற போனதெனன வுததமியே
ஆரோஒரு ஒடடனையா ஆறடைபபே னெனறுசொலலி
நூறுபிடடு வாஙகித்தினறு நேரா யடைபபேனெனறுன
பிட்டுதினற பாவியைததான பினபுவரக காணேனே
ஆறடைததா னெனறிருநதே னநீதம பணணிவிடடான
அவவாாததை தானகேடடு ஆறுயிரம பாணடியரும
ஆரடா சேவகரே அவனைப பிடியுமெனறுா

* கொபபென = விரைவாக

தேடிப பிடியுமெனறூா சீரான ஒட்டனைததான
அபபோது சேவகாகள ஆராயநது தேடலுறறூா
கடையுங கடைதெதருவுங கருமார வீதிகளுடம
மதுரைத தெருவுகளுடம வனஙகளுந தோபபுகளுடம
தேடி வருகிறூாகள சீரான ஒட்டனைததான
மரததடியிற பளளிகொணட மனனவனைக கணடாாகள
கணடு பிடிததவாகள கடுகியே கூடடிவநதாா
பாணடிய ராசாககள பாாததவருங கோபமதாய
வாணிசசி கிழவியைநீ வகைமோசஞ செயதாயடா
ஆறடைபபே னெனறுசொலலி பிடடெலலாந தினறூயடா
மணணெடுதது போடடுவைககை கரையடையு மெனறூாகள
தடடிலே மணவாரித தலைமேலே வெடுததுககொணடு
அடிமே லடிவைதது அஞசி நடைநடகக
ஆணடவ னெனறு அறியாமற பாணடியாகள
பிடடுதினற மயககததினுற போகமன மிலலையடா
எனறுசொலலிப பாணடியனுடம ஈசுவரரைத தானடிததான
பாரப பிரமபாலே பாணடிய னடிததுவிடடான
அடிபடடு சொககலிஙகம அமமணனைப போடடுவிடடாா
ஆறு மடைததுவிடடாா அருபியாயப போயமறைநதாா
அநத அடியலவோ அனைவருககும படடதுகாண
ஆறூயிரம பாணடியாககும அடிமுதுகிற படடதுவே
ஆறுமாதப பிணடததுககும அநதஅடி படடதுகாண
எறுமபுகடை யானைமுதல எணபதது நானகுலடசம
அததணட சீவனுககும அலலவாககும படடதமமாள
அபபடிபபோ லாகுமிது அலலியரே மிஞசாதே
கிழவனைக கொனறூலே கேடுவரு மெலலோாககும
ஆணடியைக கொனறூலே யாராா தலைபோமோ
பணடாரக கிழவனுலே பழிவநது நேருமமமா
(ஊன) கையாலே கொலலாதே கடடழகி சஙகமனே
கொலவாரை விடடுநீ கொலலவிடுஞ சஙகமனே

ஆண்டியைச சர்ப்பங்களாற் கொலை நினைததது

பாமபுகளைக கொணடுவநது பார விஷமேறறி
சாபபஙகளை விடடுநீ சஙகமதாக கொலலுமெனறுள
அவவாரததை தானகேடடு அலலிப பெருமாளும
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
பாமபுப பிடாராகளைப பறநதோடி யழையுமெனறுள
ஒட்டம நடையுமாக வோடி யழையுமெனறுள
அவவாரததை தாமகேடடு ஆரணஙகு தோழிமாாகள
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதாா தாதியாகள
பாமபுப பிடாரபபெணணை பததினிமா ரானவரே
அல்லிப பெருமாளும அழைததோடி வாருமெனறுள
வாருஙக ளெனறுசொலலி வரவழைததாா தாதியாகள
அவவாரததை தானகேடடு அலஙகாரப பெணகளெலலாம
மகடிக குழலூதி மாவிருது கடடினாாகள
பெடடியைத தோளிலவைததுப பெணகள வருகிறாாகள
வீதியும வீதிவிடடு மேலைததெருவுங கடநது
அலலியமமாள வாசலிலே அணைவோரும வநதாாகள
மகுடத துரைசசியாககு வநதனம பணணினாாகள
எஙகளை யழைததவகை யேதுக குறையுமெனறாா
உஙகளை யழைததததால ஒனறுல குறைவுமிலலை
காடடுககுப போஙகளடி கனனிபுறறு மருநதுவைதது
கருநாகஞ செநநாகம * காலகூட விஷஙகளெலலாம
மணணுளிப பாமபுகளும மலைவிரியன தாசிரியும
மடடிலலாப் பாமபுகளை வகைவகையாயப பிடிததுவநது
ஆணடியைக கொலவதறகு அதிவிரைவில வாருமெனறுள
உசிதஙகள வேணடுமடடும உஙகளுககு நானதருவேன
பாமபுப பிடாரபபெணகள பாஙகுடனே போகலுறறாா
அததுவானக கானகஙகள ஆரணியம வநதாாகள
புறறுககு மருநதுவைததாா பெருமபாமபு தானபிடிகக
மநதிரததைச சொலலிசசொலலி மகடிககுழ லூதினாாகள

* காலகூடம = திருபபாறகடல கடைநதபோது சிவனுணட விஷம

புறாசற போலாகப புறபபட்ட பாமபுகள்தான
கருநாகளு செநநாகங காலகூட பாமபுகளும
ஆடிவரும பாமபுகளும அமாநததே பெட்டியிலே
சீறிவரும பெருமபாமபு செநநாக முளளதெலலாம
மட்டிலலாப பாமபுகளும வகையுடனே தானபிடிததார
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகியே வருகிறாாகள
விருதுகளைக கட்டிககொணடு வெகுமகடி யூதினாாகள
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதார தெனமதுரை
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிட்டு
அலலியமமாள தனனுடைய அரணமனைககுள வநதாாகள
வாசற படியேழும வாசலகளுந தானகடநது
பததினிககுத தெணடனிட்டு பாமபுபெட்டி வைததாாகள
வகைககொரு பாமபாக மாதேநாம பிடிததுவநதோம
கொணடுவநதோ மெனறுசொலலிக கொமபனைமாா தெணடனிட
மகுடத துரைசசியவள மாதரு மேதுசொலவாள
ஆரடி தோழிகளே அலஙகாரத தாதிகளே
பாலும பழஙகளையும பாமபுகட்கு வையுமெனறாள
அபினி மருநதுகளும அனபான சாராயம
முட்டை களையுடைதது முனனாலே வையுமெனறாள
கொணடுவநது வைததாாகள கொமபனைமாா பாமபுகட்கு
அததணட பாமபுகளும ஆகார முணகிறது
கணகள சிவநதனவே காநதாள மாயினவே
அவவலாிக கணகளெலலாம செவவலாி பூததனவே
பாமபுகளைப பாாததுவிட்டுப பததினியா ளேதுசொலவாள
அஙகயாகண ணமமையவள அருளாலே யானபிறநதேன
பட்டமுள செஙகோலும பாதிநா டாளுகிறேன
வாடியெனறும போடியெனறும வமபுசொனனா ராருமிலலை
ஆணடியுட வாயாலே அலைசசல படுகிறேனே
சாதிகெட்ட ஆணடியிவன தாறுமாறும பேசுகிறான
(என) அஙக முருகிறதே ஆவிதண லாகிறதே
செலவங குலைகிறது சிநதைதனை லாகுதமமாள
ஆணடியைக கடிககவிட்டு அரைநொடியிற கொலலுமெனறாள

குமபிட்டுத் தெண்டனிட்டாள கோலவிழி யாய்சசியரும
அலலி யுரைகேட்டு அததணட பாமபுகளும
செஙநாக முள்ளதெலலாஞ சீறி யெழுநதனவே
கருநாக முள்ளதெலலாங கததி யெழுநதனவே
இருதலைப பாமபுகளும எழுமபிவரு கினறனவே
மூனறுதலை நாகபபாமபு முடுகி வருகிறதே
ஐநதுதலை நாகநதானும அதிரநது வருகிறதே
சீறிவரும நாகமெலலாம தேரவிசய னைபபாரதது
ஆடிவரும பாமபனைததும அரசசுனரைக கணடனவே
ஆணு லழகுமனனன அருசசுன வீரியறகு
முனனழகும பினனழகும முதுகிலே மசசரேகை
பலலிற் பாசவீணை பாததகிற செநதாமரை
மீசை முறுககழகும விழிநலல பாரவைகளும
அவரழகைக கண்டவுடன அருசசுன ெனறறிநது
நாககனனி மாலையிடட நலவிசய ராசனலலோ
தருமாது தமபியாந தனஞசெயனு மாசசுனாகாண
வெறறி மதயானை வீமருககுத தமபியாசசே
மாயனது மைததுனராம வாளவிசய னிவாகாணும
அலலியரைக கனனமிட ஆணடிகோல மானரே
மாலையிட வேணடுமெனறு வடிவுகொணடு வநதாாகாண
மாபபிளளையைக கொலலவெனறு மருநதிட்டா ளலலியரும
கணவனைக் கொலலவெனறு கட்டழகி மருநதுவைததாள
அலலியின சொறகேட்டு அருசசுனரைக கொனறுவிட்டால
பொறகொடியாள நாககனனி போதரசிறை யாவாளே
கைமோசம வநதுவிடும கனனிசெயத காரியஙகள
செலவ மருமகறகுச செஙகானல வீசுதெனறு
வெய்யி லுரைககுதெனறு வெணகானல வீசுதெனறு
ஐநதுதலை நாகமவநது அருசசுனறகுக குடைபிடிககும
மூனறுதலை நாகமவநது முடிமேற குடைகவியும
தோளமேலே யேறுவதும தமபி பறபபதுவும
கீதஙகள பாடுவதுங கொணடா னடிபபதுவும
அருமபவனி கூததுகளும ஆடும சிறுநாகம

மகுடத துரைசசியவள மாதரும பாரததுவிட்டாள
பாமபு மயஙகவேதான பாவியவன மருநதுவைததான
வானரு சுழலவதறகு மருநதுணடோ இவனிடததில
பூமி சுழலவதறகுப பொடியுணடோ இவனிடததில
மாதரை மயககவொரு மருநதறிய மாட்டாரோ
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
வெளளிப பிரமபாலே வீசுஙகள பாமபையெனறாள
பாரப பிரமபாலே பாமபை யடியுமெனறாள
தாதிமா ரோடிவநது சவுககெடுதது வீசலுறறா
மாறி யடிககலுறறா வனனவனனப பாமபுகளை
அபபோது சாபபமெலலாம அலலியரைப பாரததுரைககும
மாபபிளளையும நீயுமாக மணமுகூரததரு செயதபினபு
அனனவூசல போடுகைககு அழைததால வருவோமோ
எனறநதப பாமபுகளதாம எகிறிப பறநதனவே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை நீகேளும
எநத விததததினாலே எனதோழி கொலவோமடி
ஆணடியைக கொலவதறகு ஆலோசனை சொலலுமெனறாள
ஆனாறகே ளாயசசியரே ஆலோசனை சொலலுகிறேன
நீபிறகக தவசுபணண நீதியுளள காட்டானை
யானையை யழைததுவநது ஆனநத மேறறியபின
கொலல விடலாமே கொமபனையே சஙகமனை
அவவாரததை கேட்டவுடன அலலியரு மனமகிழநது

யானையினால் ஆண்டியைக்கொல்ல வகைதேடினது

ஆரடி தோழிகளே அலஙகாரத தாதிகளே
காட்டானை தனனையிபபோ கடுகி யழைததுவாரும
ஆயசசியரே நீகேளும அடியோ மொருவாரததை
நீபிறககத தவசுபணண நீதியுளள யானையது
வெறிததுத திரிகிறதே வெஙகா னகநதனிலே
தனனிழலை யேபாரததுத தானமதம பொழிகிறது
கொமபினா லேமலையைக குததிக கிளபபிவிடும
மலைகளை பருவதஙகள மணணோடே போததெறியும

மணிதனைக கணடாலலலோ வாரி யறைநதுவிடும
மதபபடடுத திரியுதமமாள மாதாவே அநதயானை
எமமையும கணடதானால எடுதது அறைநதுவிடும
செதது மடிநதிடுவோம செலவழிநது போயவிடுவோம
போனோமே யாமாகிற பினனை பிழைபபதிலலை
இவவாரததை தானகேடடு ஏதுசொலவா ளலலியமமாள
கணையாழி மோதிரததைக கழறறிக கொடுததாளே
முததிரை மோதிரததை மொயகுழலே கொணடுசெனறு
யானையின முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிடடு
(நீ) பெறறமக ளலலியமமாள புலமபி யழுகிறாளே
(உனனைப) பாாகக மனதாகிப பததினியா ளிருககிறாளே
அழைததோடி வாருமெனறு சொனனாளே யானைதனனை
கணையாழி கணடவுடன கடுகிவரும யானையெனறாள
ஓடடம நடையுமாக வோடுஙகள தாதியெனறாள
மததகஜம தானபிடிககும மாவெடடிப பெணகளவா
கணையாழி வாஙகிககொணடு கடுகி நடநதாாகள
தஙக ளரணமனையிற சடுதியிற போயநுழைநது
புததிர ரானவாககுப புததி மிகவுரைதது
யானையும தானபிடிகக அதிகவனம போகிறோமே
சாவோம பிழைபபோமோ சாமிசெய லெபபடியோ
பிழைததுவநதோ மாமாகில பிளளைமுகம பாாககபபோறோம
இலலாமல போசசுதானால ஈசனபாதஞ சேருகிறோம
பிளளையைக கூடடிவநது பெரியோாகைபி லொபபுவிதது
வாயககரிசி தானெடுதது மடியிலே கடடினாாகள
மதுரா புரிகடநது மலைகானிற போகலுறறாா
காடு செடிகளெலலாம கடுகியே தேடலுறறாா
இருணட வனஙகளெலலாம எஙகெஙகும தேடலுறறாா
மலையோரம படுததிருநத மதயானை கணடதுவே
யானையது பிளிறிககொணடு அகஙகார மாயெழுநது
தனனிழலைத தானபாாததுத தரையில நடககுமது
கொமபினா லேமலையைக குததிக கிளபபினது
கணடு பயநதாாகள கடடழகிப பெணகளவா

யானையைக கணடவுடன அடிபணிநது தெணடனிடடார
கனையாழி முனனேவைதது கனனியாக ளேதுசொலவார
அலலிய பெருமாளும ஆரணஙகு நாயகியாள
(நீ) தவசுபணணி பெறறதொரு தையனலலா ளலலியரும
(உனனைக) காண விருபபமாகிக கலஙகித தவிககிருளே
பாரகக மனதாகிப பதைததுப புலமபுகிருள
போசனமு முணணுமற புலமபித தவிககிருளகாண
உணணு ளுடுககாளே ஒருபோதும நீராடாள
படுககை பொருநதாளே பததினியா ளலலியரும
அழுதகண ணுனு சிநதையா யழைததோடி வாருமெனருள
(நீ) வாராமற போவாயானல மாணடு மடிவேனெனருள
செதது மடிநதுமவள செலவழிநது போவேனெனருள
கடுகி வருகவெனறு கடடழுகி தெணடனிட்டாள
கேடடநத மதயானை கொசசிததுத தானவருமாம
யானை வருமபோது ஆரணஙகு மாதாகளும
தெற்குத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
அலலியமபாள தனனருகே ஆரணஙகு மோடிவநதார
யானை வருகுதெனறு அடிபணிநது தெணடனிடடார
மருடத துரைசசியவள மாதுகனனி தானகேடடு
கருமபுக கழிவாஙகிக கடடுகடடாய வையுமெனருள
தெனனமடடை வாழைபபடடை சீராக வையுமெனருள
பசசரிசி தேஙகாயும பாஙகிகளே வையுமெனருள
ஐஙகலச சாராயம அறுகல மெடடிககொடடை
எழுகலச சாராயம எணகல மெடடிககொடடை
கஞசா அபினிகளுங கடுககககொணடு வாருமெனருள
இடிபருநது பாஷாணம இளஙகொடியே வையுமெனருள
கொணடுவநது வைததாரகள கொமபனையாள முனனுலே
வாழமதுரைப படடணததில மதயானை வருகிறதாம
யானை வருகுதெனறு அமமதுரைப படடணததார
மதுரைக குடிபடைகள மாளிகையிற போயநுழைநதார
நீடி யொளிபபாரகள உததமாக ளெலலோரும
அபபோது மதயானை அகஙகார மததகெஜம

தெற்குத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
கடையுங கடைததெருவும கருமார வீதிவிடடு
அலலியமமாள தனனுடைய அரணமனையில வநததுவே
யானையைக கணடவுடன அலலியவ ளெழுநதிருநது
மதயானை முனனேவநது வணஙகியே தெணடனிடடாள
யானைககு முனபாக ஆகாரம வைததாகள
வயிறார வுணடதுவே மயககம பெரிதாசசு
கணகள சிவநதனவே கனமயககங கொணடதுவே
அலலிப பெருமாளும அடிவணஙகி யேதுசொலவாள
நானபிறககக வேணடுமெனறு நலலதவஞ செயதீரே
(நீ) தவசுபணணிப பெறறமகள தடுமாறி நிறகிறேனே
(அனறு) ஏழு பிராயமதில எதிாததுவநத நீனமுகனை
வெடடித தலையெறிநது வீரபடடங கடடிககொணடேன
நீனமுகனைக கொனறபினபு நீலிபடடம ஆளுகிறேன
வாடிபெணணே யெனபவாகள வையகததி லாருமிலலை
அடியென றழைததவாகள அவனிதனில யாருமிலலை
ஆணடியுட வாயாலே அலைசசல படுகிறேனயான
சாதிகெடட பணடாரம தாறுமாறாயச சொலலுகிறான
செபபாதுஞ செபபுகிறான செனமம முருகுதமமாள
பொறுதது முடியவிலலை பெருமபாவி சொனனதெலலாம
கேடடு முடியவிலலை கெடுகாலன சொனனதெலலாம
செலவங குலைநதுதமமாள சீரழிநது நினறுவிடடேன
ஆணடிதனைக கொலவதறகு அழைபபிததே னாயசசியரே
அலலியது வாாததைகேடடு அகமிகுநத கோபமதால
கணசிவநது காடடானை காளையரைக கொலவதறகு
துமபிககை மேலெடுததுச சுழறறி யறையவரும
முதுகிலே மசசரேகை முனனழகுங கணடதுதான
மசச வடிவுகணடு மயஙகிறறு யானையது
மசசரேகை படைததவாகள மணடலததில யாராகாணும
அருசசுன னொருவனலலால அவனியிலே யாருமிலலை
வாளவிஜய னலலாமல மணடலததில யாருமிலலை
தேவேநதிரன புததிரனகாண திருமாலின மைததுனனகாண

திரௌபதியை மாலையிடட தேவிஜய னிராகாணும
அலலியரைக கனனமிட ஆணடிகோல மாகிவநதார
தையலரை மாலையிட சஙகமனை போலேவநதார
மாதுகனனி யலலியாககு வாயததமண வாளனலலோ
அலலியாககு ஏறறதொரு அழகு புருஷனிவன
மாபபிளளை சாவதறகு மருநதிடடாள மாபாவி
கணவனைக கொலவதறகுக கடுகிமருந திடடாளே
அலலி மொழிகேடடு அருசசுனனைக கொனறுவிடடால
ஆயன பெருமாளும அறிநதால பழுதுவரும
வீமன அறிநதாலே வெகுமோசம நேரநதுவிடும
அலலியாககு ஏறறதொரு ஆணைக கணவனலலோ
மகளாரை மாலையிட வையகததில யாருமிலலை
செலவ மருமகனுன சீரழியக காரணமேன
அருமை மருமகனுன அலைசசல படுவானேன
துமபிககை யாலேதான சுழறறி யெடுததுககொணடு
கும்பஸ தலததிலவைதது கூததாடும யானையது
கணடாளே அலலியமமாள கடுகியே கோபமதாய
மதயானை தானமயஙக மருநதறிநதான பாவியிவன
காடடானைத தானமயஙகக கனமருந தறிநதவணடி
எனனை மயககவகை யிவனறிய மாடடானே
ஆரடி தாதியரே அடியுஙகள யானைதனனை
மாறி யடியுமெனறாள மதயானை தனனையவள
அபபோது மததகஜம அலலியமமைப பாரததுரைககும
மாபபிளளையு நீயுமாக மணககோலம வருமபோது
எனனை யழைததாலும வருவேனே எநநிலையே
வேணடி யழைததாலும வருவேனே மெலலியரே
எனறு நடநததது இருணட வனஙகளுககு
மதயானை போனபினபு மாயவனு மேதுசெயவார
மான்செவியுங கணகளையும மாயன தெரியவைததார
கணணுங தெரிகிறதே காதிரணடுங கேடகிறதே
அலலிப பெருமாளுட ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
பாககியிலும நலலவளே பவளசேனை நாயகியே

இநதக் கிழவனைநான எனனசெயவேன ஆயசசியெனறுள
செலவங குலையுதடி சேடியரே யெனனசெயவேன
பாஙகியிலுமம நலலவளாம பவளசேனை யேதுசொலவாள
பாணடிப பெருமாளே பதறுதே சறறேநிலலு
அறிநது நானவநது ஆயசசியரே சொலலுகிறேன
தெரிநது நானவநது செயபுகிறே னுஙகளுககு
என்று பவளசேனை எழுநது வருகிறுளே
சஙகம னருகிலவநது தையலரு மேதுசொலவாள
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
புதிதாய்த தபசுபணணி புததிமிகக கறறவரே
எஙகிருநது வநதீகாண இஙகே புலமபுகிறீா
ஏது வகையாக இஙகேவநதீா சொலலுமையா
ஆாகானுமம ஆய்சசியரே அருகிலவநது கேடகிறது
மலலிகாாசசுனமிருநது வநதே னிநதுவழியால
துஙகபதரி கோதாவிரி துயயகிருஷணு நதியுடனே
கஙகை சரசுவதியுங காசிநீாதத மாடி வநதேன
பாராத ஸதலஙகளிலலை பணியாத கோவிலிலலை
முழுகாத தீாததமிலலை மிதியாத வனஙகளிலலை
புணணிய தீாததமாடி ராமேசுவரம போகிறேனே
மதுரை நகரமவநது வைகைநீா ததமாடினேனயான
பிடடுககு மணசுமநத பிததரையும பணிநதேனமமா
நூறுபததுஞ சென றதமமா நோககுவா யெனவயது
தோலுமம நாமபுகளுந தொஙகுதுபா ரெனதனககு
இபபோதோ பினனைதானோ இனனமரை நாழிகையோ
எபபோதோ எனசடலம இறபபது நானறியேன
அலலிய பெருமாளும அரசாளும நாயகியாள
கனனிகை யெனறுாகள கடடழகி மாதரைததான
பததினியா ளெனறிவளை பலபோகள சொனனுாகள
ஆகையி னுலேதான ஆரணஙகைத தேடிவநதேன
(எஙகள்) முபபாடடன நாளையிலே தைததபழஙு சோளியிது
அடசய பாததிரநதான அடிபபேற லாசசுதமமா

சோளிககுப பழஞசேலை கேடகவநதேன சுநதரியே
உடுத்துக கிழிநதிருககும உளளாடை யொருமுழநதான
(எனககு) தையலா கையாலே தநதாலே போறேனமமா
அவ்வாரததை தானகேடடு ஆரணஙகு வநதுவிட்டாள
அலலியாககுத தெணடனிடடு ஆரணஙகு ஏதுசொலவாள
மகுடத துரைசசியாககு மனககோபம கொணடதுதான
ஐயா பெரியவாமே லாயாச பட்டீரே
(அவா) முபபாட்டன் நாளையிலே தைததபழஞ சோளியது
அட்சய பாததிரநதான அடிபபீறல கொணடதனால
சோளிகைககும பழஞசேலை கேட்கிறா சுநதரியே
பிச்சை கொடுததனுபபும போயவிடுவாா சாமியெனறாள
அவவாாததை தானகேடடு அரசுதுரை நாயகியாள
அறுபது முழபபுடவை அழகான பசசைவடம
எடுததுக கொடுஙகளடி யிடிவிழுவான பாவியறகு
நசசுநசசு எனகிறது நரைககிழவன போராட்டம
எபபோ தொலைவானோ எடுததுபபோயக கொடுஙகளெனறாள
ஓட்டம நடையுமாக ஓடி வநதாா தாதியாகள
பசசைவடங கொணடுசென்று பணடாரம முனபுவைததாா
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
சோளிககுப பழஞசேலை சுநதரியைக கேட்டீரே
முப்பது முழபபுடவை முனனாலே வைததோமே
ஆரடி யாயசசியரே ஆரணஙகே நீகேளும
இபபடிககு வேணடுமாகில எனககுக கிடையாதோ
நாட்டிலே நானகுலட்சம நமககுக கொடுபபாாகள
பததினியாள கட்டினதோா பாவாடை உளளாடை
உளளாடைச சேலையிலே யொருமுழம வேணடுமெனறாா
அவவாாததை தானகேடடு அலலியருங கோபமதாய
இபபடிககுப பிசசைகேட்டா ரிவவுலகந தனனிலுண்டோ
பாங்கியிலும நலலதொரு பவளசேனை ஏதுசொலவாள
ஆயசசியரே யுனதனககு அதனாற பழுதுமிலலை
கொடுபபதி னாலேயமமாள குறைவொனறும வருவதிலலை
அழுககில மசஙகியுளள ஆடைதநதால சேதமெனன

கொடுக்காமற் போனாலவன கொஞசததிற போவதிலலை
சனியன் தலையவேண்டுஞ சறறே கொடுததுவிடும
அபபடிககு நான்கொடுததால ஆணடியவன போவானோ
கேட்டுவா தாதியரே கொபபணவே ஆணடிதனனை
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யோடிவநதாள
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
உளளாடை சீலையது ஒருமுழந தநதாககால
போறீரோ பெரியவரே புணணியரே சஙகமரே
ஆனாறகேள ஆபசசியரே அதிலு மொருவயணம
எநதிழை பிசசைதநதா லிருகையால வாஙகிககொளவேன
தேனமொழியாள கைததலததைத தீணடியே நானபிடிதது
அள்ளியே நீறிடுவேன ஆனநத மாரியாககு
இருகையினால வாஙகியநத யேநதிழையாள தரிககவேணடும
உலகததி லுளளபடி உததமியே தபபாது
அவ்வாரததை தானகேட்டு ஆரணஙகு தாதியாம
மகுடத துரைசசியாககு வநதவஙந தெணடனிட்டாள
ஆசசியரே நீர்கேளும அடியே னொருவாரததை
ஐயருககுப பிசசையது ஆரணஙகு தநதபினபு
(உன) கைததலததைத தானபிடிததுக கடுகியே நீறிடுவார
வாஙகித தரிததுககொணடால வாழததியவா போய்விடுவார
உலகததி லுளளபடி உனககுக குறைவுமிலலை
தலையி லெழுததிதுவோ தையலரே எனதோழி
உடுததிய சேலையது உளளாடை தானகிழிததாள
இநதாருஞ சாமியெனறு ஈநதாளே அலலியமமாள
வாஙகியநதச் சஙகமனும வாழவரசி முகமபாரதது
அளளியே நீறுமிட்டார ஆரணஙகு கைததலததில
பததினியை வாழததியேதான பலலொளிவைக காட்டினாரே
அடிவான மினனலைபபோல அலலியாககுத தோறறியது
கணடு மயஙகிவிட்டாள கட்டழகி சோபமானாள
கட்டழக னருசசுனனும காறறாயப பறநதானே
தெறகுத தெருககடநது சீரான காட்டிலவநதான

மாயன இருபபிடததில வநதுவிட்டா னருசசுன னுமம
அலலியது வாசலிலே அதிசயஙக ளுளளதெலலாம
மாயனுடன சொலலிககொணடு மனஸதாபம படடானே
மாலை தரிபபதெபபோ மனககுறை தீரவதெபபோ
கூடியிருபப தெபபோ குறைகளெலலாந தீரவதெபபோ
மனமத பாணமது மாாபுருகிப போகுதெனறான
அபபோது அலலியரு மவளசோபந தீரநதெழுநது
ஆரடி தோழியரே ஆயிரமபோ வாருமடி
ஆணடியைத தானபிடிதது அதிவிரைவில வாருமடி
ஆணடியைக கொணடுவாரும ஆககினை செயயவேணடும
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
சநதிரனோ சூரியனோ சதுாமுகப பிரமனதானோ
ஆதிபா மேசுவாாதாம ஆணடியைபபோல வநதாரோ
எஙகேயென று தேடுவது இயலான சஙகமமை
போனாலும போறானவன போவோ மரணமனையில
அலலியரைக கூடடிககொணடு அரணமனையிற போனாாகள
மாளிகை வாசலது மணடபமபோயச சோநதாாகள

கிருஷ்ணபகவான் பாமபுபபிடாரனைப்போலவும் அருச்சுனன் பாம்பாகவும வடிவங்கொணடு வந்தது

அபபோது பெருமாளும ஆயரெனன வடிவுகொணடாா
பாமபுப பிடாரனைபபோற பாாளநதாா வடிவெடுததாா
தொணணூறும பததுஞசென்ற துவணட கிழவரைபபோல
பணணைபபூ வைபபோலே பழுதத கிழவரவா
பததுவிதப பாமபுகளைப பாாளநதா ருணடுபணணா
வாளவிஜய னருசசுனரை மாணிககப பாமபாககி
போாவிஜய ராசாவைப பெடடியிலே தாமடககி
முப்பது விருதுகட்டி முன * மகடிக குழலெடுதது
பாமபுபெடடிக காவடியைப பாாளநதாா தோளிலவைதது
மகடிக குழ லூதி வருகிறா ரெமபெருமாள

* மகடி = பாமபாடடிகள முதலியோா ஊதும ஒருவிதச சுரை அலலது மூஙகிறகுழல

அல்லி யவள்பிறநத அழகான பொய்கையிடம
ஆல மரததடியில அரிராமா வநதமாநதாா
நடுககாட் டிடைசசியாகள நாறூறு கனனியாகள
பாறகுடஙகள தாமெடுததுப பததினிககுக கொணடுவநதாா
காராம பசுமபாலுங கபாணஙகள கட்டிவைததாா
ஆல மரநிழலில அலலவரும வநதமாநதாா
பெணணரசி மாதரெலலாம பிடாரனைக கணடாாகள
ஐயா பெரியவரே அழகான பிடாரரேநீா
எநதவூா எநதநாடு எஙகிருநது வநதீரையா
ஊரேது பேரேது உததமரே சொலலுமெனறாா
கொஙகு மலையாளம கொசசிதேச மெஙகளது
பாமபு பிடிககிறது பவனியாடி வைபபோமெனறாா
ஆறறகே ளையாவே அடியோ மொருவாாததை
எனனெனன பாமபுவிதம எடுததுமெள்ள ஆடடுமெனறாா
பசியா யிருககுதமமா பாமபுக ளாடாது
ஐநதுநா ளாசசுதமமா ஆகாரந தானபொசிதது
போஜனஙக ளிலலாதே † புயஙகஙகள ஆடாதமமா
பாலது குடிததாலே பசியது தீாநதபினபு
அபபோது விளையாடும அழகான பாமபிதுதான

பாற்குடங்களைத்திலுமுள்ள பாலையெலலாம் பாமபு உண்டது

அவ்வாாததை தாமகேட்டு ஆரணஙகு மாதரெலலாம
கொஞசமபால ஊறறுகிறோம குடிபபிபு மையாவெனறாா
கணபாாககக குடியாது கட்டமுகி யிபபாமபு
பககந திரைவளைததுப பாறகுடந்தை முனனே வைததால
உணடு பசியாறும உததமியே யிபபாமபு
அததணட பெணகளெலலாம அவவாாததை தானகேட்டு
பாறகுட முளளதெலலாம பாலதிறநது வைததாாகள
சுறறிலுந திரைபோட்டு சீரான பாமபைவிட்டாா
பககந திரைபிடிததது பாமபுதனை யுளளேவிட்டாா
ஆணடு ஒமுகமனனன அருச்சுன வீரியனும

† புயஙகஙகள = பாமபுகள.

பாலைக் குடிததுவிட்டுப பானை யுருட்டிவிட்டான
திரையெடுததுப பாாததாாகள திகிலடைநதாா பெணகளெலலாம
ஐயகோ தெயவமென அடிததுககொணடாா ரடிவயிறறில
பாவி கெடுததாயே பாலெலலாம போசசுதடா
இததனை பாலையது எபபடிக குடிததததடா
அலலி யறிநதாலே ஆககினைகள செய்வாளே
* தாமணி போட்டிடுவாள தலையைத தறிபபாளே
கொலல நினைபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
ஆரடா பாதகனே அறிவுகெட்ட பாமபாட்டீ
கொஞசமபால குடிககுமென்று குடமெலலாம வைததாயே
நரைததலையை நாயபிடுஙக கிழததலைககுக கேடுவர
எமமைக கெடுததாயே எமபாவங கொணடாயே
என்று புலமபியலலோ இளஙகொடிமா ரெலலவரும
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய ஆரணஙகு போகலுறறாா
அலலியமமாள தனவாசல அரணமனைபோயச சோநதாாகள
அலலியாககு முனனேவநது அடிபணிநது தெணடனிட்டாா
ஆயசசியரே எனதாயே அதிசயததை நீாகேளும
மதுரா புரியருகே வைகைக கரையோரம
ஆல மரததடியில அஙகே யொருகிழவன
பாமபுப பிடாரனவன பாருலகில யானறியேன
பததுவிதப பாமபுகளிற பஞசரததினப பாமபதுதான
சநதிரனைப போலேதான தளுமபுதே யெனனுயசசி
சூரியனைப போலே துலஙகுதே யெனனுய்சசி
வேரிற பவளமது மினனுகிற காநதியைபபோல
மினனற கொடிபோலே விளஙகுகிற தபபாமபு
பசியா யிருககிறது பாலவாாததுப போஙகளெனறுன
பாறகுடததைக கிழிறககிப பாலவாாகக வநதோமமமா
கணணுலே பாாததாககால காணடிபபால குடியாது
திரைபோட்டு வைததாலே சீராய்ப பொசிககுமெனறுன

* தாமணி = கயிறு, இதுவே, கழுததுக கயிறு எனறு வழஙகுகிறது முறகாலததில இநது அரசாகள, குறறவாளிகளைக கழுததிற கயிறு கட்டி ஒரே காலததில வெட்டுவது வழககம

பக்கந் திரைபோட்டு பாறகுடததை வைததோமமமா
அததனை பாலையுநதான அபபாமபு உணடதமமா
பாலைக குடிததவிடடுப பாமபை யுருடடினது
இவவாரததை தானகேடடு ஏதுசொலவாள அலலியமமாள
இநத வதிசயததை யெஙகு மறியேணடி

அல்லியரசாணி பாமபுபபிடாரனை வரவழைக்கச் சொன்னது

அரவ மதைபபாரபபோம அழைபபுஙகள பிடாரனையும
அநதக கிழவனையும அழைததோடி வாருமெனறாள
அவவாரததை தானகேடடு அலஙகாரத தாதிகளும
ஓடடம நடையுமாக ஓடிவநதார தாதிகளும
ஐயா கிழவனாரே ஆய்ச்சி யழைககிறாளகாண
பாமபுதனை யாட்டிவைததால பாககியஙகள தநதிடுவாள
வேணடுமெனற திரவியஙகள மெலலியுந தானகொடுபபாள
வாருமையா வெனறுசொலலி வருநதினார தாதியாகள
அபபோது பிடாரனவன அரிராமா தானெழுநது
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகி வழிநடநதான
மகடிக குழலூதி வநதுவிடடான தெனமதுரை
கடையுங கடைததெருவுங கருமார வீதிவிடடு
அஙகாடி வீதிகளும அரணமனைத தெருககடநது
அலலியின தனகோடடை அரணமனை போயபுகுநதான
வாசற படியேழும வாசலும தானகடநது
சிஙகா தனநதனககு முனபாக வநதுநினறான
உததமியைக கணடவனு மொதுஙகியே தெணடனிடடான
வநது பணிநதவனும வணங்கியே நிறகலுறறான
ஐயா பிடாரனேநீ அபபாமபை யாடடுமெனறாள
வணணவிதப பாமபெடுதது வகைவகையா யாடலுறறான்
ஆடாத கூததுகளை ஆடடிவைததான பிடாரனவன
ஐயா கிழவனாரே அனபான பிடாரனேநீர
வேரிற பவளமபோல மினனுகிற பெடடியிலே
சந்தர வெளிசசமபோலே தளுமபுகிற பெட்டியிலே

சூரிய வெளிச்சம்போலே துலங்குகிற பெட்டியிலே
என்னபாம் பிருக்கிறது எடுத்துநீ யாட்டுமென்றுள்
ஆயச்சியரே நீர்கேளும் அடியே னொருவார்த்தை
என்னோடே தான்பிறந்த என்கிளைய தங்கையவள்
தங்கை வளர்க்கிறது தயவான பாம்பிதுகாண்
மந்தப்பாம் பெடுத்தாலும் அந்தப்பாம் பெடுக்கமாட்டேன்
பெண்டுகளைக் கண்டாலே பிரியமுட னோடிவரும்
மார்மேலுந் தோள்மேலும் மடிமேலும் புரண்டாடும்
தோளின்மீ தேறுமது தும்பி பறக்குமது
மார்பின்மே லேறுமது மடியிலி ருக்குமது
முகத்தோடே முகம்வைத்து முத்தங் கொடுக்குமது
மார்பின்மே லேறியது மருவிவிளை யாடுமது
கீதங்கள் பாடுமது கொண்டா டிக்குமது
ஆடாத கூத்துகளும் அரும்பவனி யாடுமது
வெட்டும் பிளவெடுத்து மெத்தனவே வாயிலிடும்
வெற்றிலைச் சுருளெடுத்து மெந்தெனவே தான்கொடுக்கும்
பஞ்சரத்னப் பாம்பிதுதான் பத்தினியே நானெடுக்கேன்
உன்னையே கண்டாலே ஓடிவந்து மடியிலேறும்
இந்தப்பாம்பை நானெடுக்கேன் என்றனே பிடாரனவன்
ஆனற்கே ளாயாவே அன்பான பிடாரநீ
அப்பெரிய பாம்பினது அதிசயத்தைப் பார்க்கவேண்டும்
சற்றே யெடுத்துவிடு சந்தேகப் படவேண்டாம்
உத்தமனே வேண்டுமென்ற * உசிதங்கள் யான்தருவேன்
மெத்த வருந்தினளே மெல்லிநல்லா ளல்லியரும்
அப்போது பிடாரனவன் அப்பாம்பைத் தானெடுத்தான்
பெட்டி திறக்கையிலே பேரான வாள்விஜயன்

அருச்சுனன் பாம்புருக்கொண்டு அல்லியரசாணியை மருவினது

அல்லி மடிமேலே அருச்சுன னேறினானும்
மார்மேலுந் தோளின்மேலும் மருவிவிளை யாடுகிறான்

* உசிதங்கள் = வெகுமதி

முகத்தோடே முகமவைதது முததம கொடுககிறானே
போதும பெருமாளே போயவாரு மெனறுசொனனானே
மாயனைக் கணகாட்டி வழிபிடிததுப போஙகளெனறானே
துமபி பறக்கிறதுஞ சோரநதுவிளை யாடுவதும
கொண்டா னடிககிறதுங கூததுக ளாடுவதும
வெற்றிலை பாககெடுதது மெலலக கொடுபபதுவும
பாரதது மகிழநதாளே பததினியா ளலலியமமாள
கணடு மகிழநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
ஐயா பிடாரனாரே அனபான மனனவரே
இனறிரவு எனறனிடம இருககடடு மிபபாமபு
நாளைககு இஙகுவநது வாஙகிபபோம பாமபையெனறாள
அவவாரததை கேடடவனும அனபுட னேதுசொலவான
எனனுடைய தஙகையவள இனபமுளள நாயகியாள
பஞசணை மெததையிலே படுததிருககும போதையிலே
கூடப படுததுககொணடு குலாவுகிற பாமபிதுகாண
பககம பிரிநததிலலை பததினியாள தஙகையவள
காணாமற போனாககால கலஙகித தவிபபாளே
பாராமற போனாககால படுககை பொருநதாளே
உணணாள குளியாளே உறககஙகள வாராது
அலலவெனறுனனிடத்தில ஆபசிநான விடடுபபோனால
பாமபு கரைநதுபோகும பததினியே யெனனசெயவேன
அரைபபலங குறைநதிடுமே ஆயசியரே யிபபாமபு
கரைநது உருகினாலுங கனகந தருவேனே
தராசு நிறையாக நிறுததுபபோம பாமபையெனறாள
அபபடியே சமமதிததான ஆயன பிடாரனவன
எடுததுத தராசிலவைதது எடைகணடு தானகொடுததான
பாலும பழவகையும பசியாமல வையுமெனறான
நாளை வருகிறேனென நாயகமே போறேனிபபோ
பாஷையி னாலேயவன பாரததீப னேதுசொலவான
எடடுநாள போனபினபு இஙகேவா மைததுனரே
இநத விசுவாசம எனககுதத தெரியுமெனறான
போஙகாணு மெனறுசொலலிப போயிஜயன தெணடனிடடான

பாமபைக கொடுததுவிட்டுப பாரளநதார போய்மறைநதார
பாலும பழவகையும பாமபுககு வைததாாகள
பாாததீப னருசசுனனும பசியாறித தானிருநதான
அநதிகாலம வநததனுல ஆதிததன போய்மறைநதான
ஆதிததன் போயமறைய அல்லியமமா ளேதுசெயதாள
அநதி யனுஷ்டானம அனைததுங கடனகழிததது
செபதபஙக ளெலலாமுஞ செயதுகொணடு அலலியமமாள
சொககரைப பூசைசெய்து செவியிலே பூசசொருகி
போஜன சாலையிலே போயபபுகுநதா ளலலியமமாள
சாககரைபபாற போஜனமும சகல விதககறியும
உணடு பசியாறி உததமியாள கைககழுவி
பஞசணை மெததையது படுககையறை சோடியெனறுள
தோழிமா ரணைவோருந திடுககென றெழுநதிருநது
கணமூன றுடையதொரு கனவயிரக கட்டிலிட்டு
மெததை விரிததததறகு மேலே யணைகோலி
காமபரிநத ஐஙகலபபூ கட்டிலின மேலபரபபி
தஙகத தலையணையும சாருமணைத திணடுகளும
ஒருகு தலையணையும ஒயயாரத திணடுகளும
அருகு தலையணையும அலஙகாரம பணணினாகள
அததா புனுகுகளும அளளித தெளிததாாகள
கதமபகஸ் துாரிகளும கரைததுத தெளிததாாகள
சநதனமும பனனீரும சவவாதுந தானதெளிததாா
சநதனத தூளோடு சாமபிராணிப புகைகொடுததாா
குததது விளககுதனைக கொழுநதுபட வேறறினாகள
மாடஙகள தோறுபஙகே மணிவிளககை யேறறினாகள
சனனலிலே பனிநீரைச சாடிஞ் செததிசையும
பஞசணை மெததையணடை தமபல வட்டிலவைததாா
முததுசுட்ட சுணணமபு மோரஙகி வெறறிலையும
ஆரஙகிப பாககுகளும அழுகுமஞசள வெறறிலையும
காசசாக களிபபாககுங கமமாறு வெறறிலையும
வாகாயச சுருளமடிததது மாணிககத தட்டிலவைததாா
கிணணிப பசுமபாலும கெணடிகையில தீாததமவைததாா

சோடித்தோ மாய்சசியெனறு தோழியருந தெணடனிட்டார
பாமபெடுதது மடியிலவைதது பததினியாள தானடநதாள்
பஞசணை மெததையிலே படுககைதனிற போயிருநதாள
மாணிககக கதவடைதது வயிரததாழ பூட்டினளே
அததணட தாதிகளும அஙகஙகே பளளிகொணடார
பஞசாதனப பாமபையுமதன பககததில வைததுககொணடாள
போஜனஙக ளுணடுமவள பளளிகொணடாள மலரணையில
அபபோது அாசசுனரும ஆயனைத தானினைநது
மாயன பெருமாளை மனதிலே தானினைநது
(என) சோபங தெளியவேணடும ஸ்ரீராமா தயவுசெயயும
காம விகாரமது களைதீர வேணடுமெனறன

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மூதேவியை யழைத்து அல்லியின் மேல் பிரவேசிக்கச் செயதது

அருசசுனன தனதுயரம அறிநதாரே எமபெருமாள
சீதேவி முனபிறநத திருவினையாள மூதேவி
மூதேவி நாயகியை முகிலவணணா தானழைதது
மகுடத துரைசசியாககு மாறுத நிததிரையாய
விடிநது மொருஜாமம மெததமெதத நிததிரையாய
அநநதலநிதரை கொளளுமெனறு அனுபபினா மாயவனா
வநது நிறைநதாளே வளமபெரிய மூதேவி
ஆநநதந தெளியாமல அசைநதுநிதரை போகலுறறாள
பாமபு வடிவுவிடடு பாாததீப னருசசுனனும
எபபோதும போலாக இளவிஜயன ரூபமாகி
பரமனும பாாவதியும மருவிய பாவனைபோல
சிவனுடனே பாாவதியாள சோநதிருநத பாவனைபோல
தெனனரி ராமருககுச சீதைவநது வாயததுபோல
கநதருடன வளளியமமை கலநதிருநத பாவனைபோல
சாரையுஞ சாபபநதானும சருவிமய லானதுபோல
மானுங கலையுடனே மருவி யணைநததுபோல
கூடி மருவினனே குஙகுமபபூ மெததையிலே
கணணாடி மேலேதான கடடுருணட நாழியது
மலலிகைபபூ மேலேறி வணடுறைநதாற போலாக

மருவி யணைநதானே மகாவிடாய தீரநதானே
ஆறாத சோபமெலலாம ஆறறினா னருசசுனனும
தீராத சோபமெலலாம தீாததா னருசசுனனும
மஙகையரைப புலமபிே மருவினா னருசசுனனும
வெளளி முளைககுமபோது விடிககோடடான கூவுமபோது
பாமபு வடிவெடுததுப பககம படுததிருநதான
எபபோதும பாமபதுபோல ெழிலவிஜயன வீறறிருநதான
பொழுது விடிநதவுடன பொறகொடிமாா கணவிழிததாா
தோழிமாா தாதியாகள திடுககிட டெழுநதிருநதாா
அலலிப பெருமாளுமம அசைநது நிததரை போகிறாளே
கொமபனையைத தோழியாகா கூவி யெழுபபினாாகள
தடடி யெழுபபினாாகள தாமக குழலாளை
பொடடெனக கணவிழிதது பொறகொடி தானெழுநதாள
அலைகுலையத தலைகுலைய ஆடை கலைநதிருககக
கதவைத திறநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
பாஙகியாகள தனனைசசூழ பவளமேனி வநதுவிடடாள
அலலிப பெருமாளை ஆரணஙகைத தானபாாததாள
உறறுறறுப பாாததவளும உததமியை கேடகலுறறாள
ஒருநாளு மிலலாத உசசிதஙகள காணுதமமா
வாரி முடிததகலை மயிருங கலைநததெனன
கோதி முடிததகலை கூநதல கலைநததெனன
மஞச ளழிநததெனன மாாபழிநது போனதெனன
பொடடுக கலைநததெனன பூவழிநது போனதெனன
கணணிலிடட மைகளெலலாங கரையவநத காரணமேன
கோவைப பழமபோலே * குமரிய செவவுதடுமே
குமரிய செவவுதடு கோதி யிருபபானேன
படுககை கலைவானேன பஞசணை கலைவானேன
காமபரிநத ஐஙகலமபூ கசஙகி நசுஙகுவதேன
மஙகையரே யுனதனககு வாடடமவநத வாறேது
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
பிடாரனவன சொனனவாாததை பொயயலல தாதியரே

* குமரிய = அழியா அழகுளள

மணிதருடன் கூடியே மருவின பாமபிதுகாண
பஞசணை மெதகதையிலே பகாததில வைததிருநதேன
என்னவிளை யாடினதோ இளஙகொடியே நானறியேன
(என்று) முததின மிதியடியை தொடடு நடநதசைநதாள
பூஙகா வனமபுகுநது புனலகஙகை நீராடி
பாளைகொணடு பலவிளககி ஓலைகொணடு நாவழிதது
கனனி யிளஙகொடியாள கமலமுகஞ சுததிசெயது
வாயுமடல லுகளுமு மதிமுகமுஞ சுததிசெயது
சிவனுக கருளெனறு திருநீறு ருக காபபணிநது
சிஙகார மெதகதையினமேல தேனமொழியும வநதமாநதாள
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
பாமபுககுப பாலவாரததுப பழஙகளுமு வையுமெனறாள
கொணடுவநது வைததாரகள குடமநிறைநத பாலதனை
பஞசரதனப பாமபதுதான பாலைக குடிததுவே
அபபோது பெருமாளும ஆயரவா தாமெழுநது
பிடாரனைப போலாகப பெருமாளும வநதுவிடடார
வாசலும வாசலது படியேறுந தானகடநது
அலலியாககு முனனேவநது அடிபணிநது நினறிடடாா
ஆயசசியரே நீகேளும அடியே னொருவாரததை
இபபாமபு இலலாமல எனனுடைய தஙகையவள
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய அமுதுணண மாடடாமல
கணணீரை விடடவளுங கலஙகி யழுதாளே
கேளாத வாரததையெலலாம கேடடேனே உனனாலே
உனனாலே படடகளே உததமியே போதுமமமா
எனனுடைய பாமபிதுதான எததனை கரைநதுபோசசோ
எவவளவு * நோநதுபோசசோ எடுநதுவா பாரபபோமெனறா
கொணடுவநது நிறுததாரகள கொபபெனத தாசதனில
பாரஙகுறைநததனுல பாமபுதட டேறியது
அரைவாசி கரைநததமமா அழகான பாமபிதுதான
இனனமிரணடு நாளிருநதால இஙகேதான சாகுமமமா
அறியாமல விடடுபபோனேன அனததமவா லாசசுதமமா

* நோநதுபோதல = மெலிதல.

கொஞச எடைககெடையாய்க கொணடுவாரும ரததினததை
மாணிக்க வயிரஙகளை வைததுளடை கடடிவிடடாள
பாமபெடுததுப பெடடியிலே பாரளநதார வைததபினபு

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருசசுனனுகிய பாம்பை யெடுததுப்போனது

போகிறே னயசசியெனறு போயநடநதான பிடாரனவன
கோடடை கடநதவருங கொததளமுங தானதாணடி
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
அரணியங தனனிலே அரிராமா வநதுவிடடார
ஆணு லழகுமனனன அருசசுன னேதுசொலவான
வாழவரசி யலலியரை மாலை யிடுவதெபபோ
தாலி தரிபபதெபபோ சாமி பெருமாளே
கடடின விருதறுததுக கலியாணஞ செயவதெபபோ
எனறு தெளியுமோ எககாலஞ செனறிடுமோ
அலலிமேற சிநதையதாய அலைகிறுன அாசசுனனும

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மறுபடியும மிருகஙகளை உண்டுபண்ணினது

அனறுபோய மறறுநாள அரிராம ரேதுசெயதார
மாய மிருகஙகளை வனததிலே யுணடுபணணுா
காடடானை சிஙகஙகளும காடிபுலி யாளிகளும
ஏனங கடமபைகளும இயலான மிருகஙகளும
புளளிமான முளளமபனறி புனுகுபூனை முயலகளுடன
மயிலுங குயிலினமும வணணவணணப பகூதிகளும
அனநதமா மிருகமெலலாம அரிராம ருணடுபணணுா
மதுரைக குடிபபடைகள வனததிலவர அஞசுகிறுா
கணடவரை எதிர்ககிறது காடடானை சிஙகஙகளும
ஓடிப பதுஙகியே ஒளிபபாாகள சனஙகளெலலாம
அழுது புலமபியே அலலியணடை ஓடிவநதார
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய அனநதமபோ புலமபுகிறுா
இததனைநாள பிழைததோமே இடுககமிலலா திருநதோமே
எனனகுறை செயதோமோ எஙகளை மிருகமது

நணணித துரததுதமமா நாடனைததுங காடிபுலி
எநதவி தமவாழநது இடுககமிலலா மறுபிழைபபோம
மிருநதபனறி மானினமும விமமித துரததுதமமா
வேறொரு தேசததிலே வேலைசெயதுயவோமெனறால
மிருநத விலஙகுகளால வேதனைக ளாகுதமமா
மறறொரு தேசததிலே மறைநது பிழைபபோமெனறார
மதுரையி லுளளசனம வலசைகுடி போவோமெனறார
அவவாரததை தானகேடடு அலஙகாரத தாதியரகள
அலலியமமாள தஙகளுககு அறிககையிடடா ரோடிவநது
மகுடத துரைசசியவள வாரததைதனைக கேடடவுடன
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதழைதது வாருமெனறாள
குறவர மறவரகளைக கூடடிவாருந தாதியெனறாள
விலலியப பெணடுகளை வேடடைக கழையுமெனறாள
கிளிமொழியாள தனவாரததை கேடடநதத தாதியரகள
ஓடடம நடையுமாக ஓடியே தேடிவாரரா
கடையுங கடைததெருவுங கடநதநதத தோழியரகள
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதுபோய அழைததாரகள
வேடடைககு வருவோமெனறு மெலலியரகள வருகிறாரகள
காலிற செருபபுகளும தோளிலே குலலாவும
கையிலே சிலலாககும எடுததாரகள கனனியரகள
சுணடுவிலலும உணடைவிலலும இருதோளில வைததாரகள
பனறிகுததும பலலயஙகள * பாஙகுகளும தாமெடுததார
கததியுங கேடயமுங கையி லெடுததாரகள
பலலயஙகள மானவலையும பாஙகுகளுந தாமெடுததார
சிறறுணடை சுணடுவிலலும சிஙகாணி விலலெடுததார
வேடடபெணக ளுளளவரகள விருதுகடடி வருகிறாரகள
வெளளித தழுககடிதது வெணகலககொம பூதிவாரரா
பொனனின தழுககடிததுப புறபபடடார வேடடபெணகள
வேடடைநாயுஞ சஙகிலியும விருதுகடடி வருகிறாரகள
கருநாயுஞ சஙகிலியும கழுததிலிடடு வருகிறாரகள
அலலியமமாள வீதியிலே அனைவோரும வநதுநினறார

* பாஙகு—பிசசுவா—வாஙகு.

அலலியமமாள மறுபடியும இரணடாந தடவை வேடடைககுப் போகிறது

ஐயாயிரந தோழியாகள அடஙகளுட பயணமெனறாள
பலலககைச சோடியெனறாள பததினியா ளலலியரும
கனகதணடி கொணடுவநது கனனியா முனனே வைததார
பாணடிய பெருமாளும பலலககி லேறினானே
ஏறினாள கனகதணடி எடுததார கொடிவிருது
ஆயிரம கனனியாகள அசுவததி லேறினாாகள
பாராசாரிப புரவிஒனறு பஞசகலி யாணியது
தேசி யெனுமபுரவி சீவாதனக குதிரையொனறு
விடுகுதிரை தமமுடனே மெலலியாகள கொணடுவநதா
யானைமேற பேரிகைதான அடிபடுதே குமுகுமெனறு
வெணகலப பேரிகைகள விருது முழஙகிறதே
முழஙகிறதே மேளமெலலாம முமமண டலமசைய
மதுரைத தெருககளெலலாம மணதூ ளெழுமபியது
மதுரைத தெருககடநது வனகாடடில வருகிறாாகள
காடு செடிபுகுநது கனவேடடை யாடுகிறாா
கனகதணடி விடடிறஙகி கடடழகி யலலியமமாள
ஏறினாள புரவியினமேல எடுததாளே யமபுவிலலு
தடடினாள புரவிதனனைச சாரிவிடடாள கானகததில
வளைததாளே விலலதனை வாஙகிவிடடாள அஸதிரஙகள
இழுததுவிடடாள பாணஙகளை இமய கிரிநடுஙக
தொடடாளே விலலதனைச சொரிநதாளே பாணஙகளை
காடடானை சிஙகஙகளை கணடு துரததலுறறாள
புலிகள கரடிகளைப போடுகிறாள பாணஙகளால
கலைமானும பனறிகளைக கணட கணட மிருகஙகளை
மடடிலலா மிருகஙகளை வதைசெயது போடடிடுவாள
புளளிமான தனனைககணடு போடடா ளிரணடுதுணடாய
மதயானை மிருகஙகளை மணடிபோடடுக கொலலுகிறாள
அநேக மிருகஙகளை அதமாககிப போடுகிறாள
மாயன பெருமாளும மலைசோடி யேதுசெயதாா
அநத வனநதனிலே அதிகஜல மிலலாமல

தணணீா கிடையாமல சாமியவ ருணடுபணணா
அலலிப பெருமாடகு அதிகதாக முணடுபணணா
தணணீாக களையலவோ தாகவிடா யாகிறது
நெஞசுலாநது போகிறதே நினைவுதபபிப போகிறதே
உணணுககுத தொணடையது உலாநதுலாநது போகிறதே
காதை யடைககிறதே களையாய வருகிறதே
தணணீாக களையாலே தானவிழுநதாள பூமியிலே

அாச்சுனன் காசிபபிராமணனுபவநது அலலியாக்கு காசிதீாததம வாாததது

காணடிப னாசசுனனதான காசிபபி ராமணனபோல
காசிபபி ராமணனபோல கடுகி வடிவெடுததான
தொணணூறும பததுஞசெனற துவணட கிழவனைபபோல
நாணறபூ போலமயிரு நரைதத கிழவனுக
காசிநலல தீாததமது காவடியை நதோளிலவைதது
மூாசசைபோல விழுநதாளே மொயககுழலா ளலலியமமாள
அநத வழியாக அாசசுனனுந தானவநதான
பிராமணனைக கணடாாகள பொறகொடி மாா தோழியாகள
ஐயா பெரியவரே அழகான வேதியரே
மெததப பெரியவரே மேலநாடடு வேதியரே
பாருலகை யாளுமொரு பததினியா ளலலியமமாள
தணணீாக களையாகிச சாயநது விழுநதாளே
தாக விடாயபிடிதது தணணீாசசோப பாளுளே
காதை யடைததவளும களைதது விழுநதாளே
காசிதீாததம வாருமையா களைகள தெளியவெனறாா
புணணியமாயப போகுதையா பிராமணரே தீாததமவாரும
எனறது கேடடுமவன இறககினன காவடியை
திறநதானே காவடியைத தீாததகுபபி தானெடுததான
மாது களைதெளிய வாாககலுறறான தீாததமதை
தாகந தெளிவதறகுத தணணீருந தானகொடுததான
களைகள தெளிநதாளே கடடழகி பலலியமமாள
கடுகியநத அருசசுனனும காவடியைத தோளிலவைதது
காறறாயப பறநதானே காியமா லருகிலவநதான

மாயன பெருமாளே வாாததையொனறு நீாகேளும
கனைபட டிருநதாளே கனனிநலலா ளலலியரும
தணணீரை யானகொடுததுத தாகவிடாய தீாததுவநதேன
மாலை தரிபபதெபபோ மணமுகூாததஞ செயவதெபபோ
தாலி தரிபபதெபபோ சாமி பெருமாளே
எனறு தெளிநதிடுமோ எககாலஞ செனறிடுமோ
அலலிமேற சிநதைவைதது அலைகிறு னாசசுனனும
மாதுமேற சிநதைகொணடு மயஙகுகிறு னாசசுனனும
மாயன பெருமாளும மலைராம ரெனனசெயதாா

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனும் மாறு வேடங்கொண்டு தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தது

அததுவான கானகததில ஆரணியந தனனிலேதான
தணணீாபபநதல போடுகிறாா சாமி பெருமாளும
முனனாலே வெநநீரும மோருகளும வைததாராம
கொளளுநதணணீா வைததாராம குளிாநதசலம வைததாராம
தணணீாபபநதல வைததபினபு சாமியெனன வடிவெடுததாா
தெயவபபி ராமணததி சிறுபெண வடிவெடுததாா
காயககும பிராயமவள கனனிகடடுங காலமவள
பூககும பிராயமவள பிஞசுவிடுங காலமவள
கொஞசம வயதவடகுக கொழுநதெலலாம பிஞசுகணடாய
சாலையிலே சநதிரனைச சாயததுப பிடிதததுபோல
சோலையிலே சநதிரனைச சுறறிப பிடிதததுபோல
ஏழுததுத தசசனவன எழுதிவா விடடதுபோல
மேலநாடடுத தசசனவன விளைநதுவா விடடதுபோல
வேறிற பவளமது மினனுகிற காநதியைபபோல
மினனற கொடிபோலே மேகவணணா வடிவெடுததாா
அழகு குலுஙகிறது ஆனநதங கொஞசுறது
வடிவு குலுஙகிறது மாணிககம கொஞசுறது
இநத விதமாக எமபெருமாள வடிவெடுததாா
அாசசுன ராசதுரை அவனெனன வடிவானான
தொணணூறும பததுஞசெனற துவணட கிழவனானான
பணணைபபூ பூதததுபோல பழுதத கிழவனானான

நாணறபூ பூததது போல நரைதத கிழவனுனை
தோலுமே நரமபுகளும தொஙகிறது கிழவனுககு
ஒருகணணு நொளளைககணணு ஒருபககம கோணலவாயாம
ஒருகாலு நொணடிககாலாம ஒருகையும கோணறகையாம
இநத விதமாக இளவிஜயன வடிவெடுததான
தணணீரபபநத லுளளாகத தானிருநதான வேதியனபோல
பிடிசெமபு கைபபிடிதது பிராமணததி முனனிருநதான
அலலிப பெருமாளும அனநதமான சேனைகளும
அததுவான கானகததில அநதவழி வருகிறாரகள
பிருநதவேடடை யாடிவிடடு வெளிபபடடு வருகிறாரகள
தணணீரபபநதல வழியாகத தையலரு முனனேவநதாள
கணடாரகள தணணீரபபநதல கனனியுளளே வநதாளாம
வநது இறஙகினாரகள மகாசேனை யுளளதெலலாம
அததணட ஜனஙகளுநதாம அலலவருந தாகமுணடாா
தணணீரக கைகளுமே தாகந தெளிநதாரகள
அலலிப பெருமாடகு ஆசனமும போடடாரகள
ஆசனததின மேலாக அமாநதாளே யலலிகலலாள
பிராமணக கனனியரைப பெணணரசைத தானபாாதது
யாாகாணும மாதரசே யலஙகாரப பெணணரசே
எநதவூ ரெநததேசம எஙகிருநது வநதீாகாண
அததுவான கானகததில யாரவைததாா தணணீரபபநதல
இநத வனததினிலே எவாவைததாா தணணீரபபநதல
பிராமணப பாவையவள பெணணரசி யேதுசொலவாள
(என) பாவம பெரிதுகணடீா பததினியே யெனனசெயவேன
தெயவலோகம வாழுகினற தெயவப பிராமணததி
(நான) வாழும பெருமைகளும மகிழசசிகளு மெததவுணடு
ஆணடி பரதேசி அமுதுககு வநதாரகள
அளளிப பததாயிடடு அநியாயம பணணதோஷம
சாணி திரடடிவநது சாணஙகள போடடதோஷம
ஆதிசிவன சநநிதிமுன அழகாய வளாநததுதான
மகாதேவா சநநிதிமுன மலையாய வளாநததுகாண
சாணி மலையததுதான சமாததாய வளாநததுகாண

பிட்டுத் திருநாட்குப புறபபட்டார மகாதேவா
முபபதது முககோடி முனிவரகளுந தேவரகளும
வானவரு மிநதிரரும மகாதேவர தாமமுதலாய
கைலாயஞ சுறறிககொணடு கடவுள வருமபோது
சாணி மலையததனைச சஙகரனா கணடுவிட்டார
என்னாலே வநததொரு இடறததை தாமறிநதார
பொலலாத சாபமிட்டுப பூமியிலே போஙகளென்றார
சாபந தொலைவதறகுத தணணீரபபநதல வைததேனமமா
அணணனிலலை தமபியிலலை அரிய மனிதரிலலை
தாய்வீட்டுச சனஙகளிலலை * காபரிகக மனிதரிலலை
மாமிவீட்டுச சனஙகளிலலை மறறும மனிதரிலலை
தாஙகி நுழைவதறகு தாழவார மிலலையமமா
எட்டி நுழைவதறகு † இறவான மிலலையமமா
வாவென றழைபபதறகு மனித ரொருவரிலலை
தோலும நரமபுகளும தொஙகுகிற கிழவனுககு
மாஙகு கிழவனுககு மாலையிட்டே னென்னையச்சி
இநதக கிழபபிணமும இறநது மடியவிலலை
பாவந தொலையவிலலை பததினியே யெனனசெயவேன
ஏவல பணிகள்செயது எஙகாகி லுமபிழைபபேன
அவ்வாரததை தானகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
என்தனககுத தோழியாகி என்னருகில நீயிருநதால
சகலமான பாககியமுஞ சமபததுந தருவேனென்றாள
கூட வருவாயோ கொமபனையே யென்றழைததாள
எபபடி வருவேனமமா இளமையிலே யுனபிறகே
லட்சுமி நோனபதுதான நாளை வருதுதமமா
விரதநோனபு தானமுடிய வேணடுமென்தன தாயாரே
என்றைக்கு முன்னடிமை யாக விருககிறேனயான
மகுடத தரைசசியவள மாதரு மேதுசொலவாள
என்த னரணமனையில உனதனது நோனபுதன்னை
குறையாமற செய்து வைபபேன கொமபனையே யென்னையச்சி
வேணடுமென்ற சாமானகள மெலலியரே நானதருவேன

* காபரிகக = காபபாறற † இறவானம = இறபபு = தாழவாரம.

வாருமமமா எனறுசொலலி வருநதி யழைததாளே
இநத முடடததையுமநா னெஙகுவிடடு வருவேனமமா
* டோலியி லேபோட்டு தூககிவரச சொலலுமெனறாள
பலலககின மேலே பததினியா ளேறினாளாம
கிழவனைத தூககிவநது டோலியிலே போடடாரகள
தோழிமார தாதியரகள தூககி யெடுததாரகள
காடு செடிகளதாணடி கடுகி வருகிறாரகள
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
மதுராபுரி படடணததில மகிழசசியுடன வநதாரகள
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
மாளிகை வாசலிலே வநதாளே அலலியமமாள
கனகதணடி விடடிறஙகி கனனியரும போகலுறறாள
இநதக கிழபபிணததை இவவாசல வையுமெனறாள
ஐநதாஙகடடு வாசலிலே ஆரியனை வையுமெனறாள
அபபோது பிராமணததி அரிராம ரேதுசொலவார
தனியேவிடடுப போவதறகுத தரிககுமோ வெனமனது
முடவனை விடடுவிட முறையலல வெனதனககு
அவராலே யெனனகுறறம ஆயசசி வரடடுமெனறாள
அலலிய பெருமாளும அரணமனையிற போயபபுகுநதாள
முததுசெமபொன வாசலது மூனறுகடடுந தானகடநது
ஆசார வாசலது அரணமனையிற போயசசேரநதாள
அநதி யனுஷ்டானம அனைததுங கடனகழிததாள
போஜன சாலையிலே புகுநதாளே மாதுகனனி
பிராமணக கனனியாககும பினனையவள புருஷனுககும
† அமுதுபடி காயகறியும அவரககுக கொடுஙகளெனறாள
அநதிகால மானதிலலை ஆதிததன போயமறைநதான
போஜனஙக ளுணடபினபு பூவையர பளளிகொணடார
மறறுநாட காலையிலே வானிரவி வநதுதிததான
திஙகட கிழமையது தெசமி புநாபூசம
அனறைத தினததிலே அரிராம ரேதுசொலவார
அலலிய பெருமாளே அரசுதுரை நாயகமே

---

* டோலி = சிறுபலலககு † அமுதுபடி = பசசரிசி

எனவிரதம முடியவேணடும இனறுநோனபு தீரவேணடும
சாலுங கரகஙகளும தையலரே வேணடுமமமா
பிரியமுளள சாமானைப பிராமணததி வாஙகிககொணடாள

அருசசுனன் அலலியமமாளைச சூதாகத தாலிகட்டி விருததறுததுபபோனது

பநதறகால நாடடியே பநத லலஙகரிததார
பசசோலைப பநதலது பாஙகா யலஙகரிததார
நிலததை மெழுகியே நிலககோல மிடடார்கள
சாலுங கரகஙகளும சதுராய நிறுததினார்கள
* பாலிகை வைததார்கள பாஙகாய முளைதெளிததார
அரசாணிக காலநாடடி அமமி குழவிவைததார
அநதிகால மானதினில அததன போயமறைநதான
ஆயிரம பெருவிளககு அஙஙனமே ஏறறிவைததார
குததுவிளககுகளும குடவிளககு மேறறிவைததார
மாட விளககுகளும மணிவிளககும ஏறறிவைததார
மாயன பெருமாளும மலைராம ரேதுசெயதார
அததணட தோழிகடகும அலலிப பெருமாடகும
மயககததை யுணடுபணணா மாயன பெருமாளும
மூதேவி தனையழைதது முகததில நிறையுமெனறார
வநது நிறைநதாளே வாடையிடடாள மூதேவி
சுறறி நிறைநதாளே சூழநதாளே மூதேவி
சொரணைதபபித தோழியாகள சோாநது படுததார்கள்
அபபோது பெருமாளும அருசசுனனைத தானழைதது
ஓமம வளாததுமெனறார உலகளநத பெருமாளும
வேதஙகள தபபாமல வேளவி வளாததினனே
ஆயன பெருமாளும அருளாள ரேதுசெய்தார
தேவேநதர பகவானைச சிநதையிலே தானினைததார
அருசசுன ராசனிவன அலலியை மணபபதறகு
மணமுகூாததஞ செய்வதறகு மஙகிலியம வேணடுமையா
யானைத தலைபோலே அழகான மஙகிலியம

*பாலிகை — முளைகிளமபிய விததுகள நிரமபிய கரகம.

துமபிககை போலதிரு மஙகிலி யசசரடும
மாயத திருநீறும வரவனுபப வேணடுமெனறா
இநதிரு மபபோது இருதயததிற றுமறிநது
உளள மகிழநதவராய உமபாபிரா னிநதிரரும
யானைத தலைபோலே அழகுதிரு மஙகிலியம
துமபிககை போலதிரு மஙகிலி யசசரடும
மாயத திருநீறும மகிழசசியுடன தாமெடுதது
தூதனகை யிறகொடுதது சுவாமியின கைககொடெனறா
வாஙகிவநது தூதனவன மாயவனறா கைககொடுததான
ஆய ரவாவாஙகி அருசசுனன கைககொடுததார
லககினந தபபாமல நலவிசயன கைககொடுததார
* தாரா பலனயாததுத தரியுமெனறா மஙகிலியம
மாயனது பாதமலா வணஙகியநத அருசசுனனும
ஈசுவரரைப பாரவதியை இருதயததில தானினைநது
பிடடுககு மணசுமநத பெமமானைத தானினைநது
தேவேநதிரனதனையுஞ சிநதையிலே தானினைநது
அலலிப பெருமாளாம ஆணஙகு தனகழுததில
சிவசிவா வெனறுசொலலி தோவிசயன கடடலுறறான
அரகரா வெனறுசொலலி அழுததினை மஙகிலியம
பிரமமுடி மூனறுமுடி போடடானே அருசசுனனும
ஈசுவரனா வெணணீறறை இடடானே நெறறியிலே
மாயன பெருமாளும வரமெனன கொடுததாராம
(இநத) மஙகிலியந தனனையவள வாளகொண டறுததாலும
கோடாலி யாலேயிவள கொததிப பிளநதாலும
ரமபததைப பூடடியவள நலமா யறுததாலும
கததிகொண டறுததாலுங கடடழகி மஙகிலியம
அறும விருககவெனறு அகஷய வரஙகொடுததார
மாயத திருநீறும மநதிரிததுப போடடுவிடடார
அருசசுனனைக கூடடிககொணடு அரிராமா தாநடநதார
பததுசுறறு கோடடைகளும பாரததிபன தாணடிவநதான
மஞசட கொடிகளையும மகுடநலல தோரணமும

* தாராபலன = நகஷததிரபலன

பொமமைத் தலைகளையும பூதநலல விருதுகளுடம
அலலிக கொடிவிருதை அறுதறெநதா னருசசுனனுடம
முசசுகொடடா கொடிவிருதை முனைவீர னறுதறெநதான

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனும் தருமாபுரம் வந்து சேர்ந்தது

வீராதி வீமனதமபி விசயன வெளியானை
மாயனுந தானுமாக வழிநடநது போனாாகள
மதுரா புரிகடநது வனமா வனஙகடநது
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதாணடி
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனநதாணடி
பொலலா வனநதாணடி போயசசேர்நதாா தருமாபுரம
மாளிகை வாசலிலே வநதுசோநதா ரிருவருமாய்
பொறகோழி கூவியலலோ பொழுது விடிநததுகாண
சுககலா தேவிபுததிரன சூரியனுடம வநதுதிததான
அருணனுடன தேரேறி ஆதிததன வநதுதிததான
தோழியருந தாதியரும தூககம விழிததாாகள
அததணட தோழியரும அனைவோருங கணவிழிததாா
பாஙகியிலுடம நலலதொரு பவளசேனை கணவிழிததாள
அலலிப பெருமாளின அருகாக வநதாாகள
தட்டி யெழுபபினாாகள தாமக குழலாளை
பொடடெனக கணவிழிததாள பொறகொடி அலலியரும

அலலியரசாணி மங்கிலியததைக்கண்டு பரிதவிக்கிறது

கழுததிலே மஙகிலியம கணடாளே அலலியமமாள
அததணட தோழிகளுடம அனைவோரும பாாததாாகள
மிடாபபோலே தாலியது முனமாாபில தொஙகிறதே
கடுக இடிவிழுநதாள கடடழகி யலலியமமாள
பாாததுப பதஙகொலைநதாள பததினியா ளலலியமமாள
இஙகிருநத பாாபபாததி எஙகுபோனாள பாருமெனறாள
தேடிப பிடிததுநீஙகள சீககிரமாய வாருமெனறாள

எங்கெங்குந் தேடினார்கள் இனியவிட மாராய்ந்தார்
தேடி யலைந்தார்கள் திசையெட்டுங் கண்டதில்லை
வாடி யலைந்தார்கள் வந்துசொன்னார் தாதியர்கள்
தேடி யலைந்தோமென்றார் திசையெட்டுங் காணோமென்றார்
வாடி யலைந்தோமென்று வந்துசொன்னா ரல்லியண்டை
எண்ணாத வெண்ணமெண்ணி இடிவிழுந்தா ளல்லியம்மாள்
கத்தி யெடுத்தாடி கடுக அறுக்கவென்றாள்
கத்திகொண் டறுத்தாலே காரிகையா ளல்லியம்மாள்
கத்திகொண் டறுத்தாலும் கத்தி மடியுந்தங்கே
ரம்பங்கொண் டறுத்தாலும் நாலுதுண்டா யாகுதங்கே
வாள்கொண் டறுத்தாலும் வாளு மொடியுந்தங்கே
மெத்தவி சாரமிட்டு மெல்லி புலம்பலுற்றாள்
கட்டின விருதறுத்துத் தாலிதனைக் கட்டினதார்
யாரென்று நானறிவேன் ஆரணங்கே பவளசேனை
எவரென்று நானறிவேன் எலப் பசுங்கிளியே
ஆறாயிரம் பாண்டியரை அழைத்தோடி வாருமென்றாள்
பொன்னின்மலை நாடாளும் பேரெடுத்த அண்ணனையும்
அழைத்தோடி வாருமென்று அனுப்பினாள் தாதியரை
ஓட்டம் பெருநடையாய் ஓடினார் தாதியர்கள்
ஆறாயிரம் பாண்டியர்கள் அனைவருக்குஞ் செய்திசொன்னார்
மாதுகன்னி யல்லியர்க்கு மங்கிலியந் தரித்தார்கள்
கட்டின விருதுகளைக் கப்பி யறுத்தார்கள்
அல்லிப் பெருமாளும் அழைத்தோடி வாருமென்றாள்
வாருங்க ளையாவென்று வருந்தி யழைத்தார்கள்
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு ஆறாயிரம் பாண்டியர்கள்
மனது துயரமதாய் வந்தார்கள் பாண்டியர்கள்
அலைகுலையத் தலைகுலைய அரைப் * புடவை நழுகிவிட
அல்லியம்மாள் வாசலுக்கு அனைவோரும் வந்தார்கள்
மகளாரைத் தாம்பார்த்து வயிறெரிந்து புலம்பினார்கள்
ஐயோ மகளேயுன்னை அநீதம் பண்ணாவனார்
யானைத் தலைபோல அழகான மங்கிலியம்

* புடவை = வஸ்திரம்.

பிடாபபோலே தாலியைததான முனமாாபில கடடினதாா
இதுஎனன காரணமோ வெனறழுதாா பாணடியாகள
கணணீரை விடடாாகள கதறிப புலமபுகிறாா
மகுடத துரைசசியவள வாயதிறந தேதுசொலவாள
வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செயததிலலை
அஙகயறகண கிருபையாலே அலலியிலே பெணபிறநதேன
சொககா கிருபையாலே தாமரையிற பெணபிறநதேன
ஏழு பிராயததிலே எதிாததுவநத ரீனமுகனை
வெடடித துணிததுநான வீரபடடங கடடிககொணடேன
பனனிரணடு பிராயமடடும பாருலகை யாணடேனே
கொளள வருவாாககுக குறடடா கொடுபபேனெனறேன
ஆளவருஞ சமபநதியை யடிபபேனெனறேன சேருபநதால
கலியாண மெனறவரைக கணணைப பிடுஙகிடுவேன
எனறு விருதுகடடி எலலையர சாணடேனே
பொமமை விருதுகளும பூததலை கடடினேனே
முசசுகொடடா தெருவிறகடடி முடிசூடடி யாணடேனே
காண வருவாரும கைகடடி நிறபாரும
எதிரிக ளிலலாமல எலலையர சாணடேனே
அடியென றழைததவாகள அவனியிறி லொருவரிலலை
வாடிபெணணே எனறவாகள வையகததி லாருமிலலை
மகிககும படியாக மணடலததை யாணடேனே
கடடின விருதறுததுத தாலியைக கடடினவா
ஆரோ தெரியாது அநீதம பணணினாரே
அநதாததில வாழகினற கநதருவ ரெனறறியேன
மணடலதது ராசாககள மநதிரிக ளெனறறியேன
திககெடடை யாளுகினற துரைகளெனறு நானறியேன
பானையைபபோல தாலிகடடிப பறையனமகன போனானே
பிடாவைபபோல தாலிதொஙக முடிசூடடி யாளவேனோ
கணடாா சிரிபபாரே கலியுகததாா ஏசுவாரே
பாாததாா நகைபபாரே பரிகாசம பணணுவாரே
சறறு மதியாரே தாணிதனி லுளளவாகள

நான்செதது மடிந்திடுவேன செலவழிநது போயவிடுவேன்
மாண்டு மடிநதிடுவேன மணணி லிருபபதிலலை
வல்ல பிராணனைத்தான் கலலோடே மோதிடுவேன
சாவேன கெடுவேனே சமுததிரததிற போயவிழுவேன
என்று-முட்டினாள தானோடே முகததி லறைநதுகொணடாள
மாரபி லறைநதுகொணடு மணமேற புரணடாளே

பாண்டியர்கள் அல்லியரசாணிக்கு மனத்தேறுதல் சொல்லுதல்

ஆறு யிரவரும ஐயனமா ரேதுசொலவார
அஞசாதே யெமமகளே ஆலோசனை சொலலுகிறோம
கடடின தாலியைநீ கடுக அறுகதெறிநது
விருதெடுததுக் கடடிககொணடு வெறறியுடன ஆளுமெனறார
அவவாரததை தானகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
கத்திகொண டறுததாலும கததி மடிகிறதே
வாளகொண்டு வெட்டினாலும வாளு மொடிநதிடுதே
ரமபமகொண் டறுததாலும ரமப மொடிநதிடுதே
படடிமாடு போலாகப பறையன்மகன கட்டினானே
கழுததுமிக நோகுதையா கடடினதோர தாலியினால
எடுக்க முடியவில்லை என்னசெய்வேன ஐயாவே
யாரெனறு நானறிவேன் ஐயாவே சொலலுமெனறாள
கண்டு பிடிபபதறகுக கருத்தெனககுச சொலலுமென்றாள
அறிநதேனே யாமானால ஐநது துணடாயப போட்டிடுவேன
தெரிநதேனே யாமானால சீவனவதை செயதிடுவேன
வநத வரலாறறை மகளேநீ சொலலுமெனறார
இஙகே நடநததொரு இயறகைபபதைச சொலலுமென்றார
ஆனாறகே ளையாவே அதிசயததைச சொலலுகிறேன்
* பாரிவேடடை போனேனையா பார வனநதனிலே
யாரோ வொருவனவன் அமபு பொறுக்கிததநதான
பார்ததேனே யாமாகிற பாணததாற போட்டிடுவேன

* பாரிவேட்டை=வேடடை.

அறிந்தேனே யானாகில் அம்புக னிரைகொடுப்பேன்
காலும் பிடித்தானே கதையெனக்குச் சொன்னானே
அவன்முகத்தை நான்பார்த்து ஆயுத மெடுத்தேனே
ஓட்டம் பிடித்தானே ஓடிவிட்டான் பாவிமகன்
மற்றொரு நாளையிலே மதுரையிலே யொருவனவன்
பயித்தியக் காரனைப்போற பவளகட்டுத் திருக்குளத்தில்
வண்ண மருந்தெடுத்துத் தண்ணீரி லுரைத்தானே
வம்புதும்புஞ் சொல்லிக்கொண்டு மருந்தை யவனுரைத்தான்
அவனைப் பிடித்துவந்து ஆக்கினைகள் செய்வதற்கு
ஆற்று மணலதனில் அவனைப் புரட்டுமென்றேன்
அதனாலுஞ் சாகவில்லை அரும்பாவி யானவன்றான்
தூக்கு மரந்தனிலே துஷ்டனைப் போடுமென்றேன்
போட்டப்போன தாதியவள் பலியானாள் செங்கமலம்
காளியம்மன் கோவிலிலே கடுகிப்பலி போடுமென்றேன்
அக்காளி செல்லியம்மன் ஆண்பலி வேண்டமென்றாள்
பூதக்கிடங்கிலே போட்டவனைக் கொல்லவைத்தேன்
பூதங்களுள்ளவெல்லாம் போதப்பணி செய்தவையா
அதனாலுஞ் சாகவில்லை அரும்பாவி யானவன்தான்
எவளோ சிறுகன்னி இந்தராமபை போலேவந்தாள்
தன்கணவ னென்றுசொல்லித் தனித்துப் புலம்பிவந்தாள்
அவனைத் தூரத்திவிட்டேன் அவளழைத்துப் போனாளே
ஆண்டியைப் போலொருவன் அழகான படமெழுதி
என்னைப்போல படமெழுதி இங்கே மட்டூரந்தான்
சொல்லாத வார்த்தைசொல்லிச் சோளிக்குச் சேலைகேட்டான்
கொடுத்தாலே யல்லாது கொடும்பாவி போகேனென்றான்
பாம்புகளை விட்டேனே பாவியைக் கொல்லுகைக்கு
யானையை மதமேற்றி ஆண்டியைக் கொல்லவிட்டேன்
எதனாலுஞ் சாகாமல் இருந்தான் மகாபாவி
மற்றொருநாள் பிடாரனவன் வகைவகையாய்ப் பாம்பெடுத்து
காவடியைத் தோளில்வைத்துக் கடுகியிங்கே வந்தானே
கூத்துகளாட்டினானே கொண்டா னடிக்கவைத்தான்

துமபி பறக்கவைததான தோளமீதி லேறறிவைததான்
பாடாத பாமபுகளைப பாடவைததான வாசலிலே
ஆடாத பாமபுகளை ஆடடிவைததான வாசலிலே
மறறொருநாளையிலே வனததிறகு வேடடைபோனேன
தணணீரக களையாலே தாகவிடாயப படடுவிடடேன
காசிப பிராமணனபோல கனதீரததம வாரததுணடு
வனவேடடை யாடியபின மாளிகைககு வருமபோது
தணணீரபபநதல போடடிருநதாள சதுரான பிராமணததி
பரதேசி யெனறழுதாள பரிதாபப படடேனே
மாளிகை வாசலுககு மயிலனையைக கூடடிவநதேன
லடசிமி நோனபொனறு நடததினறாள பாவியவள
கலியாணச சடஙகுபோலே கலசம நிறுததினளே
வேளவி வளாததியவள வேதஙகளோதினளே
பாரததிருநதேனே பணணின நோனபுகளை
கணடு மிருநதேனே கணணுறஙகித தூஙகிவிடடேன
பாரப்பானைப போலிருநத பாவியவன கடடிவிடடான
கழுததிலுந தாலிகடடி கனவிருநது மறுததுவிடடான
யாரொன றறிவேனயான ஐயாவே சொலலுமெனறாள
ஆறு யிரவாகளும ஆலோசனை யேதுசொலவார
தேவனே எனறாலே ஜெயிகக முடியாது
மணடலதது ராஜாவெனறால மாதே யறிநதிடலாம
சீமைசீமை ராஜருககுத திருமுக மெழுதிவிடும
ஆதிசிவன தனனுடைய அழகான கோவிலிலே
அஙகயறகண ணமமைவாழும ஆலயததின முனபாக
மாணிககச சொககலிஙகம மகாதேவா சநநிதிமுன
கோவிற கெதிராகக கொபபரையில நெயகாசசி
சததியம பணணச சொனனால சறறு மறிநதிடலாம
மணடலததுக கணககெழுதும மதியுளள மநதிரியை
ராயசச சமாததெழுதும நனமையுளள மநதிரியை
ஊரககணககப பிளளைகளை உததமனாரத தானழைதது

இராசாக்களுக்குத் திருமுகமெழுதி அனுப்புதல்

சீமைசீமை ராஜருககுத திருமுக மெழுதுமெனறா
என்னவெனறு ஓலைகளை எழுதி முடிபபதெனறா
அஙக மவநதிவஙகம அருணந தருமாபுரி
மாடம குருநாடு வஙகாளம வீமாபுரி
கிராடங கலிஙகமுடன கேரளம விஜயபுரி
மகதம விதறபபுரி மசச மயோததிபுரி
குலிநதந துவாரபுரி கோசலங காஞுபுரி
புலிநதங காஸமீரம பொடமீளங காநதாரம
சிநதிலா டஙகாசம திராவிடம காமபோஜம
குநதளம நேபாளம கூரசசரம பாஞசாலம
தெஙகணஞ சவவீரம சிஙகளம கனனடம
கொஙகணஞ சூரசேனம குருகுமக தஞசீனம
கொசசி மலையாளம குடகு சகஞசோழம
அசசி அளகாபுரி யவனம நிடதபுரி
சோனகம யாழபபாணந துளுவமாந திரஙகருசம
ஆனைகுநதி யததிபுரம ஆரியமும மாளவமும
பலலவமும சாலவமும பபபரமுங கேகயமும
எலலாததேச சததாககும எழுதுஙக ளோலையிபபோ
தேசதேச ராஜருககுத திருமுக மெழுதுமெனறா
மதுரா புரியாணட வாழவரசி யலலியமமாள
சொகக ரருளாலே சுநதரியாள தானபிறநதாள
அஙகயறகண ணருளாலே அலலியருந தானபிறநதாள
ஏழு பிராயததிலே எதிரததுவநத ரீனமுகனை
வெடடித தலைதுணிதது வீரபடடங கடடினவள
பனனிரணடு பிராயமடடும பாருலகை யாணடகனனி
விருதுகொடி கடடிவைதது மேதினியை யாணடவளகாண
ஆறுயிரம பாணடியாககு ஆரிய துரைமகளகாண
அலலி யவளகழுததில ஆரோ தெரியாது
தேனமொழியாள தனகழுததில திருடடுததாலி கடடினனே

கழுததிலே தாலிகட்டி கட்டின விருதறுததான
இனனவ னெனறுசொலலி யெனககுத தெரியாது
சீமையி லுளளதொரு துரைகளமே லெனதனககு
சநதேகந தோன்றுவதால சகலதேச மனனரகளும
சீமைசீமை ராஜாககள சீககிரம வரவேணடும
எலலை யரசாளும இராஜாகக ளிஙகேவநது
கழுததிலே தாலியது கடடவிலலை எனறுசொலலி
நலல துரைகளெலலாம நமபிககை செயயவேணடும
வநத திருமுகததை மனனரகணடு வாராவிடடால
கோடடையை நாணிடிதது கொடடைமுததை நடுவேனே
அரணமனையை நாணிடிதது ஆமணககு விதைததிடுவேன
ஆண்பெண சிறையாக அடஙகலும நானபிடிபபேன
வெடடித தலைபிளபபேன வீரசொரககளு சோததிடுவேன
ஓலைகணட நாழிகைககு ஒருகணததில வாருமெனறு
எழுதுமெனறுள ஓலையது இளஙகொடியா ளலலியமமாள
அவவாரததை தானகேடடு அனபான மநதிரியும
சேமக குருததோலை சீககிரமாயத தானெடுததார
ஈழப பனையோலை இருபககங காமபரிநது
தாளிப பனையோலை தலைபககங காமபரிநது
வாரிய ஓலையிலே வககணைகள தானெழுதி
* செநதிரிககம போடடு சீலமுததிரையும வைதது
அலலிமுன பாகவநது அடிபணிநது தெணடனிடடார
ஆரடா ஜெடடி மலலர ஆயிரமபே ரெழுநதிருஙகள
சீமையில ராஜருககுச சுருளோலை கொணடுபோஙகள
மலல ரெழுநதிருநது வாஙகினா ரோலைதனனை
காலால நடவாமல காறறாயப பறநதாரகள
மதுரை கடநதாரகள வனஙகள புகுநதாரே
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானகடநது
சீமைசீமை ராஜருககுத திருமுகந தநதாரகள்
ஓலைச சுருளவிரிதது உததமரகள தாமபடிததார

* செநதிரிககம = ஓலைத திருமுகததுககுமேல ஓலைமூடி.

அதிலிருநத மாமமெலலாம அனைதது மறிநதுகொணடார்
நாமும வருவோமஙகாண ராஜாததி சொறபடிககே
நமபிககை தானகொடுதது நலமுடனே வருவோமெனறார
தருமா புரமாளுந தருமருககு ஓலைதநதார
சநதன வடிவழகா தருமாவ ரேதுசொலவார
சீககணக கரையழைததுச சுருளோலை படியுமெனறார
அபபோது கணககபபிளளை அபபாயச சுருளவிரிதது
படிததாரக ளோலைதனனைப பாரவேநதர கேடடுவிடடார
சநதன வடிவழகா தருமாது கேடடுவிடடார
நாமும வருகிறோம ராஜாததி கொலுவுககெனறார
மாயன பெருமாடகு வநததே ஓலையது
ஓலை யதுபடிதது உலகளநத எமபெருமாள
நாமும வருகிறோம நடவுஙகள தூதரெனறார
சீமைசீமை ராசருககுச செபபிவநதார தூதரவர
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதார தூதரவர
அலலியின முனனேவநது அடிபணிநது தெணடனிடடார்
சீமைசீமை ராஜருககுச செபபிவநதோம ஆயசசியெனறார
மணடலதது ராஜாககள மகிழசசியுடன வருகிறாரகள
திககெடடை யாணடதொரு துரைகளெலலாம வருகிறாரகள்
சநதன வடிவழகா தருமாவ ரேதுசொனனார
ஆரடா தூதுவரே அகஙகார மலலாகளே
மாயன பெருமாளை வரவழைதது வாருமெனறார
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார தூதுவாகள
மாயன பெருமாடகு வநது தெணடன பணணினாரகள
சநதன வடிவழகா தருமருமமை யழைககசசொனனார
கூடடி வரசசொனனார கோபால சுவாமியெனறார
அபபோது பெருமாளும அனபுடனே தானெழுநதார
தாரகனை எசசரிததார சாமிரதம வேணடுமெனறார
கொணடுவநதான தாரகனுங கொபபனவே சிதாரதம
ஏறினார தேரமேலே எமபெருமா ளாணடவரும
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதார தருமாபுரம

கோபுர வாசலண்டை கோபாலா தேரிறங்கி
மாயன் பெருமாளும் மாளிகையில் வந்துவிட்டார்
தாணி யளந்தமாயன் தருமருக்குத் தெண்டனிட்டார்
சிங்கா தனம்போட்டு ஸ்ரீராமா வீற்றிரென்றார்
இட்டசிங்கா தனத்தில் எம்பெருமான் வீற்றிருந்தார்
என்னை யழைத்ததற்கு ஏது கருமமென்றார்
தருமா புரமாளும் தருமரவ ரேதுசொல்வார்
மதுராபுரி யாளுகின்ற வாழ்வரசி யல்லியவள்
காணாதே மங்கிலியம் கட்டியே போனாராம்
திக்கெட்டை யாண்டதொரு தேசாதேச ராஜருக்கும்
சுருளோலை யெழுதியவள் தூதாவசம் அனுப்பிவைத்தாள்
நம்பிக்கை செய்துபோக நமக்கோலை வந்ததையா
அர்ச்சனனும் நீருமாய் ஆரணியம் போனீரே
காசியாத்திரை போனபோது களவுசெய்து வந்தானோடா
தறிதலைப் பட்டிமகன் தாழ்வுசெய்து வந்தானோடா
குற்றங்க ளுண்டானால் கோபாலா சொல்லுமென்றார்
அருச்சுனன் தன்னாலே அழும்புண்டோ சொல்லுமென்றார்
(நான்) ஒக்க நடந்தேனே ஒன்று மறியேனே
கூட நடந்தேனே கொலைகளவு ஒன்றறியேன்
அழும்புக ளுண்டானால் *அறமைந்தா சொல்லுவேனே காண்
என்தனக்கு மோலையொன்று எழுதிவரவிட்டாள் காண்
நானுமிதோ போகிறேனே நன்மதுரைப் பட்டணத்தே
வீட்டுக் கொருவருந்தான் வேலைவந்தே போகவேண்டும்
ஐவருக்குள் ளேயொருவர் யாரேனும் வாருமென்றார்
யாரை யழைத்துப்போறீர் அரிராமா சொல்லுமென்றார்
வெற்றி மதயானை வீமனைக் கொண்டுபோறேன்
நம்பிக்கை தந்துவிட்டு நாமவருவோம் ராஜமன்னே
போய்வாரு மென்றுசொல்லிப் புண்ணியனார் செல்வுதந்தார்

---

* அறமைந்தன் = அறம் + மைந்தன் = தரும குமாரன் = தருமராஜன்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் வீமராசனும் மதுரைக்குப் போகுதல்

வெற்றி மதயானை வீம னெழுந்திருந்து
சந்தரகாந்தித் தட்டி கட்டித் தாமரைப்பூச் சுங்குவிட்டு
அம்புவில்லுங் கைபிடித்து அம்பறாத் தூணிகட்டி
தேரின்மே லேறினனே திக்குசெயங் கொண்டவீமன்
மாயன பெருமாளும் மச்சுரத மீதேறி
இருவரு மாகவேதாம இரதமேறி வருகிறாரே
தருமா புரங்கடந்து வீமா புரந்தாண்டி
காடு செடி தாண்டி கரியமலை தானதாண்டி
ஆறு சுனை தாண்டி அதிகவனந் தானதாண்டி
வனமா வனந்தாண்டி வந்துவிட்டார் தென்மதுரை
மண்டலத்து ராஜரெல்லாம வந்தார் மணிபுரத்தில
முடியோடே முடிநெருங்க முடிமன்னர் வந்துவிட்டார்
வயிரம இழைத்திருக்கும மகுடமுடி நெருங்குதங்கே
எல்லையுள்ள ராஜரெல்லாம யாவர்களும வந்தமாந்தர்
ஆறு பிரவருடன அல்லியருந் தாமறிந்தார்
மகுடத் துரைச்சியவள மயிலனையா ளேதுசொல்வாள
மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம் மகாதேவர் கோவிலண்டை
கோபுர வாசலண்டை கொப்பரையை வையுமென்றாள
ஆயிரக்கல நெய்வார்த்து அக்கினியை மூட்டுமென்றாள
பாதாளக் குழிபறித்துப பாங்கான பள்ளமவெட்டி
இருப்புநல்ல கொப்பரையை யெடுத்துவந்து வைத்தார்கள
ஆயிரக்கல நெய்வார்த்து அக்கினியை மூட்டினார்கள
நெய்யைக் கொதிக்கவைத்து நேரிழைக்குச செயதிசொன்னார்
பதினகல நெலலெடுத்துப பாங்கியரே வையுமென்றாள
அம்பாரம போடுமென்றாள ஆண்டவனார் சந்நிதிமுன்
சமபாவும கார்நெலலும அமபாரம போட்டார்கள
மகுடத் துரைச்சியாக்கு மணியா சனமபோட்டார்
ஆறு பிரவர்களும அல்லியருந் தாமெழுந்தார்
ஆலயந் தன்னருகே வந்தாரே யாவர்களும

கோபுர வாசலண்டை கொப்பெனவே வந்தார்கள்
மகுடத் துரைச்சியவள் வந்தமர்ந்தா ளாசனத்தில்
வந்தவந்த ராஜாக்கள் மறுபக்கம் வீற்றிருந்தார்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆரணங்கு மேதுசொல்வாள்
கேளுங்கள் ராஜாக்களே கீர்த்திபெற்ற மன்னர்களே
ஆலவாய்ச் சொக்கலிங்கர் ஐயர் கிருபையினால்
அங்கயற்கண் ணம்மைஅவள் அம்பாள் செயலாலே
அல்லியிலே யின்மேலே ஆரணங்கு பெண்பிறந்தேன்
வயிற்றில் பிறந்ததில்லை வன்கொடுமை செய்ததில்லை
குடலில் பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமை செய்ததில்லை
ஓடுகிற நீர்தனில் உள்ளேமணற் சேறுமுண்டு
அடிக்கிற காற்றதனில் அலைகாற்றில் துரும்புமுண்டு
காலகால கண்டருக்குக் கண்டத்தில் கறுப்புமுண்டு
சந்திரற்கு மச்சமுண்டு சற்றே கறுப்புமுண்டு
[1] குண்டுமணிக் கானாலும் கொஞ்சங் கறுப்புமுண்டு
மயிரே கறுப்பொழிய மற்றைக் கறுப்புமில்லை
புருவங் கறுப்பொழிய பின்னைக் கறுப்புமில்லை
மாசிலாப் பெண்பிறந்தேன் மீனாக்ஷி கிருபையினால்
ஏழு பிராயத்திலே எதிர்த்துவந்த சேனமுகனை
வெட்டித் தலைதுணித்து வீரப்பட்டங் கட்டிக்கொண்டேன்
பன்னிரண்டு பிராயமட்டும் பாருலகை யாண்டிருந்தேன்
அடியென் றழைத்தவர்கள் அவனிதனில் யாருமில்லை
வாடியென் றழைத்தவர்கள் வையகத்தில் யாருமில்லை
வம்புதும்புஞ் சொன்னவர்கள் மண்டலத்தி லாருமில்லை
ஆரோ தெரியாது அநியாயம் பண்ணினார்கள்
காணாமல் மங்கிலியங் கட்டினா னென்கழுத்தில்
இன்னா னியாரென்று எனக்குத் தெரியாது
ஆகையினாலேதான் அழைப்பித்தே னுங்களைநான்
நானறியே னென்றுசொல்லி நம்பிக்கை தந்திடுங்கள்
கொதிக்கிற நெய்தனிலே கொப்பனவே கைதோய்த்து

[1] குண்டுமணி = குன்றிமணி.

அம்பார நெலலதனில அள்ளி நிமிடடிடுஙகள்
அலலாதே போனுககால அவளை விடுவதிலலை
கைகளது கொபபுளிககக கணடேனே யாமானால
வெடடித தலைபிளபபேன வீரசொககளு சேரததிடுவேன
நாகலோகம போனாலும நானவளை விடுவதிலலை
ஆகாயம போனாலும அமபாற பிடிததிடுவேன
வானததிற பறநதாலும வலைகடடி நானபிடிபபேன்
பாதாளம போனாலும பாணைததாற கொனறிடுவேன்
விடடுவிடு வேனெனறு சறறுமன மெணணவேணடாம
சததியததைச செயதுஙகள தயவுடனே போய்விடுஙகள்
என்ற-அவவாததை தானகேடடு அஙகிருநத ராசரெலலாம
சுறறியிருநத ராசாககள துரையாந துரைகளெலலாம
எழுநதாரக ளசசபையில ஏதுசொலவார மனனவர்கள
அனனநடை மாதரசே ஆரணஙகு நாயகமே
பாருலகை யாளபவளே பாணடியன தன்மகளே
செஙகோல முடிசூடடித துரைததனம செய்பவளே
உன்-ஊரறியோம பேரறியோம ஒருசெயதி நாமறியோம
மஙகிலியந தொடடதனைக தரிததவகை நாமறியோம
அறிநதோமே யாமாகில அழுமபுவரு மெஙகளுககு
என்றே-அககினிககு எதிராக அனைவோரும வநதுநினறார
மகுடமுடி ராஜாககள வநதவர்கள தாமெழுநது
அககினிக்கு முனனாலே அநநெயக கிடாரமுனனே
இருகையைக கூபபியவா ஏதுசொலவார ராசாககளும
ஐயன பிடாரிகளே ஆகாய தூரககைககளே
அநதர தேவதையே சநதிர சூரியரே
இநதிரா பிரமாவே கநதாவா இருடிகளே
ஆலவாயச சொககலிஙகம அஙகயறகண ணாயகியே
மாணிககச சொககலிஙகம மகாதேவா ஆணடவரே
ஏது மறியோமே எபபாவ மொனறறியோம
ஏது மறியோமெனறு இருகையைத தானெடுதது
காய்கிற நெய்தனிலே கையைத துவைததாரகள

அமபார நெலலதனில அளளி நிமிட்டினாகள
ஒவவொரு ராஜாவாயச சோதனை தநதாாகள
அமபார நெலலையெலலாம அடஙகலும நிமிட்டிவிட்டாா
மாயன பெருமாளும வநதுசததியம பணணினுரே
வெறறி மதயானை வீமாசன தானெழுநதான
நெயககிடாரம தனனருகே நோாய வருகையிலே
அககினியாய் வீசுகுது அருகிலவா வொணணுமல
செநதணலாயப பறறுதஙகே சோவா வொணணுமல
வெநது கருகிறதே வீமாசன தேகமெலலாம
முன்னிட்ட காலையவன பினனிட்டு வாஙகிககொணடு
மாயன பெருமாளே மைததுனரே களளழகா
எனனபாவம யானறியேன ஏதுவினை யெனறறியேன
சோவா வொணணுமல செநதணலாய வீசுதுகாண
அருகிலவா வொணணுமல அககினியாய வீசுதுகாண
எனன புதுமையிது எமபெருமா னெனறுகேட்டான
ஆயன பெருமாளும யாரை நினைககலுறருா
அககினி பகவானை ஆயனு தாமதொழுதாா
ஒருநனறி செய்தவரை உளளததில வைககவேணடும
அககினி பகவானே அருசசுனனு முனதனககு
எததனை சகாயஞசெயதான எலலா மறநதாயோ
மாளுகினற வுனனையவன வாளவிஜயன காததானே
அநதச சகாயமதை அருசசுனனமேல வைககவேணடும
பெணடுடைய ராசனவன பெணணரசை மாலையிட்டான
உனதனககுக கோபமெனன உறததுவானேன செநதணலே
கோபததை வையாதே குளிாநததணணீா போலிருப்பாய
எனறு தொழுதாரே எமபெருமாள அககினியை
ஆயாது சொறகேட்டு அககினிதேவ ரபபோது
குளிாநத சலமபோலக கொபபனவே நினறுவிட்டாா
பினன ராயரவா வீமன முகமபாாதது
வாராய் மதவீமா வாாததையொன்று நீகேளாய்
மாதினுககு மஙகிலியம மதவீமா தரிததுணடோ
செய்ததே யுணடானுல சோவா வொணணுது

கலககஙக ளுணடானால கடடழகா தூரகிலலு
மனதிற கபடுகளும வஞசனைக ளிலலையெனறால
ராஜாககள போலேநீ நமபிககை செயயுமெனறாா

வீமராசன் நெய்யைக் குடித்துவிட்டு கொப்பரையை உருட்டிவிட்டது.

மறுபடியும வீமராஜ மனனவன தானுமவநது
கொதிககிற நெயயருகே கொபபெனவே நினறுகொணடு
மணககிற நெயயதனை மதவீமன பாாததுவிடடான
தூககினன கொபபரையைத துரிதமாய நெயயையெலலாம
குடிததா னரைககணததில கொபபரையை யுருடடிவிடடு
வெறறி மதயானை வீமனவன வநதுவிடடான
மாய னுடனகை வழிபிடிததுத தானடநதான
மதுரைத தெருககடநது வனமா வனஙகடநது
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதாணடி
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
தருமாபுரி படடணததில தாரவேநதா வநதுவிடடாா
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
இததனை நாளிலே யெவனைத திருடனெனபோம
அநநதஙகோடி ராஜரிலே யாரைத திருடனெனபோம
சததியஞ செயதாரோ தரணியுளள ராஜாககள
நெயயிலே கைதோயதது நெலலை நிமிடடினாகள
சோதனை காடடிவிடடுத துரைகளெலலாம போகலையோ
அனைவோரைப போலாக அவனுஙகை தோயககவேணும
கொதிககிற நெயயதனைக குடிகக விதிமுறையோ
திருடருககுத தெயவமுணடோ சூதருககு நேசமுணடோ
வானஞ சுழலவதறகு மருநதுணடோ அவனிடததில
பூமி சுழல்வதறகுப பொடியுணடோ அவனிடததில
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைததானே
வபபுதுபபுப பேசியவன வாயபபழுதுஞ சொலலலையோ
ஆறறிலே தானபுரடடி அவனையும கொலலுமெனறேன

அவனுடைய மநதிரமும ஆறறைக தடுககலையோ
தூககிலே போடடவனை தோழியரே கொலலுமெனறேன
தாதியரைக கொனறுவிடடான தநதிர விததையினால
காளியமமை கோவிலிலே காவு கொடுககெனறேன
வடவாசல செலவியரை வாயததடை கடடிவிடடான
பணடாரம போலேவநது [1]படகபடுததான வாசலிலே
வமபுகளும துமபுகளும வாயபபழுது சொனனானே
அரவததை விடடுநான ஆணடியைக கொலலுமெனறேன
பாமபுததடை கடடினானே பாதக னவனும
யானையை மகமேறறி ஆணடியைக கொலலுமெனறேன
யானைததடை கடடினானே அருமபாவி யானவனும
வேதியனைப போலவநது வேளவி வளாததினானே
மறையவனைப போலவநது மஙகிலியந தரிததானே
நெயயைக குடிககவகை நினைவறிய மாடடானே
மலையாள விததைகளும மநதிரமுங கறறபாவி
எநதவூர ராஜாவோ எனககறியச சொலலுமெனறாள
தருமா புரமாளுந தருமாதமபி யெனறுசொனனார
நெயயைக குடிததவனதான நீதியுளள வீமராஜன
வெறறி மதமுடைய வீமசேன னெனறுசொனனார

அலலியரசாணி பஞ்சபாண்டவரோடு சண்டைக்கு வருகிறது.

அவவாரததை தானகேடடு அலலிப பெருமாளும
வெடடிப பழமபோலே இருகணணுந தானசிவநது
உருககிய செமபொனனும உதிரமுமபோல கணசிவநது
தருமா புரமெலலாந தவிடுபொடி யாயிடிதது
தஙகமதிற கோபுரததைத தரையோடே சாயததிடுவேன
ஆமணககும பருததியுமாய அடர விதைததிடுவேன
ஆணபெண சிறையாக அடஙகலும யானபிடிபபேன
தணடு பயணமெனறு தனிபேரி போடுமெனறாள
வெடடியானைத தானழைதது வீரமுரசறையுமெனறாள

[1] படகம - தமபடடம.

ஆறாயிரம பாண்டியர்கள அடஙகலும பயணமெனறாள
இனறுவெளிக கூடாரம இயலுடனே போடுமென்றாள
சணடாவை நாடடுமெனறாள தமுககை யடியுமெனறாள
அபபோது சாமபவனும யானையின மீதேறி
அடிததான பறையோசை அமமதுரை தானதிர
மதுரைப படைகளெலலாம வாருஙக ளெனறுசொலலி
ஆயுதஙகள சடடிககொணடு அனைவோரும வாருமெனறு
அடிதத பறையோசை அமமதுரை நகரகேடக
மதுரைப படைகளுடன பகாசனஙக ளுளளவரும
எணணானகு ஆயுததகதை யெடுததரையிற கடடிககொணடார
அதிரதருஞ சமரதரும அததரத ரானவரும
கலிஙகர தெலுஙகரகளும கனனடிய ரானவரும
ஈழதது வஙகணரும இளநாடடுச சோனகரும
ஆரியரும வீரியரும ஆனமலை துளுவரகளும
உடையவருஞ சூதகரும ஒடடியரும பபபரரும
குறவர மறவரகளும குசசிலிய ரானவரும
வனனியர துலுககரகளும மராடடிய ரானவரும
வேடரகளும விலலியரும வேணசன முளளவரும
படடயஞ சூரிகளும பாரியவில சமுதாடு
நிமிசர பெரியலகு நேரிசமார பெரியகததி
குலிசமுஞ சூலிசமுங குணடுதுப பாககிகளும
மணவெடடி கோடாலி வலலயம இருபபுலககை
வாளுகளும வேலுகளும வளைதடியுஞ சககரமும
கணடகோ டாலிகளும கவுணடுககல உருணடைகளும
சிஙகாணி பூசசுவிலலும சேனைவித ஆயுதமும
ரமபமும பாசஙகளும நாலெடடு ஆயுதமும
எணணானகு ஆயுததகதை யெடுததரையிற கடடினார்கள்
ஆயுதஙகள கடடிககொணடு அநேகசனம பயணமானார
சடடைதமான வச்ரகபாய் தரிததாரக ளெலலவரும

* சாமபு=பறை, சாமபு + அன=சாமபவன=பறையடிபபோன=பறையன

சண்டைக்கு முஸ்தீபாய்ச சமாததரெலலாம வருகிறாகள்
வநது நிறைநதாாகள வளமபெரிய சேனையெலலாம
யானைகளோ ஆறுலடசம அசுவஙக ளேழுலடசம
ஒடடகஙகள பததுலடசம ஒனறுகக கூடடினாாகள
காாமேகம போலாகக கறுததானைக கூடடஙகளும
வானதது மேகமபோல மதயானைக கூடடஙகளும
செவவானம போலாகச சிவநத புரவிகளும
வநது நிறைநதனவே வளமபெரிய அலலியணை
பொனனினமலை நாடாளும புகழபெரிய அணணாலகனை
அணணாலேத தானழைதது அமமதுரை யாளுமெனறாள
வெனறு செயமடைநது விருதுகடடி வருமளவும
செயிதது வருமளவுந தெனமதுரை யாளுமெனறாள
முததுப படுநதுறையும மூபபிமாா படடினையும
யானைப படுநதுறையும யாவும பதனமெனறாள
பவளம படுநதுறையும படடணமும பததிரஙகாண
கபபற படுநதுறையுங கடறசோஙகும பததிரஙகாண
செயிதது வருமளவுஞ சீாமதுரை யாளுமெனறாள
பயணம பயணமெனறாள பயணபோாி யடியுமெனறாள
அமமெடுதது விலலெடுதது அமபாறத தூணிகடடி
எலலாரும பயணமெனறு ஏறினாள தோமேலே
வானதது மீனபோலே மணிரததஙகள வருகிறவே
ஆறு யிரநதேரும அணிஅணியாயப போகிறவே
சொககலிஙகந துணையெனறு தேரை நடததினளே
அசசு கிறுகிறெனனும யானைநெடுநதேரசையும
வணடில கிறிசசியிடும மதயானை கோஷமிடும
குதிரை கனைததுவர கோடிமனனா சததமிட
வெயிலுக கெடுததாாகள வெளளைநலல கூடாரம
கானலுக கெடுததாாகள கறுபபுநலல கூடாரம
பனிகளுக கெடுததாாகள படடுநலல கூடாரம

* சமுதாடு = ஒருவிதககததி, நேரிசம = எறிகினற ஆயுதம; வசிரா யுதம; சூலிசம = சூலம, ஓராயுதம

கறுப்பு [1]நிசான் சிவப்புநிசான் கலந்து பறக்கிறதே
அல்லிக கொடிவிருது அசைகிறது தேரமேலே
மஞசட கொடிபறகக மகாதோ ரணமசைய
வருகிறதே மூலபலம மணணிலிடங கொள்ளாதே
ஆறறுமணல போலே அடுககிடடுச சேனைவரும
மீனகுஞசின குழவைபபோல வேண செனஙகளவரும
காடடுக களாபபூவும காளானும முளைததது போல
சுறறிக குடைபிடிததார சூரியனும தோறறோட
பககங குடைபிடிததார பகவானைக காணாமல
செந்தூள எழுமபினதே சூரியனைக கபபினதே
கருநதூள எழுமபினதே கதிரோனைக கபபினதே
அடிபபடுதே பேரிகைதான அநதாருந தானதிர
யானைமேல பேரிகையாம குதிரையினமேல [2]டஙகாவாம
ஒடடகமேல [3]நகபதது ஓசை யெழுமபினதே
வெணகலப பேரிகைகள விருது முழஙகிறதே
பாஞசசனயம தேவதநதம பலவிருதுந தானமுழஙக
சசசரிகை வீணைகளும தாககி முரசறைய
ஒறறைவால சஙகதுதான ஊதிறறே யுலகதிர
வருகிறதே மூலபலம மணணுமவிணணுந தானதிர
மதுரா புரியைவிடடு வனகாடடிற போகலுறறார
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானகடநது
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
வேஙகை யடாநதவனம வெணகளாப பூததவனம
தேகங்கு பெருததவனம கொனறைகளாப பூததவனம
அணடாகண டறியாத தணட வனஙகடநது
அல்லியமமாள தருமாபுரி அடுததாள தளததுடனே
படடணததைச சுறறியெஙகும பாளையஙகள சூழநதனவே
பஞசவாணக கூடாரம பலதிசையும போடடார்கள

1 நிசான (இநதுஸதானி) = கொடி
2 டஙகா = ஒருகடபறை 3 நகபத = (இநதுஸதானி) வாததியம்

1 முத்திரிக்கை போட்டாளே முடிமன்ன ராசாத்தி
2 சண்டாவை நட்டார்கள் தழுக்கடித்தார் பாளையத்தில
சண்டையின் பேரிகையைத் தானடித்தார் பாளையத்தில
அடிபடவே ரணபேரி அடிவானத் திடிபோலே
கோடைகாலத் திடிபோலே குமுறுதே ரணபேரிகை
செவ்வானத் திடிபோலே சேர முழங்கிறதே
சத்தத் தொனிகளெல்லாம் தருமராசா கேட்டுவிட்டார்
காணாமல் மங்கிலியம் கட்டினா ரவள்கழுத்தில
பொய்ச்சத்தியம் பண்ணிப் புகழ்வீமன் வந்துவிட்டான்
ஆகையினாற் சண்டைசெய்ய அநேகத்தளங் கூட்டிவந்தாள்
சண்டைபண்ணிக் கெலிக்கச்சொல்லும் சாமர்த்திய ராஜாவை
வந்தாலே யாச்சுது வாராம் விருந்தாக்கால்
நாளை-கோட்டை தன்னைப்பிடித்து கொத்தளமுந் தானிடிப்போம்
தங்கமதிற் கோபுரத்தைத் தரையோடே சாயத்திடுவோம்
ஆமணக்கும் பருத்திகளும் அடர விதைத்திடுவோம்
ஆண்பெண் சிறையாக அடங்கலும் பிடித்திடுவோம்
கடுகி வரச்சொல்லும் கட்டழக ராஜாக்களை
என்ற-அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அலங்கார தூதுவனும்
சந்தன வடிவழகர் தருமரண்டை வந்துவிட்டான்
வணங்கி நமஸ்கரித்து மந்திரியு மேதுசொல்வான்
மதுரா புரியாளும் வாழ்வரசி யல்லிக்கு
காணாமல் மங்கிலியம் கட்டினா ரவள்கழுத்தில
பொய்ச்சத்தியம் பண்ணிப் புகழ்வீமா வந்தாராம்
ஆகையி னாலேதான் அல்லிதளம் கூட்டிவந்தாள்
சண்டைக்கு வந்தாலே அல்லாது தாரவேந்தே
கோட்டையைப் பிடித்துவிட்டுக் 3 கொம்மையழிப் பேனென்றாள்
சண்டைக்கு வரச்சொன்னாள் தருமலிங்க ராஜாவே
என்று சரணமிட்டான் இயலான மந்திரியும்
தக்க புகழுடைய தருமரவர் தாங்கேட்டு
மாயன்பெருமாளின் மதிமுகத்தைத் தாம்பார்த்து

1 முத்திரிக்கை - முற்றுகை   2 சண்டா - கொடி
3 கொம்மை - கொத்தளம்

தைய விளஙகொடிக்குச சததியஞ செய்யவென்று
தெனமதுரை போனீரே சேதியெனன சொலலுமெனறூர்
அஙகே நடநததொரு அதிசயததைச சொலலுமெனறூா
[1] மறலிமைநதா தருமருககு மாயவனு ரேதுசொலவாா
மண்டலதது ராஜாககள வநதுசதநியம பணணிஞாகள
வெறறி மதயானை வீமராஜ னேதுசெய்தான
கொதிககிற நெய்தனிலே கொபபெணவே கைதுவைதது
சததியததைச செய்யாமல தாஙகள வாழமாாபன
கொதிககிற நெயயிருநத கொபபரையைத தானெடுதது
நெய்யைக குடிததுவிடடு நிமிஷ முருடடிவிடடான
மதபபடட வீமனசெய்த வனமையினு லிபபோது
சண்டைககு வநதாளே சாமாாததிய முளளகனனி
சண்டைககு வநதவளைச சறறும்விட லாகாது
சண்டை களைசசெயது சமாததறிய வேணுமெனறூா
வநதசணடை விடலாமோ வளமபெரிய கருமரேநா
பினனுக கிடைநதாலே பெணணரசி விடுவாளோ
வெனறு செயிககவேணடும வீரபடடஞ சூடடவேணடும
எனற-இவவாாததை கேடடவுடன எமனமைநத ரேதுசொலவாா
யாரை யனுபபிவைபபோம அமாசெயது வருவதறகு
எவரை யனுபபிவைபபோம எமபெருமாள சொலலுமெனறூா
நகுல சகாதேவ ராஜாககள தஙகளையும
வெறறி மதயானை வீமனையு மனுபபுமெனறூா
கூட வெகுசனததைக கூடடி யனுபபுமெனறூா
நானுஙகூடப போகிறேனகாண ராஜாவே அஞசாதீா
வெனறு செயமாகி வெளிபபடடு வருவெனெனறூா
மனதுக கிசைநதபடி மாயனே செயயுமெனறூா

பாண்டவர் அல்லியரசாணியோடு சண்டை செயய வருதல்.

தருமாது சேனைகளே சகலசெனம வாருமென்றூா
இனறு வெளிக்கூடாரம இயலுடனே போடுமெனறூா

---

1 மறலிமைநதா - எமனுடையகுமாரா

அலலி பஞசபாணடவரோடு யுததஞசெயதல

சண்டைபேரி யடியுமெனறா சண்டாவை நாடடுமென்றா
பாளையஙக ளுளளவெலலாம பயணபேரி யடியுமெனறா
ஆடா தோபபாகா அலஙகரிநந தேரையெனறா
தோபபாகன தானுமவநது தேரை யலஙகரிததான
ஆறுவண்டி நூறுசடடம அழகான குததுககாலகள
குததுககால சொபபனிடடு கொடுஙகைத திரைவளைதது
குமப கலசமது கொடுஙகை யலஙகரிதது
தேரை யலஙகரிததுத தோபபாகன கொணடுவநதான
அலஙகாரச சேலையினால அலஙகாரம பணணினாரே
நாலுபககஞ சாலாகளும நவரதன தோரணமும
கணணாடிச சலலிகடடிக கவரிமான சஙகுவிடடு
[1] ஐநதுகொதது ஆராயசசி அநநதமணி கடடினாரே
நவகணட வீரமணி நானகுபககங கடடினாரே
மாவிலைத தோரணமும வாழைமரங கடடினாரகள
நானகு புரவிகளை நனறாயக குளிபபாடடி
நானகுகால வணடயமாம நடுககழுததிற கொலுசுகளாம
முனனாலே சுடடிகளும பினனாலே குசசுகளும
மாணிககக கடிவாளம வாயிற கொடுததானே
நானகு குதிரைகளை நனறா யலஙகரிததான
தேரிலே கடடினானே சீரான புரவிதனனை
சாயநதிருநது சணடைசெயயச சாருமனை போடடானே
குனிநதிருநது சணடைசெயயக கூடவே மேடையிடடான
ஓஞசரிததுச சணடைசெயய ஒருகுதலை யணைகளிடடான
சநதனப பொடடுமிடடு சாமபிராணித தூபமிடடான
தேரை யலஙகரிததுத தோபபாகனோடிவநதான
அலஙகரிததேனெனறுசொலலி அடிபணிநது தெணடனிடடான
வெறறி மதயானை வீமராசன தானெழுநதான
நகுல சகாதேவ ராசரெழுநதிருநதார
ஆயா பெருமாளும அரிராமா தாமெழுநதார

1 ஐநதுகொதது ஆராயசசி - வளைநதகாம பொனறில ஐநதுமணிகள கொததாயிருபபன.

வாகுவல யநதோளில மகுட மணிமுடியில
வாளுகளும கததிகளும வலதுகையில தானணிநதார
அமபுவிலலுந தாமெடுததார அமபறாத தூணிவைததார
சடடைதமான வசரகபாய தாமணிநதார ராசாகளும
சிறுஉருணடை சுணடுவிலலும சிஙகாணிப பூசசுவிலலும
கணடகோடாலிகளும கவணகலலும சககரமும
வசசிர கதையணிநதான மதவீம ராசனவன
தணடாயுதமெடுததான சததிவேல தாமெடுததான
சணடைககு முஸதீபாயச சமாததன வெளியானான
அருசசுனன துவறிநது ஆயரணடை யோடிவநதான
மாயன பெருமாளை மலரடியில யானசரணம
அலலி யவளோடே அமருககுப போகிறீரோ
அவளமேலே யமபுபடடால ஆவி யுருகிவிடும
சீவ னழிநதிடுவேன செலவழிநத போவேனெனறான
மாணடு மடிநதிடுவேன மாதருககுப பாணமபடடால
எநதவித மானாலும இடடுவர வேணடுமையா
பொறகொடி மாதரசைப பிடிததுவநது சேருமையா
நலலது அருசசுனனே நமககுத தெரியவரும
எநதவித மானாலும இடடுவநது சேரககிறேனபோ
உன-மனதுக கிசைநதபடி மனனவனே செயகிறேனபோ
எனறது சொனனாரே எமபெருமாள ஆணடவரும
அபபோது அருசசுனனும ஆணழகன தானெழுநது
வெறறி மதயானை வீமனணடை யோடிவநதான
மதகரியான வீமனுககு வணஙகி நமஸகரிததான
அணணா மதவீமா அடியே னொருவாரததை
அலலி யவளமேலே அமருககுப போறீரோ
அணணா அவளமேலே அமபு தொடககாதீர
விலவிததை செயயவேணடாம மெலலியநத அலலியைத்
தநதிர மாயபபிடிதது தமையரே கொணடுவாரும
எனறு தொழுதானே எழிலவிசய னருசசுனனும
அபபோது வீமராசன ஆணழகன ஏதுசொலவான

நல்லது தமபியரே நமககுத தெரியவரும
எனறுசொலலி மதவீமன ஏறினன தேர்மேலே
ஏறவே தேர்மேலே எடுததார நெடுஙகுடையை
முததுக குடைகளுஙகும முழுவயிர நறகுடையும
பட்டுக குடைகளுஙகும பலதிசையுந தானபிடிததார
கிருஷ்ணரது தேர்மேலே கெருடக கொடி பறகக
வீமரது தேர்மேலே வீரஙகக கொடிபறகக
நகுலரது தேர்மேலே நாமக கொடி பறகக
சகாதேவன தேர்மேலே சாஸதிரக கொடிபறகக
அசசுக கிறுகிறெனனும யானைநெடுந தேரையும
வணடில கிறிசசியிடும மதயானை கோஷடமிடும
குதிரை கனைததுவரக கோடிமனனர சததமிட
யானைசேனை பரிவாரம அடஙகலும வருகிறதே
செநதூ ளெழுமபுவது சூரியனைக கபபுறது
கருநதூ ளெழுமபுவது கதிரோனைக கபபுறது
மணதூ ளெழுமபுவது மணடலததைக கபபுறது
அடிபடுதே ராயபேரி அநககாந தானதிர
வெணகலப பேரிகைதான விருது முழஙகிறது
சண்டைசணடை யெனறதிரநது சணடைபேரி யடிபடுதே
வெறறிவெறறி யெனறுசொலலி வெறறிநகா ரடிபடுதே
ரணஙகள ரணஙகளெனறு ரணபேரியடிபடுதே
கோடைகாலத திடி போலே குமுறுதே ரணபேரி
அடிவானத திடிபோலே அடிபடுதே ரணபேரி
அணடங கிடுகிடெனன அடிபடுதே ரணபேரி
மணதூளுஞ செநதூளும மணடலததைக கபபினவே
வருகிற சனஙகளெலலாம மட்டு மிதஙகளிலலை
படடணததைத தானகடநது பாளையம வருகிறதே
யூகம பிரிததாரகள யுததஙகள செயயவெனறு
வநது முனைதொடுததார வளமபெரிய சேனையெலலாம
இருதரததுப பாளையஙகள எடடி நெருஙகினவே
[1] உததி பிரிததாரகள யுததமும பணணுகிறார

1 உததி - இசைவானவகுபபு

விலவளைதது நாரிபூடடி வேணபாணந தொடுததாகள
சரமேற சரமபொழிநதார சாமாததிய முளளவாகள
அதிரதரும சமாதரும சமரதரும அதிரதரும
கலிஙகா தெலுஙகாகளும தெலுங்கா கலிஙகாகளும
கனனடியா வனனியாகள வனனியாகள கனனடியா
சததிரியா முகதிரியா முகதிரியா சததிரியா
யானையோடு யானைதாகக அசுவததோடு அசுவநதாகக
ஓடடகமும ஓடடகமும ஒனறாகப போரசெயயும
ஒருவருக கொருவராக யுததஙகள பணணுகிறா
எடடிறமேற நலலசணடை எழுபபிறேற ரணபேரி
மூளகிறதே நலலசணடை முழஙகிறதே ரணபேரி
வநது முனைதொடுததாள வாழவரசி யலலியமமாள
வெறறிமதயானை வீமராசன தான பாரதது
வநது வளைநதானே வலலிடிபோல தேதிருபபி
தேரைத திருபபிககொணடான செஙகையில விலலெடுததான
விலவளைதது நாரிபூடடி விலலைக [1]குணத தொனிசெயது
அமபு தொடுததானே அலலியவள மேலாக
வாரிப பொழிநதானே வளமபெரிய அஸதிரததை
வாயுவாஸ திரஙகளுடன வருணாஸ திரஙகளுடன
இமையாஸ திரஙகளொடு இநதிராஸ திரஙகளுநதான
சூரியனது அஸதிரமாம சுபபிரமணியா அஸதிரமாம
ராமசசநதிரா அஸதிரமாம லக்ஷுமண ராஸதிரமாம
மூடுபனி போலாக முடுகிவிடடான பாணமது
பாணமவரும வேகநதனனைப பாரகக முடியாது
சரவருஷம போலாகச சரமேற சரநதொடுததான
கணடாளே அலலியமமாள கணகள சிவநதாளே
சீறி யெரிபறநது சிஙகததைப போறகதுமபி
கழுததிலே மஙகிலியங கடடினது ஆராடாசொல
திருடடுப பயலேயுன சிவன பறிததிடுவேன
சணடிப பயலேயுன சமாததை யழிபபேனபார

[1] குணம தொனி - குணததொனி - விலலின கயிறறோசை.

என்சமர்ததுஞ் சேவகமும இபபோ தெரியுமடா
அலலி பெயரைசசொனனால அழுதபிளளை வாயமூடும
அலலி பெயரைசசொனனால அணடாணடங கிடுகிடெனும
அலலி பெயரைசசொனனால கலஙுதெயவங கூததாடும
அரைநாழிக கொளளையிலே அநதகனூா சோததிடுவேன
என்று-தேரைத திருபபினுளே செஙகையிலே விலலெடுததாள
பமபரம போலாகப பாரா ரதந திருபபி
சககரந திகிரிபோலே சமாததுடனே தோ திருபபி
விலவளைதது நாரிபூடடி விடடாள சரபாணம
தொடடாளே விலலதனை தொடுததாளே சரபாணம
விடடாள சரபாணம மேகஙகள தாமமறைய
ஆகாய முளளதெலலாம அமபாலே பநதலிடடாள
அமபு வருமவிதஙகள ஆறறமுடி யாது
பாணம வருமவிதஙகள பாாககமுடி யாது
கார்ததிகை மாதததிலே கனததமழை வநததுபோல
ஐபபசி மாதததிலே அடாநதமழை வநததுபோல
சோனை மழைபோலே சொரிகிறாள பாணஙகளை
அககினி அஸதிரஙகள அனநதம பொழிகிறாளே
நெலலிப பழமபோலே நெருஙகிறதே கொபபுளஙகள
அருநெல்லிப பழமபோலே அஸதமெலலாங கொபபுளிகக
நான்குநாள மடடாக நலலசணடை பணணுகிறா
தனமேலவரும பாணமெலலாம சஙகரிபபான வீமாசன
ஒருவாவிடட பாணமது ஒருவா விலககிககொணடாா
இருவாசமானமாக இனியசண்டை பணணுகிறா
வீமனவிடும பாணததினால வெகுசனஙகள மாளுகிற
யானையினமே விருநததுரை அறுநது விழுகிறா
குதிரையினமே விருநததுரை கொககரிதது விழுகிறா
ஒடடகமே விருநததுரை ஓலமிடடு விழுகிறாகள
அமமாடி யெனறுசொலலி அறுநது விழுவாாகள
தென்னஙகாய போலாகச சேனைதலை யுருளவிடடான
பனஙகாய்கள போலாகப பறிததெறிவான வேணதலை

அறுந்த தலைகளெல்லாம் [1] அம்மானை யாடுதங்கே
பெட்டியும் பேழைபோலே பெலிகொடுத்த தலைகள்போலே
சட்டிகள் பானைபோலே தலைகள் உருளவிட்டான்
அம்மாடி யென்றுசொல்லி அநேகந் தலையறுந்தும்
கால்களற்றுப் போயிடவே கைகளற்றுப் போயிடவே
ஈரல் குடல்சரிந்து இருநிலத்தில் விழுவாரும்
பணிக்குடல்கள் தான்சரிந்து மண்ணில் விழுவாரும்
நிலம்பூசனிப் போலாக நிலத்தில் நசுங்கலுற்றார்
சாகிற உண்ணிபோலே தரையில் நசுங்கலுற்றார்
செத்த சனங்களென்றால் செப்ப முடியாது
அல்லியின்றன் பாளையங்கள் அலைந்தலைந்து ஓடிறவே
சண்டைபண்ண மாட்டாமல் சலாம்பண்ணி ஓடலுற்றார்
ஆயுதத்தைத் தூரவைத்து அருகேசலாம் பண்ணுவாராம்
பண்டார மென்பாராம் பரதேசி யென்பாராம்
நாமத்தைக் காட்டுவாராம் நான்தாத னென்பாராம்
பூணூலைக் காட்டுவாராம் பிராமண னென்பாராம்
பிச்சை யிரந்துண்ணப் புறப்பட்டோ மென்பாராம்
ஆயுதத்தைத் தூரவைத்து அருகேசலாம் பண்ணி
ஐயகோ தெய்வமென்று அலைகிறவே பாளையங்கள்
வடுக ரெல்லாம் நீரென்பார் வண்டமிழர் தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம் பாணியென்று சொல்லிப் புலம்புகிறார்
தண்ணீர் தண்ணீரென்று தவித்துப் புலம்புகிறார்
மார்பளவு ரத்தாறு வழியவிட்டான் வீமசேனன்
பிடாரியது கோவிலிலே பலிகொடுக்கும் கடாக்களைப்போல
அம்மையார் கோவிலிலே ஆடுவெட்டும் பாவனைபோல
துள்ளுகிற தலைகளெல்லாம் செருக்களங்கள் கொள்ளவில்லை
ரத்தாறு யோடினதே ரணபூண்டங் கொக்கரிக்க
இந்த விதமாக இனியபோர் செய்வதிலே
தேவாதி தேவரெல்லாரு செப்புவார் ரோராவாரத்தை
ராமாது சண்டையென்பார் ராவணன் சண்டையென்பார்

[1] அம்மானை - இது மகளிர் விளையாட்டில் ஒன்று

அலலி கி நக்ஷணா ஞு ளை யுத்தஞ்செய்தல

சூரபத்மா சண்டைஎன்பார் சுப்பிரமணியர் சண்டைஎன்பார்
வீரபத்ரன் றன்னோடு வேள்விதக்கன் சண்டைஎன்பார்
வீமனைப்போற் சண்டைசெய்வார் யாருமில்லை மேதினியில்
வெற்றி மதயானை வீமனவன் பின்னிடையான்
நான்குநாள் மட்டுமவன் நல்லசண்டை பண்ணுகிறான்
அல்லிப் பெருமாளும் [1]ஆக்கிரமித்துப் பற்கடித்து
ஆலவாய்ச் சொக்கரெனும் ஆண்டவரைத் தானினைந்து
திவ்வியாஸ் திரமதனைத் தூபமிட்டுத் தானெடுத்தாள்
மந்திர தூபமிட்டு வீமன்மேல் ஏவிவிட்டாள்
மார்பளவு வாங்கியே தோள்பிளக்கத் தொடுத்துவிட்டாள்
அது-மேலிட்டு வருகிறதை வீமனது தேர்மேலே
வாயில் நெருப்பெரிய வந்து விழுந்ததுவே
தேரு முடைந்ததே செம்புரவி செத்ததே
பொட்டசட்டை வச்ரகபாய் பொடிபொடியாய்ப் போச்சுதே
சட்டைதமான வச்ரகபாய் தவிடுபொடி யாச்சுதே
சரீரங்க ளுள்ளதெல்லாம் சல்லடைக்கண் ணாச்சுதே
மானங் குலைந்தானே மதகரியான வீமசேனன்
விழுந்து எழுந்தவனும் வெட்கங்கெட் டோடிவிட்டான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யுத்தம்

மாயன் பெருமாளும் மலைராமர் கண்டுவிட்டார்
கைமோசம் வந்ததென்று கரியமால் தேர்திருப்பி
வந்துமே சண்டைசெய்தார் மயிலனையாள் முன்னாலே
பம்பரம்போல் தேர்திருப்பிப் பாணந் தொடுத்துவிட்டார்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆக்கிரமித்துப் பற்கடித்து
சொக்கரைத் தானினைத்துத் தொட்டாள் நெடும்பாணம்
இருவ ரிரதங்களும் இருநிலத்தில் தாம்சுழல
விட்டாள் சரபாணம் மேகவண்ணன் தேர்மேலே
வாயுவாஸ் திரங்களவை வருணாஸ் திரங்களவை
வச்சிர பாணமதை வாரிச் சரம்பொழிந்தாள்

[1] ஆக்கிரமித்து=கோபித்து

ஒன்றலல இரணடலல ஒருகோடி பாணமவிடடாள
சூரியனைத தானமறைததாள தொடுததவித பாணநதமமால
ஆகாயமுளளதெலலாம அமபாலே பநதவிடடாள
பெருமாளுந அலலியருந பிரியாத சணடைபணணுறா
மாளுநது செனஙகளெனறால மடடு மிதஙகளிலலே
செததசெனஙகளெனறால செபப முடியாது
ஐயகோ தெய்வமெனறு அலறுநத பாளையஙகள
யானைமே லுளளவாகள அபயமிடடு மணணைககவவ
குதிரைமே லுளளவாகள கொககரிதது மணணைககவவ
ஒடடகமே லுளளவாகள ஓலமிடடுக கீழபுரள
யானைத தலைகளவை அபயமிடடுக கீழபுரள
குதிரைத தலைகளவை கொககரிததுத தானவிழவே
ஒடடகததின தலைகளவை ஓலமிடடுக கீழபுரள
இநத விதமாக இனியசணடை பணணுகிறா
அலைகடல சததமபோலே அபயமிடடாா வெகுசனஙகள
கூககுா விடுகிறவே கூடடமிடும பாளையஙகள
அபயம சிவாவெனறு அலைகிறவே வெகுசனஙகள
ஙடுகரெலலாம நீரெனபாா வணடமிழா தணணீரெனபாா
துலுககரெலலாம பாணியெனறு துடி துடிததுக கூவுகிறா
தணணீா தணணீ ரெனறுசொலலித தவிககிறவே பாளையஙகள
அபபோது அலலியமமாள அதிகமான கோபமதாய
வசசிர பாணநதனனை மநதிர தாபமிடடு
மாயாது தோமேலே வலிநது இழுததுவிடடாள
இநதிர னஸதிரமாம இடிபகவா னஸதிரமாம
ராமசசநதிரன அஸதிரமாம நாராயணன அஸதிரமாம
அககினியின அஸதிரமாம அனநதம பொழிகிறளே
ஒனறலல இரணடலல ஒருகோடி பாணமவிடடாள
வாரிப பொழிநதாளே வரமபெறற அஸதிரஙகள
எடுததுப பொழிநதாளே எழுலடசம பாணஙகளை
விழிததகண சிமிடடாமல பொழிநதாள ஒருசாமம
பாதாள மூடுருவப பாணந தொடுததாளே

அல்லி நகுலனோடு யுத்தஞ் செய்தல்

ஆயன் சரீரமெல்லாம் அங்கம் பிளக்கடித்தாள்
மாயன் சரீரமெல்லாம் ரத்தமய மாக்கிவிட்டாள்
சல்லடைக் கண்போலே சரீரமெல்லாந் துளைத்துவிட்டாள்
மயிருக் கொருபாணம் மங்கைநல்லாள் தானெடுத்தாள்
வில்பிடித்த கைகளெல்லாம் மெத்தச் சிவந்தனவே
கைகளும் சோர்ந்திடவே கன்னியரும் பாணமிட்டாள்
ஆகாய தேவரெல்லாம் அல்லியரைப் புகழ்ந்தார்கள்
இந்தப் படியாக இடர்செய்யும் வேளையிலே
இவளோ வெகுபாரமென்று மனதிலெண்ணி
இடிபாண மொன்றை யெடுத்தாளே யல்லியரசாள்
மாரப்பளவு வாங்கியே தோளபிளக்கத் தொடுத்துவிட்டாள்
வாயில் நெருப்பெரிய வந்து விழுந்ததுகாண்
தேரு மொடிந்ததே செம்பரவி நாலும்போய்
சட்டைதமான வசரகபாய தவிடு பொடியாகியது
செங்கையில் வில்லழிந்து தேகச்சட்டை தானழிந்து
பாதாதியா யோசிக்கிறார் பாரளந்தா ரெம்பெருமாள்
கைமோசம் வந்ததென்று கரியமா லோடிவிட்டார்

சகாதேவன் யுத்தம்.

கண்டானாம் சகாதேவன் கரியமா லோடுவதை
தேரைத் திருப்பினான் செங்கையிலே வில்லெடுத்தான்
வந்து வளைந்தானே வல்லிடிபோல் சகாதேவன்
பேரிகை யடிபடவே போயெதிர்த்தான் அல்லியுடன்
சண்டைபேரிகையறைந்து சமர்த்துடனே வந்தெதிர்த்தான்
கண்டாளே அல்லியவள் கண்ணிரண்டுந் தாம்சிவக்க
ஒருபாணம் விட்டாளே உலகமெல்லாந் தானதிர
பேரிகையைக் கிழித்தாளே பெரியடமா தான்கிழித்தாள்
இடிக்கவிடித்ததுபோல் இளையோன்றன் தேருடைத்தாள்
வச்சிர பாணம்விட்டு மார்பைப்பத்த லாய்க்கிழித்தாள்
விழுந்தா னெழுந்திருந்தான் வெட்கங்கெட்டு ஓடிவிட்டான்

சகாதேவன் அல்லியைப் புலிக்கூண்டு செய்து அதில் பிடித்தது.

எநத விததததிலே இவளைச செயிததிடலாம
அடஙகாத நீலிதனனை அடககுமவழி யெபபடிதான
எனறது தானிநது இனபச சகாதேவன
உளளவகை சாஸதிரததை உததியுடன தானபாாததான
பாதாள அஞசனததைப பாாததான சகாதேவன
பததுசுறறு புலிககூணடைப பாஙகுடன கொணடுவநது
சூதுபணணி யலலியைப [1]போனி லடைககவேணடும
இலலாமற போனாககால இவளைச செயிககமாடடோம
இவளாலை மாளுவது எலலவரும நிசசயநதான
எனறு-சாஸதிரததைத தானபாாததுத தளாநதான சகாதேவன
[2] செருககளததை விடடவனுஞ சீககிரமாயப போகலுறறான
மாளிகையில போயசசோநதான மனனன சகாதேவன
விசுவபிரமா தசசாகளை விரைநதோடி யழையுமெனறான
அபபோது காவலாகள அழைததோடி வநதாாகள
ஆயிரந தசசாகளை அழைததுவநது விடடாாகள
வநது பணிநதாாகள மனனனசகா தேவனைததாம
எமமை யழைததபணி யாதெனறு கேடடாாகள
நிமிஷமரை நாழிகையில நிருமிபபீா புலிககூணடு
ஒருபககம பாாததாலே உசசிததோ போலிருகக
மறுபககய பாாததாலே மசசுவீடு போலாக
மறறொரு பககமது வளமபெரிய கோடடையதாய்
பததுசசுறறுக கோடடையதாயப பககவ கதவுவைதது
வாசலுககு வாசலது வசசிரததாள போடடுவைதது
சாவியுஞ சஙகிலியுந தாழபபாளும வையுமெனறான
ஆயிரந தசசாகளும அககணமே சொபபனிடடாா
நிமிஷமரை நாழிகையில நிருமிததாா விசுவபிரமா

---

1 போன - பொறி   2 செருககளம - யுததகளம

சோடி தநதோ மெனறுசொலலித தொழுதவாகள போனாகள
அபபோது சகாதேவன அககணமே தானெழுநது
தேரைத திருபபுகிற சூதனைத தானழைதது
குதிரை யலஙகரிததுக கூணடிமேல கட்டுமெனறான
சாததிரக கொடிவிருதைச சமாததுடனே கட்டுமெனறான
அபபோது பாகனவன அதிதுரித முடனெழுநது
பாராசாரி குதிரைகளைப பாஙகா யலஙகரிததுக
கூணடுக கழகாகக குதிரைகளைக கட்டினனே
சாஸதிரக கொடிவிருதைச சமாததுடனே கட்டினனே
அஙகே சகாதேவன அமபுவிலலுங கைபபிடிதது
ஏறினன கூணடதனில எடுததடிததார பேரிகையை
திறவுகோல கைபபிடிததுச சூதனவ னேறினனே
கூணடைத திருபபியே கொணடுபோனன பாளையததை
செயமபெறற சகாதேவன செஙகையிலே விலலெடுததான
சணடைசணடை யெனறுசொலலி சணடைபேரி யடிபபடுது
வெறறிவெறறி யெனறுசொலலி வெறறிநகா ரடிபபடுது
ரணஙகள ரணஙகளெனறு ரணபேரி யடிபபடுது
கணடாளே அலலியமமாள காறறைபபோல தேரதிருபபி
வநது வளைநதாளே வலலிடிபோல விலவளைததாள
மடடுமேதே நலலசணடை மழுபபுமேதே ரணபேரி
மூணுமேதே நலலசணடை முழஙகுறமேதே ரணபேரி
விடடாள சரபாணம மேனியெலலாந தானமறைய
ஒருவா விடுமபாணம ஒருவா விலககிககொளவாா
இருவா விடுமபாணம இருவா விலககிககொளவாா
ஆததசநதர பாணமதி லலலியொரு பாணமவிடடாள
சகாதேவன விலமுறிய சமாததுடனே பாணமவிடடாள
வேகாள மாகவநது விலலை முறிதததது
விலலு முறிநதிடவே வேநதன சகாதேவன
வாளகே டகமெடுதது மணணிற குதிததானே
கணடாளே அலலியமமாள கடுகியவள கோபமதாய
கேடயமும வாளெடுததுக கொசசிததுக கீழகுதிததாள

முனகநது பினகாது முபபத திரணடுகநது
இநதரசால விததையினுல எழுமபிவநதான சகாதேவன
அபபோது அலலியவள ஆரணஙகு மேதுசெயவாள
காரணஙகள போடுகிருள கைலாகு பணணுகிருள
கருடபாசசல தானெடுததுக கடுகவே பாயுகிருள
புலியும புலியுமாயப போயெதிரதத பாவனைபோல
யானையும யானையுமாயச சீறி யெழுநததுபோல
கொககரிதது ரவுளியிடடுக கொறறவனும பாயுகிருன
துளளுபான குடடியைபபோல துளளுகிரு ளலலியமமாள
ஓடி யொளிபபவனபோல உபாயமாயச சகாதேவன
கூணடிற குதிததானே கொபபெனவே சகாதேவன
ஓடிபபோரு னெனறெணணி உததமியா ளலலியமமாள
கூடடக குதிததாளே கூணடிமேல பாயநதாளே
முனவாசற புகுநதவனும பினவாச லோடலுறறுன
அவவாசற பாயநதாளே அலலிமலா நாயகியாள
மூனறும வாசறபுகுநது நாலாமவாசல ஓடலுறறுன
அவவாச விறபுகுநது அலலியமமாள தேடுகிருள
எஙகுபோனுன களளனெனறு இளஙகொடி தேடுகிருள
ஐநதாவது வாசலிலே அலலியமமாள தானபுகுநதாள
அவவாசற கதவடைதது அருநதாழபபாள பூடடினளே
சநதனக கதவடைததுத தாழபபாளும பூடடிவிடடான
ஐநதுவாசற கதவடைதது ஆணழகன வெளியானுன
அகபபடடா ளலலியெனறு அடியுமெனறுன செயபேரி
செயஙகள செயஙகளெனறு செயபேரி போடுமெனறுன
அகபபடடா ளலலியெனறு அடிபடுதே ரணபேரி
சிககினு ளலலியெனறு சினனஙக ளூதுகிரா
அததணட போகளுமே எலலோருங கேடடுவிடடார
சநதோஷப படடாரகள தருமராஜன சேனையெலலாம
தபபிமீநத சனஙகளெலலாம தனிமதுரை யோடிவிடடார்
தேனமொழியாள சேனையது தெனமதுரை யோடினதே
அபபோ சகாதேவன ஆனநதமாய வருகிருனே

கூண்டைத் திருப்பியவன் கொண்டுவந்தான் பட்டணத்தில்
அருச்சுனன் தன்னருகே அடிபணிந்து தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்ட சகாதேவன் சொல்லுவா னொருவார்த்தை
அல்லியுடன் சண்டைபண்ண அமருக்குப் போனபோது
அகங்காரப் பெண்புலிதான் அகப்பட்ட தென்கையில்
வேங்கைப் புலிதன்னையே விடுகூண்டி லடைத்துவந்தேன்
மதுரா புரியாண்ட வாழ்வரசி யல்லியரை
தேரேறிச் சண்டைசெய்து தரைமகளைக் கொண்டுவந்தேன்
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அருச்சுனன் மனமகிழ்ந்தான்
சந்தோஷப் பட்டானே ¹தாமங்கள் வாழ்மார்பன்
அன்னநடை துரோபதையாம் ஆரணங்கைத் தானழைத்து
நாக மடந்தையரை நறுநுதலைத் தானழைத்து
சேரவள நங்கையவள் சுபத்திரையைத் தானழைத்து
நான்செய்த காரியத்தை நாயகமே நீகேளாய்
மாயவரும் யானுமாக வனவாசம் போனபோது
தீர்த்தயாத்திரை போகையிலே செய்தபிழை நீகேளாய்
ஆதி சிவனையுநான் அடிவணங்க வேண்டுமென்று
மதுரா புரியிலே மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம்
பிட்டுக்கு மண்சுமந்த பித்தரைக் காணவென்று
மதுரைக்குப் போகின்ற வழியிலே யங்கொருவன்
அழுதக்கண் ணுஞ் சிந்தையுமாய் அங்கு புலம்பிநின்றான்
ஏதுக் கழுகின்றாய் என்றவனை நான்கேட்டேன்
மதுரா புரியாளும் வாழ்வரசி யல்லியர்க்கு
அன்றூட முதலெடுத்து அளப்பாளும் நேரிழைக்கு
படிமுத்துக் குறைந்ததென்று பாரில் விழுந்தழுதான்
அல்லி யரசாணி அரசுநிலை யாள்கிறதும்
அவள்பிறந்த வண்மை யதுவிபரஞ் சொல்லுமென்றேன்
ஆறாயிரம் பாண்டியர்கள் அரிய தவஞ்செய்ததுவும்
அகிலாண்ட சொக்கலிங்கம் அங்கயற்கண் கிருபையினால்
அல்லி யிலைமேலே அவள்பிறந்த வண்மைகளும்
ஏழு பிராயத்திலே எதிர்த்துவந்த நீண்முகனை

1 தாமங்கள் - மாலைகள்

வெட்டித் தலைதுணித்து வீரபட்டங் கட்டினதும்
கொள்ளவரு மாப்பிள்ளைக்குக் குறட்டா கொடுப்பேனென்றாள்
சேரவரு மாப்பிள்ளைக்குச் சேறுபந்து தருவேனென்றாள்
ஆளவருஞ் சம்பந்தியை அடிப்பேனென்றாள் சேறுபந்தால்
முச்சுக்கொட்டா தெருவிறகட்டி மொய்குழலா ளாண்டிருந்தாள்
இவ்வார்த்தை நான்கேட்டு என்மனது தாளாமல்
கட்டின விருதறுத்துக் கலியாணஞ் செய்யவேணும்
என்று மனதிலெண்ணி எட்டுநாள் காத்திருந்தேன்
பத்தினியா ளல்லியவள் பார்வேட்டை வந்தாளே
பெண்வேஷம் போட்டல்லவோ பின்னே தொடர்ந்தேனே
வரிபுரவி மேலேறி மானவேட்டை யாடையிலே
ஆனந்த மாரியாக்கு அம்பு பொறுக்கித்தந்தேன்
வேட்டைக ளாடிவிட்டு மெத்தக் களைத்தவளும்
ஆலமரத்தடியில் அங்கே படுத்தாளே
கா லும் பிடித்தேனே கதையொன்று சொன்னேனே
அடையாளங் காட்டவென்று ஆழி கழற்றிவந்தேன்
மற்றநாள் குறத்தியிட்டம் மருந்துக் குளிகைகொண்டு
பித்தம் பிடித்ததனை பெரும்பயித்தியங் கொண்டவன்போல
அல்லியது பட்டணத்தில் அழகு திருக்குளத்தில்
வண்ண மருந்தெடுத்து வளம்பாடி யானுரைத்தேன்
அவள்தாதி மாரைவிட்டு ஆற்றிற புரட்டுமென்றாள்
அதனாலுஞ் சாகாமல் அல்லிதனை வாயிருந்தேன்
தூக்கு மரந்தனிலே தொங்கயரும் போடுமென்றாள்
உபாயமாய்ச் செங்கமல உத்தமியைக் கொன்றுவிட்டேன்
காளியம்மன் கோவிலிலே காவுபோடச் சொன்னாளே
பூதக் கிடங்கதனில் போட்டடைக்கச் சொன்னாளே
பூதம் பணிமாறப் பிழைத்திருந்தே னவ்விடத்தில்
மாயனொரு பெண்ணாகி வரவழைத்துக் கொண்டுவந்தார்
ஆண்டியைப்போல வடிவெடுத்து அல்லிதலை வாசலிலே
வண்ண மடலெடுத்து மாதுபிச்சை வாங்கிவந்தேன்
மாயன் பிடாரனா வண்ணவித்தப் பாம்பானேன

பாமபுருவாய்ப போயிருநது படுககையில தூஙகினேனே
பொறகொடி மாதினுககுப புததிரனுண டாககிவைததேன
வேறுவித வேஷஙகொணடு மறறுநாள வடிவெடுததோம
பெருமாளநத மாயவனு பிராமணப பெணணுனு
நான்-மெததக் கிழவனைபபோல வேதியனுய வேஷஙகொணடேன
ஆரணிய மானகாட்டில அஙகுதணணீரப பநதலவைததோம
அவவேஷந தனனுடனே அரண்மனையிற போயிருநதோம
தேவேநதிரனை நோககிச செயதேனுன பெருநதவசு
யானைத தலைபோலே அழகான மஙகிலியம
தும்பிககை போலாககத் திருமஙகிலியச சரடும
கொடுததனுபப வேணுமெனக கொமபெனத தவசுசெயதேன
தேவேந திரபகவான சிததமிரஙகி யெனமேல
மாயகைத திருநீறும மஙகிலியந தநதுவிடடார
மாலைப பசுஙகிளிக்கு மஙகிலியந தரிததுவிடடேன
யாரு மறியாமல அககணமே நானெழுநது
கட்டின விருததுறுததுக கடுகியே வநதுவிடடேன
நானகுமாதங கர்பபநதான நடககுதநத மாதினுககு
இன்னவ னெனறுசொலலி என்னை யறியமாடடாள
கழுததிலே மஙகிலியம கட்டினவனைத தெரியாமல
தரணியுள்ள ராசாகளைச சததியம பணணவெனறு
மணடலதது ராசாகளை வாவெனறு தானழைததாள
நெயததனைக காயசசியவள் கைததனைத தூவையுமெனருள
மண்டலதது ராசரெலலாம வநதுசததியஞ செயதாரகள
வெறறி மதயானை வீரன குடிததுவிடடான
ஆகையினுலேயவள அமருககு இங்கேவநதாள
தரும முடியழகன சகாதேவன பிடிததுவநதான
புலிககூண்டி லேயடைததுப பூவைபைக கொணடுவநதான
இநத வயணமெலலாம ஏநதிழைககு நீருரைதது
நமபிககை வாஙகியே நாயகியை வெளிவிடுஙகள
கோபஙக ளாறறியநதக கொமபனையாள நாயகியை
மனந்தேறச சொலலுஙகள மாலையிடப பாருங்கள

சததியததைச் செய்தபினபு தையலரை விடடுவிடும்
ஆயுததததை வாஙகியபின அபபுறததில விடடுவிடும
எனறது சொலலியே எழிலவிஜய னனுபபிவைததான

துரோபதை முதலானவாகள் அல்லியரசாணியை மாலையிடச்செய்தது.

அபபடியே யாகவெனறு அனனநடை மாதாகளாம
துரோபதை நாககனனி சுபததிரை வருகிறாகள
மநதாரக குநதியமமாள மறறுமுளளோா வருகிறாகள
வாசலும வாசலது படியேழுந தானகடநது
புலிககூண்டு தனனருகே போயசசோநதாா மாதரெலலாம
தோரா வடிவழகி துரோபதையாா ளேதுசொல்வாள
ஆரடி யமமாளே அழகான கூணடிலேதான
இபபெரிய கூணடிலேதான் இருககிறவள யாரோதான
வாயைத திறநதுநீ வநதவகை சொலலுமெனறாள
மகுடத துரைசசியவள வாய்திறந தேதுசொலவாள
எனனசெயவே னையசசியரே எனதலை விதிபபயனோ
யாருககு மடஙகாமல அரசுநிலை செயதிருநதேன
பெணசன்ம மெடுததததுதான போதுமமமா எனதனககு
ஒருவா-வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செய்ததிலலை
குடலிற பிறநததிலலைக குலககொடுமை செய்ததிலலை
ஓடுகிற தண்ணீரில உளளேமணற சேறுமுண்டு
அடிககிற காறறதனில அலைகாறறில் துருமபுமுணடு
காலகால கணடருககுக கணடததிற கறுபபுமுணடு
1 குணடுமணிக் காணுமங கொஞசங கறுபபுமுணடு
என-மயிரோ கறுபபொழிய மறறக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழியப பினனைக கறுபபுமிலலை
ஆறுயிரம பாணடியாகள அரியதவஞ செய்தாாகள
மாளுவோ மெனறுசொலலி மலைமேற றவமிருநதாா
மாளாதீ ரெனறுநான மலரிலே பெணபிறநதேன்

1 குணடுமணி=குனறிமணி.

அலலி யிலைமேலே ஆயசசியரே யானபிறநதேன
ஏழு பிராயததிலே யெதிாததுவநத நீனமுகனை
வெடடித தலைபிளநது வீரபடடஞ சூடடிககொணடேன
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபடடங கடடினேனே
எலலை யரசாணடு இருநதேனமமா இககாலம
கொளளவரும மாபபிளளைககுக கூபடா கொடுபபேனெனறேனே
சேரவரு மாபபிளளைககுச சேறுபநது தருவேனெனறேன
ஆளவருஞ சமபநதியை அடிபபேனெனறேன செறுபபால
பொமமை விருதுகடடிப பூமியா சாணடிருநதேன
எவனோ திருடடுபபயல எனககழுததில மஙகிலியம
தெரியாமற கடடினனே தனிவிருதை யறுததுவிடடான
அறிநது பிடிககவெனறு அனைவரையும யானழைததேன
நெயதனைக காயசசியே கைதனைத துவையுமெனறேன
காயநதவொரு நெயதனிலே கையைத துவைககாமல
நெயதனைக குடிததுவிடடான நிரமூடனவனும
சணடைககு வநதவிடததில சபாததுகளைக காடடாமல
எனனைமோசஞ செயதவனும இககூணடி லடைததுவிடடான
சரியாக நிறகவேணடுஞ சணடைகளைச செயயவேணடும
எதிரே யிருநதலவோ எனசமாததைப பாரககவேணடும
எனனைமோசஞ செயதலவோ இககூணடி லடைததானே
வெளியே விடசசொலலும வீரியததைக காடடுகிறேன
இநத மொழிகேடடு வதுசொலவாள துரோபதையாள
கழுததிலே மஙகிலியங கடடின வணமையெலலாம
அநத அதிசயததை ஆரணஙகே சொலலுகிறேன
காடடிலே வேடடையாடிக கடுகிநீ வருமபோது
பெணவேஷம போடடுனதன பினனே தொடரலையோ
அமபு பொறுககலையோ ஆரணஙகே யுனதனககு
காலும பிடிககலையோ கதையொனறு சொலலலையோ
பிததம பிடிததவாபோற பெருமருநது கையெடுதது
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைககலையோ
அலலிப பெருமாளேநீ அதிகோபங கொணடலவோ

ஆறறிலே போடடுநீ அவரை அமிழததலையோ
தூககிலே போடுமெனறாய் துயய பசுஙகிளியே
காளியமமன கோவிலிலே காவு கொடுககசசொன்னாய்
பூதக கிடஙகிலே போடடு அடையுமெனறாய
மறறுநாள தெயவகனனி மணவாள னெனறழுது
தனபுருஷ னெனறுசொலலித தானழைததுப போகலையோ
ஆணடியரைப போலேவநது அலலியுனதன வாசலிலே
மடலூாநது உனதனது வாசலவந திருககுமபோது
பாமபுகளை விடடதனறு பண்டாரததைக கொலலுமெனறாய
யானையை விடடுநீ ஆணடியைக கொலலுமெனறாய
பாமபுப பிடாரனைபபோற பததினியே வரவிலையோ
பாமபாக வேஷஙகொணடுன பளளியறை யடையலையோ
நாலுமாசங காபபமலலோ நாயகிநீ யிபபோது
பாரபபானைப போலேவநது பணிமாலை சூடடலையோ
தாலி தரிததவாதான தருமாதமபி யருசசுனாகாண
உனனைத-தாலிகடடி வநததுதான சமாதெனறு பாராதே
அலலி யிலைமேலே அதிசயமாய உதிததுவும
மெததப பெரிதெனறு மெலலியேநீ பாராதே
நான-அககினியிற பெணபிறநத அதிசயததை நீகேளும
வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலைக குலககொடுமை செயததிலலை
சநதிரறகு மசசமுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
எனககு-மயிரோ கறுபபொழிய மறறைக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழிய பினனைக கறுபபுமிலலை
மாசிலலாப பெணபிறநதேன வளருகினறே னககினியில
நெருபபிற பிறநதேனே நீலப பசுஙகிளியே
பாஞசால னெககியததில பிறநதேன பததிவிரதை
மநதிரகிரி மேடையிலே மசசறையிற பெண்பிறநதேன
அருசசுனனை மாலையிட அககினியிற பெணபிறநதேன
அரககுமா ளிகையில ஐவ ரிறநதாரெனறு
சொலலுமபிறந்ததுகாண துயரஙகொணடான் எனதகப்பன

ஐவ ரிறநதாரெனறு ஆயாசப படடிருநதான
யானை-மீறி வளாநதேனே மெலலிமஙகை யானேனே
போத வளாநதேனே பிளளைபெறும நாளானேனை
எனனைக - கொளளவே வநதவாகள கோடான கோடியுணடு
மாலையிட வநதவாகள படடு மிதஙகளிலலை
அபபோது அருசசுனரும அனறொரு பாாபபானுய
குஷ்டரோகி போலாகக கொறறவனும வேஷஙகொணடு
பாஞசாலன பநதலிலே பாாபபானபோல வநதிருநதாா
அபபோது எனதகபபன ஆலோசனை யேதுசொலவாா
விலலை வளைததவாககு மெலலியாளைத தருவெனெனறாா
அவவாாததை தானகேடடு அரசுமுடி ராஜாககள
மணடலதது ராஜாககள வநதலலோ விலவளைததாா
திககரசை யாணடதொரு துரைகளெலலாம விலவளைததாா
தேசதது ராஜாககள சிலையை வளைததாாகள
வானவாகோ னிநதிரனும வநது சிலைவளைததான
விணணுலக ராசாவும விலலை வளைககவிலலை
தேசதது ராசாககள சிலையை வளைககவிலலை
அரசுமுடி ராசாககள அவவில வளைககவிலலை
திககரசு ராசாககள சிலையை வளைககவிலலை
வெடகஙகள கெடடாரே வேநதரநத ராசாககள
யாராலு முடியவிலலை அவவில வளைபபதறகு
வநதவநத ராசாககள மானங குலைநதாாகள
அபபோது உனபுருஷன அருசசுன ராசதுரை
பாாபபானைப போலிருநத பாாததீபன தானெழுநது
தேவாதி தேவாமெசசத துரைகளெலலாம பாாததிருகக
விஷ்ணுவும பிரமாவும வியாதது நடுஙகிடவே
அணடாணடந தானதிர அவவில வளைததாரே
நீரபாாதது மீனெய்தாா நிததிலஞசோ பூமுடியாா
எனனைமாலை யிடடாரே எழிலவிஜய ாருசசுனரும
எனககொரு குறைவுமுணடோ எனனுடைய தஙகையரே
எனறுரைதத மொழிகேடடு ஏதுசொலவாள நாககனனி

அலலியரே [1] அபபியரே அதிசயததை நீரகேளும
நான-இநத வுலகமலல இநநாடடு மனுஷியலல
நாகலோகம பெணபிறநத நாககனனி நானலலவோ
ஊருமொரு மாணிககமாம பேருமொரு மாணிககமாம
மாணிககந தனனாலே வடிவுடைய பொறபாவை
எனனைவநது மாலையிடடார இயலான வுனபுருஷர
நான-எனன குறையாக இருககிறேனடி அபபியரே
இவவாரததை தானகேடடு எழுநதாள சுபததிரையும
பூவிற பிறநதவளே பொறகொடியே நீரகேளும
மகுடத துரைசசியரே வாரததை யொனறு நீரகேளும
ஆயாது தஙகையாகாண அமமான மகளலலவோ
எனனைச சிறையெடுகக இயலான வுனபுருஷர
சநநியாசி வேஷஙகொணடு தாவிசயா வநதிருநதார
மாயப பொடிமருநதை மயககததைத தூவிவிடடார
எனனைச சிறைபிடிதது இடடுவநதா ருனபுருஷர
நான-எனன குறைவாக இருககிறேனடி அபபியரே
அருசசுனரைப பாரததாலே ஆவல தெளியாதோ
மீசை முறுககழகா விழியிற கறுபபழகா
நாவிலே நகூஷததிரம நயனவிழிப பாரவைகளும
தோளில துளசிமாலை தொபபுளிலே அமிரதகலசம
பலலிற பரசவினை பாததத்திற செநதாமரை
முதுகிலே மசசரேகை முழஙகாலில முததுமணி
அழகிலே மதனரடி அரிவையாககு மணவாளர
அருசசுனரைப பாரததாலே அருஙகளைகள தீரநதுவிடும
அவவாரததை தானகேடடு அலலியவ ளேதுசொலவாள
அழகுவேணடு மெனறுசொலலி யாரடி காததிருநதார
மாபபிளளை வேணடுமெனறு மயஙகினவ ராரடிதான
கணவனை வேணடுமெனறு காததிருநதா ராரடிதான
வேணடுமென றிருநதாலலலோ விஜயனை வேணடுவது
இராசாககள தமமைபபோல யானும மகுடஞசூடடி

[1] அபபி = அககாள.

மாணிக்கக் கிரீடமது மகுடஞ் சிரசிலிட்டு
கததிகட்டிச் சேனைகளை கனனியரே ஆளலையோ
எதிராததவரைச சஙகரிதது எலலையா சாளலையோ
மண்ணுணட ராசாததி மனையாட்டி யாயிருநதால
பூமியாணட ராசாததிப பெணசாதி யாயிருநதால
கணடார நகையாரோ கலியுகததா ரேசாரோ
பாரததார நகையாரோ பாருலக மேசாரோ
இவவாரததை தான்கேட்டு ஏதுசொலவாள பாஞசாலி
மகுடத துரைசசியரே வாரததையொனறு நீரகேளும
தலையி லெழுதியதைத தளளிவைபபார யாருமிலலை
ஏட்டி லெழுதியதை எடுததெறிவார யாருமிலலை
அனறெழுதும ஆதிசிவன அழிததெழுதப போவதிலலை
கதியைத தொலைககலாம காவேரி நீநதிடலாம
விதியைத தொலைபபதறகு வேறுவிதம நாமறியோம
கழுததிலே தாலியது கட்டி யிருககையிலே
வயிறறிலே பிளளையது வநது இருககையிலே
ஆயாசப படுவதனால அநநியாககுப பேசசாகும
தரணியுளளோர கேட்டாலே சறறே நகைபபாரகள
மாலை தரிததுநீ மணமுகூரததம செயயவேணடும
எபபோதும போலேநீ இராசசியம போயசசேரவாய
மதுரா புரியெனனும மணடலததை யாணடிருபபாய
எநநாளும போலேநீ எலலையா சாணடிருபபாய
எனறுரைதத திதுகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
நலலது ஆயசசியரே நமமை வெளியேவிடும
மெலலியா மனதினபடி விவகாரம பேசிடுவோம
கூணடி லடைததெனனை விவகாரம பேசுவதேன
விழிபெதிரே நிறகவேணடும விவகாரம பேசவேணடும
வெளியே விடுஙகளெனறாள மெலலி யிளஙகொடியாள
அவவாரததை தானகேட்டு அனனநடை துரோபதையாள
தோகை மயிலாளும துரோபதையு மேதுசொலவாள
கையி லிருககுமவாளை கனனியே விட்டுவிடு

சததிரா யுதக்தைநீ ஜன்னலிலே வீசிவிடு
எனவாரததை தளளிவிடடு யாதொனறும பேசவேண்டாம
நமபிககை தநதாலே நானவிடுவேன வெளியேதான
சததியந தநதாலே தையலுன்னை விடுவேனமமா
எனறுசொனன உரைகேடடு அலலியுஞ சமமதிதது
அபபடியே யாகவெனறு ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
சொககா திருவாணை ஸ்ரீராமா தமமாணை
ஆதிசிவன றனனாணை ஆறு பிரவாணை
அஙகயறகண் ணமமையொடு அலரமேலு மஙகையாணை
ஆகாய வாணியமமை ஐயன பிடாரிகளும
சநதிரா சூரியருஞ சமஸதமான தேவதைமேல
ஈசுவரரும ஈசுவரியும இருடியர்மே லாணையெனறாள
இநதிரரும பிரமாவும எலலாமே லாணையெனறாள
சததியந தவறுவேனென றெணணாதே தையலேநீ
காலம புரணடாலும கலியுகம பொயததாலும
சநதிரா சூரியரகள தெறகுவடக காணாலும
சததியந தவறுவேனென றெணணாதே தையலேநீ
கதவைத திறநதலவோ கடுக விடுவாயெனறாள
அபபோ துரோபதையாள ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
சகாதேவ ராசாவைச சடுதியில தானழைதது
கதவைத திறநதுமபபோ கனனியை விடுஙகளெனறாள
அபபோது சகாதேவன அனபுடனே தானெழுநது
தநதிர வுபாயததினால சாததுங கதவுதனனை
எடடித திறநதானே இயலான பொறகதவை
சூததிர மாகவேதான திறநதுவிடடான கதவுதனனை
மினன லொளிபோலே வெளிபபடடா ளலலியமமாள
சநதிரனைப போலே தளுமபுகிறாள தோகைநலலாள
குனறினமேற சநதிரனும குதிததெழுநத பாவனைபோல
மகுடத துரைசசியவள வநதாள வெளியாக
மூடு சிவிகைவைததார முனனாலே அலலியாககு
ஏறினாள சிவிகைதனி லெடுததார்கள தாதியரகள

அந்தப் புரத்தினிலே ஆரணங்கைக் கொண்டுசென்றார்
பததாஙகட டாணமனையிற பததினியைக கொணடுசெனறார
சிவிகைதனை விடடிறஙகிச செனறுளே மாளிகையில
கெணடியிற நீரததமது கொணடுவநது முனபுவைததார
கைகாலுஞ சுததிபணணிக கனிவாயைக கொபபளிதது
அமுதுண்ணு மணடபததில ஆரணஙகு போயசேரநதாள
பநதிபபாய மேலாகப பாஙகுடனே வநதமாநதாள
வாழை யிலைபோடடு வரிசையுடன நீரதெளிதது
மலலிகை [1]மொககுபோலே மாறறுவெளளி நிறமபோலே
போசனமும பாயசமும பொரிககறியும வைததாரகள
பததுவகைககறியும பதினெடடு பசசடியும
சாககரைபபால போசனமும முபபழமும பாயசமும
உணடு புசிததாரகள உரிமையுட னெலலவரும
கைகா லலமபினாரகள கனிவாயகள சுததிசெயதார
மறறுமொரு மண்டபததில வநதமாநதா ரெலலவரும
சநதன புஷ்பமுடன தாமபூலந தானகொடுததார
வாஙகித தரிததவர்கள மணடபததிற கொலுவிருநதார
அனனநடை துரோபதையை அருசசுனரும தாமழைததார
கலயாண முகூரததமது கடுகிநாள வையுமெனறார
ஓலை யெழுதியே ஊருககு அனுபபுமெனறாள
ஆறுயிரம பாணடியாகள அனைவோரககு மோலையது
எழுதி யனுபபுமெனறாள இனபத துரோபதையாள

கல்யாண ஓலையெழுதி இராசராசருககு அனுப்புதல்.

அவவாரததை கேடடு அருசசுனனும மனமகிழநது
அணணலதரும ராயருககு அறிககையிடடா னருசசுனனும
மாயன பெருமாளும மறறுமுளளோர யோசனையாய
சாஸதிரி பிராமணரைச சடுதியிலே தாமழைதது
ஊரககணககப பிளளைகளை உததமரை வரவழைதது

[1] மொககு = மொடடு

சீமைக கணக்கரைச சேருடனே தாமழைதது
திஙகட கிழமையிலே தசமிநலல முகூாததமவைதது
அலலியாககும அருசசுனறகும அழகு முகூாததமவைதது
ஆறுயிரம பாணடியாகள அனைவோரும வாருமெனறு
எழுதுமெனறு ரோலைபது இனபமுடன தாமலிஙகம
அபபோது கணககபபிளளை அனபுடனே ஓலைகொணடு
ரழப பனையோலை இருபககம காமபரிநது
தாளிப பனையோலை தலைபககங காமபரிநது
வாரிய வோலையிலே மஞசளை மேறபூசி
ஆறுயிரம பாணடியாகள ஐயனமாா தஙகளுககும
வககணை யாகவேதான வைதது எழுதினாாகள
எழுதிய ஓலைதனனை யெடுததுச சுருளமடிதது
செநதிரிககம போடடுத திருவடிககீழ் வைததாாகள
நமஸகார மெனறுசொலலி நடநதாா கணககாகளும
ஓலை தனனையெடுதது உததமனாா தருமலிஙகம
காறறி லதிகமான கடுநதூதா தமையழைதது
மலையுடனே தலைகொடுககும மனனவரைத தாமழைதது
ஓலைகொணடு போமெனறாா உததமனாா தருமலிஙகம
இநதிர புரநதாணடி இயலான காடுவிடடு
காடு மலைதாணடிக கரியமலை தானகடநது
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
குனறு மலைதாணடிக கொபபெனவே தூதாடகள
மதுராபுரி படடணததில வநதுவிடடாா தூதாடகள
பாணடிய ராசாமுனனே பாஙகுடனே ஓலைவைததாா
ஆறுயிரம பாணடியாகள ஐயனமாா முனபுவைததாா
சாஷடாஙக மாகவே சரணமிடடாா தூதாடகள
ஓலை தனைபபடிதது உததமாகள தாமுமெததச
சநதோஷப படடாாகள தாமமுடி ராசாககள
நாமும வருவோமெனறாா நலலதொரு பநதலுககு
ஆறு யிரவராம ஐயனமாா பயணமானாா
பொன்னினமலை நாடாளும போாவழுதி யாாகூட

மறறுமுளள ராசாககள மனனா பயணமானா
யானை பரிவாரம அடஙகலும பயணமானா
துரியோதன ராசனுககுச சுருளோலை வநததுகாண
துருபத தேசனுககுச சுருளோலை வநததுகாண
மாததிர தேசனுககு வநததே ஓலையது
மணடலதது ராசருககு வநததே ஓலைகளதாம
கலயாண வோலைதனனைக கணட வுடனேகச
சகலமான ராசாககளும சநதோஷமாய வருகிறாரகள
திககெடடை யாணடதொரு துரைகளெலலாம வருகிறாரகள
மணடலததை யாணடவாரகள வருகிறாரக ளபபோது
முழஙகின மேளஙகள முமமணடலந தாமதிர
செநதா ளெழுமபுவது சூரியனைக கபபினதே
கருநதா ளெழுமபுவது சநதிரனைக கபபினதே
முததைப பிளநதாரகள மூனறுஙகால நடடாரகள
பவளம பிளநதாரகள பநதறகால நடடாரகள
வெளளியால காலநிறுததி வெறறிலையால பநதலிடடு
மூஙகிற பிளநதாரகள [1]முசசூடும பநதலிடடார
கருமபாலே காலநிறுததி அருமபாலே பநதலிடடார
ாகருப பிளநதாரகள எஙகெஙகும பநதலிடடார
பசசோலைப பநதலது பநதிதாரகள எததிசையும
வனனிமாங கமுகுமாம வாசலெலலாம நாடடினாரகள
தெனனைப பலாமாமுந தெருவெலலாம நாடடினாரகள
வாழை மரஙகளவை வாசலெலலாம நாடடினாரகள
மாவிலைத தோரணமும வாசலெஙகுங கடடினாரகள
எஙகெஙகுஞ சாலாகளாம எததிசையுந தோரணமாம
கணணாடி சலலிகடடிக கவரிமான குசசுகடடி
பஞசவாணக கிளிகளதமமைப பநதலிலே தூககிகடடி
அனனமும மயிலினமும அழகுபெறக கடடினாரகள
சனனலிலே பனிநீரைச சாடினா ரெததிசையும
நிலககோல மிடடாரகள நிலமெலலாம பூததெளிததார

[1]முசசூடும = முழுவதும

அததா புழுகுகளை யள்ளித தெளிததார்கள்
படடுததனப பாயபோடடார பநதலுக குளளாகச
சாரத தலையணையுஞ சகலாததுத திணடுமவைததார்
அநதச சமயததில அநநதஙகோடி ராசாககள
வருகிற துரைகளெனறால மடடு மிதஙகளிலலை
வாகனஙகள விடடிறஙகி வநதார துரைகளெலலாம
சநதன வடிவழகா தருமருககே தெணடனிடடார
பநதலில வநதமாநதார பாஙகுளள ராசாககள
அததணட பெணடுகளும அனைவரும சிவிகை விடடு
அநதப புரததிலே அனைவரும போயச சேரநதார
சாஸதிரி பிராமணாகள சகலபேரும வநதமாநதார
செநநெலலைக கீழபரபபிச சேஷ மணைபோடடு
மணவறைப பநதலுககு மாபபிளளையைக கூடடி வநதார

அல்லியரசாணியை அருர்சுனன் மாலையிடுதல.

மாபபிளளையும பெண்ணுமாக வநதமாநதார பநதலிலே
சேஷ யணைமேலே சீருடனே வநதமாநதார
செநநெல லரிசிகொணடு தெறகுநோககிப பொஙகலிடடார
நாவிதன வநதுநினறான நலலமணப பநதலிலே
பாலால முகநதுடைததான பததுவிரல நகஙகளைநதான
பணிசெய்வன சஙகூதப பாரததீபா குடைகவிகக
சஙகீத மேளஙகள சபையில முழஙகிநிறக
வெறறிசசங கூதினாகள விருதுமேள மடிபடவே
சீககுக கழிததாகள சீரா யிருவருக்கும
மூனனூறு பிராமணபபெண் மூனறு நலஙகுசெய்தார்
ஐநநூறு பிராமணபபெண் ஐநது நலஙகுசெய்தார
எழுநூறு பிராமணபபெண எழு நலஙகுசெயதார
மஞசனச சாலையிலே மஞசனீ ராடடிவைததார
தீரததஙக ளாடினார தரும முடியாரும
நீராவட்டி யுலாததினாகள நிலஙகிள்ளிக காப்புமிடடார்

[illegible]

ஈரத துகிலகளைநது இழைசேரநத படடுடுததி
நனைதத துகிலகளைநது நாகததளிர படடுடுததி
மாபபிளளையைப பெணணுடனே மணடபததிற கூடடிவநதார
அலஙகாரம பணணலுறறார அழகா யிருவரையும
எழில விஜயராஜாவை எபபடி யலஙகரிததார
கோதி முடிததாரகள கொணடைமுடி போடடாரகள
உசசிககொணடை போடடாரகள உருமாலை கடடினாரகள
வணணத தலைபபாகை மனனனுககுத தாமதரிததார
முததுக கடுககனைத து முகபமுகாயக காதிலிடடு
முததுததாயக கலிஙகததாரய முனனெறறி யிறுசெருகி
ஒடடுக கடுககனது உலகம விலைபெறுமே
பசசைககல லாலமுருகு பதிததாரக ளருசசுனறகு
வசசிரக கடுககனுடன மாணிககக கடுககனிடடார
கணட சரஙகளொடு கனவுதர சஞசமுடன
மோகன மாலையென முததுச சரபபளியும
ஐநதாம பிறைபோலே அடுககடுககாய மாரபததககம
சிஙக முககடகம சிரான பாஜிபநது
அரைநாண காபபுகளும ஐநதுவிரல மோதிரமும
நீடடிவைககுங காலகளுககு நெறிஞசிபபூச சலலடமாம
மணடியிடுங காலகளுககு மாதளமபூச சலலடமாம
சநதிரகாநதித தடடிகடடித தாமரைபபூச சுஙகுவிடடுப
பூவிழைதத அஙகிகளும பூடடி யலஙகரிததார
பொனனிழைதத படடாடை போடடாரகள வலலவாடடு
சிவசிவா வெனறுசொலலித திருநீறறுக காபபணிநது
சநதனப பொடடுமிடடார தருமாதமபி அருசசுனாககு
மலலிகை மாலைதனனை மாரபி லணிநதாரகள
அருசசுனரைச சோடிததார அழகுபெறத தோழரெலலாம
ஆயிரம பெணகளவா அலலியரைச சோடிபபார
சமபஙகி யெணணெயகொணடுத தடவி மயிராறறி
சீவி மயிராறறிச சிமிளகொணடை போடடாரகள
ஒவவொரு மயிரதனககும ஒவவொரு பொனனிதழாம

பூவிதழும பொனனிதழும பூட்டி யலஙகரிததார
கட்டி முடிததகொணடை காதினகீழச சோதிமினன
சுறறி முடிததகொணடைச சூரியனைப போலிருககும
பொனனுயிரம பெறறதொரு வனனசவுரி யுடசொருகி
ஆணமயிலைப பெணமயிலை அணடையிலே கோததாரகள
சநதிரனைச சூரியனைத தானும பிறையணிநது
பககததிற கோததாரகள பலவியாழ வாழபிறையும
பவளீடு மேலீடு பககப புகடிகளும
அழகுகொபபு சொருகுவாளி அனனவாளி புனனைவாளி
பசசைககல முருகுகளும பதிததாரகள அலலியாககு
மூககுநதி சிநதாககு முருகுமேற காதுகளில
நாகரீகக [1]காறையது நடுககழுததில பூஷணமாம
ஒறறைச சரடுகளாம ஒருபுறமாம பொறசரிகை
இரட்டைச சரடுகளாம இருபுறமாம பொறசரிகை
முதது வடஙகளுடன மோகன மாலைகளாம
வட்டச [2]சரபபணியாம மாரநிறைநத தாழவடமாம
ஐநது விரலகளுககும அழுததிய மோதிரமாம
பதது விரலகளுககும பதிநதகலை யாழிகளாம
பாடகந தணடைகளாம பருஞசிலமபுக காலாழி
காலாழி கலலிணையாம பீலாழி பிலலிணையாம
அஷடா பரணமெலலாம அலஙகாரம பணணிஞாரகள
சோடிததோ மெனறுசொலலித தோழியாரகள தெணடனிட்டார
அருசசுனனை அலலியனை அழைததுவநதார பநதலிலே
மணவறையின மேலாக வநதமாநதா ரிருவருமாய
அரசாணி நாட்டினாரகள அமமிக குழவிவைததார
சாலுங கரகஙகளும சட்டமுடன வைததாரகள
அமமி வலமாக அரசாணி முனபாக
குததுவிளககுகளுங குடவிளககு முனபாக
பாரததீப னருசசுனாமுன பாவி யெதிராக

1 காறை = கணடசரம
2 சரபபணி = கழுததிலணியும பொறசஙகிலி.

ஓமப் புகையதனில் உடனிருந்து வேதனுஞ்சொல்ல
ஆயிரம் பிராமணர்கள் அருகிருந்து வேதஞ்சொல்ல
காப்பரிசி தானம்வழங்கிக் கங்கணந் தரித்தார்கள்
ஆயிரம் பாண்டியர்கள் ஐயமார் தாமெழுந்தார்
மஞ்சளுடன் நெல்லிவிதை மாவுங் கழுநீறும்
தாலியுங் கூறைகளும் தந்தாரே பாண்டியர்கள்
காலுக்கு மிஞ்சியிட்டார் கைக்குக்கணை யாழியிட்டார்
காலைக் கழுவியே கன்னியைத் தானமிட்டார்
தந்தேன் உனக்கென்றேன் தாரைநீர் பிடியுமென்றார்
ஈந்தேன் உனக்கென்றேன் இஷ்டநீர் பிடியுமென்றார்
தாரைநீர் வார்த்தார்கள் தந்துவிட்டார் பெண்ணாசை
மாவுங் கழுநீறும் மஞ்சளுடன் அரிசிகளும்
அத்தனை பிராமணர்கள் அஸ்தமிட்டார் மங்கிலியம்
மண்டலத்து ராஜாக்கள் மன்னவர்கள் அஸ்தமிட்டார்
ஆறுயிரம் பாண்டியர்கள் அல்லவரும் அஸ்தமிட்டார்
மாயன் பெருமாளும் மலைராமர் அஸ்தமிட்டார்
அரகரா வென்றுசொல்லி அழுத்துகிறன் மங்கிலியம்
சிவசிவா வென்றுசொல்லித் தோவிஜயன் கட்டலுற்றன்
மாது தலைகுனிய மன்னன் தரிக்கலுற்றன்
பிரமமுடி மூன்றுமுடி போட்டானே புண்ணியனும்
தேவதுந் துமிமுழங்கித் தேவர்பூ மாரிபெய்தார்
சங்கீத மேளமது சபையில் முழங்கியது
அடிபடுதே ராஜபேரி அநந்தரந் தானதிர
முப்பத்து முக்கோடி முனிவருந் தேவரெல்லாம்
ஆகாய வீதியிலே அருச்சுனனை வாழ்த்தினர்கள்
முப்புரத்தைத் தானெரித்த முக்கண்ணர் வாழ்த்தினரே
அருச்சுனர்க்கும் அல்லியர்க்கும் அக்ஷதை யெறிந்துவிட்டார்
அரசாணி சுற்றினர்கள் அம்மி மிதித்தார்கள்
அப்போது அருச்சுனரும் அல்லிப் பெருமாளும்
அருந்ததி பூசைபண்ணி அள்ளிப் பொரியிறைத்தார்
கணையாழி மாற்றினர் கட்டழக ரிருவருமாய்

மாலைதனை மாறறினார்கள வநதமாநதர இருவருமாய்
அததணட ராஜாகளும அளளியே சேஷையிடடார
வநதிருநத ராசாககள வருநதியே சேஷையிடடார
ஆறு யிரவாகளும ஐயனமார சேஷையிடடார
சேஷை தரிததபினபு சீருடனே மொய்யுமிடடார
மகுடமுடி ராசாககள வநதவாகள மொயயுமிடடார
காபபரிசி தானவழஙகிக கஙகணம அவிழததாரகள
அனைவரையும தெணடனிடடு அரண்மனையி னுடபுகுநதார
பாலியப பாயமேலே பாஙகுடனே போயசசோநதார
பாலும பழஙகளுணடு பசியாறி வீறறிருநதார
அநதமணப பநதலிலே அழகான தருமலிஙகம
மொயபபாககும வெறறிலையும முடிமனன ராசருக்கு
சநதன புஷபஙகளும தாமபூலம வழஙகினாரே
ஆரியர பிராமணரககும அதிதிபர தேசிகடகும
பலதானங கொடுததாரகள பாரபபாரக ளெலலவாககும
தானதர்ம முளளதெலலாம தருமா வழஙகினாரே
பலதானம வாஙகிவநத பாபபாரும போனாரகள
மண்டலதது ராசாககள வநதிருநத துரைகளெலலாம
போசனச சாலையிலே போயபபுகுநதா ரெலலாரும
பநதிபபாய போடடாரகள பாஙகுடனே வநதமாநதர
வாழை யிலைபோடடு வரிசையுடன நீரதெளிததார
அபபமுடன தோசைகளும அதிரசமும எளளுருண்டை
முபபழமும சாககரையும முடிமனனர வைததாரகள
புததுருககு நெயவாரததுப போசன முணணுமெனறார
அததளிகை யுணடபினபு மறுதளிகை முனனேவைததார
மலலிகை மொககுபோலே மாறறு வெளளி நிறமபோலே
போசனம பாலிததாரகள பொரிககறியும வைததாரகள
பதது விதககறியும பதினெடடுப பசசடியும
பொனபோல பருபபுவைதது புததுருககு நெயசொரிநதார
அததளிகை யுணடபினபு மறுதளிகை வைததாரகள
இளநதோய்சசல தயிருமிடடார எலுமிசசங காயுமிடடார

போசனஙக ளுண்டபின்புப பொடியிடுக கைதிமிறி
கைகாலுஞ சுததிபண்ணிக கனிவாயுங கொபபுளிததார
மணவறைப பநதலிலே வநதமாநதார துரைகளெலலாம
சமபநதத தாமபூலந தடடோடே வழஙகினாகள்
உறவின்முறைத தாமபூலம உததமாகள வழஙகினாகள
யானை யலஙகரிதது அருச்சுனாககுக கொணடுவநதார
ஏறினு ரிருவருமாய எடுததார நெடுஙகுடைகள
சண்டா பறககவிட்டார தனிபே ரிகையடிததார
யானையின்மேல பேரிகையாம குதிரையினமேல டஙகாவாம
ஒட்டகமேல நகாரடிககும ஓசை முழஙகவேதான
சங்கீத மேளமது சபையில முழஙகவேதான
எக்காளச் சினனஙகளும எழிலபெறவே யூதிவா
பாஞசசனனியம தேவதததம பலவாத தியமுழஙக
சாமரஙகள சஙகுசினனம தனிககாளம ஊதிவா
பகலவததி மததாபபுப பட்டபபகல போறபிடிததார
புருசு வெடிபாணம போத முழஙகியதே
நக்ஷததிர பாணமது நனறாய முழஙகியதே
ஆடாத கூததுக்களும அருமபவனி நாடகமும
கேளிககை தனனுடனே கீததிமனன ரருச்சுனருமம
நானகுதெரு வூர்கோலம நனறாய் வருகிறாரே
தணணீர தெளிபபாாகள சாமபிராணி போடுவாாகள
வாழைமரங கமுகுமரம வாசலெலலாம நாட்டுவாாகள
தெனனை பலாமரஙகள தெருவெஙகும நாட்டுவாாகள
திலகககோல மிடுவாாகள நிலமெலலாம பூததெளிபபார
ஊாகோல மாகியவா உததமாகள வநதாாகள
ஆலஞ சுழறறினாாகள அருச்சுனாககும அலலியாககும
திருஷ்டிகள் சுறறிவநது தெருவிலே கொட்டுவாாகள
வாகனஙகள விட்டிறஙகி மணடபததிற போயபபுகுநதார
பாலும பழஙகளுணடு பசியாறி வீறறிருநதார
ஐநதுநாள் சென்றபின்பு அததணட ராசாககள
அவரவர் மாளிகைககு அனைவோரும் போகவென்று
தருமர் செலவதனுல் தானடந்தார் மாளிகைக்கு

பாண்டியரும் அல்லியும் விடைபெற்று மதுரைக்கு வந்தது.

ஆறு பிரவரும் ஐயன்மார் முதலாக
மூடுசிவி கையிலே மெல்லியரை வைத்துக்கொண்டு
காலாளுஞ் சேவகருங் கடுகிப் பயணமானார்
தருமர் செல்வதின்று சந்தோஷ மாயெழுந்து
யானைகளுஞ் சேனைகளும் யாவர்களு மாகவேதாம்
மேள முழங்கிவர முடிமன்னர் போகிறார்கள்
மதுராபுரி பட்டணத்தில் வந்தார்க ளெல்லவரும்
நான்குதெருக் கோலம்வந்து நாயகிபோய்ச் சேர்ந்தாளே
மண்டபத்துக் குள்ளாக வந்தமர்ந்தா ரெல்லாரும்
அப்போது அல்லியரும் அரசுகுண மானாளே

அல்லியரசாணி பாலகனைப் பெற்றது.

ஓராந்தான மாதமது ஒருதிங்கட் கிழமையிலே
இரண்டாந்தான மாதமது இரண்டுதிங்கள் நாளாச்சு
மூன்றாந்தான மாதமது முத்துக்கொங்கை முகங்கறுத்து
நான்காந்தான மாதத்திலே நன்மசக்கை யானாளே
ஐந்தாந்தான மாதத்திலே அடிவயிறு கனத்திடவே
ஆறாந்தான மாதத்திலே அங்கமெல்லாந் தங்கநிறம்
ஏழாந்தான மாதத்திலே இசைந்தசீ மந்தஞ்செய்தார்
எட்டாந்தான மாதத்திலே இளைப்புந் தவிப்பானாள்
ஒன்பதாம் மாதத்திலே உடம்பெங்கும் நோகுதென்றாள்
பத்தாந்தான மாதத்திலே பாலகனைப் பெற்றெடுத்தாள்
பப்புர வாகனென்று பாண்டியர்கள் பெயருமிட்டார்
மாணிக்கத் தொட்டியிலே வளருகிறா னிந்திரனும்
சொக்க ரருளாலே சுகமாக வாழ்ந்திருந்தார்
பாரிலுள்ள ஆடவரும் பாலகரும் மங்கையரும்
ஆரியரும் மற்றோரும் யாவர்களும் இக்கதையைப்
படிக்கும் பலனுக்குப் பலநன்மையு மடைந்து

ஆல்போல தழைததது அறுகுபோல வேரூனறி
பாலபோல ருசிக்கய பாரிலமிகத தானவாழி
மூஙகிலபோல அனனைசுறறம முசியாமல தானவாழி
ஓங்கிய நாலவேத முயிரபலவுந தாமவாழி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவத தோாகள வாழக மறறுளள தேவா வாழக
வேதமுமம வாழக வீர சைவாகள தாமும வாழக
ஆதுலா முனிவா வாழக அருநதவ ருஷிகள வாழக
பூதலம வாழக விநதப புவியுளோா வாழகத தானே

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

இபபெருங கதையை யுரைததவா படித தோா
ரெழுதினோா பொருளவிரித திசைநதோா
செபபரு மனபாற கேடடுளோா ரிதனபோ
செபபினோா தீமையிற றீாநதே
எபபெருஞ சிறபபு மைநதரும வாழவு
மிசைநததீாக காயுளு மெயதி
ஒபபருங கதியி னிலைபெற விளங்கி
யுமபரும புகழவாழ குவரே

அல்லியரசாணிமாலை

முற்றிறறு

அல்லியரசாணிமாலையின்

அரும்பத விளக்க அகராதி

கனகதண்டி - தஙகபபலலககு
கனி - பழம

கா

காண்டீபன் - அாசசுனன
காந்தி - பிரகாசம
காலகண்டர் - சிவபெருமான.
காலன் - யமன
கானகம் - காடு
கானம்மை - ஞானமபாள

கி

கின்னரி - வீணை

கு

குழு - கூட்டம
குளிகை - மாததிரை

கூ

கூடல் - மதுரை.

கொ

கொக்குமணி - ஒருவகை முதது
கொண்டாணடித்தல் ஒருவகை விளையாட்டு
கொப்பென - விரைவாக, சீககிரமாக.
கொசவணம் - கொய்சகம - விடுநதலைபபு
கொற்றவன் - அரசன

கோ

கோகிலம் - குயில
கோமான் - அரசன

ச

சங்கமர் - சிவனடியாா.
சடலம் - உடமபு
சதி - ம
சதுர்முகன் - பிரமா.
சமரதர் - ஒருவகைத தோ வீரா
சமுதாடு - ஒருவிதககததி
சம்பிரங்கள் - சமபிரமஙகள - சநதோஷககொணடாட்டம
சரம் - அமபு
சருவி - கொஞசி
சல்லி - தொஙகல
சன்னதம் - ஆவேசம.

சா

சாகரம் - சமுததிரம்.
சாம்புவன் - பறையன

சி

சித்தசன் - மன்மதன
சிந்தை - மனம

சு

சுங்கு - மடிப்பு

செ

செந்திரிக்கம் - ஓலைததிருமுகத தூககுமேலமுடி
செருக்களம் - யுததபூமி.
செவி - காது

சே

சேநபந்து - சோபநது - சவுககு
சேனவிதம் - அநேகவிதம.
சோங்கு - ஒருவகைக கபபல.
சோபம் - சோாவு, களைபபு
சோளி - பிசசைககாரன பை

சோ

சோனைமழை - பெருமழை.

த

தட்டி - கசசை
தரணி - பூமி
தரணிபதி - அரசன
தனஞ்சயன் - அாசசுனன
தனிமதுரை - ஒபபறற மதுரை

தா

தாமக்குழல் - பூமாலை அணிநத கூநதல
தாமணி - கயிறு
தாரகன் - தோசசாரதி

தி

திங்கள - சநதிரன.
திருநீறு - விபூதி

து

துகில் - வஸதிரம
துணையடி - இரணடு பாதஙகள
தும்பி - வணடு
துயய - பரிசுததமான
துரவு - கிணறு
துரிதம் - வேகம

தொ

தொழுதல் - வணஙகுதல
தொழுவம் - மாடடுககொட்டில.

தோ

தோழன் - சிநேகிதன
நடபாவி - வழிகிணறு
நடடணை - பரிகாசம, வேடிககை
நண்ணி - நெருஙகி
நயனம் - கண.

நா

நான்முகன் - பிரமா.

நி

நிகழ்த்துதல் - சொலலுதல

நீ

நீர்முட்டை - நீரககுமிழி

நீளு - (தெலுஙகு) தணணீா

ப

படுகளம் - யுததபூமி.

பட்டடை - தானியககளஞசியம

பணிதல - வணஙகுதல

பண்டு - பழம

பதாதி - வாகனமிலலாதவா

பரி - குதிரை

பரிமளித்தல் - வாசனைவீசுதல

பருவதம் - பாவதம - மலை

பல்லவம் - கொாபபு

பவுத்திரம் - மோதிரம்

பன்னுதல் - சொலலுதல

பா

பாட்டை - வழி

பார - பெரிய

பாரளந்தார் - கிருஷணா

பார் பூமி

பார்த்தன் - அாசசுனன

பாலீசர் - கபாலீசா - சிவன

பானி - (தெலுஙகு) தணணீா

பானு - சூரியன்

பி

பிடாரன் பாமபாட்டி

பிராயம் - வயது

பு

புகல் - சொல

புயங்கம் - பாமபு

பூ

பூஷணம் - பாமபு

ம

மகடி - ஒருவகை ஊதுகுழல

மசங்குதல் - கசஙகுதல

மஞ்சன் - மகன

மடல் - பனைமடடைககஙகு.

மடிதல் - சாதல

மடை - வாயககால

மணம் - கலியாணம, வாசனை

மண்டலம் - பூமி.

மத்தகஜம் - மதஙகொணடயானை

மதி - புததி, சநதிரன

மதுரம் - இனிபபு

மறலி - யமன

மறலிமைந்தன் - வீமன

மறையவன் - பிராமணன

மா

மாசு - குறறம

மாரன் - மனமதன

மீ

மீஞ்சி - காலமோதிரம

மு

முகந்து - மொணடு

முகில்வண்ணர் - மேகநிறததா, கிருஷணா

முஸ்தீபு - தயாா

மே

மேனி - உடமபு

வ

வரன் - சிவன

வருஷித்தல் - (மழை) பெயதல

வலசைவாங்கிப்போதல் - கூட்டத தோடே எடுபடடுபபோதல.

வல்லவி - சகதியுளளவள

வல்லியம் புலி

வளவன் - சோழன

வன்மை - கொடுமை

வா

வானவர்கோன் - தேவாகளுக்கு அரசன, இநதிரன

வி

விடாய - தாகம.

விடுதி - வீடு.

விஜயன் - அாசசுனன

விந்தை - ஆசசரியம.

விமலர் - சிவன

விருதி - ஜெயம

விலங்கு - மிருகம

விளம்புதல் - சொலலுதல

வெ

வெங்கானல் - கொடிய சூரிய கிரணம

வே

வேதியர் - பிராமணா

வேஷ்டை - களைபபு

வேழம் - யானை

வேள்வி - யாகம